

శ్రీ
శ్రీకృష్ణాయ నమః.

ఆంధ్రచరిత్రవిమర్శము.

51

(నామాంతరము)

వీరభద్రీయఖండనము.

శ్రీజటప్రోలుసంస్థానము విద్వాంసు లగు,
వెల్లాల సదాశివశాస్త్రిగారిచే

వ్రాయఁబడినది.

శారదాంబావిలాస ముద్రాదాయంత్రమునందు

ముద్రించఁబడినది.

1913.

చెన్నపురి.

1143819
112

విషయసూచిక.

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
1.	బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుండనుట సరిగాదు.	5-8
2.	గణపతిదేవునిరాజ్యకాలములో బేతిరెడ్డిమరణించియున్నాడనుట తప్పు.	8-20
3.	బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులసత్యములైనయినేకగాథలు కల్పించినారనుట పొరపాటు.	20-25
4.	వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డివేంకటగిరి... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని వ్రాయుట సరికాదనునాక్షేపమసంబద్ధము.	25-32
5.	బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడనుటనుగూర్చి పద్నాయకచరిత్రాదులలో వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లనుట భ్రమమూలము.	32-34
6.	బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియని నామము లేదనుట నిరాధారము.	34
7.	బేతిరెడ్డిపై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడుకాఁడనుట వ్యర్థప్రతిజ్ఞ.	35
8.	దీనిపై వ్రాసిన హేతున స్తకముయొక్క ఖండనము.	36-81
9.	బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నిశ్చేతుకము.	81-84
10.	దీనికై వ్రాసినవి హేత్వాభాసంబు లేకాని హేతువులు కావు.	84-96
11.	పల్నాటియుద్ధము 1182 లో జరిగినదనుట యపసిద్ధాంతము.	96-156
12.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	156-160
13.	వెలమశర్మభార్యనిర్వచనము సరిగాదు.	161-163
14.	వెలమలు మిశ్రజాతివారనుట తప్పు.	163-173

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
15.	వెలమవారు పల్లవు లనుట సరిగాదు.	173—176
16.	వెలమవారు తెలికె తెగలో జేరినారనుట భ్రమము.	176—178
17.	పద్మనాయకులు వెలమలలోనుండి యేర్పడిన వారుకా రనుట తప్పు.	178—191
18.	వెలుగోటివారియు రావువారియు సంశచరిత్రములు రావుగారు స్వకక్షసాధకము లని తలంచుట పొరపాటు.	191—198
19.	పద్మనాయకచరిత్రములోనిపద్యములు రావుగారు స్వసిద్ధాస్తమన కనుకూలము లనివ్రాయుట సరిగాదు.	198—205
20.	పద్మనాయకులను వర్ణించుట వ్యాహతం బనుట తప్పు.	205—208
21.	పద్మజ పద్మనాయక పద్మనాయకకుల శబ్దార్థము రావుగా రెఱుంగుమి.	208—214
22.	పద్మనాయకులు క్షత్రియు లని చెప్పుకొన్నారని దూఱుట సరిగాదు.	214—216
23.	కాకతివారు గూఢ్రు లనుట తప్పు.	216—227
24.	పద్మనాయకులు రెడ్లకుఁబ్రతిఘటించి లేనికులమును సంపాదించుకొన్నారనుట యనుచితము.	228—233
25.	హైహయములు గొల్లవా రని చెప్పఁబడిన క్షౌర్యముల తప్పు.	233—235
26.	పల్లవాదిత్యాదివిరుదములు గలవారు తత్తత్సలముగలవా రనునది స్వకీపోలకల్పితము.	235—240
27.	దామానాయకాదిచరిత్రములు సందర్భానుసారముగఁ గూర్చబడ లేదనుట తప్పు.	240—253
28.	ఆక్షేపసమాధానపరిహాసము.	253—256

శ్రీ ర స్త్ర.

విజ్ఞాపనము.

మహాశయలారా ! “మానాధీనా మేయసిద్ధిః” అనుటను బట్టి ప్రమేయసిద్ధి ప్రమాణాధీన మైన దనియుఁ బ్రమాణవిగుర్తిం బైన ప్రమేయకల్పనము నిలుచునది కాదనియు మీరఁ తెలిసినవారే కదా ! ఇటులుండ నిమగ్నము జలుకూగువీరభద్రరావుగారు తమయాంధ్రుల చరిత్రమునఁ బ్రమాణవిగుర్తింబు బైన పెక్కువిషయములఁ బ్రకటించి యున్నారు. అయ్యవి సామాన్యముగ నెంతవారిల్లకైనను యథార్థములుగఁ దోచును. ఇట్టిచరిత్రగ్రంథములను విమర్శించి వాస్తవము సరయువారలు దక్కున. కాబట్టి జనసామాన్యమున కదియే నిజమని నమ్మకము గలుగును. అందువలన సత్యము ముఖుఁడవును. కావున సిట్టివిషయములలోఁ బ్రతిపదికమునఁబడు ముఖ్యమైనవనిగా నున్నది. వాగు ప్రాసఃప్రతిపదికము నెందుఁ జూపుట సాధ్యపడదు. కాబట్టి దిద్దెత్తెత్తముగఁ జూచుచున్నాఁడను.

మనయాంధ్ర దేశములోఁ గలనాలవనర్జములో పెలమ కమ్మ కాపు అను పేరలవారు త్రిమశూద్రులు గనండువారనుట యెల్లవారఁ తెలుగుదురు. ఈతెగలవారు శూద్రులలోఁగల తక్కిన తెగలవారలకు సేవ్యులై యే యుండఁగలవారిలు గాని యెంతసామాన్యస్థితిలో నుండి నను దైన్యమునువహించి యొకరియొద్ద సేవకులై యుండరు. ఇదివ్రత్యక్షప్రమాణగోచరము గాబట్టి వివరణంబునపేక్షింపదు మఱియునీశాఖలవారు నాలవజాతిలో నుత్తిములుగాఁ జెక్కొనం బడుచుండిరని శాసనగ్రంథాదులు చాటుచున్నవి. శ్రీనాథమహాకవి తన భీమఖండంబున

“ఉ. కైటభదైత్యవైరిపద ♦ కంజమునం దుదయంబునొందె మి
న్నేటికి భూతధాత్రికి ♦ నెంతయు నచ్చిన తోడఁబట్టువై
హాటకగర్భముఖ్యనిఖ ♦ లామరిమాళిమహామణిప్రభా
పాటలవర్ణ మైన యొక ♦ పావనవర్ణ ముద్గీర్ణంపదన్.

౪. అప్పణ్యనంశంబు కంసాసురవిధ్వంసిచరణపల్లవంబు దన
కుఁ బుట్టినెల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునంబోలెఁ జామరతోమర
చ్చత్రధనుఃఖిడ్గాదిచిహ్నోపశోభితంబై, చరలేటినీటివలని సోదరీయ
న్నేహలబ్ధంబులుంబోని పావనత్వ శుచిత్వ గాంభీర్య మాధుర్యంబులు
చరితమునస్వభావనచనంబుల ధరియించి పైదోడుంబొదివి విశ్వవిశ్వం
భరాక్షీడనంబు దనకువిడిచిన పరమశాంతి యంతరంగంబున నంత
రించి నిఖిలప్రపంచంబునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁ బర్వనా
యకు లనువెలమలనఁ గన్పులన సరిసగ్లన పంటగ్లన బహుప్రకార
శాఖోపశాఖాభిన్నంబులై.

అని వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందునకు సంవాదంబులు పెక్కులు
గలవు. ఇట్టిమూఁడుతెగలవారిపూర్వులు స్థాపించినశిలాశాసనములు
ఏ రుత్తమశూద్రులుగా నుండి రని యుద్ధోషించుచున్నవి.

“ఈశాదేశా త్వరసిజభవః కుర్వత స్సర్వసర్గం
నిత్యస్తుత్యా చ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్హృద్యాః
తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్

విష్ణో స్తచ్చరణా ద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్తో గుణాణ్ణోనిధిః ”

ఇత్యాదిశాసనములు గ్రంథమున వెల్లడి చేయఁగలను. కాఁబట్టి పై
మూఁడుశాఖలవారు శూద్రులలో నుత్తములుగా నెన్నఁబడుచున్నవా
రనుటకు శాబ్దప్రమాణము గూడఁ జూపట్టుచున్నది. ఇట్లుప్రత్యక్ష
ప్రమాణముచేతను శాబ్దప్రమాణముచేతను సిద్ధం బగుచున్నయర్థము

నవలపించి వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క ద్వితీయ భాగమధ్యయుగమునఁ బదవప్రకరణమున వెలమ కమ్మ కాపు తెగల వారు మిశ్రజాతివా రనియు గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సప్తేశనమున నుదయించినా రనియు నేమియేమియో ప్రమాణదూఁ బైనవిషయమును యథార్థ మనునట్లు వ్రాసి యున్నారు. అవిషయము నుపేక్షించినచో బై చెప్పినరీతిగ సత్యము మఱుగుపడును. కాబట్టి దానినిజము తెలుపుటకై యత్నించుట యావశ్యకమై యున్నది.

ఇదిగాక పై మధ్యయుగమున 6 వ ప్రకరణమున నావ్రాసిన వెలుగోటివారివంశచరిత్రములోనివిషయములు కొన్ని సరియైనవి కావని వీరభద్రరావుగారు నిరాకరించి యున్నారు. ఇట్లగుసపుడు

“కృతేచ ప్రతికర్తవ్య మేష ధర్మ స్సనాతనః”

అనున్వాయమున నేనుబ్రతివిధానము చేయుట కర్తవ్యంబుగా నున్నది.

ఇంతేకాదు. తద్గ్రంథభూమికయందు కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు “వీరియభిప్రాయములు (వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయములు) కొందఱకు సమ్మతములు గాక పోవచ్చును. కొన్నిసందర్భముల నయ్యవి ప్రమాదజనితంబు లయినను గావచ్చును. కాని ఏవిషయమును గుఱించి యైనను, నుపక్రమించువారు సంపూర్ణముగఁ దమహృదయంబును విప్పి చెప్పినం గాని చర్చనీయాంశంబులు వెల్లడియగుట లేదు. అందువలన వారికిఁ గొంతస్వాతంత్ర్యం బిచ్చుట ధర్మ మని తలంచి మే మిగ్రంథకర్తగారియభిప్రాయముల విషయమున జోక్యము గలుగఁ జేసికొనినవారము గాము. సహృదయు లగు చదువరు లిందు సంస్కారంబు లవశ్యము లని తోచినచో మాకును గ్రంథకర్త గారికిని దెలిసినఁ గృతజ్ఞులమై యుండుఁ గలము” అని మాటాడిచదు

వరులయందు నిరవగ్రహానుగ్రహభరంబునఁ గొంత స్వాతంత్ర్యము గలుగఁ జేసియున్నారు.

గ్రంథకర్తగారు అవతారికయొక్క 14 వ పేజీలో “ వెలు గోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క ప్రతి నొక్కదానిని దయఁచేయగా ... స్వీకరించి యామూల్యము బతించితిని. అందు చరిత్రబద్ధములు గానివిషయము లనేకము లుండుటచేత నాయభిప్రాయభేదమును తెలుపవలసి వచ్చినది. అందులకు మిక్కిలి చింతించుచున్నాను. చరిత్రమునందు వారివంశవిషయమై నేఁజేసినసిద్ధాంతములను సహేతుకముగా దోషము లని నిరూపించినయెడల వానిని దీనికనుబంధముగాఁ బ్రకటింతును ” అని ప్రతివిధానమున కనుమతిప్రదానంబు చేసియున్నారు.

ఇవన్నియు మదీయాంతరంగంబునఁజేరి యుత్సాహమునుష్ఠించి గఁ జేయ నే నివసికఁ బూనుచున్నాఁడను.

నదయహృదయులు సారాసారవివేకచతురులునగు సహృదయ శిరోమణులు రాయంచలు నీరక్షీరవివేకంబు చేయుధంగి నేతద్గ్రంథద్వయగతంబు లైనవిషయంబుల యుక్తాయుక్తంబులు పరిశీలింప మిక్కిలి యభ్యర్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇట్లు విద్యద్విధేయుఁడు

వె - సదాశివశాస్త్రి.

ఈవుస్తకము వలయువారు వెల్లూరుజిల్లా వేంకటగిరిబాను నివాసులగు తి. జగన్నాథముగారికి వ్రాసికొనిన నుచితముగ లభించును.

శ్రీ రస్తు.
శ్రీ గణేశాయ నమః.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

శ్లో. ప్రత్యూహాపూహాశమనం ప్రణిపత్య గజాననమ్
అకాణ్డతాన్డనః కోఽపి యథామతి నివార్యతే. ౧
పరస్పృదయాహరణైకక్రవీణతాదృగ్వచస్సమాకృష్టాః
అపి మత్ప్రియాస మేనం సఫలీకుర్వంతు సర్వథా సుధియః.

శ్రీచిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు 1912 వ సంవత్సరము
మే నెల 30 తేదీని, విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాలలోఁ బ్రకటింపఁబడిన
తమ ఆంధ్రచరిత్ర ద్వితీయభాగమధ్యయుగము నాటవప్రకరణమున
178 వ పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డి రేచర్ల నామిరెడ్డి” అని
యుపక్రమించి 181 వ పేజీ తుదివఱకు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న
మైనట్లును గాక తిగఱఫలిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించియుండనట్లును
వ్రాసియున్నారు. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. —

“వీర లిఱువురును (బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి) సోదరులు, అయిన
నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన
రాకయున్నది.....రేచర్ల నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సర
మునఁ బిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమున.....శాసనము వ్రాయించెను.
.....ఈ శాసనమందుఁ దనతల్లిదండ్రులనామములను మా
త్రమే పేర్కొనియెను గాని, తనవంశము వర్ణించి యుండ లేదు. తా
నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు తెట్టిపూ వానినిసయితము
భేర్కొనియుండ లేదు. అయినను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునఁ

బిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమునందు.....మరియొకశాసనము ప్రాయం
చెను, ఆశాసనములోఁ దనవంశమును దనకు గలబిరుదావళులను బేర్కొ
నెను.....ఇతనిశాసనములో నెచ్చటను బేతిరెడ్డినామము గానం
బడదు. సకలగుణగణాలంకార, ఆమనగంటిపురవరేశ్వర, వీరలక్ష్మీనిజే
శ్వర, దోర్భలభీమ, రణరంగరామ, వితరణకర్ణ, శౌర్యసంపన్న, పతి
హితాంజనేయ, శౌచగాంగేయ, సత్యరత్నాకర, దుష్టజనభీకర, మను
మకులాదిత్య, సుభలసంస్తుత్య అనుబిరుదము లీతనికిఁ గలిగి యున్న
ట్లుగా నీశాసనమునం బేర్కొనఁబడియెను. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సర
ములో బేతిరెడ్డిభార్య యెఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనములో నామిరెడ్డిశాస
నములోని పంశావళియే సరిగాఁ జెప్పఁబడినది.....నామిరెడ్డి
పేరెత్త లేదు. మఱియును నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గలబిరు
దావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పఁబడియెను. ఇంతియ గాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ
శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టదు. అదియునుంగాక
యాశాసనములో ఎఱ్ఱక్కసానికి బేతిరెడ్డివలన మల్లారెడ్డి యనుకుమార
ుడు జనించె నని చెప్పఁబడుటయే గాక యాతనిగుణవిశేషాదులును
పౌరుషపరాక్రమములును వర్ణింపఁబడినవి. ....ఈశాసన
ములు మూడింటిని బరిశీలింపగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది.
క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కధి
పతియై పరిపాలనముఁ జేయుచు ఎఱ్ఱక్కసానిశాసనములో నుదాహ
రింపఁబడినబిరుదావళులను వహించి యుండె ననియు, ఆకారణముచేత
నతనితమ్ముడైన నామిరెడ్డి అప్పటి కాబిరుదములను వహించియుండ లే
దనియు, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునాటికి నామిరెడ్డి యాబిరుదములను
వహించుటచేత నప్పటికి బేతిరెడ్డి మృతినొంది యుండె ననియు, అతని
మరణానంతరము తమ్ము కాబిరుదములనే వహించి యామనగల్లుదుర్గ

మున కథిపఠేయై యుండెననియు దేటపడుచున్నది. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నయెడల క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి అన్నగారివిరుదములను వహింపఁబాలడు. తనకు తనసోదరునకు నట్టిభేదభావమే లేనియెడల క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నట్టివిరుదావళులు భరింప కుండుట తటస్థింపదు. కాబట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డి మొదటిప్రతాపరుద్రునికాలములోనే యుండెను గాని గణపతిచక్రవర్తికాలములో లే డని చెప్పవలసి వచ్చుచున్నది " అని.

దీనిసాంగత్యాసాంగత్యములు తేటపడుచుటకు మున్ను గ్రంథకర్తగారు వ్రాసిన పై విషయములలోని కొన్నియంశములు విమర్శించి గ్రంథస్వభావమును దేటపడుచున్నాను.

అవధరింపుడు. తొలుత, "వీర లిటువురును సోదరులు, అయిన నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన రాక యున్నది." అని వ్రాసి తరువాత నామిరెడ్డి శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు " ఇతనిశాసనములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డి నామము గానంబడదు " అనియు ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు " నామిరెడ్డివే రెత్త లేదు " అనియు పైసంశయమునే దృఢపఱచి వారల జ్యేష్ఠకానిత్యనిర్ణయం బెచటను జేయకయే, తుదకు " అతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి " అని మొదలుగా నామిరెడ్డి కనిష్ఠుఁ డైనట్లును బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుఁ డైనట్లును నిశ్చయమును దెలిపి యున్నారు. తరువాతిగ్రంథమున నైన బేతిరెడ్డి జీవన మరణకాలములనే యన్వయవ్యతిరేకంబులతో నిర్ధారించిరి గాని యీవిషయము నెత్తికొనరైరి. ఇందువలనఁ బూర్వాపరస్వగ్రంథవిరోధంబు నవధరింపలే దని యేర్పడుచున్నది. ఈవిషయము ముందు సవిస్తరముగ వ్రాయఁబడును.

మఱియు “నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను” అనియు “అతనిమరణాంతరము తమ్ము డాబిరుదములనే వహించి” అనియు నిర్ధారణముగ వ్రాసియున్నారు. అట్లు వ్రాయుట గ్రంథకర్తగారి పొరపాటును బాటుచున్నది. నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అనుటవలన నాబిరుదములుమాత్రమే చెప్పబడినవి కాని తదరిక్తంబు లగు బిరుదములు చెప్పబడ లే దని యర్థ మగుచున్నది కదా! ఎఱ్ఱక-సానమ్మశాసనములో బేతిరెడ్డికి “స్వామిద్రోహరగండ బేతనదండ” అను రెండుబిరుదములు, నామిరెడ్డికి లే నట్టివి చెప్పబడి యుండినను, ఈయాంధ్రచరిత్రమున నామిరెడ్డికి బరనారీ దూర అనుబిరుదము గాన రాక యుండినను, వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అని వ్రాయుట ఏవకారార్థం బరయమిని గలిగినపొరపాటుని తేటపడక మోసదు. ఇట్లు “అతనిమరణాంతరము తమ్ముడాబిరుదములే వహించి” అని వ్రాయుటయుఁ జైయర్థమును బలపఱచుచున్నది. తమ్ముని బిరుదములలోఁ జైమూడుబిరుదములు లేనపుడు అన్న బిరుదములే తమ్ముడు వహించినవాఁ డెట్లగును? గ్రంథకర్తగా రాయాళిలాశాసనములను చాము స్వయముగఁ జూచినవారు గాకున్నను, నేపట్టునఁ దమ గ్రంథమునకు మాతృక యైన వెలుగోటివారిపంశ చరిత్రములో వెల్లడిపఱుపఁబడిన శాసనములను దుదివఱకుఁ జదివికొనియైన వ్రాయుట యుచితంబై యుండె. అట్లు వ్రాయమిచేఁ జైదోషములు ప్రసక్తించుటయే కాక యీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యవోద్ధాతమున 24 వ పేజీలో “వెలుగోటివారిపంశ చరిత్రము నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని” అని వ్రాయుట యన్యథం బనుటయుఁ బ్రసక్తించుచున్నది.

ఇదిగోక, మహానాథశాసనముయొక్క స్వరూపము నుపన్యసింపుచు నడుమ నకారణతాండవముగ « ఇంతియగాక ఎట్టిక్కసాని శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్టు గన్నట్టదు ” అని స్వాభిప్రాయము నావిష్కరించినారు. శాసనస్వరూపమును వివరించుచు నది తుదిముట్టనిదే నడుమ నిట్లు స్వాభిప్రాయము నుగడించుట యసంబద్ధముగాఁ జూపఁజేడిని. « ఈ శాసనములను మూడింటిని బరిశీలించగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది » అనువాక్యముక్రిందిస్వాభిప్రాయ ప్రకటనగ్రంథముననే యీవాక్యము వ్రాయఁ దగి యుండెను.

ఇట్టిదోషముల కీగ్రంథము పుట్టినయిల్లుగుటచే వాని నెల్ల నెత్తి చూపుట గ్రంథవిస్తరముఁ జేయు నని స్థాలీపులకన్యాయమున నిత మాత్రముఁ జూపి ప్రకృతము ననుసరించుచున్నాఁడను. చూడుడు.

తొలుత « ఇం దెకడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నొకరము గొనరాక యున్న » దని వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు బేతిరెడ్డి యన్న యనియు నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనియు నిశ్చయించి వ్రాయుట పరస్పరవిరుద్ధముగ నున్న దని వెనుక వ్రాసి యుంటిని. ఆవిషయములో నొకతేత 180 పేజీలో వీరభద్రరావుగారు శాసనశ్రయధరితార్థమును వ్రాయునపుడు « ఈ శాసనములను మూడింటిని బరిశీలించగా నీక్రిందివిధముగఁ దోచుచున్నది » క్రి. శ. 1495 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుడొర్లమున కధిపతియై హరిహరస్థలము జేయుచు నెట్టిక్కసాని శాసనములో నువాహించింపబడిన బిరుదావళులను పఠించి యుండి ననియు అకారణముచేత రమ్మజీయనసామిరెడ్డి తొప్పటి కాచిరుడములను పఠించి యుండలే దనియు ” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేత బేతిరెడ్డి యన్న యనుటకు « అలా » 1495 సంవత్సరమున బరిహరస్థలము జేయుచు... బిరుదావళులను పఠించి

చుట కారణమనియు, నామిరెడ్డి తమ్ముడనుటకు సతం డప్పటి కాబిరు
దములను వహింప కుండుట కారణ మనియు వారిభావ మేర్పడుచు
న్నది కదా! అని యన్నచో దాని నిష్కర్మింపదను.

ఇయ్యది నిష్ప్రమాణ మయినకల్పనంబు. ఎందు కనిన. ఆసంప
త్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లురాష్ట్రము నేలుచు బిరుదములు
వహించి యుండెననుట సర్వప్రమాణములకు దూరం బైనయది. బేతి
రెడ్డి యట్లు నేయుచుండెననునది మనము చూచినవారము కాము కదా!
కాబట్టి యది ప్రత్యక్షసిద్ధ మనుటకు వీలు లేదు. అట్లు చేసి యుండవచ్చు
నని యూహించుటకు సరియైన కారణము గానరాదు. అప్పటికి నామి
రెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుటయే కారణ మన్నచో నన్యోన్యశ్రయ
దోషము ప్రసక్తించును. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి పరిపాలనముఁ
జేయుచు బిరుదములను వహించియుండిన కారణముచేతఁ దమ్ముడగు
నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండ లే దని వ్రాసిన
వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండిన కారణము
చేత బేతిరెడ్డి వహించి యుండె నని యూహించినచో నన్యోన్యశ్రయ
దోషము ప్రసక్తంపక మానదు కదా! ఒక వేళ నాకారణముచేతఁ దమ్ము
డగునామిరెడ్డి యనువాక్యమును వ్రాయుట తప్పని యొప్పి శాసన
ప్రమాణసిద్ధం బయిన నామిరెడ్డియొక్క బిరుదపహనాభావ రూపకార్య
ముచేత బేతిరెడ్డి బిరుదములను వహించియుండె నను కారణము నూహిం
చెద మన్నచో గార్యముచే గారణానుమానము శాస్త్రసిద్ధ మయినను
నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికిని బేతిరెడ్డి వహించుటకును గార్యకా
రణభావము స్పష్టము కాదు. కారణం బనఁగాఁ గార్యనియతపూర్వవృత్తి
యగునది. ఏది లేనందున నేకార్య ముదయింపదో అది దానికిఁ గారణ
మగును. దండచక్రకులాలాదులు లేక ఘటము జనింపదు గాన ఘట

మునకు దండాదులు కారణముగా నున్నవి. అట్లు బేతిరెడ్డి బిరుదవహనము లేనిచో నామిరెడ్డిబిరుదవహనాభావము సంభవింపనియెడల నారెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్ణమని చెప్ప నొప్పును. అట్లు లేదు. బిరుదములను వహించుటయు మానుటయు, ఎల్లవారలను బూర్వబిరుదములను వహించియే తీరవలయు ననునిర్బంధముయొక్క కలిమిలేముల యధీనములు కావు. ఈవిషయము సప్రమాణముగ ముందు నిరూపింపఁగలను. కాఁబట్టి పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్ణము కాదు. అది కానపుడు నామిరెడ్డి వహింపమిచే బేతిరెడ్డి వహించి యుండె నని యూహించుట కలవి కాదు.

ఒకవేళ సిగ్రంథకర్తగారియభీష్టప్రకారము పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావ మంగీకరించి చూచినను నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింప కుండుటచేత బేతిరెడ్డి వహించియుండె నని యూహించుట సాధ్యపడదు. ఎందు కనిన, నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింప కుండుటకు, బేతిరెడ్డి వహించుచుండుటయే కాక కారణాంతరములు గూడఁ బెక్కు లుండ వచ్చును. తండ్రియో మఱియొక జ్యేష్ఠభ్రాతయో పితృవ్యాదులో రాజ్యము చేయుచుండినను వీరిమతమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక యుండ వచ్చును గదా! ఇట్టిస్థితిలో, నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావరూప మైనకార్యముచేత బేతిరెడ్డియొక్క బిరుదవహనపరిపాలనములే యెట్లుహింపఁ దగును? ఇదిగాక 1195 వ సంవత్సరమునాఁటి నామిరెడ్డిశాసనములో, నాయన బిరుదములు వహింపనట్లు మాత్రమే యగపడుచున్నది గాని, పరిపాలింపక యుండినట్లగపడదు. ఇట్లు శాసనమున నున్నకేవల బిరుదవహనాభావముచేత నామిరెడ్డి యప్పటికి రాజ్యము చేయుచుండలే దనియు, సందువలన మఱియొకండు రాజ్యము చేయుచుండిన నుండ వచ్చుననియు మాత్రమే

వీరూహింపవచ్చును గాని బేతిరెడ్డి బిరుదవహనపడిపోలనములనే యెట్లు
 లూహింపవచ్చును? పై యూహాయుఁ బూర్వబిరుదములను బ్రతి
 పురుషుడును వహించియే తీరవలె ననియు వన్న యుద్ధరంగుఁడమ్ముడు
 చహింపఁ గూడ దనియు నిర్బంధము లున్ననే సిద్ధించును. అట్టి నిర్బం
 ధములు లే వని ముందు సప్రమాణముగ నిరూపింపఁగలను. అవి లే
 నపు డైచిక్ము లైన బిరుదవహనతదభావములచే జేయఁబడిన పైయూ
 హలు నిరాధారములై సికతాపూర్వములవలె దమంతవేమూలిపోవునని
 నాయంబని లేదు. ఇందువలన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాల
 నము నేయుచుండె ననుట యనుమానప్రమాణసిద్ధంబును గా నేరదు.

ఉపమానం బతిప్రసక్తం బనుట సుప్రసిద్ధంబు. ఇఁక నీవిషయము
 లో శాబ్దప్రమాణము గగనకుసుమములకన్న దుర్లభంబు. నాటికి బేతి
 రెడ్డిపై విభముగ నుండె నని బోధించు శాసనములు గాని గ్రంథములు
 గాని లేవు గదా! అవి లేనపుడు 1195 సంవత్సరము నాటికి బేతిరెడ్డి
 రాజ్యము నేలుచు బిరుదములను వహించియుండె నని చెప్పట నిర్హా
 లంబు గాక మానదు. ఇట్లు శ్రీత్యక్షాద్విప్రమాణధూర్ధబై నిర్మూలమైన
 బేతిరెడ్డి బిరుదవహనముచేత, నాయన యన్నయై యుండెననియు,
 వాకారణముచేత నామిరెడ్డి తమ్ముడై యుండె ననియు నూహిం
 చుట గాని, శాసనదృష్టం బగువామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత
 నతండు తమ్ముడై యుండె ననియు, వాకారణముచేత బేతిరెడ్డి
 యన్నయై యుండె ననియు నూహించుట గాని సామాన్యకరణం
 బనుట నిర్వివాదాంశంబు.

ఇఁక, ఎట్టికాసావస్తుశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికి యు
 న్నట్లు గప్పట్ట దని నిర్ణయించుటకు గ్రంథకర్తగారు పోతువు లేనివి
 యని యెంచిరో వానివిమర్శ మిప్పు డవశ్య కర్తవ్యంబు. వెనుక

నుదాహరింపఁబడిన వారిగ్రంథమును జూడ క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింపకుండి క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున వహించి యుండుట యందుకు ముఖ్య హేతువుగా వారు దలంచినట్లు గానంబడియెడి. ఇందులో నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండుట బేతిరెడ్డిజీవనమునకును, వహించుట మరణమునకును హేతువుగా నెంచి యుండవలెను. అయిన నివి హేతువులు కాఁజాలవు. ఎందు కనిన. నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుట బేతిరెడ్డిజీవించుట వలననే కాక కారణాంతరమునఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. మఱియొక శ్రేష్ఠభ్రాతృయండినను బిశ్వవ్యాధిరాజ్యాహ్వా లుండినను గూడఁ గలుగ వచ్చును గదా ! నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి తక్కు నింక సోదరులు గాని, పితృవ్యాదులుగాని లేరని మన మెట్లు చెప్పవచ్చును ? ఈయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 107 పేజీలో “ గణపతిచక్రవర్తికి రుద్రాంబిక యనునొక్కకూఁతురుమాత్రమే గల దని చెప్పటకు సాధ్యపడదు. గణసాంబ యనుకొమార్త మఱియొకఁడే గల దని ధాన్యకటకశాసనమునఁ జెప్పఁబడియుండ లేదా ? ఇంకను గూ.తులు లేరని యెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును ? ” అని వీరభద్రరావుగారు కూడ వ్రాసినవాఁడే గదా !

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతిరెడ్డిమరణమువలననే గాక యితరులనురణమువలనఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. తనకన్న నితరులు రాజ్యాహ్వా లైనవాగు లేకయే కదా నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యుండవలె. లేదా, అన్న జీవించియుండినను రాజ్యవిభాగము చేసికొనియుండినచో బిరుదములను వహించుట సులభము. కాఁబట్టి నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత బేతిరెడ్డిబ్రతుకును, అతనిబిరుదవహనముచేత బేతిరెడ్డిమరణమును నూహింప వలనుపడదు.

మఱియుఁ బ్రతిపురుషుఁడు దమపూర్వులబిరుదములు వహించియే తీర వలెననియు, అన్నయుండఁగాఁ దమ్ముఁడు బిరుదములు

వహింపఁ గూడ దనియు నిర్బంధము లుండిననే కాని యిఁకాయూహా స్థిరపడఁజాలదు. అయ్యవి దుష్కభంబులు. పూర్వలబిరుదములను వహింపకయే యుండువారును, అన్నయున్నను వహించువారును, నెందఱో యగపడుచున్నారు గదా! ఈ వెలుగోటివారివంశములో 8 వ తరము మాధవరావు శా. శ. 1349 సంవత్సరమున స్థాపించిన శిలాశాసనములోఁ దమపూర్వలబిరుదములను వేనిని దాను వహించి నట్లు వ్రాసుంపలేదు. ఇప్పటివా రెవరును బ్రాచీనులబిరుదములను దఱుచుగ వహింప రనుట సర్వానుభవసిద్ధంబు. కావున చిరుద సహస మైచ్చికమే కాని నియతము కాదు. 9 వ తరము మాదా నాయఁడు తమయన్నయైన యనపోతానాయఁడు రాజ్యధురంధరుఁడై యుండఁగనే తనచే నుమామహేశ్వరములో స్థాపింపఁబడిన శిలాశాసనములో “స్వస్తి శ్రీమకామహామండలేశ్వర రాయగాయగోవాళ గజ దళవిఫాల భుజబలభీమ ఖడ్గనారాయణ సోమకులపరశురా మేత్యాదిగా చిరుదములను వహించినట్లు వ్రాయించినాఁడు. ఈశాసనము శా. శ. 1298 సంవత్సరమున వ్రాయఁబడినది. అపుడు వీరి యన్నయగునన పోతానాయఁడు రాజ్యము చేయుచుండె ననుట వారిశాసనములవలన స్పష్టము కాఁగలదు. కాఁబట్టి అన్న యండఁగాఁ దమ్ముఁడు చిరుదములను వహింపఁ గూడ దనునియమము దుష్కటము.

ఇదిగాక బేతిరెడ్డియొక్క జీవనమరణములను గూర్చి వీరభద్ర రావుగారుచేసిన యూహలకు మొదట బేతిరెడ్డి యన్నయే కాఁ తమ్ముఁడు గాఁ దనియు క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునాటికి చిరుదములను వహించియే యుండఁ గాని వహింపకుండ లే దనియు రెండవ సిశ్చయము లుండి తీరవలయు. అట్లేవ్రమాణముచేసిన బైగంధక గారు నిర్ణయించియుండినవారు కాదు. ఇంతమాత్రమే కాక “ఇది డెరిఁడు పెద్దయో ఎఱెఁడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గా

రాక యున్న " దని వ్రాసినారు. ఇందువలన బేతిరెడ్డి పెద్దయ్యయి యుండి ననియు బిరుదములను వహించియే యుండి ననియు నిశ్చయము లేదనుట స్పష్టము. ఇది వెనుక విస్తరముగ వ్రాయుంబడియె. ఆనిశ్చయము లేనపు డీ హేతువులు బేతిరెడ్డి జీవనమరణముల నెట్లు సాధింపఁ గల్గునో? కాబట్టి ఈయవి దుష్ట హేతువులయి గ్రంథకర్త గారియభీప్రమును సాధింపఁ జాల నని యెఱుంగునది.

ఇవి దప్ప మఱి యొక హేతువు వ్రాయుంబడలేదు. ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనస్వరూపాపన్యాసమధ్యమున నాకస్మికముగ " ఇంతియ కాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్టు గన్పట్టదు " అని రావుగారు వ్రాసినందున నాశాసనమున నెద్దియో వీరి యభీప్రమును సాధింపఁగలిగిన బలవత్తర మైనయాధార ముండి యిట్లు వ్రాయుటకు వీరిని దొందరపెట్టి యుండు నందుచేని చూతము. అందు బేతిరెడ్డి మృతి నొందినట్లొ ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ వైధవ్యచిహ్నములను వహించినట్లొ యేమేని యాధారలేశం బగపట్టు నేమో.

ఆశాసనమున బేతిరెడ్డివర్ణనప్రస్తావమున.

" శ్లో. య స్తత్కాలశిఖాయతే న నయతి క్రోడేన సర్వం తయమ్.

బహువిధైర్భవైశ్చ ద్ధైర్భాజితో

యః ప్రీత్యాదదతే ల్భితం వసు భృశం యస్తా ద్ద్విజా స్సానవః.

అనుశ్లోకములలో శిఖాయతే నయతి ఆదదతే అని వర్తమానక్రియలు ప్రయోగింపఁబడినవి, శిఖాయతే నయతి ఆదదతే అనునవి శిఖిణీజ్దాధాతువులపై లట్ ప్రత్యయమున నిష్పన్నంబులైన వనియు వర్తమానే లట్ అను సూత్రమువలన లట్ ప్రత్యయము వర్తమానార్థమునఁ బ్రయోగింపఁబడుననియు వర్తమానత్వము ప్రారభాపరిసమాప్త క్రియాశ్రయత్వరూపమనియు శాస్త్రప్రసిద్ధంబే కదా.

ఇందువలన శాసనస్థాపనమునాటికి బేతిరెడ్డి జీవించియు యుండెననుట నిర్వివాదము.

ఇక కైట్టక్కసానమ్మవర్ణనప్రస్తావనలను జూతము. అందు “శ్లో. సర్వేషు ధర్మేషు పతివ్రతాత్వ ధర్మే ఒధిక ప్రీతిసమన్వితాయాః యైవా ఒఖలాశాః పరిపూరయంత్యాః ప్రీతాతిచిత్తం శివవల్లభాయాః గారీపదాంభోరుహాయుగ్మ భూరిభక్తిప్రభావోర్జితభవ్యభాగ్యా యా కల్పవల్లీ సస్మశీ శ్రీతానాం సంపత్సమ్మద్ధి సత్తతంజనానామ్”

అనుశ్లోకము లగవడుచున్నది. పేని యర్థము:—సర్వధర్మములలోఁ బతివ్రతాత్వధర్మమునందు నెక్కువప్రీతి గలదియు, సమస్తము లై నయాశలను, లేదా, యెల్లరయాశలను బరిపూరించునదియు, సగుణివప్రియ యైన గారీ దేవియొక్క చిత్తమును యేమే సంతసింపఁ జేయుచున్నదో యనియు, గారీపదామ్బుజయుగ్మమునం దధిక మైనభక్తిప్రభావముచేత మించినమనోజ్ఞ మైనభాగ్యము గలదియు, ఆశ్రితులకుఁ గల్పలతాసదృశియు జనుల కెల్లపుడు సంపత్సమ్మద్ధిరూపయు నేమియో యని యగుచున్నది. ఇందు ప్రీతాతి యనువర్తమానక్రియను బట్టి శాసనస్థాపనమునాటికి కైట్టక్కసానమ్మ గారీపూజ నునర్చుచుండె ననుట స్పష్టము. వివాహదినము మొదలు నిత్యము గారీపూజ నొనరించుట సువాసినీ ధర్మంబే కాని విధివాధర్మంబు కాదు. అప్పటి కామే విధవయ్యు యుండె నేని వెనుకటిసువాసినీధర్మంబు లప్పుడు వర్ణించుట కరం బనమంజసం బని బ్రాయ సక్కట లేదు.

ఇ కైట్టక్కసానమ్మ శాసనం బాసతో విప్పి చూచిన శాసనస్థాపనమునాటి కైట్టక్కసానమ్మ సాభాగ్యచిహ్నములు పొందియుండినట్లు చెప్పికొనుటవలనను భర్త యగు బేతిరెడ్డిని వర్ణించునపుడు వర్తమానక్రియలను బ్రయోగించుటవలనను శాసనస్థాపనమునాటికి బేతి

రెడ్డి జీవించియే యుండె ననుట ప్రస్ఫుటం బగుచున్నది. ఇ దంతయుఁ జూడఁగా “భయ్యోశయాహి మంజూషాం దప్త్యా ఖు స్తేన భక్షితః” అనున్యాయమున గ్రంథకర్తగారి కిష్టసిద్ధి గాక పోవుటయే గాక పైగా ననిష్టముగూడ ఘట్టిల్లుచున్నది.

ఇందువలన వీరభద్రరావుగారు 180 వ పేజీలో “ఈశాసన ములను మూడింటిని బరిశీలించఁగా అనిమొదలుకొని “గణపతిచక్ర వర్తికాలములో బేతిరెడ్డి లేఁ డని చెప్పవలసియున్నది” అనువఱకు వ్రాసినగ్రంథము సుదూరనిరస్తం బగుటయే గాక 181 పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డిని గూర్చి శాసనములవలన గ్రహింపవలసినచరిత్రం బిద్దియె. బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునకుఁ దర్వాత మృతి నొంది యుండ వలయును. క్రీ. శ. 1196 సంవత్సరము మొదలుకొని మొదటిప్రతాప రుద్రునిసోదరుఁ డగుమహాదేవరాజు క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమువఱకు బరిపాలనము జేసి ఆసంవత్సరమున దేవగిరిరాజైన జైత్రపాలునితో జరిగినయుద్ధమునందు మృతి నొందెను. ఆమనగంట్టిప్రభు వైనబేతిరెడ్డి గూడ మహాదేవరాజుతో యుద్ధమునకుఁ బోయి మరణము నొంది యుండవలయును” అని వ్రాసినగ్రంథముగూడ నిరస్తం బగుచున్నది.

“శ్లో. ఆపరితోపాద్విదుషాంససాధుమన్యేప్రయోగవిజ్ఞానమ్ | బల వదపిశిక్షితానామాత్మస్యప్రత్యయంచేతః” అనివక్కాణించుమహాకవి కాళిదాసున కే తనపాండిత్యమునందు నప్పుకము లేక యుండఁగా వీరభద్ర రావుగారికి స్వపాండిత్యమునం దెంత దృఢమైన నప్పుకమో ! బేతిరెడ్డి మరణమునే గాక మరణస్థానమునుగూడ నిర్ధారించుచున్నారు !

ఇంక నిట్లు వీరు చేసినవ్యవస్థ సంగీకరింపక క్రీ. శ. 1268 సంవత్సరమువఱకు బేతిరెడ్డి జీవించియే యుండె నని నిశ్చయించినచో నామి రెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బిరుదములు వహింపమికిఁ గారణం

బేమని యన వత్తు రేమో! అది పొసగెడు. ప్రతిపురుషుఁడును బై వారిబిరుదములను వహించియే తీర వలయు నని నియమము లేదని వెనుక వ్రాయఁబడియో గదా! ఒక వేళ వారియభీష్ట ప్రకారము క్రీ. శ. 1199వ సంవత్సరమున బేతరెడ్డి మృతి నొందినందునఁ దమ్ముఁడైన నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యన్నగారిబిరుదములను వహించె నని యొప్పికొన్నను మఱియొక యాశ్చర్యము రాక తీరును. ఏమనిన. — అన్నగారు గణించినతర్వాత నామిరెడ్డివారినకలబిరుదములను వహింపఁ దగి యుండఁగా స్వామిద్రోహరగండ, బేతనదండ అనురెండుబిరుదములను మానుట కేమి కారణం బని.

దీనికై యన్నగణించునప్పు డారెండుబిరుదములను వెంటఁ గొని పోయి యుండు నని యూహించెదరా? మహానుభావులు గదా!

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికిఁ గారణము నూహించినవారు నామిరెడ్డియొక్క క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమునాఁటి శాసనము స్వరూపమును వివరించునపుడు “ఈశాసనమందుఁ దనతల్లి దండ్రులనామములను మాత్రమే పేర్కొనియెను గాని తనవంశము నభివర్ణించి యుండ లేదు. తా నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు లెట్టివో వానినినైతము పేర్కొని యుండ లేదు. ” అని యాశాసనము నందు నూఁడుబోపములను జూపియుండియు నొకబిరుదావళులు వహింపమి కే కారణము నూహించిరి కాని వంశము నభివర్ణింపమికి నునికి పట్టు దెలుపమికి నేల కారణము యూహింపక వదలిపెట్టిరో తోఁపదయ్యె. అన్న యుండఁగాఁ దలిదండ్రులనామములు తక్కుఁ బితామహ ప్రసితామహాద్రిప్రాచీనులనామములు, ఉనికిపట్టులు తెలుపుట కర్హత యుండ దని యూహించి యుండు రేమో!

వీ రొకపరి శాసనములకడకుఁ జని వానిం బ్రాంతాచార్యుల గాని యీసంశయములు దీక్షింపు. నామిరెడ్డిశాసనద్వయమునకుఁ గాలభేదమున్నట్లు స్థలభేదముండు నని వీరుతలంచి యందును. అట్లుగాదు. ఒక శిలా స్తంభమునందే శాసనద్వయము వ్రాయుంపఁబడినది. అదియు నొక శేవిధమైన యక్షరములు గలిగి యుండుట మొదలగువానిచే నేకకాలమందే వ్రాయుంపఁబడిన దని తేలుచుచున్నది. దేవతాప్రతిష్ఠలు వేర్వేరుకాలములందు జరిగియుండినను, నాచార్యకాలములను దెలుపుచు నొకకాలమునందే శాసనములు వ్రాయుంచుట స్థవినిచును గదా! అం దొకదానియందు వంశక్రమము విరుదములు వ్రాయించి దాని చేతనే గతార్థంబగు నని యెంచియో రెంటిలో వ్రాయించుట కాశిలయం దవకాశము లేమినో యొకదానియందు మాత్రమే వ్రాయించి మఱియొకదానియందు వ్రాయుంపక మానినట్లు గాన్పించెడిని.

ఇక్కడ బైగారణములను బట్టి వ్రాయక మానియున్నచో శంక వదానియందే మాన వచ్చును గదా యని శంక యుదయించును. అట్లగునేని రెండవశాసనమునాటికి నామిరెడ్డికి రాజ్యభ్రంశము గలిగి విరుదములు వ్రాయించినవాడు కాఁ డని యిట్టి పండితు లూహింపఁ గలుగుదురు గదా! కాన నిది యంతయు వీరభద్రరావుగారు స్వయముగ నాశాసనములను జూడకయు నందలిశ్లోకములయర్థమును గమనింపకయుఁ బోవుటచేఁ గలిగినదోషము దక్క జేయుండుగాఁ గన్పట్టదు.

ఇందువలన 189 వ పేజీలో “ వెలుగోటివంశచరిత్రకారులు నామిరెడ్డి జేతిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు కాబట్టి పై కార్యములకు విరుదములకు నట్టిసంబంధము లేదు. నామిరెడ్డి నామము జేతిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పుటకును వలను కాదు. నామిరెడ్డి కార్య యైలాంబ యని చెప్పఁబడినది గాని యెట్టికయని చెప్పఁబడి

యుండు లేదు. వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతీరెడ్డి కన్న యనియొప్పు కొందము, అతఁడు వహించినవిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుఁ డగుటచేతను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామనగల్లు ప్రాతఁదేశము నతఁడే పరిపాలించు చుండె నని చెప్పక తప్పదు. అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁ దమినికీఁ గిరీటము నిచ్చె ననుట యసంవర్ధము గాదా! వాస్తవముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొక వేళ సంగీకరించినను జ్యేష్ఠుండు పరిపాలనముఁ జేయుచుండఁగాఁ గిరీటము మెసంగె ననుట ధర్మనిరుద్ధము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు వేతీలుపేజీలు వ్రాసిన దంతయు, 190 పేజీలో “ఎత్తిక్క-సానమ్మ శాసనమునాఁకికి బేతీరెడ్డి మరణము నొందియుండుటచేతనే యామె తన యత్తింటివారియొక్కయుఁ బుత్తింటివారియొక్కయు మంశాభివర్ణనము గావించి తనధర్మమును గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది” అని వ్రాసిన దంతయు సముద్రఘోషమువలె నిరర్థకం బని తేటపడక మానదు.

బేతీరెడ్డి తమ్ముం డని యెంచినపుడు క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి రాజ్యము వేలుచు విరుదములు వహించియుండె ననుటయందుఁ గాని, తర్వాత క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములోపల బేతీరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి పూర్వవిరుదములే గాక స్వామిద్రోహర గండ బేతనదండ అను రెండువిరుదముల నాఁజించి యుండె ననుట యందుఁ గాని, ఆమనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులుగా రని యనుకొన్నను గణపతిచక్రవర్తి యనుగ్రహించి బేతీరెడ్డికిఁ దదాధిపత్యము నొసంగి యుండు ననుటయందుఁ గాని విరోధ మెద్దియుఁ గానరాదు గదా !

ఈకీరీటశాస్త్రీర్థమును గూర్చి ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇపు డింతదూరము లేనిపానికిరీటవాచమును బెంచిన వీరభద్రరావుగారిని గూర్చి యొకటి విచారింపవలసి యున్నది.

వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనియనుబంధమున వ్రాయఁబడిన నామిరెడ్డి శాసనద్వయమును వీరు చక్కఁగఁ జదివి యుందు రనుటకు సందియము లేదు గదా ! ఇంతయేల? ఈయంగ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున వీరు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగ్రముగఁ బఠించితి సనివ్రాసినయే యున్నాడు. ఇట్టివారు నామిరెడ్డియొక్క 1195 వ సంవత్సరమునాటి శాసనములోని

“శ్లో. నానాభోగయుజ్జో ద్విజేశ్వరభృగో విద్విట్పురచ్చేదిన
శ్రీవాగీశ్వరసంస్తుతస్య విబుధై స్సేవ్యస్య భక్తైః ॥ ౧ ॥
ఆర్యాభీష్టవిధాససక్తమనసో యో భక్తియుక్త స్సదా
రుద్రసేవ పదారపిందయగలే రుద్రస్య ధాతృపతేః.

సింహవ్యాఘ్రాయితభటమనోగంధవాహయితాశ్వ
త్సభృన్తేఘాయితగజగణో జృంభితే భీమధామ్ని
లీలామాత్రద్రుతధుతసమాసీతనానాసరేంద్రే

యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబలో రుద్రదేవస్య నైవేత్య.

తస్య ప్రసాదా దాత్తశ్రీ శ్రీమనో రుద్రభూపతేః

నామః కామాత్మజ స్సర్వగుణధామా కృతీష్టదః.

శాకాబ్దే శైలతారాపతిభవగణితే పత్యరే రాక్షసాఘ్నే

వైశాఖే శుక్లపక్షే కుసుమశరతిథౌ వాసరే భాస్కరస్య

లింగాని త్రిణి సోయం త్రిపురవిజయిన స్సంప్రతిష్ఠాప్య వృత్తిః

ప్రసాదాత్తత్పూజనార్థం సుకృతవితతయే స్వస్య మాతూ పితృశ్చ.

అనుశ్లోకములను జదివి నామిరెడ్డి రుద్రసముఁ డగురుద్రభూపతి

యొక్క పాదారవిందయుగళమందు భక్తియుక్తుడై యుండె ననియు నారుద్రదేవునియొక్క సైన్యమందు సుప్రసిద్ధుడై యుండె ననియు నారుద్రదేవునియనుగ్రహమున సంపదనొంది యుండె ననియు నాసార్యభౌముండు భూమండలము నేలుచుండ శివలింగత్రయమును బ్రతిష్ఠించి తత్పూజనమునకై యనేకవృత్తు లొసంగెననియు, దదర్శములను దెలిసికొని యున్నవారే కదా.

వీరిమతమున నామిరెడ్డి యిట్టి ఘనకృత్యము లొనర్చునపు డతని యన్నయై బేతిరెడ్డి యామనగంటిరాజ్యమేలుచు బిరుదములను వహించి కాకతిరాయ సేనానాయకులలో మిన్నయై యున్నవాడని వ్రాయం బని లేదుకదా! అన్న యిట్టియున్నతస్థితిలో నుండఁగాఁ దమ్ముఁ డగునామిరెడ్డి యన్ననించు కై నం బ్రశంసింపక చూతనిపేరైన నెత్తక తన్నుఁ బొగడుకొనుటయు, నేను రుద్రదేవునిపరమానుగ్రహపాత్రుడై తత్తె నన్యమునఁ బ్రఖ్యాతుండ నయి యామహారాజువలన సంపద నొంది దలిదండ్రులవేరను నావేరను దేవతాద్రుతిస్థులు చేసి స్థిరవృత్తు లొసంగితి నని మొదలుగా నిజొన్నత్యమును స్వాతంత్ర్యమును గూర్చి వ్రాయించు కొనుటయు సంభవింప దని యీవీరభద్రరావుగా లేల యూహింప రైరి? అని.

నామిరెడ్డి యొక వేళ విక్రమాధికుం డయినను, అన్న రాజ్యము చేయు చుండఁగాఁ దాను సేనాపతియై యుండఁడు. వీరిరాజ్యము సైనాపత్యమూలకమే కాన వీరిలో రాజ్యము చేయుచున్నవారే సేనాపతులయి యుందురు. ఇంతియ కాక, అన్న రాజ్యము సేయుచుండఁగాఁ దాను బ్రతాపరుద్రునివలన సంపద నొందినవాడ నని చెప్పుకొనఁడు. ఇచ్చట సంపద రాజ్యరూపమే కాని వస్త్రాభరణాదినత్యారరూపముగా నోవదు. అట్లైనచో రుద్రునిచే నత్యరింపఁబడినవాడ ననియొ చెప్పు

కొనును గాని “ఆత్మశ్రీః” యని చెప్పకొనడు. వీరిమతమున బేతిరెడ్డి యన్నయై యున్నాడు కాబట్టి, అట్టి రాజ్యరూపసంపదకు స్వతంత్రుడైనయన్నయే యుద్ధుం డగును గాని యస్వతంత్రుడై యన్న తమ్ముడద్దండు గాఁ జాలడు. విభక్తుడై యుండినచో రాజ్యము తోఁ గూడ బిరుదములు సైతము వచ్చియుండును. ఇది గాక సర్వాధిపతి యైన యన్న యుండఁగా నిజకీర్తివ్యాప్తికై తమ్ముండు బహులధనవ్యయము చేసి మహోన్నతదేవాయతసనిర్మాణాదు లొనర్చి స్థిరవృత్తులొసంగుట సంప్రదాయవిరుద్ధంబు ధర్మవిరుద్ధంబును గాదా? మఱియు గయలో నాత్మపిండము వెట్టుటయుఁ దనపేర దేవతాప్రతిష్ఠ చేయుటయు ముందు తన్నుఁ గూర్చి యట్లొనరించుపుత్రుండు లేక వయస్సు గడచినందునఁ బుత్రోత్పత్తిసంభావనయు లేక శమోన్ముఖులైనవారిధర్మముగా నున్నది గాని యల్పవయస్సున నుండి పుత్రప్రాప్తి కర్హతగలిగి రాజ్యాదిభోగములను గన నున్న యస్వతంత్రులధర్మముగా లోకమునఁ గన్పట్టదు. నూటికిఁ గోటికి నొకం డట్లు నేయువురుషుండుండిన నతండు తప్పక దనయన్నను గొనియాడును. తనయన్న యన్నతస్థితిలో నుండఁగా నాయనప్రశంసచేయక దనప్రశంసయే చేసి కొనుట కట్టి సత్పురుషుం డొప్పుడు కదా! ఈవెలుగోటివారివంశమున నాతివతరము మాదానాయఁ డుమామహేశ్వరమునఁ బ్రతిష్ఠించినశాసనమున

“శ్లో. అనుజో మనుజేంద్రస్య దనుజారాతిసంపదః

అన్నపోతమహీశస్య సన్నతారాతిభూభుజః”

అని యన్నను గొనియాడియున్నాడు. నామిరెడ్డి యట్లొనరింపక పోవుటయే కాక పై కార్యముల నొనరించుటను బట్టి తమ్ముడు కాఁదని యూహింపఁ దగును.

“క్రీస్తుశకము 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతీరెడ్డి బ్రతికియున్న యెడల 1202 వ సంవత్సరమున దమ్మరై ననామిరెడ్డి యన్నగారిబిరుదములు వహింపఁ జాలడు. తనకు తనసోదరున కట్టిభేదభాసమే లేనియెడల 1195 సంవత్సరమున నట్టిబిరుదావళులు వహింప కుండుట తటస్థపదు ” అని వారే వ్రాసియున్నారు కారా? కాబట్టి రాజ్యస్వతంత్రులైనయన్న యుండఁగా నామిరెడ్డి యాయనవే రెత్తక దన్నుఁ బొగడుకొనుటయు స్వతంత్రులయట్లుస్థిరవృత్తులొసంగుటయు వయోధికులై కృతకృత్యులైనవారివలె శాశ్వతదేవతాప్రతిష్ఠాదిధర్మము లాచరించుటయు నొప్పు నేమో వీరభద్రరావుగారే యాలోచించి చెప్పనవచ్చును.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించినపండితులు నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనుట ప్రమాణబాహ్యంబనియు బేతీరెడ్డి గణపతిదేవునిరాజ్యమువఱకు జీవించియుండ లే దని వ్రాయుట సాహసైకశరణం బనియుఁ గిరీటవాదము మొదలగునవాంతరవిషయములు విచారసహజములు గా వనియుఁ దెలిసికొనఁ గలరు.

ఇట్లు బేతీరెడ్డియొక్క జ్యేష్ఠతను గూర్చియు, జీవనమును గూర్చియు వ్రాసి యిపుడు 181 వేజీ కడపటిభాగము మొదలు కొని యాయాటవప్రకరణము ముగియువఱకు, బేతీరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేనట్లును, బేతీరెడ్డి వేంకటగిరి, మైలవరము, పితాపురము, బొబ్బిలిసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళ నాయుడు కా నట్లును, బేతీరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి కాకతిగణపతి చక్రవర్తివలన గౌరవింపఁబడెననుట మొదలగువిషయములు విశ్వాసపాత్రములు కా నట్లును వ్రాయ నుపక్రమించి, తత్పూర్వరంగముగ వాక్యచతుష్టయమును వ్రాయుచున్నారు. అందు మొదటివాక్య మిటు లున్నది.—

“ ఈ బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాథలు బట్టలచే గల్పింపఁబడి పాటలు పద్యములు అల్లుటకే భేతాశనాయనివంశీయుల మని చెప్పుకొనఁడువారిచే గ్రంథములు గావించఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయింపఁబడి సత్య మైనచరిత్రాంశములు గప్పి పెట్టుచున్నవి. ” అని.

దీనివలన బేతిరెడ్డినిగూర్చి పెక్కుగాథ లున్నట్లును వానిలో గొన్ని సత్యములయ్యును గొన్ని యసత్యములయ్యునున్నట్లును, అందు సత్యములచే సత్యములు గప్పి పెట్టఁబడుచున్నట్లును వారియాశయము దెలియవచ్చుచున్నది గాని సత్యము లెవ్వయో అసత్యము లెవ్వయో వానియొక్క సత్యత్వాసత్యత్వములకుఁ గారణంబు లెవ్వయో దెలియరాకయున్నది. అట్లు తెలియవచ్చునట్లకు నీవాక్యము నుపేక్షించుటయే కర్తవ్యంబుగాఁ గనుపట్టెడిది.

అయినను “ బట్టలచే గల్పింపఁబడి ” యనఁసాభిప్రాయవిశేషణముచే బట్టలు కల్పించినగాథ లసత్యములనియు, తదన్యములు సత్యములనియుఁ దెలియుటకుఁ గొంచె మవకాశము దొరకుచున్నది. కాఁబట్టి బట్టలచే గల్పింపఁబడకుండుట సత్యతకును, వారలచే గల్పింపఁబడుట యసత్యతకును గారణ మని యుద్ధృష్ట మగుచున్నది. ఇట్టిస్థితిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టలచే గల్పింపఁబడినగాథ లెవ్వ? తదన్యము లెవ్వ? యని విచారింపఁగా, పక్షనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివారినంశచరిత్రము వెంబలగునవి బట్టురాజులచే వ్రాయఁబడినవి కావున వానిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినగాథలు, అనఁగా, “ బేతిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి వరము లొంది గణపతిచక్రవర్తివలన మిగుల గౌరవింపఁబడెను. బేతిరెడ్డికిఁ జివిరెడ్డి యనునామము గలదు. ఈరాజు పైసంఘానాధిపతులకు మూలపురుషుడు ” ఇత్యాదు లసత్యము లనియు, తదితరములు, అనఁగా, వీరభద్రరావుగారిచే గనిపెట్టఁబడినవి “ బేతిరెడ్డి

గఁపతిదేవునిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదు, అతనివలన గారవింపఁబడి యుండ లేదు, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదు, ఆరాజు వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు మొదలగువారికి మూలపురుషుఁడు గాఁడు" ఇత్యాదులు సత్యము లనియు నేర్పడుచు న్నది. ఈయభిప్రాయమును 183 వ పేజీలో నీవాక్యచతుష్టయము తగువారే "కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను" అనులేఖనముచే గ్రంథకర్తగారే యావిష్కరించియున్నాడు. బట్టులచేత గల్పింపఁబడిన వసత్యము లెట్లో వీరిచే గల్పింపఁబడినవి సత్యంబు లెట్లో, తన్నిరూపణం బశేష్యం బని యగ్రిమ విమర్శమువలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఏది యెట్టు లున్నను నిదంతయు నభిత్తిచిత్రకర్మముగా నున్నది. ఎందు కనఁగాఁ బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేతఁ జిత్రముగఁ గాని విచిత్రముగఁ గాని యొకగాధ యైనను గల్పింపఁబడ లేదు, ఇంత యేల? ఆపేరే వారెత్తలేదు. ఇట్లుండఁగ నాగాధలు (లేనట్టిగాధలు) పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి గ్రంథస్థములు గావించఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయఁబడి సత్యమైనచరిత్రాంశములను గప్పిపెట్టుచున్న వనుట యభిత్తిచిత్రకర్మము గాక వేఱొం డేమి యగును?

దీనిపై వీరభద్రరావుగారు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాధ లేబట్టులచేతఁ జిత్రవిచిత్రముగఁ గల్పింపఁబడి శాఖోపశాఖలుగాఁ బ్రబలి సత్య మైనచరిత్రాంశములను మఱుఁగుపఱచుచున్నవో యగపఱచుట యావశ్యకంబై యున్నది. కానిచో నిదంతయు నున్న త్తప్రలపితంబు వోలె నుపహసనీయంబు గాక పోదు.

ఒకవేళ, పద్మనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివారివంశచరిత్రము మొదలగుగ్రంథములలో, బేతిరెడ్డి లోలోత్తరశౌర్యధైర్యసాహసములతో బేతాళుని నెడిరించె ననియు నాబేతాళుఁ డారాజయొక్క శౌర్యాదులకు మెచ్చి కొన్నివరము లొసంగె ననియు నావృత్తాంతమప్పు డోరుగల్లురాజ్యధురంధరుఁ డగు గణపతిచక్రవర్తి చారులవలన విని యీరెడ్డిని రావించి మిగుల శౌరవించె ననియు నేమేమో చిత్ర విచిత్రముగ బట్టులు కల్పించి వ్రాసినారు కారా? యని యందు రేమో. వానిలో గాధలు బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో చెవిరెడ్డిని గూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో వీరభద్రరావుగా రింకొకవరి గొంచె ముగ్రంథములను గటాక్షించి చెప్పవలసి యుండును.

ఇక నిశ్చేమైనఁ జెప్ప వత్తు రేమో. — ఆగ్రంథములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డివేరు లేకున్నను, చెవిరెడ్డియనియు బేతాళనాయఁ డనియు నామము లున్నవి కాఁబట్టి యాచరిత్రము బేతిరెడ్డినిగూర్చియే వ్రాయఁబడిన దనుట కెంతమాత్రము సందియము లేదు. బేతిరెడ్డి యనియు బేతినాయఁ డనియు బేతాళరెడ్డి యనియు బేతాళనాయఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డికి నామాంతరములే కాని వేఱుకాదు. అని.

ఇయ్యది మా కభిప్రేతం బగుదారియే. అయినను, వీరు పైశబ్దముల కక్షరభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువిషయము సంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? యని విచారించి తెలిసికొనఁ దగి యున్నది. అంగీకరింతు రన్నచో స్వమతహాసము పరమతప్రవేశము అనుదూషణములు ప్రసక్తించును. అగ్రిమగ్రంథమున “ కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధీశ్వరులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడెనుబేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు నహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాసి యచ్చటచ్చట

నాయకమునే బలవఱచుట మొదలగువానిచేవీరిమతమునఁ బై నామములు వేర్వేలుపురుషులనే బోధించు నన్నభావము తేటపడుచున్నది కదా. అట్టిమతకర్త లభేదవాదము నంగీకరించినచో, బైదోషములు ప్రసక్తింపకమాన వని వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇంకఁ బై నామములకు శబ్దభేదమే కాని యుద్భవభేదము లేదన్నవిషయము నంగీకరింప రన్నచో 178 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” యని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుం డనియు, గణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదనియు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేసినకగాధలు కల్పింపఁబడినవనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు మున్నగా వ్రాయుట యసంగతం బగును. బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేలు పురుషు లైనపుడు బేతిరెడ్డి పెద్దయైన నేమి ? పిన్న యైన నేమి ? గణపతిరాజ్యమునాటికి జీవించిన నేమి ? మరణించిన నేమి ?

ఒకసిగుణములచే మఱియొకఁడు గుణి యగుటయు నొకని దోషములచే మఱియొకఁడు దోషి యగుటయుఁ గానము గదా! కాబట్టి భేదవాదులు చెవిరెడ్డిపేరుతో నున్నచరిత్రములలో నెంతమాత్రము సంబంధము లేనట్టిబేతిరెడ్డిచరిత్రములను దెచ్చి పెట్టి చూయుట యసంగతంబు గాక మానదు.

ఒకవేళ, బట్టు లట్లు వారల నిరువుర నేకపురుషునిగా వ్రాసి యున్నారు, అట్టి వారిమతమునఁ జెవిరెడ్డిగాధలే బేతిరెడ్డిగాధలు బేతిరెడ్డిగాధలే చెవిరెడ్డిగాధలు కావచ్చును గదా! ఆపక్షమునభ్యుపేత్య వాదముగ నెత్తికొని యటులు వ్రాయఁబడిన దన వత్తు రేమో. అట్లనవచ్చును గాని, ఆపక్షముననైనఁ జెవిరెడ్డియొక్క నిజమైనచరిత్రమును నిందించుట ధర్మము గాదు. చెవిరెడ్డికి బేతిరెడ్డికి భేద మున్నను అభేద మున్నను చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డను నిజ మైనయంతమునకు

మతి యుండదు కదా ! ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇట్లగునపుడు పైవాక్యమున, “ బేతాళనాయనివశీయులమని చెప్పకొనెనువారిచేత గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి ” అనియు 183 వ పేజీలో “ వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడు బేతాళనాయఁడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను ” అనియు బేతాళనాయకవంశీయత్వాదులయం దయాథార్థసూచక మగుమాటలు వ్రాయఁట యేమి ధర్మంబు? బేతిరెడ్డి పైవారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని సమ్యక్ మున్నవారు బేతిరెడ్డివంశీయులమని చెప్పకొనెను వారిచేత అనియు, పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడుబేతిరెడ్డి యనియు వ్రాసి పైవారు బేతిరెడ్డి వంశజులు కా నట్లును, బేతిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు కానట్లును, స్వకీయదృఢవిశ్వాసమును సూచించినను సూచింప వచ్చును గాని నిజమైనచెవిరెడ్డివంశీయత్వము పైవారియందు లేనట్లు సూచించుట తగదు కదా !

ఒకవేళ సింగభూపాలీయమునందును అసహితమాదానాయకుల శాసనములయందును వెన్నమనాయనినుండియేతమవంశము నభివర్ణించినందున సంతకుఁ బూర్వం డగునీచెవిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని తత్ప్రకరణాంతమున వ్రాయఁబోవుచున్నారు, అందువలన నిట్లు వ్రాసికొని యందు రేమో. అయ్యది యవిమర్శపూర్వకశేఖనమని సప్రమాణముగ నచ్చటనే వ్రాయఁబోవుచున్నాను.

ఇక ద్వితీయవాక్య మిటు లున్నది. “ ఈబేతిరెడ్డినిగూర్చి శ్రీ వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునం దీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడినది.—ఏరికి మూలపురుషుఁడు బేతాళనాయఁ డని ప్రఖ్యాతి గాంచినచెవ్విరెడ్డి యను రాజు. ఆరాజు ఘనత గాంచిన కాకతిగణపతిదేవునిరాజ్యకాలమున

శౌర్యధైర్యాది లోలో తరగుణగణపరిపూర్ణుడై యామహారాజవలన మిగుల మన్ననగాంచుటయే కాక యనేక బిరుదములను మఱికొంత రాజ్యమును గాంచినవాడు. ఈఘనుడు వర్తమానవేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులగు శ్రీశ్రీరాజగోపాలకృష్ణయాచేంద్రబహదుర్ కే. సి. ఐ. ఇ. వారికినిరుపదియెనిమిదవతరమువాడు. ఈ రాజశిఖామణియీ వెలుగోటి శాఖకు మాత్రమే కాక జటప్రోలు బొబ్బిలి పితాపురము మైలవరము మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు—ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాతలనునమ్మి యవిచారపూర్వకముగా వ్రాయబడిన వ్రాతవలె గాన్పించుచున్నది గాని సహేతుక మైనప్రమాణములతో గూడినదిగఁ గానంబడదు ౫ అని.

ఇది యంతయు నిర్దేశితమైనదియై యున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుడని మొదలుగ వ్రాయుట యే కారణముచుబట్టి యవిచారసిద్ధమో నిరూపింపకయే నిందించుట నిర్దేశితమైనది గాక పోదు గదా! దీనికి సమాధానమున తల్లేఖసంఘము బోలె నుపేక్షించుటయే. దీనికిన్న రెట్టిగఁ దిట్టుటయు సమాధానమే కాని యయిన నది సంశితధర్మంబు గాక పామరధర్మంబగుచున్నది. కాన దీని నుపేక్షించుటయే యుచితంబుగా నున్నది. ఇదిగాక, పూర్వ వాక్యనిరాసమువలననే యిదియు నిరస్తప్రాయంబగుచున్నది. అయినను విచ్ఛిత్తివిశేషాదరమున నిండుక వ్రాయ నెంచుచున్నాను. వీ రీ నాలుగువాక్యములలో వ్రాసినవిషయములనే చర్చితవర్ణనముగ వ్రాసి యున్నారు కాబట్టి వాని ఖండనము గూడ “యత్నానురూపాబలిః” అనున్వాయము ననుసరించి యట్లే వ్రాయవలసియుండును. అభిజ్ఞులు మన్నింతురు గాక.

వీరభద్రరావుగారు “బేళిరెడ్డిని గూర్చి యీక్రిందివిధముగ వ్రాయబడిన” దని నుడువుచు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుడని వ్రా

సినవ్రాతను దెచ్చి చూపుట యసంబద్ధముగ నున్నది. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనివ్రాసినవ్రాతను దెచ్చి చూపుటయే కదా వైవా క్యమున కనుగుణం బగును. వెలుగోటివారివంశచరిత్రసములై వీరిచే నిచ్చట వ్రాయఁబడినయీవాక్యములలో బేతిరెడ్డివార్తయే లేదు కద ! అది లేనపుడు బేతిరెడ్డినిగూర్చి క్రిందివిధముగ నున్న దని దేనింబట్టి వ్రాయఁగలిగిరో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ బేతిరెడ్డి యనియు, చెవి రెడ్డి యనియు నామభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువాదము సంగీకరించి యిట్లు వ్రాసెడి మంతు రేమో ఆయభేదపక్షమున నైనఁ జెవి రెడ్డిమూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధ లేదు. ఒకవేళ, అట్లనుట వలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని చెప్పినట్లగు ననియు నయ్యది నిలువఁ జాల దనియు అందువలన చెవిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంగము వచ్చు ననియు నందు రేమో. అట్లనఁ దగదు వారి కిరువుర కభేద మనునంత మప్రామాణిక మైనను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గాఁజాలదు. బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యను కొనుట భ్రమమూల మైనపుడు చెవిరెడ్డియందు బేతిరెడ్డిత్వము తగ్గత ధర్మవిశేషములు లేక పోయినను నిజ మైనచెవిరెడ్డిత్వము తగ్గతధర్మములు నుండక పోవు గద ! కాబట్టి చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గానోపదు. ఈవిషయ మింకను ముందు వివరింపఁ బడును.

ఇదిగాక, వీరభద్రరావుగారు పిల్లలమఱి బేతిరెడ్డియనియు పల్నాటిబేతినాయుఁ డనియు బేతాళనాయుఁ డనిమాంతరము గల చెవిరెడ్డి యనియు వేర్వేలుపురుషులనుగా వీడఁ దీసి యున్నారు. ఈ విషయము సీత్రకరణమున వచ్చుటచ్చుట వ్యక్తపటచుటయే కాక 10 వ సీత్రకరణములో 206 పేజీలో పిల్లలమఱి బేతిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైన ..... బేతినాయుఁడును చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమఱి

బేతాళనాయుఁడే యని శ్రీవెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్నవని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జర్చించి యున్నాను. అని వ్రాయుటదే వ్యక్తపడిచినారు.

ఇంతియ కాక, పల్నాటిబేతినాయుఁడు బ్రహ్మనాయని వంశము వారికి మూలపురుషుఁ డనియు, పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డి మల్లారెడ్డివంశజులకు మూలపురుషుఁ డనియు స్వాశ్రయమును వెల్లడిపఱచి, చెవిరెడ్డి పలానావారికి మూలపురుషుఁ డని వ్రాయక మానుకొన్నారు. అట్లు వీరు మానుకొన్న చెవిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వ్రాయుట, వీరి కేమి విశరీతముగఁ దోచి యుండునో తెలియ రాక యున్నది. పై మువ్వరిలో నెవ్వఁడును పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁగూడ దని వారి సంకల్పమున్నచో నుండవచ్చును గాని దానికిఁ బ్రమాణం బెద్దియో యగపఱచుటయు, అట్టిపురుషుఁడు మఱియెవఁడో నిర్ధారించుటయు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని బోధించెడు పూర్వులు వ్రాసిన గ్రంథము లప్రామాణికము లని స్థాపించుటయు, మొదలగునవి యత్యంతావశ్యకములు.

ఒక వేళ నా గ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధములు మెండుగా నుండుటనుబట్టి వానిలో వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డి మూలపురుషత్వాది విషయము లప్రామాణికములని చెప్పఁగల రన్నచో నట్లనఁ దగదు. ఎందుకనఁగ, చరిత్రకారులు వారివారికి దొరకిన యాధారములనుబట్టి కొన్ని విషయములను భిన్నభిన్నరీతిగా వ్రాసినను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనునంశము నందఱు నైకకంఠ్యముగ నొండొంటికి విరోధలేశము లేకుండ వ్రాసియున్నారు కాన నయ్యది యప్రామాణికం బన నొప్పుదు. ఏ విషయమందు గ్రంథములు పరస్పరవిరుద్ధములుగ నుండునో

అవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధము కావచ్చును గాని
 తేలికవిరోధము లేక యేకరూపముగ నందఱిచే వ్రాయఁబడినవిష
 యముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధ మెటులు గానోవును? అట్లుగనుచో
 లోకముననున్న చరిత్రము లన్నియు యత్కించిద్విరోధమును బురస్కరిం
 చుకొనియప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును? పురాణేతిహాసాదుల
 యందుఁగూడ నెన్నియో విరోధములున్నట్లు తోచుచున్నవి అంత
 మాత్రమున నవియు సప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును. శాసన
 ములు గూడఁ బరస్పరవిరోధోద్భావముచే సగ్రాహ్యములు కావలసి
 వచ్చును. వీరభద్రరావుగారు మొన్న దొరకింగుండయదండనా
 థుని భార్యయొక్కయొడ్డమానిశాసనములోఁ గాకతివారు శూద్రు
 లని వ్రాసినా రనుటనుబట్టి గణపతిచక్రవర్తి స్వయముగ వ్రాయించిన
 శాసనములను నిరసించి కాకతివారు శూద్రులని స్థాపించినారు కారా?
 కాఁబట్టి శుష్కతర్కముల కెవ్వయు నిలువ నోపక ప్రమేయసిద్ధియే
 దుర్లభం బగును.

ఇక సగ్రహగ్రంథమున “ సోమదేవరాజే కుముదమును, పద్మ
 నాయక చరిత్రమునందును ... పిల్లలమట్టి శాసనములో నుదాహరింపఁ
 బడినబేతిరెడ్డియే పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైనబేతాళ
 నాయఁ డని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై ...యున్నవి ”
 అని వ్రాసి యున్నారు గావున బేతాళనాయకు పై సంస్థానాధిపతు
 లకు మూలపురుషుఁ డనుటయందు వారియాక్షేప మేమియుఁ గాన
 రాదు గదా యన్నచో, మఱి యేల “ ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాత
 లను నమ్మి యవిచారపూర్వకముగ వ్రాసినవ్రాత ” యని మొదలుగా
 నోటికి వచ్చినట్లు దూఱుచున్నారు, కారణము లేక దూఱుట వెట్టి
 వానిధర్మంబు కదా !

ఇక నేమైన వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనిపైవాక్యములో, బేరిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనియు, గణపతి దేవునికాల మున నుండె ననియు, నామనవలన గౌరవింపఁబడె ననియు, వేంకట గోప్రస్తుతప్రభువరులకు నిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁ డనియు, జట ప్రోలుమొదలగుసంస్థానాధిపతులకుఁ గూడ మూలపురుషుఁ డనియుఁ గావంబడుచున్న యైదువిషయములలో నెద్దియో వనవీరభద్రరావు గారికి సమ్మతము గాక యుండి యిట్లు నిఁదించుచున్నారో యేమో. అయ్యది విమర్శించి చూడము.

పైవిషయములలో మొదటిదగు బేతాళనాయుఁ డనినామాం తము గలచెవిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనువిషయమును వెనుక నేను గనుపఱచినయుక్తులచేతను, తమయొక్కయంగీకారము సూచించుటకై “పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషు డనునబేతాళనాయకు” అనువాక్యముచేతను, వీరభద్రరావుగా రంగీకరించినవారే కదా! ఇందువలన నే యితనిసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనువిషయముగూడ వీరిచే సంగీకృతప్రాయము గాక మానదు. ఇక శ్రీవేంకట గోప్రస్తుతప్రభువరులకుఁ జెవిరెడ్డి యిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁడనునది వీరికి సమ్మత మేమో అనుకొనుటకువీలులేదు. అట్లగుచున్నచుంజావోలో నిరుపదిగావచ్చుచున్న పురుషులను గొండఱను క్రోసి వేయుట యైనను గొండఱను జేర్చుటయైనను గర్తవ్యం బగును. అయ్యది సప్రమాణముగ నుండచివో సప్రయోజకం బగును కావున దాని నెత్తికొనిఁ బనిలేదు. ఇట్లు చూడఁగా గణపతి దేవునికాలమును జెవిరెడ్డి యుండె ననియు నామనరాజువలన సమ్మానింపఁబడె ననియు నిరంకువిషయములే కేవలించి యున్నవి. వెనుక నావిషయములను రెంటినె వీరు నిరసించి నారు కాబట్టి యావిషయములే వీరి కసమ్మతములు గానోవును, అయినను అది నిరసన జాలదు. ఎందు కనఁగ, వెనుక ప్రాయఃబడినదెల్ల

అంధ చరిత్ర విమర్శము.

బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడిన విషయము, ఈవాక్యములో వ్రాయఁబడిన దెల్లఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినవిషయము గాన విషయ భేదమునుబట్టి యట్లుకొనుటకు వీలు లేదు. అతండే యీతం దనివారొప్పురై. కాబట్టి బేతిరెడ్డి మరణమువలనఁ జెవిరెడ్డిజీవనమున కేమియు భంగము లేదు. అట్లుగుటంజేసి గణపతిదేవునివలనఁ జెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియుఁ గాన రాదు. ఇక, చెవిరెడ్డి జీవించి యుండి సమ్మానింపఁ బడె ననుటయందుఁ బ్రమాణ మెద్దియు లేదన్నచో, వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవ్రాతయందే ప్రమాణము లే దనియు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు వ్రాసినవ్రాతయందుఁ బెక్కుపూర్వ గ్రంథములు శాసనాదులు ప్రమాణములున్నవనియు ననఁగలను. అవిషయము తరువాతిగ్రంథములో వెల్లడి చేయఁబడును. కాబట్టి చెవిరెడ్డి గణపతిదేవునివలన సమ్మానింపఁబడె ననుట నిరాకరింప న్నగుదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేరు కా రనుఁజుమునఁ బైదోషములు రాక మానవు, ఎదుకనిన, వెనుక వీరభద్రరావుగారు సిద్ధాంతీకరించినదానింబట్టిచూడఁగా గణపతిదేవునినాటికి బేతిరెడ్డిమరణించియున్నవాడే కదా! బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యైనపుడు చెవిరెడ్డియు నాటికి మృతి నొందినవాడె యన వలయు, అట్లు మృతి నొందిన వాడు గణపతిదేవునివలన వెటులు సమ్మానింపఁబడి యుండ వచ్చును. అని యాక్షేపింతురేమో. వారిసిద్ధాంతము సరియైనది కా దని యనేక భంగుల నిరసించి గణపతిదేవునినాటికి బేతిరెడ్డి జీవించియె యుండ నని వెనుక సవిస్తరముగ వ్రాసి యున్నా నని సమాధానము చెప్పఁగలము. కావున మామతమున గణపతిదేవుని రాజ్యమునాటికి జీవించియున్న బేతిరెడ్డి యనుచెవిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియు లేదు. వారిరువుర కభేదము భ్రమముల మని యెంచినను చెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడినాఁడనుటకు భంగము కలుగదు.

“నహి రజతత్వభ్రమప్రయుక్తా ప్రవృత్తిశ్శుక్తిన్నగోచరయతి” అను న్యాయమున, శుక్తి రజత మనుకొనుట భ్రమమూలమైనను రజత మను బుద్ధితోఁ జని పుచ్చుకొన్నపుడు నిజమైనశుక్తియే విషయ మగునట్లు అభేదబుద్ధితో బేతిరెడ్డి సవర్తాసింపఁబడె ననునపుడు అందుకు నిజమైన చెవిరెడ్డి సవర్తామే విషయ మగుచున్నది.

ఇక మూడవవాక్యము విమర్శింపఁబడును. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. “సోమదేవరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరివారివంశావళిగ్రంథమునందును, రావువంశీయులచరిత్రమునందును, వీని నన్నింటిని బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి నూతనముగా బ్రకటింపఁబడిన వేంకటగిరిరాజులవంశచరిత్రమునందును, పిల్లలమఱ్ఱిశాసనములో నుదాహరింపఁబడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁ డని చూపించిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములై యుక్తికిని సత్యమునకును దూరములై యున్నవి” అని.

ఇది, శ్లో “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి శశశృంగధనుర్ధరః | మృగ తృష్ణాంభసి స్సారః ఖపుష్పధృతశేఖరః ||” అనునట్లొప్పి యున్నది. ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డియే పైవారిమూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయఁడు అని ప్రతిజ్ఞావాక్యము వ్రాసి, తత్సాధనంబునకై కొన్ని హేతువులు వ్రాసి యుండిన నేకదా వీరు వ్రాసినయీ వాక్యముపన్నం బగును. వానిలో వీరు వ్రాసినవిషయమే లేదు. ఇంతయేల? వెలుగోటివారివంశచరిత్ర మనునూతనగ్రంథమునఁ దక్క నితరములయందు బేతిరెడ్డియనునానుపూర్వీయే గానంబడదు. ఆగ్రంథకర్తలకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు అగునా? కాఁడా? యని సంశయమున్న నేకదా వారు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డని స్థాపించుటకుఁ బ్రయాస పడుదురు. వారి కాసంశయము లేదు. వారట్లు వ్రాసినవారును గారు.

సోమ దేవరాజ్యములో నేమియున్నట్లు భావించి యందు దాని పేర వ్రాసి రో ఇంకొక పరి వారె యా గ్రంథమును బరిచి యెఱుంగవలయు. ఇట్లా గ్రంథములలో లేనివిషయములు వానిలో నుండినట్లును వానిస్థాపన మునకై యా గ్రంథకారులు గొన్ని హేతువుల నగపఱచినట్లును ఆ హేతువుల కొంతొంటికి విరోధ ముండినట్లును వ్రాయుట ప్రత్యేక ములోఁ జెప్పఁబడినవిషయము ననుకరించుచున్న దనుట కెంతమాత్రము సంశయము గాన రాదు. ఇది గాక పై గ్రంథములలో నీ హేతువులు వ్రాయఁబడిన దనియు, వానిలో నొంతొంటికి నిట్లు విరోధము వచ్చు చున్న దనియు ఏ కీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషించుట నిర్దోతుకదూషణం బగుటంజేసి వెనుక వ్రాసి సరీతిగా నున్న తల్పేఖనంబునుబోలె దీని ను పేక్షించుటయే యుద్దితంబు.

ఒకవేళ 186 న పేజీ మొదలుకొని 191 వ పేజీవఱకుఁ గల గ్రంథ ములో రావుగారు బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడు అని స్థాపించుటకుఁ బై గ్రంథకర్తలు చూపిన హేతువుల నె యుపన్యసించి వానిలోఁ గల పరస్పర విరోధములను దేటవఱచి “యీ గాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి... చూచి నను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల ” దనియు “ బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వా భాసములతో నిరూపించినారు ” అనియు, బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురు షతను గూర్చి పై గ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులనే తుదివఱకు విమర్శించినారు కాఁబట్టి యీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషించుట నిర్దోతుకదూషణం బనుట తగ దని యందుకేమో.

దాని నిమిత్తమొకదను 186 మొదలు 191 వేజీవఱకుఁ వా కీ క్రిందివిధముగఁ బూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకుఁ బరస్పరవిరోధాదుల నగపఱచినారు “ వెలుగోటివారి వంశ చరిత్రకారులు

పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగఁ జెవిరెడ్డిగాఢను గల్పించినారు. హేమాద్రిరెడ్డిపేరు పూర్వగ్రంథములలో నెచ్చటను లేక యుండఁగా నూతనగ్రంథకారు లాహేమాద్రిరెడ్డిపేరును వ్రాసినారు. రేచని కిచ్చిన వరములు మూఁడనియు నాల్గనియుఁ బ్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా వీ రొకవర మనియే వ్రాసినారు. కవీంద్రులు వేడుకతోఁ జెవిరెడ్డిని బేతాళుఁడని పిలుచుచు వచ్చి రని ప్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁడని పొరుషనామము నిచ్చినాఁడని వ్రాసినారు. అని యీమొదలైనవిరోధము లగపఱచినారు.

ఇయ్యవి బేతారెడ్డియే బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకు “జైగ్రంథకారులచే వ్రాయఁబడిన హేతువులు గావు. ఎంతమందబుద్ధి మైనను జెవిరెడ్డి కిట్టిగాఢ లుండుటవలన బేతారెడ్డియే బేతాళనాయఁడని తలంపఁడు గద. ఇట్టిస్థితిలో నీగాధలు పై విషయమును సమర్థించుటకు వ్రాయఁబడిన హేతువులుగా వా రెటులు తలంచినో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ, వారు హేతుపదార్థ మిట్టిదే యని నమ్మి వీనికి హేతువులని నామకరణము చేసి కొన్నారు కాబట్టి యే పై గ్రంథకారులు చూపిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియు హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా రనియు మొదలుగ నీవ్రకరణమున బహుభంగుల వ్రాయుటయే కాక పదవప్రకరణమునను “శ్రీవెలుగోటి వారివంశచరిత్రమున వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్నవి ” అని వీనినే నిర్దేశించి యున్నారనినచో, సంతసించుచున్నాఁడను. హేతువు లనగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన చరిత్రములనియు, హేత్వాభాసములనగా వానిలోఁ గల పరస్పరవిరోధములనియు, వీరభద్రరావుగారు నమ్మియున్నచో పంత

కన్నసంతసింపఁదగిన దేది యుండఁ గలదు? ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ విమర్శింపఁబడును.

ఇఁక నాలవవాక్యము శేషించి యున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. «మఱియు సీగ్రంథములలో ససత్వము లైనట్టియు ససందర్భములైనట్టియు విషయములెన్నో యవిమర్శపూర్వకముగఁ జొప్పింపఁబడినవి. వానిని జక్కఁగ విమర్శించి యథార్థమిట్టి దని లోకమునకు వెల్లడిచేయ కుండినయెడల జనసామాన్య మాగ్రంథములోని గాధలనే పరమప్రమాణములుగా శిరమున వహింతురు. అందువలన సత్య మైనచరిత్రవ్యాపనకుఁ బ్రతిబంధకము గలుగును » అని.

ఈవాక్యము పై మూడు వాక్యములయర్థము నామ్రేడితము చేయుచున్నది. ప్రథమవాక్యములో «బట్టలచేఁ గల్పింపఁబడిన గాధలు » అనుటచే నయథార్థము లగుగాధలు అనునర్థము తేటపడుచున్నది గద ! బట్టపద మయథార్థవక్త అనునర్థమును బోధించు నని గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. కల్పితపద మయథార్థ మనునర్థమును బోధించు నని లోక మెఱుంగును. ఇదిగాక «సత్య మైనచరిత్రాంశములను » అనుటచేఁ బూర్వోక్తము లగు గాధలసత్యము లైన వనివెల్లడియగుచున్నది. ద్వితీయవాక్యమందు «ఇయ్యది బట్టలపొగడ్తలను నమ్మివ్రాసినవ్రాత » అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున «సత్యమునకు దూరములై యున్న » వనుటచేతను, బైయర్థమే చెప్పఁబడిన దనుట నిర్వివాదాంశము. కాఁబట్టి యీనాలవవాక్యము పై మూడింటియర్థమునే యామ్రేడితముగఁ జేయుచున్నది. ఇందువలనఁ బై వానియొక్క నిరాసగ్రంథమి దీనినిరాసమునకుఁ బాలియున్న దని యెంచి దీనినివదలి ముందు వీరు నిరూపింపఁ బోవు సిద్ధాంతమున కవతారిక యైనవాక్యమును, అనఁగా « కాఁబట్టి యీ బేతెరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము

లేదనియు, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనుదాసిని విమర్శించుచున్నాను.

ఈవాక్యమున "సహేతుకముగ" అనునది, సత్యముగ సప్రమాణముగ గ్రంథాంతర విరోధరహితముగ, సయుక్తికముగ, సందర్భసహితముగ అనువాని కుపలక్షణముగ నున్నది. కానిచోఁ బైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకును వీరభద్రరావుగారు నూతనముగఁ గనిపెట్టి వ్రాయఁబోవువిషయములకును భేదము లేకపోవును. అట్లగునపుడు వానిని దూఱుట యనుచిత మగును. కాఁబట్టి పైవాని కీపద ముపలక్షక మని యొప్పి తీర వలయు. ఒకవేళ నిందు "సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను" అనుటవలన వీరు నిరూపింపఁబోవు విషయములు సహేతుకము లనియు, బైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములు సహేతుకములు గా వనియు నేర్పడును కాఁబట్టి పైవానికి వీనికి సహేతుకత్వ నిర్దేశతుకత్వములు వ్యావర్తకము లని చెప్పెద మందు లేమో. అట్లనఁ దగదు. ఎందు కనఁగా, ద్వితీయవాక్యమున "సహేతుకము లైనప్రమాణములతోఁ గూడినవిగాఁ గనుపట్టవు" అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున "హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్నవి" అనుటచేతను, పై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయములు సైతము ప్రమాణవంతములు హేతుమంతములునై యున్న వని తేటపడుచున్నది కదా! కాఁబట్టి యట్లనఁ దగదు. ఇక నా ప్రమాణములు హేతుమంతములు గా వనియు నా హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియుఁ బై వాక్యములచేతనే బోధిత మగుచున్నది కావున నవి సప్రమాణములు సహేతుకములు కానేర వన్నచో నది నిలువఁ జాలదు, ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలో

ప్రాయఃబడినవిషయములలో హేతువులు ప్రమాణములు లేవనియుఁ దాము వ్రాసిన విషయములలో నవి గల వనియు, వీరభద్రరావుగారి సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దని నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను. కాబట్టి పైవానికిని వీరు ప్రాయ విషయములకును సహేతుకత్వనిర్వహేతుకత్వములు గాని, సప్రమాణత్వాప్రమాణత్వములు గాని వ్యావర్తకములు గాఁజాలవు. ఇక సత్యత్వాసత్యత్వములు వ్యావర్తకము లగు నన్నచో నవియుఁ గావు. వారు మావ్రాసినవ్రాతలు సత్యములు, పనులు వ్రాసి సవ్రాత లసత్యములు, అని ప్రతిజ్ఞచేసినంతమాత్రమున నవి సిద్ధించు నవి కావు. వారివాక్యములు వేదములవలె స్వతఃప్రమాణములు గావు. వారాప్తులును (యథార్థవక్తలును) గారు. భ్రమప్రమాదములతో మెలఁగి రాగద్వేషాదిపరిపూర్ణ తై నయస్తదాదు లాప్తులు కా రనియు, మన్వాదిమహర్షులే అట్టివారనియు, శాస్త్రకర్తలు నిరూపించి యున్నారు. ఇదిగాక “కవీనా ముచ్చామి సౌందర్యగుణా మృషోద్యాః, కవే రాహుగ్యవర్ణనమ్” అని మొదలగు వచనములచే బట్టులు మాత్రమే కాక, కవులందఱు వర్ణనప్రస్తావమున నయథార్థవాదులే యగుచున్నారు కాబట్టి బట్టి లయథార్థవాదులు, వీరభద్రరావుగారు యథార్థవాదులు అని వక్కాణించుటకు వీలు లేదు.

ఇందువలన, సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకచరిత్రము మొదలగు గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాసినాధ లసత్యము లనియు, తాము ప్రాయఃబోవువిషయములు, అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియను నామము లేదు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాఁడననవి సత్యము లనియు వీరభద్రరావుగారు వ్రాసికొన్నవిషయము విశ్వసింపఁదగినది కాదు. దీనివలననే, పై గ్రంథకారులు వ్రాసినచరిత్రలు, నిర్వహేతుకములు, అప్రమాణములు, పరస్పరవిరుద్ధములు, నిర్వృత్తికములు,

తాము వ్రాయువిషయములు సహేతుకములు సప్రమాణములు విరోధరహితములు, సయుక్తికములు అని మొదలుగఁ బొగడుకొనుట విశ్వాసపాత్రము గా దని తేటపడక పోదు.

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములని చెప్పెడువారి స్థితి విచారిం చెదను. పై వారిలో నొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములకు మఱియొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములు విరుద్ధము లనుపక్షమున, ఆవిషయములకు మీచే వ్రాయఁబడిన విషయములుగూడ విరుద్ధము లేల కాక పోవును? ఆగ్రంథకారు లెవ్వరును బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు, వ్రాసి తత్సాధనమునకై మీరు వ్రాసిన హేతువులను వ్రాసినవారు కారు కద ! వా రొకవిధముగ వ్రాసియుండఁగ మీరు మఱియొకవిధముగ వ్రాయుట వానికిఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధము కాక మాన దని వ్రాయఁ బని లేదు. కాబట్టి పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములు మేము వ్రాసినవి యట్టివి కా వని వ్రాసికొనుట యుచితంబుగాదు. అని.

ఇక, బూర్వగ్రంథములలోని హేతువులు నిర్యక్తికములు, తాము వ్రాసినవి సయుక్తికములు, అని వీ రే యాధారములచేత స్థాపింపఁగలరో వానిచేతనే వీరు వ్రాసిన హేతువులు నిర్యక్తికములు, పైవారు వ్రాసినవి సయుక్తికములు అని స్థాపింప వచ్చును.

బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుటయు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటయు సందర్భసహితం బెట్లో బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము కలదు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డగుచు అనుట యనందర్భం బెట్లో వారే యూహింపవలయు.

ఒకవేళ నీవిషయములు గాక మఱికొన్ని పూర్వగ్రంథములలో నసందర్భముగ నున్న వని గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మందు రేమో. అట్లగుచో “కాబట్టి...నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాయుట యసంబద్ధమగును. పూర్వ లక్ష్య వ్రాసినారు అందువలన లోకులు వానినే నమ్మఁ గలరు కాబట్టి నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను అని వ్రాయుటవలన నిరూపణీయాంశము పూర్వగ్రంథములయందు దగఱపఱచిన దోషములకు నివర్తకమయ్యే తీరవలయును గదా! అసందర్భములు నిరూపణీయములు వేత్త్యే రగునపు డదియెట్లు ఘట్టిల్లును?

ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినచరిత్రములయందు వానిసాధనమునకై యగఱపఱచిన హేతువులయందు వీరభద్రరావుగా రేయేదోషముల నుద్ఘాటించుచున్నారో ఆయాదోషము లన్నియుఁ దమచే వ్రాయఁబడునట్టి బేతిరెడ్డిచరిత్రములయందు వాని హేతువులయందు జాగరూకములై యుండఁగల వని తేటపడక పోదు. ఇట్లుండఁ బైవానిని నిండించి తమ వ్రాఁతను బాగఁజుకొనుట హాసాస్పదముగ నున్న దన్నమాట వివరింపఁ బనిలేదు.

ఇక నీవిచార మిటు లుంచి వీరిచే వ్రాయఁబడిన పైరెండువిషయములలో మొదటివిషయమును గూర్చి అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుదానింగూర్చి వీరిచే వ్రాయఁబడిన(1)గుర్తుగల గ్రంథము విమర్శింపఁబడుచున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది.

“ఈ రేచర్ల బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డి యనుజన్మనామ ముండలే దని బేతిరెడ్డిభార్య యగు నెఱ్ఱక్కసానమ్మకాసనమున

“శ్లో. తస్మా త్తస్యాం సమజని మహాదేవసాదాబ్జధక్తుః
భ్యాతో బేత స్తతవితరణప్రీతిప్రాణివర్గః

అశాచక్రే ప్రవితతశరచ్చంద్రసాంద్రాంశురమ్యా
యస్యాత్యర్థం జగసుఖసముత్పాదినీ భాతి కీర్తిః ”

అనిసంస్కృత మందును, “శ్రీమతురేచగ్లపిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి పెండ్రము” అని తెనుగునందును బ్రయోగింపఁబడిన బేతిరెడ్డిముచేతనే స్పష్టమగుచున్నది. కాఁబట్టి ప్రకృతము నైజాంరాజ్యమునకుఁ జేరి యున్న నల్లగొండరాజ్యములోని యామనగల్లురాజధానిలోను, ఆమన గంటి కుత్తరభాగమున రెండుక్రోశములదూరములో నున్న పిల్లలమఱ్ఱి రాజధానిలోను వసించి యాదేశము నేలినవాఁడు బేతిరెడ్డియె కాని బేతా శనాయఁ డనునామాంతరము గల చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు” అని.

దీనివిమర్శమునకన్న మున్నీ విషయము తేటపడుచుట యావ శ్యకమై యున్నది. ఈవాక్యములలో నొకదాని కొకటి సంబంధింపక యసంబద్ధంబులై యున్నవి. ఎందు కనిన, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునా మము లేదని ... నిరూపింపబోవుచున్నాను” అనుప్రథమప్రతిజ్ఞా వాక్యముచేత, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁ బడినట్లు తేటపడుచున్నది. “బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డియని జన్మనామముండ లే” దను ద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యముచేత బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁబడక జన్మనామముగ నుండుటయే నిషేధింపఁబడినట్లును, అందువలన వ్యవహారనామముగ నుండ వచ్చు సని యంగీకరింపఁబడి నట్లును దేటపడుచున్నది. “కాఁబట్టి ప్రకృతము...చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు” “అనునిగమనవాక్యముచేత, బేతిరెడ్డియా? చెవిరెడ్డియా? ఆమనగల్లుపిల్లలమఱ్ఱిరాజధానులలో వసించి యాచ్రాంతదేశము నేలు చుండినవాఁ డని సంశయ మున్నట్లును, ఎత్తిక్కసానమ్మశాసనములోఁ బైవితముగ బేతపదమువ్రాయఁబడినందున నట్టివాఁడు బేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డి కాఁ డని నిశ్చయ మైనట్లును దేటపడుచున్నది. తొలుత

“ బేతిరెడ్డికి నాపేరే లే ” దని వ్రాసిన చెవిరెడ్డినామముయొక్క సామాన్యని షేధమునకును, “ తరువాత నదిజన్మనామము కా ” దని తన్నామముయొక్క విశేషని షేధమునకును, అవల, “ కాబట్టి యామనగల్లుప్రాంతము నేలినవాడు బేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డిమాత్రము కా ” దని నిగమనమునకును నెట్టిసంబంధము పొసఁగునో ఇట్టి యవయవకల్పనం బే శాస్త్రమునకు సమ్మతంబు వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇక నేతత్ప్రతిజ్ఞాతాంశస్థాపనమునకై వీరగపఱచినప్రథమ హేతువు విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఎట్టిక్కసాని శాసనములో బేతిపదమును వ్రాయట, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుటకుఁ గాని, అట్టి జన్మనామము లేదనుటకుఁ గాని హేతువు గాఁ జాలదు. ఎందుకన, అందు బేతిరెడ్డికిఁ బైనామము లే దని చెప్పలేదు. బేతిపద స్వరసమును బట్టి యిట్లాహించెద మన్నచో అయ్యది శాసనగ్రంథాదులలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు నని గాని దన కున్న నామములన్నియు వ్రాయవలయు నని గాని నియమ ముండుచో నిర్వహించును. అట్టి నియమము దుర్లభము. ఎందు కనఁగ, అనేక శాసనములలో గ్రంథములలోఁ బురుషునకుఁ గల నామములలో నొకటి గాని బిరుదనామము గాని లేటచుగఁ గానంబడుచున్నది. అందు మొదటివిషయము సుప్రసిద్ధంబగుటచే రెండవవిషయమున కుదాహరణ మిచ్చుచున్నాను కనుఁడు. ఏకశిలానగరములోనిరుద్రదేవుని శాసనములో

“ శ్రీమత్ప్రభువనమల్లో రాజా కాకత్యవంశసంభూతః

ప్రబలరిపువర్గనారీ వైధవ్యవిధాయకాచార్యః. ”

అను శ్లోకమునఁ గాకతిబేతరాజునకు బిరుదనామ మగు ప్రభువనమల్లశబ్దమే వ్రాయఁబడినది. ఇది బేతరాజునకు బిరుదనామమే కాని జన్మనామము కా దని యాయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 5

న ప్రకరణమున 150 పేజీలో వీరభద్రరావుగారుగూడ “ఇతనికి ద్రిభువనముల్ల బేతరాజు జనించెను, త్రిభువనముల్ల అనునది బేతరాజునకు బిరుదనామము” అని వ్రాసియున్నారు. సింగభూపాలీయములో సింగభూపతివర్ణనప్రస్తావమున

శ్లో. యష్టాభిః ప్రతిగండభైరవరణే ప్రాణాః కథం రక్షితాః
 ఇత్యంతఃపురపుచ్ఛయా య దరిషు ప్రాప్తేషు లజ్జావశమ్
 శంసం త్యుత్తర మాసనవ్యతికరవ్యాపారపారంగతా
 మందాందోలితకర్ణకుండలహరిన్తాణీక్యవర్ణాఙ్గురాః. ”

అనుపద్యమునందు సింగభూపతికి బిరుదనామ మగు ప్రతిగండ భైరవపదమే వ్రాయబడినది. కాబట్టి శాసనగ్రంథాదులయందుఁ బురుషుఁకుఁ గలనామము లన్నియు వ్రాయవలయు నను నియమము గాని, జన్మనామమే వ్రాయవలయు నను నియమము గాని లేదు. అది లేనపు డెట్లుక్కడేవిశాసనములో బేతపద ముండుటవలన నదియే జన్మనామ మని గాని, బేతపదము దక్కనితరనామ మారాజునకు లే దని గాని సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. ఇందువలన “బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యని నామములేదు” అనుదానికి ద్వితీయప్రతిజ్ఞావాక్యమును బట్టి జన్మనామము లే దనుటయందె పర్యవసాన మనుకొని నిర్వహింపఁ జూచుటయు నిలువదు. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు ననునియమ ముండిననే కదా అది యైనను నిలువఁబోవును. అది లే దయ్యెను.

ఇదిగాక, వీరు 188 పేజీలో “చెవిరెడ్డికి బేతాశనాయఁడని పౌరుషనామమును గణపతిదేవుఁ డెప్పు డొసఁగెనో విమర్శించి తెలిసికొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్లుక్కనని శాసనము నాటికి అనఁగా 1208 సంవత్సరము నాటికి ఎట్లుక్కభర్త బేతిరెడ్డి యనియే చెప్పబడి

యుండుటచేత అంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగి యుండవలె గదా! చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎఱిగి-
 లనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? " అని వ్రాసి యున్నారు. అందుచలన శాసనములలో బిరుదనామము గూడ నుండవచ్చునని వీరంగీకరించినట్లు గుచున్నది. బేతాళపదము బేతాళనామమునకు బదులుగా వ్రాయఁబడిన దనియు, బేతాళపదము పాఠమునామ మగుటచే నది గూడఁ బాఠమునామ మేయనియు కదా దీనిపరమాధ్యక్షముగాఁ జెప్పవలయును. కానిచో నీ యాక్షేపమున కనకాశమే లేక పోవును కాఁబట్టి యీ యాక్షేపము నిలుపుకొనుటకై పై విషయము సంగీకరింపవలయు. అట్లుగునపుడు పైనియమమునకు భంగము గలుగుటయే కాక మఱియొక జన్మనామ మారాజునకుఁ గాన రాసందునఁ జెవిరెడ్డి యనునదియే జన్మనామ మని పర్యవసాన మేర్పడుచున్నది. ఇ దంతయు సభ్యవేద్యవాద మన్నచో దీని స్థితియెట్లు లుండినను నుండుం గాక "విక్రీతే కరిణి కి మయ్యశే వివాదః" అను న్యాయమును బట్టి మాకింక నీవాద మనుపయుక్తము. ఎందు కనఁగా వెనుక బేతారెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామమే బాత్తిగ లేదని నిరూపింప సచుకట్టిన వారు దానినే గట్టిగఁ బట్టి సాధింపక యది జన్మనామము గాదు, (మధ్యమ వచ్చిన వ్యవహారనామము) అని యొప్పు కొన్నపుడు కొంచెమునకై యింక వాదించుట పై న్యాయమునకు విరుద్ధంబు యగును గదా! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి యనునది జన్మనామమైన నేమి? వ్యవహారనామ మైన నేమి? ఆరాజున కది యున్న దనుటయే ముఖ్యముగ మాయభిమతంబు.

ఇట్లు వీరు (1) గుర్తు గల గ్రంథముచే మొదటి విషయమును అనఁగా బేతారెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యను నామము లేదనుదానిని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససంద

రృముగ నితరావిరోధముగ నిరూపించి నట్లైంది యిపుడు (2) గుర్తు గలగ్రంథముచే (184 వేజీ మొదలు కొని 191 వేజీ వఱకుఁ గల గ్రంథముచే) రెండవ విషయమును అనఁగా బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడనుదానిని సహేతుకముగ ... నిరూపింప బోవు చున్నారు. దీని విమర్శ మిపుడు చేయఁబడుచున్నది.

ఇం దొక సందేహము. తొలుత బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడని నిరూపించు నట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసిరి. తరువాత 184 వేజీ మొదలు 191 వేజీ వఱకుఁ బ్రతిజ్ఞాతాంశమును స్థాపించుటకు హేతువు లని చెవిరెడ్డియొక్క చరిత్రము లలోఁ గొందఱు గ్రంథకారులు వ్రాసిన కొన్ని విరోధాభాసము లగ వఱచిరి. ఆవల వానిముగింపులో “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించి నపుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని ... బోధపడక మానదు. ” అనియు, “ ఈగాధల నన్నింటిని వదలిపెట్టి...చూచినను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁ జాలదు ” అనియు వ్రాసిరి. ఇం దొకదాని కొకటి సంబంధించునట్లు లేదు. బేతిరెడ్డి బేతాళుఁడు కాఁడని స్థాపించు వారు చెవిరెడ్డిగాధలలో విరోధములు చూపుటయుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుటయు నసంబద్ధములుగా నున్నవి కదా! ఇందువలన వీరు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనామము లే దనియూ? చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియూ? బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు గాఁడనియూ? నిరూపింప నెంచినవారు. అని సంశయము కలుగుచున్నది. ఇది యెల్లరకు సులభముగఁ దెలియనచ్చునది గాన దీనిని వదలి (2) గుర్తు గల హేతుగ్రంథము విమర్శించుచున్నాను.

ఇచ్చటి హేతుపదార్థము వెనుక వ్రాయబడిన దైనను లోకమున కీపదార్థకల్పనము క్రొత్తది కాబట్టి పలుమాటల వ్రాయవలసిన స్వేచ్ఛడినది కాన సుఖబోధమునకై మరల వ్రాయుచున్నాను. వీరభద్రరావుగారు వెనుక 183 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డికి జీవితరెడ్డి యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు గాఁ దనియు నహేతుకముగ నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను.” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి వ్రాసిన (1) (2) గుర్తులు గల గ్రంథములలో నిది 2 వ గుర్తు గల గ్రంథము కాబట్టి యీ గ్రంథమే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడను పై రెండవవిషయమును గూర్చి వారిచే వ్రాయబడిన హేతుగ్రంథముగాఁ జెప్పవలసి యున్నది. మరియు నీ గ్రంథము తుదకు 191 పేజీలో “ ఈవిషయములన్నింటిని విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది కా దని ... బోధపడక పోదు ” అనియు “ వీని నన్నింటిని వదలి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు ” అనియు వ్రాసినందునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకును బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకును నిదియే హేతుగ్రంథ మని తేటపడుచున్నది.

ఇట్లు 182 వ పేజీలో “ సోమదేవరాట్రియమునందును పద్మనాయకచరిత్రమునందును ... బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయుఁ డని చూపిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములై ... యున్న ” వనియు, 191 పేజీలో “ బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయుఁ డని హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా ” రనియు, పదవప్రకరణము 286 వ పేజీలో “ పిల్లలమట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు ... పిల్లలమట్టి బేతాళనాయుఁ డి యని శ్రీవెలుగోటివారి సంశయోత్తరమందు నక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక

యున్నవని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జెప్పించి యున్నాను॥ ఆనియు వ్రాసిన వ్రాత కిదియే విషయంబై యున్నది. ఆ గ్రంథము లలో వ్రాయఁబడిన హేతువు లెవ్వయో వానిలోఁ గలవిరోధము లెవ్వయో అయ్యవి హేత్వాభాసంబు లెటులో మఱి యెచ్చటను వ్రాయనందున గ్రంథసందర్భమును బట్టి చూడ నీ (2) గుర్తు గల గ్రంథమే పై విషయమునకు హేతుగ్రంథ మని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయముగాఁ జేటవడక పోదు గదా !

ఇట్లు చూడఁగా నీ (1) గుర్తు గల గ్రంథములో నుదాహరింపఁ బడిన చెవిరెడ్డి చరిత్రములు, బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డనుటకును, వానిలోఁ గల విరోధములు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాదు అను మూడువిషయములకును హేతువు లని వీరభద్రరావుగారి యభి ప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఈ హేతుహేతుమద్భావ కల్పనం బెట్టిదైన నిది వారు సంకల్పించినవిషయములను సాధింపఁ గలుగునా లేదా యను సంశయము విమర్శించి చూడవలసి యున్నది.

ఈ 184 వ పేజి మొదటినుండి వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర ములోనున్న దున్నట్లు చెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాసి యనంతర మిటులు వ్రాసియున్నాడు.—

“ ఇది వేంకటగిరి రాజుల వంశచరిత్రమును వ్రాసిన గ్రంథకర్త లయొక్క సవీనకల్పన మని ఘంటాపథముగఁ జెప్ప వచ్చును. ఇది వఱకుఁ బద్మనాథకచరిత్రమునందును వెలుగోటివారి వంశావళియందును వ్రాయఁబడిన గాధలకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగ నున్నది. ఆ గ్రంథములలోని యసందర్భములను జూచి వీరిట్టి సవీనకల్పనమునకు పెనుదీయ రైరి ” అని.

ఇందు నూతనముగఁ గల్పించుటయు నది పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధం బగుటయు నను రేండుతప్పులు పై వారియం దగపటఁ బడినవి. వీనిలో బేతిరెడ్డి మైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట కెద్దిహేతు వగును ? నవీనకల్పనమా ? పూర్వగ్రంథ విరోధమా ? రెండునా ? రెండునన్న చో నవి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట నెటులుసాధిం పఁగలుగును ? ఆకథాకల్పనమునకు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు నేలాటిసంబంధములేదు గదా ! ఇది గాక వీరు బేతిరెడ్డి వేఱు చెవి రెడ్డి వేఱు అనునిశ్చయముకలవారు. అట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాధలలోఁ బై వారు కల్పించిన కల్పనమునకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పీఠనుటకు నెంతమాత్రము సంబంధము గాన రాదు.

ఒకవేళ, పై గ్రంథకర్తలు పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగఁ గల్పించినారు కాబట్టి తన్మూలమునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని చెప్పవచ్చును గదా ! ఆ యంశమున కిది హేతు వగు నని వారి తాత్పర్య మనుకొంద మన్న, నదియు ఘట్టిగ్లునట్లు లేదు. పూర్వగ్రంథకారలేఖనమునకు విరుద్ధముగఁ బై గ్రంథకర్తలు నవీన కల్పనంబు చేసి యున్నచో వారు కల్పించిన చరిత్రము విశ్వాస పాత్రము గాక పోయినను గాక పోవచ్చును గాని, చెవిరెడ్డి గాధయే విశ్వాసపాత్రం బెటులు గాక పోవచ్చును ? అప్రగల్భుం డగునొక కవి తప్పలకుప్పగా నొకచరిత్రము వ్రాసినచో, దన్మూలమున నాతండు వ్రాసినగ్రంథమే విశ్వాసపాత్రంబుగాక పోవును గాని తత్ప్రతిపాద్యులగు ప్రతాపరుద్రకృష్ణరాయాదుల చరిత్రములే విశ్వాసపాత్రములు గాక పోవు గదా ! కాబట్టి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథస్థ విషయములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాయుట చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని మొదలగువానికి నిర్వాహకము గాదు.

ఇక “ఆగ్రంథములలోని యసందర్భము లైన గాథలను జూచి ఏరిట్టి నవీనకల్పమునకు వెనుదీయ రైరి” అని వ్రాయుటచే నీ నవీన గ్రంథముననే గాక ప్రాచీనగ్రంథములందును జెవిరెడ్డిగాథ వేర్వేలు వితముగఁ బ్రాయఁబడిన దని తేటపడుచున్నది. అట్లు గ్రంథములలో వేర్వేలువిధముగ నుండినందున నేదిప్రమాణమో యేది యప్రమాణమో నిశ్చయింపవలను లేక, వినిగమనావిరహమునఁ జెవిరెడ్డిగాథయే విశ్వాస పాత్రంబు గా దని తేటపడకపోదుగదా! యనినచో, ఇచ్చట వీరభద్రరావుగారికి ముఖ్యద్వేష్యం బెద్దియో తెలియుఁ దగియున్నది. బేతిరెడ్డిపైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయుఁడు కాఁడని యుపక్రమించి యుపసంహారమున “బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁడనియుఁ బై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁడనియు నిరూపించుటయే వీరి ముఖ్యద్వేష్యమని యేర్పడుచున్నది. ఇట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గాదని ఫలితార్థము వ్రాయుట యేమిపని? దానివలనఁ బ్రతిజ్ఞాతాంశము స్థిరపడునా?

ఇదిగాక, గ్రంథకర్తలు వారివారికి దొరికినట్టియుఁ దోచినట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని చరిత్రములను వ్రాయుట లోకప్రసిద్ధంబైయున్నది. అయ్యవి యగ్రాహ్యంబు లగుచో వీరభద్రరావుగారు కృష్ణదేవరాయుఁడు దానీపుత్రుఁ డను విషయమునందును గాకతివారికులవిషయమునందును రుద్రదేవి తండ్రివిషయమునందును వ్రాసిన విషయము పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగా నున్నదని యుపేక్షింప వలసి వచ్చును! కాబట్టి పూర్వులు వ్రాసినచరిత్రములకు భేదముగ నుండుటనూత్రము తప్పు గాదు. పై వానికన్న విశేష

మీలు చూపుటకే గదా నూతన గ్రంథముల నారంభించుట. కానిచో నెనుకటిగ్రంథములవలననే గతార్థ మగుచుండ నవీనులయారంభములు ఫలంబు లగును. కాన, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాసినా రని దూఱుట తగదు. హాజినను “భక్షి తేపి లకునే న శాంతో వ్యాధిః” అను న్యాయమున స్వీప్తసిద్ధి యైనం గాఁబోదు.

మఱియు వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణదేవరాయలచరిత్రము మొక్క మూడవప్రకరణమున 119 పేజీలో, “అయినను దోషవం యు లగు గ్రంథములు వ్రాయఁ బూనుటకన్న మిన్న కుండుట ముత్తమం బని యూర కుండ నచ్చునా? యిటుండ రా దని నేను ప్రథమంగా జెప్పెదను. మన గ్రంథములలోని దోషములు మనతరు నాతివారు సంస్కరింప నచ్చును. అట్టి యుద్దేశ్యముతోనే బ్రహ్మశ్రీ గురు ండ శ్రీరామమూర్తిపతులుగారు, రాయబహద్దరు కందుకూరి వీరే లింగంపంతులుగారు కవులచరిత్రములను బ్రకటించినారు” అని నాసియున్నారు. ఇందువలన గ్రంథకర్తల యుద్దేశ్యము వీరిచే జక్కం ఁ దేట పఱుపఁబడినది. ఇట్టి యభిప్రాయముననే కాఁబోలు పద్మనాభకచరిత్రాది పూర్వగ్రంథములయందుఁ దమకు దొరకింట్టియుఁ దోచి ట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని ఇప్పటివారికిఁ గొందఱికి ిషవంతులుగాఁ జూపఁబెట్టెడువిషయములను వ్రాసి యుండవలయు. ని నన్నింటిని గమనించియే కొన్నిచోట్లు నీవెలుగోటివారివంశ రిత్రకారులు పూర్వగ్రంథములను సంస్కరించి కొన్నివిశేషములు ాసినారు. ఈయంశము వీరభద్రరావుగారే చక్కఁగఁ గనిపెట్టి యున్నారు. ఎట్లన, ఆఱవప్రకరణముయొక్క 182 వ పేజీలో, “సోమ వరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరి వారి వంశావళియందును రావులంశీయచరిత్రమునందును వానినెల్లఁ

బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి సవీనముగ వ్రాయఁబడిన వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునందును ” అని వ్రాయుటచేతను, ఆపేజీలోని పుటన్నటులోఁ జైగ్రంథములనామములు పేర్కొని “మొదలగు గ్రంథములలోఁ దమవంశమును గూర్చి యసందర్భము లయినవిషయములు గల పని యూహించి ..... వ్రాయించినది ” అని వ్రాయుటచేతను, ఈ 186 పేజీలో “వానిలో నసందర్భములను జూచి ” అని వ్రాయుటచేతను స్పష్టముగఁ దేటపడి యున్నారు. ఇంతదూరము తెలిసి (వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకు విరుద్ధముగ వ్రాయుటకుఁ గారణము గనిపెట్టి) వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు, “ఇదినఱకు పద్మనాయకచరిత్రమునందు వెలుగోటివారివంశావళియందు రావువంశీయచరిత్రమునందు వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న దని వ్రాయవచ్చునా? “వానిలో నసందర్భములను జూచి ” అను స్వకీయలేఖనముచే నిది విరోధించు పని యేల భావింప రైరో వింతగా నున్నది. ప్రాచీన గ్రంథములలో నసందర్భము లున్న పనియు, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వానిని సంస్కరించి నూతనముగ వ్రాసినా రనియు, దాము వ్రాసిన వ్రాతచేతనే ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయము లగ్రాహ్యంబు లనియు, సవీన గ్రంథస్థవిషయములు గ్రాహ్యంబు లనియుఁ దేటపడుటంజేసి “ఇదినఱకు...వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న ” దని దీనియం దగ్రాహ్యత దోచునట్లు వ్రాయుట తమయొక్క లేఖనముచేతనే విరోధించును గదా!

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయము లసం దర్భములుగా నుండినట్లు వ్రాయుటవలన నవి యప్రమాణము లనియు సంఘవలన సవీనగ్రంథములోని విషయములు ప్రమాణవంతులు లనియు

నేర్పడుచున్నది గాన వానికిఁ బరస్పరమును దేజ స్తిమిరంబులకుఁ బోలెఁ బ్రత్యక్షవిరోధంబు సహజగుణముగా నుండఁ దానిని దోషముగా నెన్నుట యుచితంబు గాదు.

ఒకవేళ లోకమున నూతనముగ గ్రంథములు వ్రాయువారు ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయములకు విరుద్ధముగ వ్రాయవలసినపుడు ప్రామాణిక గ్రంథములనో, శాసనములనో అవలంబముగఁ జేసికొని వ్రాయుచున్నారు. అట్లే వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లేప్రమాణముల నవలంబించియు వ్రాసినవారు కారు అని యాశంకంతు శేమో?

దీనికి మొదటిసమాధానము.—వీరభద్రరావుగా శేప్రమాణములను బట్టి పూర్వగ్రంథము లసంపర్కములుగ నున్నట్లును నీసవీరగ్రంథము తస్సంస్కరణ పురస్సరముగ వ్రాయఁబడినట్లును నుద్దీవిరో అవియే ప్రమాణములుగా గ్రహించునది యని.

రెండవది.—నూతనముగ లభించిన బేతాళచరిత్ర మనుద్విపద కావ్యములో వ్రాయఁబడిన యనేకవిషయములను పద్మనాయకచరిత్రాదులలోను వారివారి వంశచరిత్రములలోను గల కొన్నివిషయములను బురస్కరించుకొని పై చరిత్రకారు లట్లు వ్రాసియున్నారు కాబట్టి యీయూత్పేపమున కవికాశము లేదు అని. ఈ విషయము వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్క యుద్ధాతము 4 వ పేజీని దేటుపడఁగలదు. ఇట్లు మొదటి హేతువు ముగిసినది.

రెండవ హేతు విలు లున్నది.—“హేమాద్రిరెడ్డి ధనమును బాతి పెట్టి శాసనమును వ్రాయించె నని వీరు కల్పించినారు..... హేమాద్రిరెడ్డి ప్రశంస లెవ రెత్తలేదు... పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని చెప్పి యుండఁగా హేమాద్రిరెడ్డి యని నూత్న గ్రంథమునఁ బేర్కొనియున్నారు... పోలిరెడ్డి ఆదిజగన్నాథరావు నామ

ములు గాని, హేమాద్రిరెడ్డి నామము గాని రేచర్లనామిరెడ్డి యెట్టి క్కసాని శాసనములలోఁ గానరావు" అని.

ఇరియు వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్క యపోద్ఘాతపు నాల్గవపేజీపరిశీలనమువలననే దత్తజలాంజలి గాక మానదు.

ఇంతమాత్రమే కాక వీరభద్రరావుగా రీ యాంధ్రచరిత్రగ్రంథో పోద్ఘాతమున “వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగ్రముగాఁబఠించి తిని” అని వ్రాయుట చరిత్రకారు లాయాగ్రంథములను జదివి వ్రాయు సంప్రదాయములను జూచి వ్రాసినవ్రాతయే కాని పై గ్రంథమును నిజ ముగఁ బఠించి వ్రాసినవ్రాత గాదని యేర్పడుచున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క యపోద్ఘాతపునాల్గవపేజీలో “పిల్లలమట్టిలో శివార్చకుం డగు రామలింగముకొద్దనుండిన బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథ ములో నీ బేతాళనాయనివ్రపితామహుఁ డగు ముంజరాజునకుఁ బూర్వము హేమాద్రిరెడ్డి విక్రమరెడ్డి వీరభద్రారెడ్డి మహిపతిరెడ్డి ముక్కంటిరెడ్డి రామలింగారెడ్డి యని యాఱుగురుపురుషులు వ్రాయఁబడి యున్నారు” అని వ్రాసి యాగ్రంథకర్త లచ్చటచ్చటఁ దచ్చరిత్రము లోని హేమాద్రిరెడ్డిచృత్తాంతముల నుపయోగించి యున్నారు గద ! ఇట్లాచరిత్రముయొక్క నాల్గవపేజీలోనే యింతవ్యక్తముగ వ్రాయఁ బడిన హేమాద్రిరెడ్డి పేరే చూడని యీవీరభద్రరావుగా రాగ్రంథము “నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని” అనివ్రాయుట పై వితముననే కాని నిజముగ దానిం జదివి కాదని యేర్పడుటయే కాక గ్రంథమునుజూడక గ్రంథకర్తలనుదూఱుట దుస్సాహసంబని మఱియొకటి యేర్పడుచున్నది.

దీనిస్థితి యెటులుండినను బూర్వగ్రంథములలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డి నామమును నూత్నగ్రంథకారులు వ్రాయుట, బేతారెడ్డికిఁ జెనిరెడ్డినామము లేదనుటకుఁ గాని బేతారెడ్డి మూతపురుషుఁడు కాఁ డను

టకుఁ గాని చెవిరెడ్డిగఱ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకుఁ గాని కారణము గాఁ జాలదు. అట్లు కానపుడు

శ్లో. అనిర్లోడితకార్యస్య వాఙ్మాలం వాగ్మినో వృథా.

అనున్వాయమున నీవాఙ్మాలంబంతయు నిరర్థకంబ. ఇట్లు ప్రతిహేతువు నందును విద్వాంసులు పరిశీలింపఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇఁకఁ దృతీయహేతువు విమర్శింపఁబడుచున్నది. అది క్రింది విధముగ నున్నది.—“బేతిరెడ్డి బీదవాఁడై యోరుగింటిలో వీరభటుఁడై కొన్ని దినములు గడిపె నని పూర్వపుగాథలలోను వేంకటగిరివారి వంశావళిలో నింకొకరీతిగాను రాపురంజీయచరితములో మఱియొకరీతిగాను... రేచనితోఁ జెవిరెడ్డి చెప్పినట్లు భేదముగా నున్నది” అని.

ఇదంతయు వెనుక వ్రాసిన గ్రంథము వలననే నిరస్తం బగుచున్నది. వాస్తవస్థితినో, బూర్వగాఢైక శరణంబు లగుచరిత్రగ్రంథములనో, బరస్పరవిరోధము లుండుట దప్పుగా నెన్నఁ దగదు. ఎందుకనిన, వారివారి కుశలభంబు లైన వృత్తాంతములను బురస్కరించుకొని వారు వా రట్లు వ్రాసి యుందురు కాని వేఱు గాదు. యోగజ్ఞానసంపన్ను లైన మహాత్ములు వ్రాసినరామాది చరితములయందె యెన్నెన్నో భేదములను జూచుచున్నారము. ఇటు లుండ నిప్పటివారు పూర్వపుగాథలలో నిజము కనులఁ బొందినవారు గాని యాక్షాన్యసంపన్నులుగాని లేరు కాఁబట్టి దేశ కాలములవిప్రకర్షమువలననుభ్రమప్రమాదాదిదోషములవలనను బరంపరగాగాధలుబహుశాఖలైయుండక తీరవు. వాని ననుసరించినయిప్పటిచరిత్రములు భిన్నభిన్నప్రకారములై యుండు ననుట చెప్పఁబనిలేదు. ఎటులైన నిదివారిభిలషించినపైమూఁడు విషయములకు హేతువు గాఁజాలదు. కాన నీలేఖనము వారియుద్దేశ్యమును నిర్వహింపక నిష్ఫలం బగుచున్న దని తెలియునది.

ఇక నాల్గవ హేతువు విమర్శింపఁబడును. తద్విధంబు క్రిందఁగి తిగఁ జూపఁజేయు. — “రేచఁడు మూఁడువరములు గోఁనట్లు పన్ననాయక చరిత్రమునందును నాల్గువరము లిచ్చినట్లు శేంకటగిరివారిపంశావళియందును జెప్పి యుండఁగా నెలుగోటివారిపంశ చరిత్ర మను నీనూతనగ్రంథమున నొక్కవరమే పేర్కొనఁబడినది. ” అని.

పీఠ పలుమాఱుఁ బ్రసక్త మైనవిషయమును నవలి యప్రసక్త మైనవిషయములకుఁ బరువిడుట యనుచితంబుగా నున్నది. బేతరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ దనియు మూలపురుషుఁడు కాఁ దనియుఁ జెప్పరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గా దనియు నిర్వహించుట గదా యిప్పుడు ప్రసక్తము. దానికి నూతనగ్రంథకారులు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధముగా వ్రాసినా రని కనఁబడుట యేమి నిర్వాహకము కాఁ గలదు. స్వపక్షము నిర్వహింపకయే పరపక్షనిరాకరణము తగ దని యేల తలంప రైరో వింతగా నున్నది.

ఒకవేళ నూతనగ్రంథకారులం దూఱుటయే వీరిపరమోద్దేశ్య మనుకొన్న నది యాశామోదకభక్షణంబే కాని నిర్వహించునది కాదు. ఎందు కనిన, పూర్వగ్రంథముల విరోధము మూలమునఁ గదా నూత్నగ్రంథములను దద్దరింపక ర్తలను దూఱుచున్నారు. ఆవిరోధము నిరూపింపఁ బాల రనియు నెట్లో పొసఁగింత మన్న నది స్వప్రతిజ్ఞితములను నిర్వహింపదనియు వెచుకఁ బలుభంగుల వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును వ్రాయఁబడును గద. ఇది గాక, “తాతస్య కూపోఽయ మితి బ్రువాణాః త్వారం జలం కేపురుషాః పిబంతి ” అనున్యాయమునుబట్టి ప్రాచీనులు వ్రాసినా రన్న మాత్రమునఁ జరిత్రములు విశ్వసించఁబడవు శాసనాద్విప్రమాణంబులు దొరకక యెట్లో వ్రాసినప్రాచీనగ్రంథముల నాదరింపవలయు సన్నినియమ ముంచుకొన్నచో సవీనగ్రం

భములకుఁ బ్రసక్తియే లేకపోవును. సత్యము మఱుంగుపడును. కాఁబట్టి యట్లంగీకరింప వలనుపడదు.

మఱి యే మనిన, శాసనాదిప్రమాణములు లభించినప్పుడు వానిమూలమునఁ బ్రాచీనలేఖనముల నుపేక్షింపవచ్చును. ఇట్లు తలం చియె పైగ్రంథకారులు సప్రమాణముగ నొకవరమునే స్థాపించి యు న్నారు. ఈవరముల విషయములొక బైనూతనగ్రంథకారులే కాక శ్రీయుత అక్కిరాజు ఉరూకాంతముగారు కూడ బల్నాటిపరచరిత్రో పోద్ధాతమునఁ గ్రొదిలిపథముగ వ్రాసియున్నారు. —“వాని (రేచని) యభిప్రకారము చెవిరెడ్డి తనగోత్రనామము రేచర్లనామానైననియుఁ దచ్చరిత్రమునందు వ్రాయఁబడి యున్నది. బేతిరెడ్డి కాకతీయగణ పతికాలములో నున్నవాఁడైన స్థానస్థానాధిపతులచరిత్రమువలనఁ దెలియఁ గలను. గణపతిదేవుఁడు 13 వ శతాబ్దమున నుండినవాఁడు కనుక వేంకటగిరిస్థానాధిపతులు 13 వ శతాబ్దమునుండియే రేచర్ల గోత్రమునా రై రని దీనిచేఁ జేయను. వెలమయ్య రేచర్లగోత్రము వాఁడు నైన బ్రహ్మనాయకు 13 వ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వమందే యుండుటచేతఁ బైఁ జెప్పఁబడినబేతిరెడ్డికథయొక్క యాధార్యమును సంశయింపవలసియున్నది. వెలుగోటినారు బ్రహ్మనాయనివంశమువారె అయి యుందురు. వీరిగోత్రమునకు రేచర్లనామము బేతిరెడ్డినుండి గాక అంతకుఁ బూర్వమునుండి వచ్చుచున్న దని నమ్మవలయును. రేచర్ల యచుగ్రామమువలన గోత్రమున కావేస వచ్చి యుండును” అని;

కాఁబట్టి ప్రమాణమునకును యుక్తికిని విరుద్ధములైన ప్రాచీన గ్రంథలిఖితవిషయములను ద్యజించుట తప్పు గాదు. అది పూర్వ గ్రంథవిరుద్ధంబుగా నెన్నఁ దగినదియుఁ గాదు.

అయిదవహేతు విట యున్నది. —“ఇదియునుం గాక గణపతి దేవుఁడు చెవిరెడ్డిని సహనించినతరువాత

క. నాఁడాదిగ నుకపిండ్రులు

వేడుక బేతాళుఁ డచుచు వేమఱు దిసలఁ

బోఁడిమి నుతింప విమతుల

కోడక యవ్విభుఁడు ధాత్రి నొగిఁ జెలు వొందెఁ.

అని చెప్పఁబడియుండఁగా, నూతనగ్రంథమున గణపతిదేవుఁడు బేతాళ నాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చెప్పఁబడినది. ఇట్టిగ్రంథము లందుఁ బరస్పరవిరుద్ధము లైన విషయము లనేకములు గలవు " అని.

ఇది యేమో కాని వీరు మాటిమాటికి స్వప్రతిష్ఠాతాంశమును బాడుపఱచి పరదూషణమునకే పాటుపడుచున్నారు. ఇందువలన నేను విధిలేక వ్రాసినవిషయమునె వ్రాయవలసి వచ్చుచున్నది. నూతనగ్రంథ మునఁ బూర్వగ్రంథవిరోధము లున్న యెడల నాగ్రంథ మగ్రాహ్యం బని యేర్పడిన నేర్పడ వచ్చును గాని బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనుపేరు లేదనియు నారెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డిగ్రాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనియు నెటు లేర్పడఁ గలదు?

ఇదిగాక, వీరు వ్రాసిన "నాఁడాదిగ నుకపిండ్రులు" అను పద్యము పద్మనాయక చరిత్రములోను, వేంకటగిరివారివంశావళీపద్య కావ్యములోను, రావువంశీయచరిత్రములోను గానవచ్చుచున్నది గాన వీనిలో నొకదానిం జూచి వ్రాసియుండు రని చెప్పక తప్పదు. ఇట్లుగు నపుడు దీనిపూర్వోత్తరసందర్భములు వీరు చూచినవారు కా రని చెప్పవలసియున్నది. ఎందుకనిన, దీనికిఁ బూర్వమందు —

ఉ. దేశము లిచ్చివేడుక నుతింప సభాసదు లెల్ల మెచ్చఁగా

వాసిగఁ బే రొసంగి కులవర్ధనుఁ డీ ఘుఁ డందుఁ బల్కఱు

గాళకరూకలాటకురుకన్న డణింకణసింధుమాగధా

ధీశులలోనఁ బెంపు గను ధీరత నీ వని యెంచి పంచినఁ.

అనుపద్యమును, దీనికిఁ బరమండు

సీ. నాగభైరవున కాశీసందంబు దిళుకొన్న

నరబలి గావించి • సిరి నహించె

బరగ బంచమునకు • నర మిచ్చి కేచర్ల

గోత్రుడై కీర్తి చేకొని మెలంగె

బిల్లలమట్టిపై • విడుగు పడ్డ గడంగి

గదఁ బూని యుద్ధతిఁ • గడిసి వ్రేసె

బేతాళుఁ డరుదెంచి • కీకరిస్థితి నిల్చి

వెఱవక మాటాడి • వరము లందె

గాకతీశ్వరుఁ డెలమిఁ బ్రకాశముగను

ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుచుఁ

బిలువ ధాత్రీశు లెఱుగఁగఁ • బేరు గాంచె

నతనివిమలప్రభావ మె • తని నుతింతు.

అను పద్యమును, బై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినది. వీనిలో. —

“వాసిగఁ బే రొసంగి కులశర్ధనుఁ డీధునుఁ డంచు ” అనియు “ కాక తీశ్వరుఁడెలమిఁ బ్రకాశముగను, ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁడనుచుఁ, బిలువధాత్రీశు లెఱుగఁగఁబేరుగాంచె ” అనియుఁ జెప్పటవలనఁ జెవి రెడ్డికిఁ గాకతీశ్వరుండు పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుబిరుదనామము నొసంగె నని యేర్పడుచున్నది. దీనింబట్టి యేతత్పద్యద్వయమధ్యమున నున్న “నాఁడాదిగ ” అనుదానికి గణపతి దేవుడు నమ్మానించి పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డని పే రొసంగిననాటినుండి యని యర్థము కాఁ దగియున్నదనుట తెల్లము. “ వాసిగఁ బేరొసంగి... పంచినఁ. నాఁడాదిగ ” అనుగ్రంథ సందర్భమును జూచిన నెట్టివానికైన సీయర్థము కాకపోదు కదా !

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “ గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానించినతరువాత, నాఁడాదిగ..... చెలువొందె. అని చెప్పఁ

బడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునందు బేతాళనాయఁ డని గణపతిదేవుఁడు పౌరుషనామ మొసంగెనని చెప్పఁబడి యున్నది. " అనివ్రాయుట, యేతత్పూర్వోత్తరపద్యాభ్యసందర్భములు చూడనిదోష మని దేటపడుచున్నది. కవులు బేతాళుఁ డనుచు నుతింతుటకు గణపతిసమ్మానము హేతువు కావలయుఁ గదా! అయ్యది నామప్రదానగర్భంబుగానిచో నేలాటిసంబంధము లేక హేతువు గాకపోవుననుట వ్రాయఁబనిలేదు. ఇంత సుస్యక్తముగా నవ్యవహితపూర్వోత్తరపద్యములు గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చాటుచుండినను దానిం గనక ఏ రిట్లు విరోధోద్భావనము నేయుట యెట్టిదో వారే యాలోచింప వచ్చును.

ఒకవేళ గణపతిదేవుఁడు " బేతాళుఁ " డనియే పే రొసంగి యుండఁగా బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుట విరుద్ధము గదా! అని యందురేమో. వాస్తవస్థితిలో గణపతిదేవుఁడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁడనియె నామ మొసంగినందునఁ బిల్లలమఱ్ఱిశబ్దమును వదలి ప్రయోగింపఁబడునట్టి బేతాళనాయఁడు బేతినాయఁడు బేతాళరెడ్డి బేతరెడ్డి అని మొదలుగాఁ గల వన్నియు నట్టి వనియే (గణపతిదేవదత్త పౌరుషనామవిరుద్ధము లనియె) నుడువవచ్చును. అయినను, కవులు గ్రంథములలో నిమిద్బునపుడు సందర్భానుసారముగఁ బిల్లలమఱ్ఱిశబ్దము లేకయు, నాయక రెడ్డిశబ్దములను జేర్చియుఁ బ్రయోగించుచున్నందునను లోకమునఁ దదనుసారముగ వ్యవహరించుటవలనను ని వన్నియు బేతాళపదమునుబట్టి యిందుక న్యూనాధికాక్షరములతో నేర్పడి యర్థభేదము లేనిశబ్దము లగుటవలనను వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుంబడినది కాని వేటు కాదు. ఒకవేళ సార్వభౌముఁడు ప్రీతితోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁ డనియె పిలిచినను లోకులు రాజును బిలుచునపుడు నాయక

పదము రెడ్డిపదము మొక లగుగౌరవవాచకములను జేర్చియే కదా పిలుతురు. కాన నిది దోషముగాఁ గనుపట్టదు.

ఇక నేమైన నిట్లందు రేమో. రావుగారు బేతాళనాయుడనునది యె పౌరుషనామము కాదని వాదించుచుండఁగాఁ బిల్లలమట్టిశబ్దముతోఁ గూడినదిసైతము పౌరుషనామ మని నుడువుచున్నా దిది యెంతో వింత గానున్న దని. అట్లు తలంపరాదు. ప్రమాణసిద్ధంబైనదానిని వట్టిమాటలతో నిరసించుట పాపంగదు గదా! దీనికిఁ బైఁ బేర్కొనఁబడిన గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు “పిల్లలమట్టి బేతాళుడు” అని పౌరుషనామము నొసంగె నని వ్రాసియుండుట ప్రమాణంబగుటయే గాక యిది పౌరుషనామము కాదని వాదించువారి కేయాధారము లేకుండుటయు అసఁగా బ్రతికూలప్రమాణంబు లేకుండుటయు నుక ప్రమాణముగ నెన్నందగును గదా!

పై గ్రంథములు వీరలను గూర్చియే వ్రాయఁబడిన వని గాని, వీరలప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన వని గాని, బట్టులపొగడ్త అని గాని, తీసివేయుట యుచితంబు గాదు. గ్రంథము లెవ్వరిచేత నేనిధముగ వ్రాయఁబడినవైనను వానిలోని విషయములు సప్రమాణంబు లైనపుడు నిరాకరింప నర్హంబులు గావు గద! ఇది గాక పద్మనాయకచరిత్రము లోని పద్యములను గొన్నిటిని దామే వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమునఁ బ్రమాణములుగా నెత్తికొన్నారు. ఆ గ్రంథము లప్రమాణము అని బొత్తిగఁ దీసివేసినచో వానిలోఁ గల పద్యములను ప్రమాణములుగా నెత్తికొనుట తగదు కదా! కాబట్టి ప్రమాణవంతంబు లైనవిషయములను గ్రహించుటయందు గ్రంథకర్తలయొక్క దోషములు ప్రతికూలభావము నొంద నోపవు. మఱి యేమనిన, వారలచే వ్రాయఁబడినవిషయములు ప్రబలప్రమాణ విరుద్ధంబు లైనచో సగ్రాహ్యం

బులు కాగలవు. కావుననే “శూరుల జన్మస్థానము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమున వ్రాసినపద్యములు ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధము అని చూపి తద్విమర్శమున నిరసించగలను. అట్లు చెవిరెడ్డి కిది పౌరుషనామమే కా దని ప్రబలప్రమాణము చూపినచో నిదియు సగ్రాహ్యంబే యగును. అట్లేచ్చటను గానరానందునను, బ్రాహ్మగ్రంథములలో నిది పౌరుషనామ మని వ్రాయఁబడినందునను నిది ప్రమాణసిద్ధంబై యున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంతియకాదు. దీనికి నెట్టిక్కసానమ్మశాసనమే ప్రబలప్రమాణంబని చెప్పుచున్నాను. ఎందుకనిన, దానిలో “శ్రీమతు రేచర్లపిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి పెండ్రము” అని వ్రాయఁబడినదికదా. ఇది 183 వ పేజీలో రావుగారిచే గూడ వ్రాయఁబడినది. ఆశాసనమున, రేచర్ల బేతిరెడ్డి యని వ్రాయవలసి యుండఁగా రేచర్ల పిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి యని వ్రాయుట “పిల్లలమట్టిబేతాళుడు” అని గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డికి పౌరుషనామ మిచ్చి యుండె ననుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనమై యున్నది. ఇది గృహనామమై యుండినచో, నామిరెడ్డికి గూడ నుండవలయు. వారీశాసనద్యయమునందును రేచర్ల నామిరెడ్డి యని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది కాని పిల్లలమట్టిశబ్దము వ్రాయఁబడలేదు. వీరలిరువురు సహోదరులని వారె వ్రాసియుండుటమబట్టి వేర్వేరుగృహనామములు గలవారనుటకు వీలు లేదు. కాబట్టి యిది బేతిరెడ్డికి బిరుదనామ మని యంగీకరింపక దప్పదు. వెనుక వ్రాసినగ్రంథములు గూడ దీనికి సహకారు లగుచున్నవి. కాన బిరుదనామ మనుట కిది ప్రబలప్రమాణమై యున్నది. బేతిరెడ్డి పిల్లలమట్టిలో వసించినందున గలిగిన వాడుకనుబట్టి యట్లు వ్రాసియుందు రనుకొనుటకు వీలు లేదు. గ్రామాంతరములలో, బిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి యని వ్యవహార ముండినను బిల్లలమట్టిలో నావ్యవహార ముండదు కద! కాబట్టి

వాడుక ననుసరించి వ్రాసి యుండు రనుకొనుటయు మెప్పుడు. ఎవ్వరై నను స్వగ్రామములో నాగ్రామనామము వ్రాయుట లేదు. దీనిం బట్టియే నామరెడ్డి వ్రాయలేదు. కాబట్టి చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుడు అని పౌరుషనామము మిచ్చినాఁ డనియు, దానిం బట్టి శాసనములో “ రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి ” యని వ్రాయఁబడిన దనియు, నందువలన బేతిరెడ్డి బేతాళరెడ్డి బేతనాయుడు బేతాళనాయుడు అనునామములు వాడఁబడుచున్న వనియు నెఱుంగునది.

ఇతియ కాదు. గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డి కీపౌరుషనామ మిచ్చినాఁ డనువిషయమును ఆశాసనస్థ మగు “ తస్తా తస్యా ” మ్మను శ్లోకములోని “ ఖ్యాతో బేతః ” అనునది కూడ వెల్లడిఁపచుచున్నది. బేతఁ డని ఖ్యాతుఁ డైనవాఁ డని దీని యర్థము. గణపతి పేరొసంగిన యప్పటినుండి కవీంద్రులు మున్నగువారు వేడుకతో నీనామమే వాడు చుండుటను బట్టి బేతఁ డని ఖ్యాతి నందినవాఁ డని దీనియభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఇం కొకవిశేషము. చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పౌరుషనామ మొసంగుటకుఁ గారణం బగు బేతాళవృత్తాంతము సంతకేవలముగ నీశాసనములో నూచింపఁబడినదిచూడుఁడు. ఇందు “ బేతనదండ ” అని నూతనవిరుదము వ్రాయఁబడినది. ఇయ్యది బేతనను (బేతాళుని) దండించినవాడు (ఎదిరించినవాడు) అనుసర్థమును జెప్పుచున్నది. ఇది బేతాళవృత్తాంత సూచకమైన సూత్రముగా నున్నది. బేతన బేతన్న బేతఁడు బేతాళుడు మొదలగువాని కతగా భేదము లే దని వ్రాయంబని లేదు కాబట్టి యాశాసనమున ఖ్యాతో బేతః అనియు రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి అనియు బేతనదండ అనియుఁ జెప్పటవలసిన బేతాళునివృత్తాంతము అనఁగాఁ జెవిరెడ్డి బేతాళు నెదిరించినందున మిచ్చి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చు ననువృత్తాంతము సంతకేవలముగఁ జెలియవచ్చుచున్న దనియు నదియే

బేతాళచరితము మొదలగువానిలోఁ గొంచెమువివరముగఁ జెప్పఁబడినదనియు, బద్ధనాయకచరితాదులలో నింకఁగొంత వెల్లడిగా వ్రాయఁబడినదనియు వీని సన్నింటిని సవరించి వెళ్ళుగోటివారిచంశచరిత్రమునఁ బైవిధముగ వ్రాయఁ బడినదనియుఁ దెలియఁ దగియున్నది. ఒకవేళఁ జరిత్రములు వ్రాయువారు కొన్నియంశములను యథాశ్రుతముగ వివరించి యుందురుగాక, కొన్నిప్రశంసావాదము లుండిన నుండుంగాక, ఇంతమాత్రమునఁ జరిత్రాప్రామాణ్యము రాఁ బోదు గదా. ఇట్లుండ నూతనగ్రంథమునఁ జారుషనామ మని విరుద్ధముగ వ్రాసినా రనియు, నవీనకల్పనమునకు వెనుదీయరై రనియు, చెవిరెడ్డిగాధయె విశ్వాసపాత్రంబు గాదనియు మున్నగు కోలాహలం బంతయు నవిమర్శ సిద్ధంబ కాని వేఱు గాఁబోదు.

188 పేజీలో రావుగారు “బేతనదండనాథుఁడు” అని వ్రాయుటవలన బేతనదండ అనుదానికి వా రా యర్థమును జేసినారనియు, నందువలనఁ బైయర్థము కా దనియుఁ దలంపరాదు. వారు 178 పేజీలో “వీరిరువురు కాకతి ప్రతాపరుద్ర గణపతిచక్రవర్తులకు భృత్యులై” యని మొదలుగా బేలిరెడ్డి ప్రతాపరుద్రగణపతుల భృత్యుఁడై యుండినట్లు వెనుక వ్రాసి కూడ బేతనక్రింద దండనాయకుఁ డని యెట్లు వ్రాయఁగలరు? బేతన అనువాఁ డెవఁడు? ఎచట వ్రాయఁబడినవాఁడు? కాకతీయుఁడా? అన్యఁడా? కాకతిబేతరాజైనచోఁ గాలము మిక్కిలి దూర మగును గదా! ఈబేతరాజుపదు నొకండవశతాబ్దమునంతమునను జెవిరెడ్డి పదిరెండవశతాబ్దమునంతము ననునున్నవారు. వీరభద్రరావుగారుకూడ నీయాంధ్రచరిత్రముయొక్క యైదవప్రకరణములో 150 వ పేజీలోఁ “బేతరాజు పదునొకండవశతాబ్దాంతమునందు నాంధ్రదేశములోని సబ్బిసాయిరమండలమును బరిపాలించెను” అని వ్రాసినారు. అన్యఁ డగుచో స్వోక్త మైనకాక

తీయభృత్యత్వము భంగపడకపోదు. ఆపేరిటివాడు కాకతీయభృత్యులలో నొకఁడని, వానికి దండనాయకుడు గా నుండెనని చెప్పట నిరాధారము. మఱియు దండశబ్దమునకు దండనాథుడనునర్థము లేదు. దండనాథుడనఁగా సేనానాథుఁడుకదా! దండపదము చతురంగసేనాబోధకమైనందున దన్నాథుఁ డని యర్థము గలుగుచున్నది. ఇట్లు పదద్వయముతో రాదగినయర్థ మొకదండశబ్దముచేతనే యెటులు వచ్చును? అట్లగునపుడు జనపదము జననాథుని బోధింపవలసి వచ్చును. అది యెచ్చటను గానరాదు. దండశబ్దమునకు శక్తిచే నాయర్థము రాకపోయినను లక్షణావృత్తిచేనాయర్థమువచ్చునని యాశపడుటయున్యథయే. అయ్యది ముఖ్యార్థబాధాదులవలన జెప్పఁ దగియుండును. దండశబ్దమునకు లగుడము శిక్ష మొదలగునవియు ఆచ్యుత్యయాంతర్మైనపుడు దండపంతుఁడు దండకర్త యముఁడు మొదలగునవియు నర్థములు కోశామూలములై యున్నవి. వీనిలో బేతనకు దండకర్త యనుకొన్నను యముని వంటివాడనుకొన్నను ముఖ్యార్థముపపన్నం బగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా లేనిముఖ్యార్థబాధను విననినాథపదార్థమును దండపదమునందుఁ దెచ్చి పెట్టి పద్మనాయకచరిత్రాదిగ్రంథానుకూల్యమును బోనాడి స్వోక్తి వ్యాహతిని గనక యూహను బేగును లేనిబేతనకు దండనాథుఁ డని వ్రాయుట సాహసమాత్రం బగును కదా! కాన వా రాయర్థమును జేసి నట్లు తలంప రాదు.

ఇకనాటవహేతు విటులు చూపట్టుచున్నది—“పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని వ్రాసి యుండఁగా నూత్నగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాసియున్నారు. అదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి నామములు గాని హేమాద్రిరెడ్డినామము గాని నామిరెడ్డి యెఱ్ఱకృశాసనములలోఁ గాన రావు” అని.

ఇట్లు నేను వెనుక వ్రాసిన గ్రంథముచే దత్తాత్రయము గాక పోదు. ఇదిగాక వీరిట్లు వ్రాయుటవలన బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాదు, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదు, చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబుగాదు అనుట యెట్లు సిద్ధింపఁగలదని యెంచియుందురో తెలియరాక యున్నది.

ఒకవేళ దీనివలనఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటకు భంగము వచ్చునని యెంచి యుందుచేమో అదియు నిలువఁజాలదు. ఎందుకనగా, పద్మనాయకచరిత్రమునందుఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వము ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి యుండిరనియే వ్రాయఁబడినదిగాని చెవిరెడ్డి వేరెత్తక ఆపేరునకు బదులుగాఁ బై వారిని మూలపురుషులుగా వ్రాయలేదు. ఇట్లు బేతాళచరిత్రమునందు, బేతాళనాయనికిఁ బూర్వము పదవతరమువాఁడు హేమాద్రిరెడ్డియుండెననియే వ్రాయఁబడినదిగాని చెవిరెడ్డిని బోధించెడు బేతాళనామము పదలి యాస్థానమున హేమాద్రిరెడ్డి యనునామము వ్రాయఁబడలేదు. అట్లు వ్రాసియున్న చో గ్రంథకారులు మూలపురుష విషయమలో భిన్నభిన్న నామములు వ్రాసినారు కాఁబట్టి చెవిరెడ్డియే మూలపురుషుఁ డనుట సంశయింపవలసి యున్నదని వీరు వ్రాయవచ్చును. అట్లేవరును వ్రాయలేదు. ఒకవేళఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వులు కొందఱుండఁగా నితఁడే మూలపురుషుఁ డని వ్రాయుట తగదని యందులేని, మూలపురుషుఁడనఁగా నయోనిసంభవుఁడని యా? ఒక కుటుంబమునకు మొదటివాఁడని యా? మీయభిప్రాయ మేమని వీరభద్రరావు గారి సదుగవలసి యున్నది. మొదటిపక్షమున జగదీశ్వరుండు దక్కమఱియొకండు మూలపురుషుం డనువాఁడే దొరకఁడు. ప్రతిపురుషునకును జనకుం డొకం డుండక మానఁడు కదా? రెండవపక్షమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధకంబెద్దియుఁ గానరాదు. ఇదిగాక, వ్రాచిన గ్రంథకారులు కొందఱు చరిత్రములు వ్రాయు

నపుడు తమకు లభించిన ప్రమాణములను బట్టియో మఱి యేకారణముననో తత్తద్వంశములలో నేనాఁడో ప్రసిద్ధులైనవారిని దెచ్చి యీవలి వారినిగా వర్ణించుట గలదు. అంతిమాశ్రమమున నొకనియొక్క నిజమైన మూలపురుషతకు భంగము కలుగ నేరదుగదా! కాకతివారివంశక్రమము విచారించునపుడీ మాంధ్రులచోత్రముయొక్క మైనవప్రకరణపు 149 పేజీలో “ ఇంతియగాక గణపతిదేవుఁగి బూర్వపు శాసనములలో దుర్జయుఁడు వారీపూర్వులలోనివాఁడుగాఁ జెప్పఁబడి యుండలేదు ..... కాకతీయులచోత్రమునందు యొట్ట మొకటఁ జేర్కొనఁబడినవాఁడు త్రిభువనమల్ల కాకతిబేతరాజు, గుంటూరుమండలములోఁ జేబ్రోలు శాసనముల నొకదానిలో బేతరాజు దుర్జయునితరువాతఁ జేర్కొనఁబడియెను. నైజామురాష్ట్రములోని పాభూలశాసనములో దుర్జయుఁడు హోలురాజు తండ్రి యని వ్రాయఁబడినది.....గణపతిదేవునియొక్క గుంటూరుమండలములోని మోటుపల్లి శాసనములో, సూర్యుఁడు మొదలుకొని గణపతిదేవునివఱకుఁ గలరాజులు పేర్కొనఁబడి దుర్జయుఁగారు త్రిభువనమల్ల బేతరాజునకును నడుమ మొకటిహోలరా జని యొకకొత్తనామము గూడ నీయఁబడినది ” అనియొకటలుగా నెన్నెన్నియో భేదములగవఱచి తుదకు “ ఇనన్నియుఁ బరిశీలింపఁగా నీక్రిందివిధముగాఁ గాకతీయులవంశావళి పేర్కొనవచ్చును ” అని సమన్వయించిరి కాని పరస్పర విరుద్ధముగ వ్రాయఁబడిన దని తీసివేయ లేదు. అట్లే రాజులవంశమునందు భిన్న భిన్న ప్రకారములుగ నగవఱజివారి నెల్లఁజూపి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రోపాన్ధితము 4-5 పేజీలలో నాగ్రంథకారులు సమన్వయించియే యున్నారు. దానిం జూచియుఁ గాకతివారివిషయములోఁ దాము వ్రాసినదెల్ల స్మరించియు రావుగారు సమాధానపడుట మేలు.

ఇక నేడవహేతువు.—“ చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁ డని పేరు పనామమును గణపతిదేవుఁ డెన్న డొసంగెనో విమర్శించి తెలిసి

కొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి... ఎట్టిక్కభర్త బేతిరెడ్డి యసయే చెప్పబడి యుండుటచేత సంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగియుండవలయును గదా. బేతిరెడ్డి యొక్క- యిట్టిప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎట్టిక్క తనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? మఱియు వితరణ కర్త శౌచగాంగేయ...బిరుదములు బేతిరెడ్డి వహించు చుండె నని యామెశాసనమును బట్టి తెలియవచ్చుచున్నది కదా. ఇట్టి వితరణ కర్తలను...తా వైశ్వర్యసంపన్నుడై యుండియు, ప్రభునై యుండి యుఁ దుచ్చధనమునకై తనయందు భక్తివిశ్వాసములు గలిగి...రేచఁ డనువానిని యుద్రదేవతల ప్రీతికై సంహరించె ననుమాట విశ్వసించుట శెంతమాత్రము నొప్పి యుండ లేదు" అని మొదలుగా నున్నది.

ఇందువలన శాసనమునం దుదాహరింపమిచే నీవృత్తాంత మంత కుఁ బూర్వము జరిగిన దనుటకును, సట్టి ఘనుఁ డైన బేతిరెడ్డి తుచ్చధనమునకై రేచని సంహరించినాఁ డనుట విశ్వాసపాత్రంబు గా మిచే సంతకుఁ డరువాత జరిగిన దనుటకును, వీలు లేదని దీనియభిప్రాయ ముగా నున్నది. ఇందు మొదటిదానికిఁ బూర్వ హేతువిమర్శగ్రంథము వలననే సమాధానము రాగలదు. ఆశాసనములో “ఖ్యాతోదేతః పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డి బేతనడండ” అనువానిచే గణపతిసమ్మక్రయోజకం బగుచెవిరెడ్డి వృత్తాంతము సంక్షేపముగ వ్రాయఁబడిన దని వెనుకటి హేతువు విమర్శములో వివరింపఁబడినది కదా! ఇది గాక, ప్రతివిషయమును శాసనములలో వ్రాసియే తీర వలయు ననియు, వ్రాయనిచో నగ్రాహ్యం బగు ననియు నియమములు నిలువఁ జాల వని వెనుక వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును నెన్నోచోటుల వ్రాయంబడుచు న్నది. కాబట్టి యీప్రథమాక్షేపము నిలుచునది గాదు.

ఇంక రెండవయాత్రే యముగూడ నిట్టిదే. వెలుగోటివారి వంశ చరిత్రమున 5వ పేజీలోఁ జెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాయునపుడిందునకు సమాధానము వ్రాయఁబడినది. దానిం జదివియున్న నీయాత్రేపమే చేయకుందురు. ఇదిగాక,

శ్లో. అసంతుప్తో ద్విజో నష్ట స్సంతుప్త ఇవ పాక్షిణః
సలజ్జా గణికా నష్టా నిర్లజ్జేవ కులాంగనా
తృప్తియోగః పరోణాపి న మహిమ్నా మహీయసామ్
పూర్ణ శృంగ్రోదయాకాంక్షీ వృష్టాంతోఽత్ర మహాగ్ధః
సంపదా సుస్థిరమృత్యో భవతి స్వల్పయాపి యః
కృతకృత్యో విధి ర్మన్యేన సర్థయతి తస్య తామ్.

ఇత్యాదిసీతివాక్యములు రాజసంపదవిషయములో సంతుప్తం డగుట తగ దని మొదలుగాఁ జెప్పుచున్నవి. రాజులు సంపదకై తమపుత్రుని త్రాదులను యుద్ధములందు బలిపట్టి తా మానంపడతా నానందించుచుండుట సుప్రసిద్ధంబ.

ఇంతియ కాదు, సక్కులీనుఁడు ప్రభువునై యుండిన ముంజ రాజు తనయన్నచే నప్పగింపఁబడి బాలుం డైన భోజనశేంద్రుని జాతకప్రభావము చూచి తుచ్ఛరాజ్యభోగమున నాతనిని జంప నాజ్ఞాపించుటయు, ధనమునకై శునశ్శేఫునిఁ దలిదండ్రులు యజ్ఞపశువుగా నిచ్చుటయు, సుప్రసిద్ధములు. రాజ్యమునకై కొందఱు చక్రవర్తులు సైతము పితృపుత్రిభౌతాదులను గూడ వధించినట్లు చరిత్రములు చాటుచున్నవి. ఇట్లుండ బేతాళుఁడు నరబలి యిచ్చి ధనము గొనిన నీకు మిగుల శ్రేయోభివృద్ధి యగునని నుడువుటయు దేవతావిషయమైన భక్తివిశ్వాసములు విశేషించి యుండినకాల మగుటయు లేచఁ డొప్పుకొనుచుండుటయు ఘటిల్లినపుడు దేవతాప్రీతిని నమ్మి చెవిరెడ్డి లేచని వధించుట యాత్రేపణీయముగాఁ గన్పట్టదు.

ఇంచులననే దీని తరువాతి గ్రంథముగూడ అనగా

“ ఎఱ్ఱిక్క-శాసనమునాటికి గణపతిపరిపాలనము ప్రారంభమై పదిసంవత్సరములయ్యెను. ఆలోపలనె చెవిరెడ్డి యను బేతాళనాయకి గణపతిదేవునివలన సమ్మానము గలిగి పై బిరుదములు వహించుట తటస్థమయ్యెనని చెప్పనత్తులేమో? అదియు విమర్శితము. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి గూడ వహించి యుండెను. వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు. కాబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టి సంబంధము లేదు ”

అని మొదలగు గ్రంథము గూడ దత్తోత్తరంబు గాక మానదు ఇదిగాక పై కార్యములకు బిరుదములకు నిట్టి సంబంధ మున్న దని మేము చెప్పు లేదు. సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహింపఁ గూడ దని గాని అన్న యుండఁగాఁ దప్పుడు వహింపఁ గూడ దని గాని, నిలువఁ జాలని నీయములను మే మంతగాఁ బాటించము గదా! సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహించి యున్నచో పితరణ కణ్ణాది బిరుదములు గలవాఁడు తుచ్చనమునకుఁ బోవ్వఁ డగువానిని సంహరించుట విశ్వసనీయము గా దనుట దత్తోత్తరం బయ్యెను. కాబట్టి యాయాక్షేపము సరి యైచది గాదు.

మఱియు నిం దొక యసందర్భము గాన వచ్చుచున్నది. “ క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డిగూడ వహించియుండెను ” అని వ్రాసినారు. వీరియభిప్రాయ మేమి యుండవచ్చును? నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డికన్న యని యూహించువారిమతమున క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నన్న యగునామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును దరువాత క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమున అనగా వైకుంఠవత్సరములు మధ్యను గడచిన వెనుకఁ దమ్ముఁ డగు బేతీరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును, ఏమియు విరోధము గాన రాదు. ఏల “పైకార్యములకు బిరుదములకు నేలాటి సంబంధము లేదు” అని వ్రాసి యుందురు? ఒకవేళ బేతీరెడ్డి బిరుదములు వహించుట సంభవించినను బేతీరెడ్డి నెదిరించుటయు గణపతి దేవునివలన సమ్మానింపఁబడుటయు మొదలగు కార్యములు సంభవింపవని యందు రేమో. ఈ యైకుంఠవత్సరములలో నెంఁడఱి నో యెడిరించి యెన్ని మో సమ్మానముల నొందవచ్చును గదా !

ఇఁకఁ దరువాతి గ్రంథమున, “అప్పటికి నామిరెడ్డి మృతినొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును” అని వ్రాయుటచేత్రీ. శ. 1203 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి జీవించియుండె నని వీరభద్రరావుగా రూహించినట్లు గాన వచ్చుచున్నది. అందు వలన జ్యేష్ఠుండు బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ గనిష్ఠుండు పైకార్యముల నొనరించుటకును బిరుదములు వహించుటకును వలనుపడదు గదా యని యాశంకించుకొనియుండురు కాఁబోలు దీనివిమర్శమునకు ముందరిది విచారింప వలసియున్నది. వీరు క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున వహించినందున, మధ్యకాలములో క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి మరణమును నిర్ధారించియున్నారు. అది న్యాయ్యుంజెట్లో మేము క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచే నన్న మృతి నొంది యుండవచ్చు నని యొకవేళ నూహించినచో నది సాహసంజెట్లో మధ్యస్థు లాలోచింపవలయు. వీరైన నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచేతనే గదా, బేతీరెడ్డి మరణము నూహించినారు. మేము గూడ నాకారణమునే పురస్కరించుకొని క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి మృతి నూహించుచో, నది యెట్లు సాహస మనఁదగును? అని.

వాస్తవస్థితిలో నింతమాత్రమున నామిరెడ్డి మరణమును మేనూహింపవలసినంత పని లేదు. అన్న యగు నామిరెడ్డి వృద్ధుండయియో, విభక్తుండయియో యుండినను దమ్ముడు బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునకు రాజ్యమునకు వచ్చి బిరుదములు వహించి యుండవచ్చును గదా. అన్న జీవించి యుండుట రాజ్యప్రాప్తికి బిరుదవహనమునకుఁ బ్రతిబంధకము గాఁజాలదు. ఒకవేళ సంతకునుం డైన యన్న జీవించి యుండఁగాఁ దమ్ముడు పైకార్యముల నొనరించుటకును సార్వభౌముని కలన సమ్మానింపఁబడుటకును సందర్భ ముండదు గదా యందులేమో. నామిరెడ్డి తమ్ముడనువారు, క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున అన్న యొక బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్ముడు నామిరెడ్డి దుద్రదేవుని సైన్యములో భుజబలముచేతఁ బ్రభృతి గాంచి వారివలన సంపదనడసి మహిళాన్నతము లైనగుల్లు గోపురములు గట్టించి స్థిరపృత్తిస్వాస్థ్యములను గల్పించెననుటకు సందర్భ ముండఁగలదేమో? కొంచె మాలోచింపుడు. కాబట్టి “పైకార్యములకు బిరుదములకు నెట్టిసందర్భము లేదనువ్రాత హృదయశూన్యం బైనవ్రాత యకాని వేఱుగాఁ గనుపట్టదు.

దీనిపైని వా రొక గొప్ప యాక్షేపము చేసినారు. ఎద్దియన, “వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్నయే యని యొప్పుకొందము. అతఁడు వహించినబిరుదములచేతను శ్రేష్ఠ్యం డగుటచేతను, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామరగల్లు ప్రాంతదేశము నతఁడే పరిపాలించుచుండె నని చెప్పక దప్పదు. అన్న పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా? వాస్తవ

ముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొకవేళ నంగీకరించినను జ్యేష్ఠుడు పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ గిరీట మొసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము. అప్పటికి నామిరెడ్డి కూడ మృతి నొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప నాహసింపవచ్చును. అట్లయిన జ్యేష్ఠునిరాజ్యముతోఁ గూడఁ గిరీటాదిరాజచిహ్నములుగూడఁ దమ్మునికి సంక్రమింపక మానవు. అట్టి కిరీటాదిరాజచిహ్నములను వహించి యుండఁగా మరలఁ గిరీటము మొసంగి నవసరము లేదు. ఎఱ్ఱిక్కసాన మ్మశాసనమునఁ, దసభర్త కిరీటాధిపతి యని వర్ణించియుండలేదు ” అని.

దీని నిరాసప్రకారం బిది—నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునకు సరి యైన దుందుభిసేనవత్సరము వైత్రగుళ్ల చతుర్దశి శనివారము నాడు శాసనము స్థాపించి నట్లాన్నది. కాబట్టి యప్పటివఱకు నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పిల్లలమఱ్ఱిలో నుండెనని యొప్పుక దప్ప దన్న సంగతి మాకును దెలియును తరువాత వేరిలిగ జరిగినదో అసంగతి వీరభద్రరావుగారికిఁ దెలియదు. మాకును దెలియదు. నాటికె బేలిరెడ్డి పై కార్యములను జేసి బిరుదములు వహించి యుండె నని మేము చెప్పినారము కాము. కాబట్టి “అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా ? ” యను నాక్షేపమున కవకాశము కలుగఁబోదు. వాస్తవస్థితిలో నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గా రని భావించెడుశిలాశాసనము రావుగారికి దొరకియున్నను వీర్యవిజయాదులకు సంతసించి సార్వభౌముడు నూతనముగఁ గిరీటము నొసంగి యుండు ననుకొనుటయం దేమియు బాధకము గాన రాదు. కిరీటాధిపతు లని లోకమునఁ బ్రసిద్ధి గన్నవా రైనను, బుట్టుకతోనే కిరీటాధిపతులయి కవచకుండలములతోఁ గర్ణుండు పుట్టిసల్లు పుట్టి యుండరు కదా ! మఱి యేమనిన నెవరిచే నైన నొసంగఁబడినకిరీటము దాల్చియే కిరీటాధిపతు

లగుచున్నారు కాబట్టి యామనగంటి వా రంతకు లోపల గిరీటాధి పతులు గారనుకొన్నను సార్వభౌముం డనుగ్రహించి దేతిరెడ్డికిఁ గిరీట మిచ్చినాఁ డనుటయం దేమియు విరోధము గాన రాదు.

ఇది గాక, నామిరెడ్డి మొదటిశాసనములో

“ నానానసినాథకిరీటకోటిరత్నాంశుభి శ్చుంబిత పాదపీతే ”

అనియు రెండవశాసనములో

“ భూభృచ్చూడామణి బుచిసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయమ్ ”

అనియు వ్రాయించియున్నాఁడు. ఎట్టిక్కడేవి శాసనములో

“ శ్లో. రాజత్కిరై ర్గణపతివృష స్యాఖిలోర్వీశచూడా

రత్నవ్రాతద్యుతితతిసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య ”

అనివ్రాయించినది. వీనిలో మొదటిరెంటివలనఁ బ్రథమవ్రతాపరుడ్రుండు గణపతిదేవుండు సనేక రాజులకిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితమగు చరణ యుగళముగలవారై యుండిరని తేటపడుచున్నది. ఎట్టిక్కడేవిశాసన మువలన గణపతిదేవుండు సకలపృథివీపతి కిరీటరత్న ద్యుతితతిసముద్భాసి తాంఘ్రిద్వయుండై యుండెనని తేటపడుచున్నది. వాచివశంపదు లైన రాజులు గిరీటధారు లయిననే యీవర్ణనము చెల్లును. ప్రశంసావాద మనుకొన్నచో నెవరును గిరీటాధిపతులే లేనట్లేర్పడును. కొందఱు గల రన్నచో వా రెవరో, ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినారో, అక్కాలమునఁ గాకతివారిసామంతులలో నంతఘను లైనచేచర్లవారు కిరీటాధిపతులేల కానైరో, అట్లేచ్చట వ్రాయఁబడినదో, నిరూపించుట వీరభద్రరావు గారికిఁ గర్తవ్యంబై యున్నది.

ఈపక్షమున “ అన్న యనంతరము రాజ్యముతోఁగూడఁ గిరీట మును వచ్చియే యుండును గదా. మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యనం దర్భము గాదా ” యనునాక్షేపము చేసినారు. కాని యది నిలువఁ

బోడు. ఎందు కనిన, ఇప్పుడు కిరీటమునకుఁ బ్రతినిధిగా సిరిఫేషను ధరించుట వాడుకలో నున్నది గద ! ఇయ్యది నూతనముగ రాజ్యమునకు వచ్చు ప్రతిసరపతికిని ఘనతఃజ్ఞెదిన నిజాంసర్కారు వారిపు డొసంగుచునే యున్నారు. ఇదిగాక, పూర్వము దత్తకిరీటు లైన రాజులకు విశేషసమయములందు మరలసిరిఫేషు ఖల్లత్తు మొదలగునవి యొసంగుట గనుచున్నారము. ఇ వన్నియుఁ బరిశీలించినచో మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యసందర్భ మనునాక్షేపమున కవకాశము దొరకఁబోదు.

మఱియు బేతిరెడ్డికి గణపతిదేవుఁడు పూర్వ మున్న రాజ్యమున కన్న నింకఁ గొంత యధికముగ నిచ్చినట్లు నెనుక నుదాహరింపఁబడిన “దేశము లిచ్చి” అనుపద్యము బోధించుచున్నది. కాఁబట్టి తదాధిపత్యసూచకముగ మరలఁ గిరీటము నొసంగి యుండ వచ్చు నను కొన్నను రావుగారియాక్షేపమునకు సమాధానము రాఁ గలదు.

ఇంకఁ బైశాసనమునఁ దనభర్తయొక్క కిరీటాధిపత్యము నెఱిగి క్కసానమ్మ వర్ణింపలేదు గాన నీవిషయము విశ్వాసపాత్రంబు గా నడుట శేషించి యున్నది. అయ్యది పలుమాఱు నడ్డమువచ్చుచున్నది గావున నించుకఁబెంచి నిరసించుచున్నాను. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయించిననే ప్రమాణ మగు నని నిర్బంధ మున్నచో నిది నిలుచును. అట్టి నిర్బంధము గాన రాదు. ఈ వెలుగోటివారివంశమున ఆరవతరము వారగు ననపోతానాయఁడు మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనములలోఁ దమ తొల యగు నెఱ్ఱదాచానాయనియొక్క సుప్రసిద్ధమైన పాండ్యరాజవిజయము పేర్కొని యుండ లేదు. ఎనిమిదవతరము మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనమందుఁ దనతండ్రి యగు సర్వజ్ఞ సింగమహీపతియొక్క రసార్ణవసుధాకరాది గ్రంథరచనమును గూర్చి యేమియు వర్ణింప లేదు. శాసనములలోఁ బేర్కొనఁబడనందున నివి

యవిశ్వసనీయములే యని చెప్పినచో దాచానాయనిఁ గూర్చి సింగ
భూపాలీయమున

“శ్లో. య స్యాసిధారామార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్జయలక్ష్మీ రుపాగతా”

అని వర్ణించుట మొదలగునది నిరాధారంబై చనును.

ఇది గాక యీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క 353-364 వ పేజీ
లలో వీరభద్రరావుగారు “పద్మనాయకవీరుఁ డైనయెట్టిదాచానా
యనిఁ (ప్రతాపరుద్రుఁడు) బాండ్వలమీఁది కంపెను. ఎట్టిదాచానా
యఁడు కాంచీపురసామిప్యమునఁ బాండ్వలలో ఘోరయుద్ధము చేసి
వారలను జయించి గజతురగచ్ఛత్రచామరాండోళికాదులు పెక్కులు
గ్రహించుటయ గాక శిరోభూషణ మగు నటచేతివెడల్పు గలయొక
గొప్పవచ్చును ఒకస్వర్ణమయసింహాసనమును దీసికొని వచ్చి తాను
దెచ్చినధనకనకవస్తువాహనాదులు నమూల్యరత్నాదులును బ్రతాప
రుద్రునకు సమర్పించెను. ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికి “పంచ
పాండ్యదళవిఘాల, కంచికవాటచూరకార అనునిరుదముల నొసంగె
నట. ఇతఁడు పాండ్యరాజులను జయించినట్లు సింగభూపాలీయ మను
గ్రంథమునందలి యీక్రిందిశ్లోకమువలనం గూడఁ దెలియుచున్నది. —

శ్లో. య స్యాసిధారా మార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్జయలక్ష్మీ రుపాగతా
ఖడ్గనారాయణే తస్మిన్ భవతి శ్రీ రత్నిసారా
భూ రభూ త్కరిణీ వశ్యా దుష్టరాజగజాంకుశే.

మఱియు, శ్రీ వేంకటగిరివారిసంశాసనముందు,

చ. వెలయఁ బ్రతాపరుద్రవిభుఁ ధీరభటావళి చూడ నాజిలో

బలమునఁ గుంత మందుకొని † చయ్యిన వచ్చి గజంబు నోర్చి దో

ర్బల మధికంబుగా నెగడఁ జేరినాని తా జనులట్టి చేకూర్చి
గెలిచెను బాండ్వరాజుగఁజేసిరి దాచయశౌరి పాండ్వర.

అని వ్రాయఁబడిన పద్యముచలస్థను లేచగ్గదాచానాయఁడు పాండ్వర
లను జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది. ” అని వ్రాసి యున్నారు.

ఈవిషయములు శాసనారూఢములు గావు. అట్లు కాకపోయి
నను జరిత్రగ్రంథారూఢము లై నట్టివీనిని బ్రమాణములను గాఁ జేకొని
“లేచగ్గదాచానాయఁడు పాండ్వరలను జయించె ననుట ధ్రువపడు
చున్నది ” అని ధ్రువపఱచిన వీరభద్రరావుగారు చరిత్రారూఢ మైన
బేలిరెడ్డికిఁగీటాధిపత్యమును శాసనారూఢము కా దని నిరసించుట తగు
నేమో వారే యాలోచింప వచ్చును. ఇంక వీ రెట్టివాని నెన్నింటిలో
విశ్వసించి చరిత్ర కుఱిసి నింపి యున్నారు. శాసనారూఢములు
గా వని వానినెల్లఁ దీసివేసినచో నది యెంతయుఁ గృశించును. కాఁబట్టి
పై యాక్షేపమును వారు మానుకొనుట మేలు.

ఇంకొకవిశేషము.—వీరు మధ్యను “ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి
వానికిఁ బంచపాండ్వరశివపాల కంచికవాటచూరకార అనువిరుదముల
మొసంగెనట” అని యవిశ్వాససూచకమైన అటశబ్దమును బ్రయోగించి
యున్నారు. తొలుత “ప్రతాపరుద్రుఁ డెట్టిదాచానాయనిఁ బాండ్వర
మీఁది కంఠెను ” అని యుద్ధకారణమును, దరువాత “పాండ్వరతో
ఘోరయుద్ధము చేసి” అని యుద్ధకరణమును, ఆవల “జయించె ననుట
ధ్రువపడుచున్నది” అని జయమును, నమ్మినవీరభద్రరావుగారు, యుద్ధ
మున కంపినప్రతాపరుద్రుఁడు, జయించి విలువ గల సింహాసనాదులను
దెచ్చియిచ్చినవీరుఁ డైన దాచానాయని గౌరవించె ననుటను సమ్మత
పోవుట

“ శ్లో. రక్షోగృహస్థితి హ్నుల మగ్నిశుక్లా త్వనిశ్చయః ”

అనునట్లు అర్థజరతీయన్యాయము ననుసరించుచున్నది కద. ఇది యెట్లు

యిన నగుంగాక. పైవిమర్శమువలన శాసనములో లేనట్టి కీరీటాధిపత్యము విశ్వసింపఁ దగ్గదనునాక్షేప మంతమాత్రము నిలువఁజాలదని తేల్చినది.

దీనింబట్టియే వీరు 190 వ పేజీలో

“శ్లో. రాజత్కిరే ర్గణపతిస్త్వప స్యాఖిలోర్వీశచూడా
రత్నవ్రాతద్యుతితతసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య
సన్న్యాదానిరతనిఖిలత్వైజనే వర్తమానే
రమ్యే రాజ్యే విపులనుఖదే ప్రోక్షితస్య ప్రహర్షైః.

సమస్తభూపతుల కిరీటరత్న కాంతులచేఁ బ్రకాశింపఁ జేయఁబడినపాద పద్మము గలిగి ప్రహర్షముచే నిండియున్న గణపతిదేవుని రాజ్యకాలమున అని మాత్రము చెప్పినతరువాత నామె దానధర్మమును గూర్చి ముచ్చటింపఁ బడియెను. ఇంతియ గాని తనభర్త యైన శేతిరెడ్డి గణపతిదేవచక్రవర్తివలన విశేష రాజ్యవైభవములను, గిరీటమును, దక్కుం గలయూయధవిశేషంబులను బడసిపట్టు చెప్పఁబడలేదు. ఇంక, నామిరెడ్డి శాసనమున గణపతిదేవచక్రవర్తి వర్ణింపఁబడినప్పటికీ,

శ్లో. తస్య ప్రసాదా త్పృథువైభవస్య

పృథుప్రదానస్య విభోః పృథుశ్రీః

నామః కృతిస్తత్యగుణాభిరామః

కాచాచికాసూను రనూసత్త్వః.

అని గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే యధికవైభవమును, అధిక సంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పఁబడియున్నది” అని వ్రాసినదియు నిరస్తంబు గాక మానదు. శాసనములలో వ్రాయఁబడినివిషయము లవిశ్వసనీయము అనియు, బ్రతివిషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలయు ననియు నియమనిర్బంధములు లే వని పై విమర్శముచేత నిర్ధారింపఁబడినపు డీతేఖనము నిరస్తంబు గాక పోదు గదా!

ఇంకొకవింత.—వీరు “తస్య ప్రసాదాత్” అను నీరెండవ శ్లోకముక్రింద “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసి నట్లు చెప్పబడినది” అని వ్రాసి యున్నారు. శ్లోకమున నున్న యేపదము లీయర్థమును అనఁగా నామిరెడ్డి గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదమున నధికవైభవమును అధికసంపదయును బడసినట్లు వీరిచే వ్రాయఁబడినయర్థమును బోధించుచున్నవో చూడవలసియున్నది. శ్లోకమున “నామః పృథువైభవస్య తస్య ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః” అనుపదము లాయర్థమును బోధించునట్లున్నను నామిరెడ్డి పైవానినొందినట్లు బోధించవు. ఎందుకన, పృథువైభవస్య పృథుశ్రీః అనువానిలో నొకటి షష్ఠ్యంతము నొకటి ప్రథమాంతమునై యున్నది. విశేష్యవిశేషణవాచకపదములు సమాసవిభక్తికములై యుండవలయు ననుట శాస్త్రసిద్ధంబు గాన వీనివిశేష్యములు వేర్వేరుగ షష్ఠ్యంతము ప్రథమాంతమునై యుండవలయును. ఇట్లుండ మనరావుగా నీరెంటికి “నామః” అను ప్రథమాంతపదమే విశేష్య మని యెందినట్లగపడుచున్నది. కావుననే “గణపతియొక్క ప్రసాదముచేతనే..... (నామిరెడ్డి) బడసినట్లు చెప్పఁబడిన దని వ్రాసియున్నారు. ఇది నామపదము రెంటికిని విశేష్యమైననే చేపూలురు గాని వేరుగాదు. పృథుశ్రీః అనుప్రథమాంతపదము వీరనుకొన్నట్లు నామః అనుప్రథమాంతమునకు విశేష్యం బయినను, పృథువైభవస్య అను షష్ఠ్యంతపదము తద్విశేషణము గాఁ జాలదు. కాబట్టి పృథువైభవస్య అనుదానికి షష్ఠ్యంత మగు నొకవిశేష్యపద ముండి తీరవలయు. పరిశీలింపఁగా నయ్యది గణపతిబోధక మగు విభోః అనుపదముగా నున్నది. పృథువైభవస్య పృథుప్రదానస్య తస్య విభోః ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః...నామః అని యన్వయము గాఁ దగియున్నది. పృథువై

భవుండు పృథుప్రదాతయు నగు గణపతిదేవునియొక్క యనుగ్రహమునఁ బృథులసంపద గల నామిరెడ్డి యని యర్థ మగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే (నామిరెడ్డి) అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసిపట్లు చెప్పఁబడినది” అని వ్రాయుట సంస్కృతవిభక్తిజ్ఞానము లేని దోషముగాఁ దేటచడుచున్నది.

నిజ మిట్లుండియు నీయాంధ్రుల చరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపు 27 వ పేజీలో “బ్రహ్మశ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు శాసనములలోని యనేకసందిగ్ధాంశములను దెలిపియు అపరిశుద్ధములై యున్న శ్లోకములను దిద్దఁ దగినపట్ల దిద్దియు ... గ్రంథము ముద్రింపఁజేసిపండులకును” అని వీరు వ్రాయుట ప్రామాణికహస్తమున సర్వమారణన్యాయము ననుసరించుచున్నది. ప్రక్షాళింపఁబడిన ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రిలవారి వ్యుత్పత్తులు చెప్పఁ దగిన యిట్టియర్థమును జెప్పియుండు రని యెట్టివాఁడైనను దలంపఁడు గదా!

తరువాత “ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే నామిరెడ్డి పిల్లల మట్టిగ్రామంబునఁ గట్టించిన కామేశ్వరకాచేశ్వర నామేశ్వరదేవాలయంబు లేకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుండు నిర్మింపించినయాలయత్రయంబుచందంబున నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువిందశిలామయములై వెలయుచున్నవి.” అనియు “ఎట్టికూసానిశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి మరణము నొంది యుండుటచేతనే యామె తన యత్నింపివారియొక్కయుఁ బుట్టినింటివారియొక్కయు వంశాభివర్ధనము గావించి తనధర్మములను గూర్చి చెప్పకొనుట తటస్థించినది” అనియు వాక్యద్వయమును వ్రాసి యున్నాడు. ఈర్ష్యతీయవాక్యము వెనుక 16 వ పేజీలో “సముద్రఘోషమువలె నిరర్థక మని నిరసించి

యున్నాను. బేతిరెడ్డి గణపతి నేవునిరాజ్యమునాటికి జీవించియున్నట్లు బహుప్రమాణములచే సిద్ధించి జీవింపలే దనువాత నిలువజాలని వైసపు డిది నిరర్థకంబే కదా! విధవయే అట్టింటివారియుఁ బుట్టినింటి వారియు వంశాభివృద్ధి నము గావింప నధికారము గల దనునియమము దుర్లభంబు కాఁబట్టి యిట్టివానిచలన బేతిరెడ్డిమరణము నూహింప నెంచుట నిరర్థకం బనుట చెల్లెంబు.

ఇఁక బ్రథమవాక్యము నిస్సార మగుటచే నుపేక్షింపఁదగి యున్నను “వాదీ భద్రం న పశ్యతి” అనున్వాయము ననుసరించి విచారణీయముగ నున్నది. ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే అనుదానికి కట్టించిన అనుక్రియయం దస్వయమా? లేక వెలయుచున్న వసుక్రియయం దస్వయమా? మొదటిదానియం దస్వయం బన్నచోఁ బ్రమాణం బెద్దియుఁ గానరాదు. ఆ శాసనములలో నట్లు వ్రాయఁబడి యుండ లేదు. ఇతరప్రమాణములు శశవిషాణాయి తములు. ఇదిగాక, “చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేసిని ఎట్టిక్క ... వర్ణింపమికిఁ గారణ మేమి? ఎట్టిక్క శాసనమున నామెభర్త ... కిరీటాధిపతి యని యభివర్ణించి యుండ లేదు” అని వెనుకవ్రాసినవీరభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మగుసీవిషయము నెటులు విశ్వసించియుందురు? ఒక వేళ, పలాంబుభక్షణము పురాణశ్రోత కె నిషిద్ధముగాని వక్తకుఁగా దనుభూర్తపారాణికవాక్యము నేమైన ననుసరించి యిట్లు వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయును. ఇక సంతకు మున్ను వీరి కేమియు విభవము లేక యుండుటయే యీయాలయత్రయము ప్రతాపరుద్రప్రసాదవైభవముచేతనే కట్టింపఁబడిన దనుటకుఁ బ్రమాణ మగుచున్న దని యెంచి యుందు రేమో. అంతకు మున్ను వీరికి విభవమే లేక యుండుట యప్రామాణికం బగుటయే కాక స్వవచనవ్యా

హతంబు నగుచున్నది. వెరుక 179 వ పేజీలో నామిరెడ్డియొక్క రెండవ శాసనమును వివరించునపుడు

“శ్లో. శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళా భ్లోకత్రయాభ్యుత్పతా
దుద్భూతే విప్రులే కులే సరవరో భీమాభిధానో భవత్
యః కాంచీనగరీకపాటహరణం కృత్వాప్రచండాహవ
క్రీడ శోచనరాధిపస్య కృతవా న్నానద్రుమోన్మూలనమ్.

అనుశ్లోకమును దానియర్థమును వ్రాసి “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని పూర్వులు రాజకీయాధికారపక్షపులయందుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది.” అని వీరు వ్రాసియున్నారు. నామిరెడ్డికిఁ బ్రతాపరుద్రుని యనుగ్రహమునకుఁ బూర్వము విభవమే లేదని యిచ్చట వ్రాసినచో నది వ్యాహతంబు గాక మానదు కద ! పూర్వము భీమరాజునాఁడున్నవిభవము నశించిపోయి మరల నామిరెడ్డినాఁడు గలిగిన దని యూహించుటకు నేమియు నాధారము గాన రాదు. ప్రతాపరుద్రునిగ్రహలబ్ధి మైఁబిభవముచేతనే నామిరెడ్డి దేవాయతనిర్మాణము గావించినట్లు శాసనమందు వ్రాయఁబడియున్నచో నీయూహకుఁ గొంత హస్తావలంబ మగును. ఇక “వెలయుచున్నవి” అనుక్రియయందు న్యాయము చెప్పవలెను. అది ఘట్టిల్లదు. అనుగ్రహ మతీతము, వెలయుట వర్తమానము. ప్రతాపరుద్రుని యంతఃకరణవృత్తివిశేషరూపమగు ననుగ్రహ మాయనతోడ నె పోయినది గదా ! అతీతమునకు వర్తమానమునకుఁ గార్యకారణభావము దుర్బల మని మొదలుగా నిచ్చట నెంతయో వ్రాయవలసి యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రము రి వ పేజీలో “నామిరెడ్డి గట్టించిన యాలయంబు లేక శిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు గట్టించినయాలయత్రయంబు పగిది నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువింద శిలామయములై వెలయుచున్నవి.” అని వ్రాయఁబడియున్నది. స్వక

పోలకల్పితము లెవ్వియు లేక దీని నున్నదాని నున్నట్లు వీరు వ్రాసి యున్నచో నీచిక్కులు ప్రసక్తింప కుండును.

ఇటులు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడనుటకు వీరభద్ర రావుపంతులుగారు వ్రాసిన హేతుగ్రంథము సుమారునిరస్తంబై నది. ఏ తద్గ్రంథమధ్యమున సామాన్యశంక లెన్ని మైన నిలిచి యుండిన సయ్యవి నావ్రాసినగ్రంథపరిశీలముననే దత్తోత్తరంబులు కాఁగలవని తలంచుచున్నాఁడను.

ఇక నీ (2) వ గుర్తు గలగ్రంథము మొక్క ముగింపువాక్యములు లున్నది “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది గా దని నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవానికి బోధపడక పోదు. ” అని.

ఇయ్యది యుపక్రమవిరుద్ధంబై యొప్పి యున్నది. “ బేతిరెడ్డి.....బేతాళనాయుడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను ” అని వెనుక 183 పేజీలో రెండవప్రతి జ్ఞావాక్య ముపక్రమింపఁబడినది కాబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని నిరూపించుటయే యుపక్రాంతవిషయము. దానికి “ ఈవిషయము లన్నిటిని జూచి విమర్శించినపుడు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని...బోధపడకపోదు ” అని వ్రాయుటయేకదా యనుగుణంబు. అట్లు గాక చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దని వ్రాయుట యుపక్రమవిరుద్ధం బనుట ఘంటాఘోషంబు కాదా ?

ఇటులు 184 పేజీ మొదలు 190 పేజీవఱకు వ్రాయఁబడిన (2) గుర్తుగల గ్రంథముచే, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససందర్భముగ నితరవిరోధ రహితముగ నిరూపింపఁబడినట్లు గ్రంథకర్తగారు తలంచి దీనివలననే

బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాఁడని యేర్పడుచున్నట్లు నిర్దేశించుచుఁ బ్రకారాంతరమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁడని స్థాపించుట కవతరణిక నిట్లు వ్రాయుచున్నాను.

“ఈగాధల నన్నింటిని విడిచిపెట్టి వెలుగోటివారివంశవృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలస్థిర యాదివిషయములను బట్టి చూచినను ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడిన యసందర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...నంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని.

ఇందు “ఈగాధల నన్నింటిని విడిచిపెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అను తేఖసముచేత నీ (2) గుర్తు గలగ్రంథములోఁ దాము వ్రాసినచెవిరెడ్డిచరిత్రములలోని విరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలక పోయినట్లును వీనిని వదలిపెట్టి మఱియొకరీతిగఁ జూచిన నీసిద్ధాంతము నిలువఁజాలనట్లును నభిప్రాయ మగుచున్నది కదా! దీనిని వెనుక, చెవిరెడ్డిగాధల పరస్పరవిరోధాదులు నిలువఁజాలవనియు, నిలిచినను వీరియభీష్టప్రకారము బేతిరెడ్డి జేతాళనాయుడు గాఁడని మొదలగువిషయములను సాధింపఁజాలక యకించిత్కరంబులై యున్నవనియు విస్తరంబుగ నిరసించియే యున్నాను. కాన నేతదభిప్రాయ మాశామాత్రంబే కాని వేఱుగాదు. ఇదిగాక, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషు లనిదృఢనిశ్చయము గలవీరు స్వమతమున నేలాటి సంబంధము లేని చెవిరెడ్డియొక్కగాధలలోఁ గలవిరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడని భావించుట, పృథ్వితాడనన్యాయము ననుసరించుచున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. వారి కిరువురకు నభేద మనునన్వృత్తమున నైనను బరస్పరవిరుద్ధములుగఁ దోచెడుచెవిరెడ్డి చరి

త్రములు కొన్ని యొక వేళ నవిశ్వసనీయము లనుకొన్నను నేవిరోధము లేక యందఱిచే నేకరూపముగ వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత యవిశ్వసనీయంబు గాఁ జాల దని వెనుక వివరింపఁబడియెను గదా ! ఇట్లు చెవిరెడ్డి మూలపురుషతకు భంగము లేనపు డీయభేదపక్షమునఁ దదభిన్నుం డగు బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురుషతకును భంగము లే దని సిద్ధమగుచున్నది. కావునఁ బైవానివలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువ దనుకొనుట తప్ప.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపక పైగ్రంథమువలన స్వేచ్ఛసిద్ధి మొనఁగి నెఱనమ్మి “ ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడినయనం దర్భవాక్యములను బట్టి చూచిననుగ అని సావప్తంభముగ లిఖించుట వ్య త్యయముగ వారీయందే సమస్వయము నొందుచున్న దని చెప్పవలసియు న్నది. చెవిరెడ్డిగాధలవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని వ్రాయుటకన్న నసందర్భవాక్యము లుండఁబోవుఁ గదా !

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనునది 183 వ పేజీలో వ్రాయఁబడిన “బేతిరెడ్డిబేతాళనాయుఁడు కాఁడు” అనుద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యమున కర్థరూపమే కాని వేఱుగాదు. అట్లగునపుడు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డన్నదానికి బేతాళనాయుఁడు కాఁ డనియే యభిప్రాయమనినచోఁ గానిండు. అందువలన నేమి యగును ? బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁ డని పర్యవసానము కాఁగల దన్నచో నప్పటికి బేతాళనాయుఁ డనుచెవిరెడ్డి కిట్టిగాధ లున్నవి కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁ డనవలెను గదా ! అయ్యది బేతిరెడ్డి సుప్రశస్తాధలు గలవాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డి యప్రశస్తాధలు గలవాఁడనియుఁ బ్రమాణమున్నచో నప్రశస్తాధలు గలవాఁ డగుటచే నితఁడు చెవిరెడ్డియే కాని బేతిరెడ్డి కాఁ డని యేర్పడుటనుబట్టి చెప్ప నగుదు. ఎట్టిక్క దేనిశాసనములో వ్రాయఁబడనందునఁ బైగాధలు చెవి

రెడ్డివే కాని బేతిరెడ్డిని కా వని ఘంటా ఘోషమన్నచో, వీరు ప్రతి విషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలె ననియు వ్రాయనిచో నది యగ్రాహ్యంబనియు నిరూపించి, వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన సుప్రసిద్ధచరిత్రములు వారివారి శాసనములలో వ్రాయమికిని శాసనములలోఁ గానంబడనట్టిచరిత్రములు తాము వ్రాసినందునకును సమాధానము చెప్పవలసి యుండును.

ఇక దీని నింతతో నిలిపి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాల దన్నందునకు రావుగా రేయే సాధకసామగ్రిని హావఁగలచో దాని నెత్తి విమర్శించుచున్నాను. ఇప్పట్టున వారియుపక్రమ గ్రంథం బిటు లున్నది.—

“ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు.— వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందుఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయనికి దామానాయఁడు, ప్రసాదాదిత్యనాయఁడు, దుద్రనాయఁడు, అనుముగ్గురుకొడుకులు గల రనియు, వారిలో జ్యేష్ఠుఁడైనదామానాయనికి 1 వెన్నమనాయఁడు, 2 సబ్బినాయఁడు, 3 పెద్దన్న, 4 బ్రహ్మనాయఁడు, 5 పేర్నీఁడు, 6 నూర్నీఁడు, 7 మల్లినీఁడు, అనుపుత్రులు గల రనియు నుదాహరింపఁబడియెను. శ్రీనాథకవిరాజప్రణీత మైపల్నాటివీరచరిత్రమున బేతినాయనికి దొడ్డనాయఁడు, అతనికిఁ బెద్దన బ్రహ్మనాయఁడు పేర్నీఁడు నూర్నీఁడు మల్లినీఁడు అనునేపురు పుత్రులు గల రనియు, వ్రాయంబడియున్నది. రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో, పల్నాటివీరులలో సుప్రసిద్ధుఁడైనబ్రహ్మనాయఁడు వెలుగోటివారివంశములోని వాఁడెయై యుండు నన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముచేతనో పల్నాటివీరుల కాలముం దెలిపెనుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱియే కారణము చేతనో, పిల్లలమట్టి బేతాళనాయనివంశమును పల్నాటి బేతినాయని

వంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే. బేతాళనాయఁ డని హేత్వా భాసములతో సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు » అని.

ఇందేమియుఁ విశేషము గానరాదు. ఒక్కవిశేషము మాత్రము చూపట్టుచున్నది. 178 పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” అని మొదలు కొని, యీ 191 పేజీవఱకు నెఱ్ఱిక్కడేవి భర్త యగుబేతిరెడ్డియే కదా విషయాకరింపఁబడినవాఁడు. ఇందువలన “ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు ” అను నీప్రతిజ్ఞావాక్యమునఁగూడఁ బ్రస్తుతుఁడగు నెఱ్ఱిక్క భర్తయే విషయమై యుండ నలయు. ఇట్లుగనపుడు బేతిరెడ్డి మూల పురుషుఁడు కాఁ డనుదానికి, నెఱ్ఱిక్కడేవికి భర్తయగు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థా నాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యర్థ మగును. అట్లుగనపుడు వారిగుఱు వేర్వేఱు పురుషులనుటకై వారితలిదండ్రులయొక్కయో, భార్యలయొక్కయో, సంతానముయొక్కయో, భేదము నగవఱచి తన్మూలమునఁ దత్సాధనంబు కర్తవ్యంబుగా నుండును. వెనుక వీరు 189 పేజీలో “ నామిరెడ్డినామము చెవిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పటకు వలను గాదు. నామిరెడ్డిభార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది కాని యెఱ్ఱిక్క యని చెప్పఁబడి యుండ లేదు ” అని వ్రాసి బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డికి భేదము సాధించినవారు కారా? కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింపఁజేసినప్పుడు తత్సాధనమునకై వారిసంతానాదిభేదము లగవఱచుటయే తగును. ఇట్టి స్థితిలో వీరు బేతాళనాయనియొక్కయుఁ బల్నాటిబేతినాయనియొక్కయు సంతతులకు భేదమును నిరూపించినారు. ఇయ్యది పిల్లలమఱ్ఱిబేతాళనాయనికిఁ బల్నాటిబేతినాయనికి భేదము సాధించుట కొకవేళ సమర్థం బైనను బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధించుటకు సమర్థము కాదు కదా ! ఏపురుషద్వయమునకు సంతానాదిభేద ముండునో ఆపురుషద్వయము భిన్న మను

కొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యెట్టి భేదము లేనిపురుషద్వయము భిన్న మని యెట్లు లనుకొనవచ్చును? వారికిని సంతానాదిభేద మున్నదన్నచో దానినే వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు గాక యుదాసీనుఁడగు పల్నాటి బేతినాయనిసంతానభేద మగపఱచుట యసంబద్ధంబుగాక మానదు, అని.

“ ఇందువలన “ రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో...మఱి యేకారణముననో పిల్లలమఱి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటి బేతినాయనివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు” అని వ్రాయుట వ్యత్యయముగ వారియందె యవ్యయించుచున్న దని చెప్పవలసియున్నది. సంబంధము లేని బేతినాయనిసంతానమును బేతిరెడ్డిసంతాన మనుకొనుటకన్న నామభ్రాంతియు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచి తత్సాధకముగ వ్రాయఁబడిన బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానభేదమునకన్న హేత్వాభాసంబును నెద్ది యుండఁ గలదు? వీరు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నా నని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటకు హేతువులు గానట్టి చెవిరెడ్డిచరిత్రములను హేతువులనుగా వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డనుటకు హేతువు లగువానిని హేత్వాభాసంబులనుగా వ్రాయుటయుఁ జూడఁగా నెచ్చటనో తర్కవిద్వార్థులు గ్రంథచింతనము చేయుచుండఁగాఁ జెవి సోకిన హేతు హేత్వాభాసపదములను బ్రయోగించినట్లున్నది గాని వాని యర్థము దెలిసి ప్రయోగించినట్లు కాన రాదు.

ఇక నిటు లేమైననందు రేమో. బేతాళనాయనికి బేతిరెడ్డికి భేదమనియో వీరిమతము గాని పల్నాటి బేతినాయఁకి బేతిరెడ్డికి భేద మనికొడు. దీనం జేసి పల్నాటి బేతినాయనిసంతానమును వ్రాయుట తప్పు.

గాదు. పల్నాటి బేతినాయుడు నెట్టిక్కభర్తయగు బేతిరెడ్డి యొకం
డగునపుడు వారిలో నెవరిసంతానమును వ్రాసిన నొక్కటియే కదా!
అని. ఇట్లనఁ గూడదు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకును బదవ
ప్రకరణమునను గంతోక్తముగఁ బల్నాటి బేతినాయుడు వేఱు బేతి
రెడ్డి వేఱు అని వ్రాసియున్నారు. కాబట్టి వారిరువుర సభిన్ను లగు
టంజేసి రావుగారు పైవిధముగ వ్రాసినా రనుకొనుట సరి గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు నిది హేతు
వని వారి యభిప్రాయముకాదు, మఱియేమనిన వేర్వేఱుసంతానములు
గలిగి యుండుటచే వేర్వేఱు పురుషు లని యెల్లరచే నెన్నఁదగియున్న
పైవారి సంతానము నొక్కటిగఁ జేసి ... (వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర
కారులు) సిద్ధాంతీకరించినా రని వస్తుస్థితిప్రదర్శనమునకై యిటులు
వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ బై వికల్పముల కవకాశము దొర
కదు అనినచో, సప్పటికి బేతిరెడ్డిసంతానమును గూడ నుదాహరించి
“మువ్వరివంశముల నొక్కటిగఁ జేసి” యని వ్రాయవలసి యుండెను.

ఇక, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు ఏ రేయే
హేతువులను వ్రాసినారో పరిశీలించి వానివిమర్శము చేయఁదగి
యున్నది. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకుఁ గల గ్రంథమును జూడఁ
గా నీవిషయము లగపడుచున్నవి.—

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున బేతినాయునికి దామానా
యఁడు మున్నగు మూపురు పుత్రులు, దామానాయనికి పెద్దన్న లో
నగు నేవురు పుత్రులు వ్రాయఁబడి యున్నారు. పల్నాటివీరచరిత్రమున
బేతినాయనికి దొడ్డనాయఁడు, అతనికి పెద్దన్న మొదలగు నైదుగురు
పుత్రులు వ్రాయఁబడినారు.

పల్నాటివీరచరిత్రములో బ్రహ్మనాయనితండ్రి దొడ్డనాయుడని యందుటచేతను, పిల్లలమఱ్ఱిబేతాళనాయని కుమారులలో దొడ్డనాయుడు లేకుండుటచేతను సంబంధమునకుఁ జిక్కురాఁగా బేతాళనాయని జ్యేష్ఠపుత్రుఁ డగు చామానాయనికి దొడ్డనాయుడని నామాంతరముగ నూహించిరి. ఎఱ్ఱక్కశాసనములో బేతిరెడ్డికుమారుడు మల్లానాయుడని యుండఁగా నదియు నామాంతరముగఁ దలంచిరి.

గ్రంథకర్తల యభీప్రకారము నామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు నది యొప్పుకొన్నను 1208 సంవత్సరమున ఎఱ్ఱక్కశాసనము నాటికి మల్లానాయుడనుదొడ్డనాయనికి సంతానము జనింప లేదు.

ఒకవేళఁ బుట్టినా రని యూహించినను శిశువులై యుండవలయును గద ! పల్నాటియుద్ధము, 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగిన ట్లనేకచరిత్రాంశములను బట్టి తేలుచున్నది. ఆయుద్ధమున బేతినాయనిమనుమఁ డగు బ్రహ్మనాయుడు ఆతనికిమారుఁ డైనబాలచంద్రనాయుడు ఘనబాహువిక్రమములై జయముగాంచినట్లున్నది. 1208 సంవత్సరమునాటికి దొడ్డనాయుడను మల్లానాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రసమకాలికుఁడైన తన తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయుఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డగును ?

పల్నాటియుద్ధమునాటికి దొడ్డనాయుడు చనిపోయి యుండె నని యాచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. 1208సంవత్సరము ఎఱ్ఱక్కనానిశాసనములో వర్ణింపబడి బ్రతికియున్న మల్లానాయుడనెడు దొడ్డనాయుడు ముప్పదిసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే మృతినొందవలసిన దురవస్థ పట్టినది కదా !

వెలుగోటివారిపూర్వులైన అనపోతనాయుడు మాధవనాయుడు తమశాసనములలో వెన్నమనాయనినుండియే తమపూర్వులను

జెప్పికొనియున్నారు గాని పిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డిని మూలపురుషునిగాఁ జెప్పికొనలేదు. సర్వజ్ఞసింగమనాయఁడు సైతము తనసింగభూపాలిఁను మున 4 గవతరములోనిదాచాన్యాయనినుండి వంశమును వర్ణించెను గాని సుప్రసిద్ధులయిన బేతిరెడ్డి యొక లగువారి నెవ్వరిని బేర్కొనలేదు. ఇప్పటివారికంటె వారు ప్రాచీనులు గనుక వారి కీగాధలపూర్వోత్తరసందర్భములు చక్కఁగాఁ దెలిసి యుండవలయును గదా ! వారేల తమశాసనములందును గ్రంథములందును సుప్రసిద్ధవంశజాల నభివర్ణింపక మానధారణము గలిగి యుందురు ? ” అని.

గ్రంథకర్త యివన్నియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకు హేతువు లనుకొనియుండినను వీనిలోఁ గొన్ని మాత్రము హేతువులనుకొనియుండినను వీనికిఁ బ్రత్యేకము సమాధానము వ్రాయవలసి యున్నది.

ఇందుఁ గొన్ని పల్నాటివీరయుద్ధకాలాపేక్షములు కొన్ని తదనపేక్షములు గా నున్నవి. అందు బేతిరెడ్డినాయనిసంతానము బేతినాయని సంతానము భిన్నముగ నున్న దనునదియు దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లనాయఁడు అనునవి నామాంతరము లని కల్పించినారనునదియు నెట్టిక్కశాసనమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానము జనింపలేదను నదియు సనపోతానాయఁడు మాధవనాయఁడు సింగభూపతి దమ శాసనగ్రంథాదులందు వెన్నమనాయనికిఁ బూర్వుల వర్ణింపవందున వారు వీరిపూర్వులుగా రనియు నీనాలుగు యుద్ధకాలానపేక్షములు.

“ ఒకవేళఁ బుట్టినారనుకొన్నను శిశువులై యుండవలయును గదా ... తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను ? ” అనునదియు, “పల్నాటియుద్ధమునాటికి దొడ్డనాయఁడు చనిపోయియుండె నని యాచరిత్రమున నున్నది ... దురవస్థ పట్టెను గదా ! ” అనునదియు యుద్ధకాలాపేక్షములు.

వీనిలో బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానములు భిన్నములు గా నున్న వనునది బేతారెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డనుటకు హేతువు గాదనియు నసంబద్ధంబు గా నున్న దనియుఁ బైవిమర్శమువలననే తేటపడఁగలదు. ఇక వాస్తవస్థితిలో బేతాళనాయనికి బేతినాయనికి బేతారెడ్డికి భేదము లే దని యొప్పియున్న మీమతమున వారి సంతానభేదమునకు సమాధాన మేమి? అని యనరాదు. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లానాయఁడు అనునామములలో నొక్కటి గౌణనామము (గుణమును బట్టి వచ్చిననామము) అనియు నొకటి నామాంతర మనియు నూహించి తత్పరిహారము వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునఁ జేయఁబడిన దని రావుగారే యుపపాదించినారు కదా! ప్రమాణాంతరములచేఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు తత్పుత్రాదులలోఁ గలనామభేదములు హరివారికి నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో కల్పించుట చరిత్రకారులకుఁ గులభర్తలై యున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. చరిత్రములం దట్టియుదాహరణం బుల నెన్నింటినో చూపఁగలను. కాన నీనామమాత్రవివాదము నిలుచు నది కాదు. బేతారెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు హేతువును గాఁ జాలదు. దామానాయనికి సహస్రనామములు కల్పించి యుండిన నది బేతారెడ్డియొక్కమూలపురుషులకు భంజకము గాఁజాలదు కదా! మఱి మూలపురుషులకు స్థాపకమే యగును. మూలపురుషుఁ డనఁగా నొకకుటుంబమునకు మొదటివాఁడు. బేతారెడ్డి పుత్రిప్రాత్తాదుల కనేకనామము లున్నవన్నపుడు తత్పుత్తాదినిరూపిత మూలపురుషుల యతనియందు స్థాపితమే యగును గదా!

ఒకవేళ, బేతారెడ్డియొక్కమూలపురుషుల ప్రమాణసిద్ధంబై యుండనేని నీకల్పనంబున కంతకు ననకాశము గలుగును, అదియే లేనపుడు తన్ములకం బగునీకల్పనం బంతయు నిరాధారం బన సత్తురు.

దీనిని రాసమునకై మొదలించి విచారించెదను. చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గల పిల్లలమఱి బేతాళనాయుడు మూలపురుషుడు డగు నని యంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? రెండవపక్షమున బ్రహ్మణము లెవ్వయో చూపుటయు నట్టిపురుషుడు మఱియెవఁడో యెచ్చట వ్రాయఁబడినాఁడో యగపఱచుటయు, నారాజు మూలపురుషుడు డని చాటుచున్నపద్ధతినాయకచరిత్రాదిపూర్వగ్రంథము లప్రమాణము లని స్థాపించుటయు, వీరికి ముఖ్యమై యుండును. ఇతఁ డసహితానాయుడు మొదలగువారు వెన్నమనాయునినుండియే వంశవర్ధనము చేసినందున బేతాళనాయుడు తత్పుత్రులు వీరిపూర్వులు గారని యేర్పడును గదా! యన్నచో నది యవిచారసిద్ధాక్షేప మని తగువార నిరసింపఁ బోవుచున్నారు. మఱి యెవ్వయు విరోధములు గాన రావయ్యెను. కాఁబట్టి బేతాళనాయుడు మూలపురుషుడు కాఁడని భావించుట నిలుచునది కాదు. ఇతఁ మొదటిపక్షమున నారాజు మూలపురుషుడైనపుడు పిల్లలమఱి బేతారెడ్డి మూలపురుషుడని యిచ్చలేనివాడైన నొప్పితీరవలయు. రావుగారు బేతారెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడనుటకు హేతువులుగా నందిన చెవిరెడ్డిచరిత్రములలోనివిరోధములు హేత్వాభాసాభాసంబులైనం గా వని నెనుక నావ్రాసినవిమర్శము వలనఁ దేటపడక పోదు. అవి గాక యింక నే హేతువులను నిదివఱకు రావుగారు వ్రాసినవారు కారు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమునకుఁ బ్రకారాంతరమున సాధింపఁగల మనుచున్నారు గాని యిది వ్యర్థప్రతిజ్ఞ యని ముందు విమర్శమువలనఁ దేటపడఁగలదు.

ఇంకొకటి.—బేతారెడ్డియు బేతాళనాయుడు నిరువురు పిల్లల మఱిశబ్ద ముపపదముగాఁ గలవా రని రావుగారు తొప్పకొన్నారు. బేతారెడ్డి గణపతినాఁ డుండినట్లు తాననగ్రంథాదులవలన సిద్ధమగుటయుఁ జెవిరెడ్డి గణపతీవలన నమ్మనింపఁబడినట్లు చరిత్రగ్రంథా

రూఢ మగుటయుఁ జూచుచున్నాము. ఇందువలన వారికి దేశ కాలైక్యము వచ్చినది. కులము గోత్రము నొక్కటనుట సుప్రసిద్ధము. బేతాళనాయుఁడు బేతాళరెడ్డి బేతినాయుఁడు బేతిరెడ్డి అనునవి పర్యాయపదము లని వెనుక వ్రాయఁబడియెను.

బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు శాసనములందును గ్రంథములందును రెడ్డిబిరుదముతో న్యనహరింపఁబడుచుండుట బాధకం బని తలంపరాదు. ఎట్టిక్క శాసనములో నామెపితృవంశమును వర్ణించునపుడు “భీమాహ్వయో నాయక డ్జితేజః, ఎట్టిమనాయకోభూత్, కొమరేనాయక ఇత్యుదార కీర్తిః ” అని యామె పిత్రాదులు వర్ణింపఁబడినందున బేతిరెడ్డిసంబంధులలో నాయకబిరుదము గూడ నాకాలముననుండినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి గూడఁ బై రెండుబిరుదములను వహించియుండెననియు నాయనపుత్రులగు దామానాయుఁడు మొదలగువారు కొందఱు కేవలనాయకబిరుదమే వహించుచుండి రనియు నీవలివారు కొందఱు నాయకబిరుదమును గొందఱు రావుబిరుదమును వహించుచున్నారనియు, శాసనగ్రంథానుభవములవలనఁ దేటపడుచున్నది కదా !

ఇట్లు దేశకాలకులగోత్రనామములవలననే కాక నెట్టిక్క శాసనములో “ఖ్యాతో బేతః, బేతనదండ, పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డి” యని చెప్పియుండుటచేత నెట్టిక్కభర్త బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁ డని యేర్పగుటయుఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులలోఁ జెవిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడియె నని వ్రాసియుండుటయు మొదలగువానింబట్టి చరిత్రైక్యము వచ్చుటవలనఁగూడ బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును నొక్కరుండే కాని వేర్వేరు పురుషులు గారని విస్పష్టముగా నిశ్చిత మగుచున్నది. కాఁబట్టి బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును భిన్న పురుషు లని భావింప వలను లేదు. ఇంకఁ బల్నాటి

బేతినాయుడు బేతిరెడ్డి యొకండే యనువిషయం బగ్గిమవిమర్శము వలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఇట్లు ప్రమాణాంతరములవలనఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు వారి కుటుంబములోఁ గల పురుషులకుఁ జరిత్రములలోఁ జూపట్టు నామభేదములు పురుషభేదప్రయోజకములు గామివలన నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో యుండు నని సమన్వయించుట చరిత్రాంశముల కంత విరోధముగాఁ జూపట్టు.

ఇంక నొకవేళ నావేటివారు భార్యాంతరములందుఁ గలిగిన పుత్తులయి యుండి చరిత్రకారుల కావిశేషములు దోషక యట్లు వ్రాసి యుండిన నుండ వచ్చును. “రాజానో బహువల్లభాః” అనున్వాయమున రాజులకు బహుభార్య లుండుట యరుదు కాదు. ఎట్టిక్క శాసనమున నామెపుత్తుం డగు మల్లనాయని గూర్చి చెప్పనప్పుడు “యస్యాః పుత్త్రః” అని వ్రాసి యుండుట యియాహాకు హస్తావలంబము నిచ్చుచున్నది. “తస్మా త్తస్యాం సమజని, తయో రభూన్నిర్భృతే” ఇత్యాదులవలనఁ జెప్పనలసియుండఁగాఁ బురుషునిఁ జెప్పక “యస్యాః పుత్త్రః” అని స్త్రీనిమాత్రము చెప్పట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటయే కాక “భవానీపతే” అనుచోటఁ గావ్యప్రకాశమునందు వ్రాయఁబడినరీతిగా ననుచితార్థమును గూడ స్ఫురింపఁ జేయును గదా! కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బహుభార్య లుండి రనియు నందు నెట్టిక్కకు మల్లనాయుడు పుత్తుం డుండె ననియు నామె తన పుత్రుని మాత్రమే వర్ణించినది కాని సపత్నీ పుత్రులనామములు పేర్కొనినది కా దనియుఁ జెప్పి సమన్వయించిననే కాని పై దోషము ప్రసక్తింపక పోదు. కాబట్టియే యియాహువ ప్రకరణము 181 వేడిలో “రేచన్ల బేతిరెడ్డికి ఎట్టిక్కసానియందు జనించిన మల్లారెడ్డినిగూర్చి”

అని రావుగారిచే వ్రాయబడినది. వెలుగోటివారిపంశవృక్షమునందు మల్లనాయుడు దామానాయుడు వేర్వేరుగా వ్రాయబడినవారు. ఈవిషయము మాం దింకను విశదీకరింపబడును. ఇందువలనఁ బ్రథమ ద్వితీయాక్షేపములు నిలుచునవి కా వనియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటను సాధించునవి కా వనియుఁ దేలినది.

కాఁబట్టియే కాఁబోలు, రావుగారు వీనిని వదలి ఎఱ్ఱక్కశాసన మునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింప లేదని యాక్షేపాంతర మునకుఁ బోయిరి. అదియు నిలుచునది కాదు. శాసనమున మల్లనాయఁ డెఱ్ఱక్కపుత్త్రుఁ డని వ్రాసికొందున నామె కతం డొకంజే పుత్త్రుఁ డని వీ రూహించుటకు వీ లున్నను మల్లనాయనికిఁ బుత్త్రులు లేరని యూహించుటకు వీలు లేదు, పుత్రప్రసక్తిలోఁ బుత్రాంతరవ్యావృత్తి యగునే కాని పౌత్రాదివ్యావృత్తి కాదు కదా! అప్పటి కున్న సంతానము సంతయు వ్రాయుటకునామె ప్రతిజ్ఞ చేసియుండ లేదు. శాసనములలోఁ దనకుఁ గలకటుంబము సంతయు వ్రాయవలయు నను నియమము కాన రాదు. ఒకవేళ వీ రట్టినవీననియమమును స్వీకరించి నచో బేతిరెడ్డినామిరెడ్డిశాసనములలో నొండొరులనామములు వ్రాయబడలే దని వీరు వెనుక 178 పేజీలో వ్రాసి యున్నందువలన బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డియు నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డియు సహూదరులు కాక పోవలసినచ్చును ఇష్టాపత్తి యన్నచో “వీరలిరువురు సహూదరులు” అను తత్రత్యస్వోక్తివిరోధము ప్రసక్తించును. 6 వ తరము అనపోతనాయుడు తనపుత్త్రులు పౌత్త్రులు ప్రౌఢులై యుండఁగా వ్రాయించినశాసనములలో వారిపేరులు వ్రాయింపలేదు, తదభావము సిద్ధింపవలె గదా! తత్రచుగ శాసనాదులందు భార్యాపుత్రాదులను వ్రాయుట లేదు, తదభావము సిద్ధింపవలెను గదా! కావున

నీయాక్షేపము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదనుటకు హేతువును గాజాలదు.

ఇక బేతిరెడ్డి తత్పత్తులు ననపోత మాదానాయకుల శాసనములందును సింగభూపాలీయమునందును వ్రాయబడమిచే వారలు వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషులు గారనునాక్షేపము నిలిచి యున్నది. ఇయ్యది ప్రకరణాంతమున రావుగారిచే సకలాక్షేపశిరోమణిగా వ్రాయబడినది కాన దీనిసమాధాన మచ్చటన వ్రాయవలసి యున్నను గాలానపేక్షములలో నిది యొకటియై ప్రత్యాసన్నమైనది కాబట్టి ఇప్పుడే యేతద్విమర్శము చేయబడుచున్నది. ఈమాక్షేప మవిచారసిద్ధములలో మొదటిదిగా నున్నది. పైవారిశాసనములందును గ్రంథములందును వ్రాయబడనందున బేతిరెడ్డియుఁ దత్పత్తులును వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులు గారని వాదించెదవీరభద్రరావుగారి మొక్కటి విచారింపవలసి యున్నది. రీ వతరము వాఁడైనయనపోతానాయకు మాదానాయకు స్థాపించిన శిలాశాసనములలో వర్ణింపబడి సుప్రసిద్ధుండగు వెన్నమనాయని నేడవతరముసింగభూపతి వర్ణింపక వదలి దాచానాయనినుండి వంశాభివర్ణనముచేయుటకుఁ గారణం బేమి? ఒకవేళ వెన్నమనాయుఁ డేమైన వీరి పూర్వుడు కాకపోయి యుండవచ్చునా? అని. దీనిసమాధానక్రమమును వారు జెలిసికొనినచో, నాజవతరమువారు బేతిరెడ్డిని తత్పత్తులను నేల వ్రాయరై రో లంతమాత్రమున వారు పైసంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులుగా రని నుడువుట యెంతస్లాఘ్యం బగునో వారిమనస్సునకే రాగలదు. వాస్తవస్థితిలో శాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని పూర్వుల నందఱను వర్ణింపవలె ననియుఁ గొందఱను వర్ణింపవలె ననియుఁ బలానాతరమునుండి వర్ణింపవలె ననియు నియమములు లేవు కాబట్టి వారివారికిఁ దోచినపురుషునినుండి వర్ణించుట గలదు, తఱుచుగఁ బితృ

పితౌమహాప్రపితౌమహాత్రయమును బేర్కొనుట శాసనములందును గ్రంథములందును దానప్రతిములందును జూచుచున్నారము. ఇట్లుండఁ బట్టియే రీతరమువారు తమప్రపితౌమహుఁ డగు వెన్నమనాయని నుండియు నేడవతరమువారు తమప్రపితౌమహుం డగుదాచానాయని నుండియు వర్ణించినా రని ఘంటాపథముగాఁ దెలియఁ దగినవిషయము వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో నిట్టి ప్రాద్దువోనికుశంకలు చేయక మానధారణము కలిగి యుండురు. వెన్నమనాయఁ డయోనిసంభవుఁడు గామిచేఁ దత్పిత్రాదు లుండి తీరవలయు ననియు, నితరులు తత్పిత్రాదు లని యెచ్చటను వ్రాయఁబడనందునఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులందుఁ దత్పిత్రాదు లని వ్రాయఁబడిన దామానాయకప్రభృతులు వెన్నమనాయనిపిత్రాదులు గా రని వట్టిమాటలతో నిరాకరించుట నిలువఁజాలదనియు వ్రాయం బని లేదు. ఇట్లు కాలానపేక్షము లగు హేతువులు నాలుగును ముగిసిసవి.

ఇకఁ గాలాపేక్షములు విమర్శింపఁ దగియున్నవి. అయ్యవి పల్నాటియుద్ధకాలము నిర్ణయించినచో దండాపూపికాన్యాయమున దత్తోత్తరంబులు గాక మానవు. కాబట్టి యిపుడు పల్నాటిపీఠల యుద్ధకాలనిర్ణయము ప్రాప్తానసరంబు. అయ్యది వీరభద్రరావుగారిచే నిటులు వ్రాయఁబడినది.—

“ఈయుద్ధము క్రీ. శ. 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె నని యనేకచరిత్రాంశములను బట్టి నిర్ధారింపఁబడుచున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు యుద్ధకాలమున వేయిగుఱ్ఱముల నంపె ననియు, ధరణికోటరా జైవభీమరాజునకు పర్తమాన మంపె ననియు, అలనికొడుకు రెండవ కేతరాజు రాయబారము వహించె ననియు, నలగామరాజునకు సాగిపోత

రాజు సాహాయ్యము చేసి ననియుఁ గల్యాణ పురబిజ్జలునికొడుకు వీరసోమేశ్వరుని కూతును మలిదేవరాజున కిచ్చి పెండ్లి చేయఁ బడె ననియుఁ జెప్పఁబడి యున్నది. హిసాసలరాజైన రెండవవీరభల్లూకునినామమును వెలనాటిచోడగొంకరాజునామమును నుదాహరింపఁబడినవి. వీ రందఱును గొంచె మించుమించుగా సమకాలికులై యున్నారు. వీరిలోఁ గోటకేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాడు. కావునఁ బల్నాటిపీఠల యుద్ధకాలమున నితనితండ్రిభీమరాజు ధరణికోటలోఁ బరిపాలనము చేయుచుండెను. కేతరాజు బ్రహ్మనాయనికడకు రాయబారము గొనిపోయెను. బిజ్జలుని కొడుకు వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాతనే పల్నాటియుద్ధము జరగె నని చెప్పఁబడినందునను, వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వ సంవత్సరమువఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందునను, పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె ననుట కేసందేహము లేదు. ఇంతయేల? మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగొమరాజునకు సైన్యమంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట విస్పష్టము గదా ! " అని.

దీనివిమర్శమునకు ముం దీవిచారము కర్తవ్యంబుగా నున్నది. పల్నాటిపీఠచరిత్రమున నొండె, గ్రంథాంతరమున నొండె, నీయుద్ధకాలము వ్రాయఁబడనందునను, పల్నాటియుద్ధములో నాయకప్రతి నాయకు లగునలగొమరాజు మలిదేవరాజు మొదలగురాజులయొక్కగాని వారిమంత్రు లగు బ్రహ్మనాయఁడు నాయకురాలు మొదలగువారలయొక్కగాని కాలమును బోధించెడుశాసనాదిప్రమాణములు లేనందునను, నిదివఱకు వారు వారు తమకుఁ దోచినట్లు భిన్నభిన్నప్రకారములుగ నీపల్నాటిపీఠయుద్ధకాలనిర్ణయముచేసి యున్నారు. చూడుఁడు. విల్సన్ దొరగారు 1080 మొదలు 1087 లోపల నీయుద్ధము జరిగిన దని

యు, తెయిలరు మొదలగువారు నాకాలముననే యీయుద్ధముజరిగినదనియు నూయల్ దొరగారు లోకమునఁ గలవాడుకలోని

క. గజనభగుణచంద్రాదుల

భజనం డాపాశుద్ధపక్షము నందుఁ

విజయనమభాహు బలుఁ డ

క్కజముగఁ బల్నాటివీరగజ మనిఁ బడియెన్.

అను పద్యమును బట్టి శా. శ. 1308 సంవత్సరమున నీయుద్ధము జరిగినదనియు నానాప్రకారములుగ నీయుద్ధకాలమును గూర్చి వారివారి యాహులు ప్రకటించియున్నారు. ఇట్లుండఁగా నిపుడు వీరభద్రరావుగారు “ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు వేయిగుఱముల సంపెను, రెండవకేతరాజు బ్రహ్మనాయనికి రాయబారము గొని పోయెను, రెండవ వీరభల్లాణుని నామమును.....నుదాహరింపఁబడినది” అని వ్రాయుచున్నారు. వీరు వ్రాసినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ జైనామములు పేర్కొనఁబడియుండినచో నతిసులభముగ యుద్ధకాలనిర్ణయ మగుచుండఁగాఁ బూర్వ లెట్లు నానామార్గములు వట్టుట కేమి కారణ మును? ఒకవేళ వారు గ్రంథములో వచ్చెడు వారినామములను బరిశీలింపక యట్లు వ్రాసియుందురా? లేదా, గ్రంథములో నిట్టినామములు లేకయె యుండినను మనవీరభద్రరావుగారు “మొదటి రెండవ” అని నిర్ధారణముచేసి వ్రాసి యుందురా? యని.

దీనికై యాగ్రంథమునఁ జైనామములను లెట్లు వ్రాయఁబడినవో చూచి నిర్ణయించుకొనుట యావశ్యకమై యున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రముయొక్క బాలచంద్రయుద్ధప్రకరణమున—

“ఒకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని.

కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు.

వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యక్షుడు. "

అని కేవలప్రతాపరుద్ర కోటకేత వీరభల్లాణశబ్దములే కానవచ్చుచున్నవి కాని "ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు రెండవకేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుడు" అని రావుగారు వ్రాసినట్లు కానరావు. ఇవిగాక మఱి యొకస్థలమునఁ బైవారినామములు రావుగారు వ్రాసినట్లున్న వేమోయని యెచ్చటఁజూచినఁ గానరావయ్యెను. ఇది గాక, బల్నాటివీరచరిత్రమును జక్కగాఁ బరిశీలించి యుద్ధకాలమునుగుఱించియు నితరవిషయములను గుఱించియు 30 పేజీలుపోద్ఘాతము వ్రాసిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు పైగ్రంథముయొక్క 34 పేజీలో "ఒకవేయియశ్వాలు" అను దానిక్రింది ఫుట్నోటులో "ఇతఁడు ప్రతాపరుద్రీయకృతి పతియై క్రీ. శ. 1295 మొదలుకొని 1323 వఱకు రాజ్యము చేసి రుద్రదేవికి దాహిత్రుడై ప్రఖ్యాతి పడసినప్రతాపరుద్రుండు కాక, కాకతి ప్రళయని తరువాత రాజ్యము చేసి మొదటిప్రతాపరుద్రుఁ డని చరిత్రములందుఁ బేర్కొనబడిన రుద్రదేవుండై యుండవలయును" అనియు, ఉపోద్ఘాతము 40 పేజీలో "నలగాముండు లేఖలు వ్రాసినవారిలో వీరభల్లాణుండుగూడ నున్నాడు. వీరభల్లాణు లిద్దఱు గలరు. లింగాయతమతము స్థాపింపఁబడినతరువాత నున్నది రెండవవీరభల్లాణుండు కనుకఁ బల్నాటియుద్ధకాలమున నున్న దితఁడే కావలెను" అనియు 37 వ పేజీలో "వీరిలోఁ గోటకేతుండు సుప్రసిద్ధుఁడైనధరణికోటరాజు.....తలంపుతోఁ గోటకేతుండు సంధి కుదుర్చుటకై రాయబారిగఁ బోయి యుండ వచ్చు నని యూహించినచో నసందర్భ మేమి కానరాదు" అనియు నూహగా వ్రాసియున్నారు. దీనివలనఁ బ్రమాణాంతరసహకారమున నితఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు, రెండవకేతరాజు, రెండవవీరభల్లాణుండు అని యేర్పడు నని వారియూహయము కాన

వచ్చుచున్నది. వారియపొద్దుతగ్రంథము పరిశీలింపఁగాఁ బ్రమాణాంతరసహకారముననే ఆయానామముల కర్థనిర్ణయము చేసినట్లు వ్యక్తము కాఁగలదు. అట్లుగాక ప్రత్యక్షముగఁ బ్రథమప్రతాపరుద్రాదినామము లేయుండినచో యుద్ధకాలనిర్ణయమునకై వా రంతగాఁ బ్రయాసపడరనుట తెల్లము గాక పోదు.

ఇట్లుండుటనుబట్టి వీరభద్రరావుగారిలేఖనమునకు నాధారము పరిశీలింప వలసి యున్నది. ఒకవేళఁ బ్రమాణాంతరములచే నిర్ణీతం బగుసిద్ధాంతమును వా రట్లుపన్యసించినా రనుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యాప్రమాణంబు తెవ్వియో మనము దెలిసికొనుట యత్యంతావశ్యకమై యున్నది.

ప్రతిశబ్దమున కర్థము నిర్ణయించునపు డాశబ్దముయొక్క శక్తిజ్ఞాన మావశ్యకముగా నుండును. అయ్యది

“ శక్తిగ్రహణో వ్యాకరణోపమానకోశాస్తవాక్యా ద్వ్యవహారతత్త్వ
వాక్యస్య శేషా ద్విచృతే ర్వదంతి సాన్నిధ్యత సిద్ధపదస్యవృద్ధాః ”

అనుటచే వ్యాకరణాద్యధీనముగానున్నది. ప్రతాపరుద్ర కోటకేత వీరభల్లాణశబ్దములకు వీరు వ్రాసినయర్థమునందు శక్తిగలదని వ్యాకరణకోశాదులం దెచ్చుటను వ్రాసి యుండ లేదు. ఆధునికసంకేతశబ్దములు గాఁబట్టి వ్రాసియుండ లేదనుకొన్నను నివి నియతముగఁ బైవారినే బోధింపక యింకఁ గొందఱనుగూడ బోధించుచున్నవి. కాకతివంశమునఁ బ్రతాపరుద్రు లిరువురు గల రనియు, కనిగిరి ప్రతాపరుద్రగజపతి మొదలగువారు కొందఱుండి రనియు వినుచున్నాము. ఇంకను లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును. “ గణపతి కింకను గూతులు లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును ” అని 307 పేజీలో రావు గారే వ్రాసియున్నారు గదా! కాబట్టి ప్రతాపరుద్రపద మనేకార్థకము.

ఇటులు 2388 పేజీలో « కేతరాజు తనశాసనములోఁ దనపూర్వులఁ గొందఱను బేర్కొనియున్నాఁడు. భీమరాజునకు మొదటి కేతరాజు కేతరాజునకు మొదటి భీమరాజు భీమరాజునకు రెండవ కేతరాజు » అని రావుగారు వ్రాసి యుండుటచేతను అనేకసంస్థానములలోను జగద్గురువీరములలోను నామద్వయపరంపర యగపడుచుండుటచేతను ఇంకఁ గొందఱు కేతరాజులు లే రని సిద్ధాంతీకరింప సాధ్యపడమిచేతను కేతరాజులనేకులు గల రని యొప్పు వలసి యున్నది. వేల్పురిరామేశ్వరస్వామి యాలయములోని శాసనములో గణపరాజు కోటకేతుని పుత్త్రిఁడుగా నుండినట్లు వ్రాయుట యిందునకు బాధకము గాదు. ఆలెండు కేతనకు భీముం డను పుత్రునకన్న మఱియొకపుత్త్రిఁడై యుండిన నుండవచ్చును గదా ! వీరభల్లాణులు చరిత్రములందు నలువురు గాన వచ్చుచున్నారు. కాన నాపేరిటివా రనేకులు గల రని యొప్పు వలయు. మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవకేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుఁడు అని సంఖ్యానిర్దేశముగ వారు వ్రాయుటచేతనే యీ పేర్లు గలవా రనేకులున్నా రని తేటపడుచున్నది. ఇట్లగునపు డివి నానార్థకశబ్దములని యేర్పడఁగలదు. నానార్థకహర్యాదిశబ్దము లేకార్థమును బోధించుటకు సంయోగాదినహకారు లవశ్య ముండవలయు. అయ్యవి

శ్లో. సంయోగో విప్రమోగశ్చ సాహచర్యం విరోధితా

అర్థః ప్రకరణం లింగం శబ్ద స్వాస్యస్య సన్నిధిః

సామర్థ్య మాచితీ దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరాదయః

శబ్దార్థ స్వానవచ్ఛేదే విశేషస్త్యతిహేతవః.

అని కావ్యప్రకాశమున వ్రాయఁబడినవి. ఇచ్చటఁ బ్రతాపరుద్రశబ్దాదులకు రావుగారు చేసిన విశేషార్థనిర్ణయము నేముటకు సహకారిగా నోరుగంటి కాకత్యాదిశబ్దములు లేవు. కాకతిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ఓరుగంటిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు అని యుండినచో సన్యశబ్ద

సాన్నిధ్యమునంజేసి తదితర ప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తి యగును. అవి లేవు. ఇతఁ గాలము సహకారిగాఁ దీసికొనఁ దగియున్నది. ఇట్లునైనం గాక తిలకములో నిద్దఱు ప్రతాపరుద్రులు ప్రసిద్ధులు గలరు. వారిరువురకుఁ గాలభేదమును గలదు. ఇట్టిస్థితిలో నెవనికాలమును బట్టి వీని యర్థమును మనము నిశ్చయింపవచ్చునో నిర్ధారింప నలవి గాక యున్నది. ఒకవేళ యుద్ధకాలమునుబట్టి అనఁగా యుద్ధకాలమున నున్నప్రతాపరుద్రుఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు గాన దానింబట్టి యితఁడు ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుం డని యనుకొంద మన్నచో యుద్ధకాల మెద్దియో తెలియ దయ్యెను. ఆకాలము తెలియకయే కదా వీరిపేర్లను బట్టుకొని పెనంగులాడుచున్నారు. అది దెలిసి యున్నచో నీప్రయాసమున కవిసరమే యుండదు. కాబట్టి యీశబ్దార్థములను బట్టియే యుద్ధకాలము నిర్ణయింపఁదగియున్నది. ఈశబ్దములు పలానావారిని ఖొధించు నని నిర్ణయించుటకు మార్గాంతరము లేనందున యుద్ధకాలమును బట్టియే వీనియర్థనిర్ణయము చేయఁదగి యున్నది. ఇట్లగుచోఁ దత్కాలిక కాకతీయేతరప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తికాక పోవుటయే కాక యన్యోన్యాశ్రయదోషము దొందుకొని పరస్పరాపేక్షచే నేయర్థము గాక యట్టే నిలిచి పోవును. ఇట్లు ప్రమాణములు లే వనుట స్పష్టము. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు “ఇంతయేలకి మొగటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామ రాజునకు నైవ్యము నంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకు పరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట స్పష్టము గదా!” యని యేయాధారమున నిర్ధారించి వ్రాసిరో తోఁపక యున్నది. రుద్రదేవునిశాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని యీవిషయము గానరాదు. “చెప్పఁబడియుండుటచేత” అని వ్రాసినారు కాని ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినదో వివరింపవలె. అంత ఘంటాఘోష

ముగఁ జెప్పఁబడి యుండినచోఁ బై పండితు లనేకవిధములుగఁ యుద్ధ కాలమునకై చర్చ లొనరించుట నిరుపయుక్తంబు కాక పోదు గదా !

ఈ న్యాయమును బట్టియే కోటకేతుండు భీమరాజుకుమారుడై ధరణికోట నేలిన రెండవకేతరా జనుసిద్ధాంతము భంగపడఁ గలదు. పల్నాటివీరచరితములో భీమరాజుకుమారుఁ డని గాని ధరణి కోటపురాధీశ్వరుఁ డని గాని వ్రాయఁబడలేదు. కాఁబట్టి యాగృహ నామము గల మఱియొకకేతరా జయియుండిన నుండ వచ్చును. యుద్ధకాలమున నున్నవాఁ డతఁడె యనునిర్ణయ మన్యోన్యాయశ్రయ దోషముచేతను, దత్కాలికు లైన యితరకేతరాజులకు వ్యావృత్తిగాక పోవుటచేతను, నిలువఁ జాల దని వ్రాయఁబడియెను. తత్కాలము నందుఁ గోటశబ్దము గృహనామముగాఁ గలకేతరాజు లింకఁ గొందఱు లే రని చెప్పుటకు సాధ్యపడదు గదా ! కేతరాజునకుఁ గోటపదము ధరణికోటశబ్దక దేశము గా దనియుఁ దన్నివాసమునఁ గలిగినది కా దనియుఁ దరువాత విస్తరముగ నిరూపింపఁగలను. అమరావతిశాసన మును బట్టి యితఁడు రెండవకోటకేతుండే యని సిద్ధాంతీకరింప వలను గాదు. ఆశాసనములో నట్లు లేదు. గ్రంథములో వానిని బోధించునట్లు వ్రాయఁబడలేదు. అంత సుప్రసిద్ధునిఁ బేర్కొనునపుడు వానిఘనతను దెలుపుశబ్దములను బ్రయోగింపక యనామధేయునివ్రాసినటులు కోట కేతుండని వ్రాయఁదగదు కదా ! అతఁడే యీతండయి యుండినచోఁ దాను బల్నాటియుద్ధమునఁ జేసినట్టిప్రసిద్ధకృత్యమును దనశాసనము లందు వేనియందునువ్రాయక మానధారణముగలిగియుండుటకుఁ గారణ మేమి ? శాసనములలో వ్రాయఁబడలే దని బేతిరెడ్డి గణపతివలన నమ్మానింపఁబడుట లో నగు విషయములను విశ్వసింప మన్న వీరభద్ర రావుగారు శాసనానుదాహృత మైనకేతరాజవృత్తాంతమును విశ్వసిం

చుటకు వినిగమకము లేదు. అదిలేక యితఁడే యాకేతరాజో మఱియొకఁడో యని సంశయము జనించునపుడు వారియిష్టసిద్ధి కా నేరదు.

ఇట్లు వీరభల్లాణుండు ద్వారసముద్రాధిపతి యైన రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము గూడ నిరస్తం బగును. నలువురు వీరభల్లాణులు చరితములందుఁ జూపట్టుచున్నారు. పలానా వీరభల్లాణుఁ డని గ్రంథమున లేదు. యుద్ధకాలమును బట్టి చూత మన్న నన్యోన్య్యాశ్రయఁబుఁ దత్కాలికవీరభల్లాణాంతరావ్యావృత్తియుఁ జూపెట్టియున్నవి. ఆకాలమందు వీరభల్లాణనామము గలవా రితరులు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా ! రెండవవీరభల్లాణుండు తనశాసనములం దెచ్చటను దాను జతురంగసైన్యముతోఁ బల్నాటియుద్ధమునకుఁ జొయినట్లు వ్రాయుట లేదు. ఇట్టి ప్రసిద్ధకృత్యము వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి ? రావుగారికి శాసనానుదాహృతవిషయము విశ్వాసపాత్రము గా దయ్యెను. కావున నతఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము నిరస్తం బగుచున్నది.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ బ్రతాపరుద్రకోటకేతవీరభల్లాణ శబ్దములకు స్వేచ్ఛార్థమును గల్పించుకొని యందువలనఁ బల్నాటివీర యుద్ధకాలనిర్ణయముఁ జేసికొని తన్మూలమున “ఇంత యేల ? ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుండు నలగామరాజునకు.....స్వప్తము గదా ! ” అనియు, “ పల్నాటివీరులకాలమును దెలిపెడుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో ” అనియు మున్నుగా వీరభద్రరావుగారు వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది.

ఇదిగాక యీ ప్రతాపరుద్రుండు కాకతీయుఁ డని చెప్పటకు వీలే లేదు. ఎందుకనఁగా నలగామరాజు యుద్ధాహ్వనపత్రిక లంపునపుడు కర్ణాటమూలవసుళయాళప్రముఖదేశాధీశుల కందఱకు సంపినట్లు వ్రాసిన

కవి కాకతీవారికి యుద్ధాహ్వనపత్రిక సంపెనని వ్రాయలేడు. కనుకను, పలునాటివీరచరిత్రమున నలగామరా జాయారాజులకు యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపినాఁ డను సందర్భములో వాక్యములు క్రిందివిధముగఁ జూపట్టుచున్నవి. —

“వ్రాయించె లేఖలు వసుధేశతతికి
 బ్రహ్మనాయనివద్ద బలు వైనకుంత
 మున్నది యని భీతి నుర్వీశు లెల్ల
 నప్పనా లిచ్చినా రడిగినయట్లు
 లేచును మీరలు నేకమై యిపుడు
 పటువిక్రమస్ఫూర్తి ప్రకటంబుగాను
 బ్రహ్మనాయనిగర్వఁజేసి మూలించి
 మనసులో నరమరల్ మానియు మనము
 పోరాడి శత్రులం బారిగొనియెదము
 శ్రీగిరీశునియాన చెన్నునియాన
 అని బాసపత్రిక లపుడు వ్రాయించి
 మామగండమఱోట మనుజేశునకును (1)
 ధరణికోటపురికి దక్షుడైనట్టి
 భీమదేవుం డనుపృథ్వీశునకును (2)
 గోలంకిభర్తకు (3) ఘూర్జరపతికి (4)
 నురగ సేనుం డనునుర్వీశ్వరునకు (5)
 నేడుమూడెము లేలు నెఱుకుకామునికి (6)
 బొన్నాళ్ళభూపతి (7) పొదిలెరాజులకు (8)
 గటకాధిపతికిని (9) గల్వరాయనికి (10)
 దేవాద్ర నేలెడుతెలుగుబిడ్డలకు (11)

బెడ బాహుభూపతి (12) భీమసేనులకు (13)
 నూర్యకుమారాఖ్యచోళరాజునకు (14)
 సంగ్రామవిజయుఁ డౌజయ దేవునకును (15)
 జయసింగునృపతికి (16) జంద్రాద్రిపతికి (17)
 ధీరవిక్రముఁ డైన తిరునాళ్ళపతికి (18)
 వీరభల్మణుండు విక్రమాధ్యునకు (19)
 నరవసింగాళ్ళున (20) కర్ణమావతికి (21)
 బంగాళపతికిని (22) బాండ్వేళునకును (23)
 మళయాళ (24) కర్ణాట (25) మాళవేంద్రులకు (26)
 వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి
 చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన
 నలగామరాజును నాయనివారు
 పగ వెట్టుకొని పోరఁ బైన మైనారు
 తనకు సహాయులై తరలి రండంచు
 నయలేఖి లంపెను నలగామరాజు
 సవతిపుత్తుల కిట్లు సమకూరెఁ బోరు
 తీర దెవ్వారలో తెగటారుదనుకఁ
 గాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పసములు
 లే వని పంపెను లేఖలు మనకుఁ
 గదలుద మిప్పుడు కామునికడకు ॥

అని. ఇట్లేవరెవరికో యూరును బేరును దెలియని దేశకాలవిప్రకృ
 ప్తల కాహ్వనపత్రికల సంపిన నలగామరాజు దనరాష్ట్రముతోఁ గలిసి
 యున్న యేకశిలానగరసామ్రాజ్యము నేలుచు ఘనతఁ గాంచియున్న
 కాకతివారి కాహ్వనపత్రిక సంపకుండినపు డనాహూతుండైన ప్రతాపరు

ద్రుండు పిలువని పేరంటముగ నలగామునకు వేయియశ్వముల సంపె ననుట విశ్వసనీయము కాదు. కాన నితఁడు కాకతీయుఁడు గాక మఱి యొక ప్రతాపరుద్రుండు అనఁగాఁ బేరులేక యుద్ధమున కాహూతులలో “కటకాధిపతికిని గల్వరాయనికి” ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁ బడిననరపతులలో నొక్కఁడై యుండనోపు. కాకతివారికిఁ దక్క నితరుల కెవ్వరికిని ప్రతాపరుద్రనామ ముండ దని చెప్పట సాధ్యపడదు గదా!

ఒకవేళ రుద్రదేవుండు నలగామరాజుచే నాహూతుండు గాక పోయినను నలగామరాజుననుగ్రహమును గోరి తదింగిత మెరింగి నైస్యము సంపెనని యనుకొనుటకును వీలులేదు. నలగామరాజు నంతటి సామంత మహీకాంతుల సంతతుల కిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితాంఘ్రియుగళుండగురుద్రదేవుండు నలగామరాజుననుగ్రహముఁ గోరినాఁడనువిషయ మెంతమాత్రమును విశ్వాసపాత్రంబు గాదు గదా! ఏ రిరువురకు రూఢసంగతి యుండె ననుట గూడ నిందుచేతనే సంభావితము కా దని తేటపడఁగలదు.

ఇది గాక, నలగామునిచే నాహూతు లైనట్లు కవిచేఁ గంతోక్తముగఁ జెప్పఁబడినకోట కేత వీరభల్లాణులు గూడఁ బైని వీరభద్రరావు గారు వ్రాసినవారు గాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారై యుండవలె నని స్పష్టముగ నుడువ వచ్చును. దీనికి నలగామరాజుస్థితి యెట్టిదో పైవారలస్థితి యెట్టిదో చూడ వలసియున్నది. నలగామరాజు చేదిదేశము నుండి రాజ్యభ్రష్టుండయి వచ్చినతనతండ్రి యగుననుగురాజునకుఁ జందనమ్రాలురాజు దనకూతు నిచ్చునపుడు హరణముగా నిచ్చినయొక పల్నాటితాలూకా నేలుచున్నవాఁడు. కోటకేతమహారాజు పితృ పితామహాదిపరంపరగా వచ్చినధనికికోటరాజ్య మనుభవించుచు ఘనత కెక్కి యమరావతిశాసనములో వ్రాయఁబడిన

“స్వస్తిశ్రీచతుస్సముద్రముద్రితవసుంధరాపరిపాలక శ్రీమత్త్రిణయనపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీదక్షిణ పట్టహాసాననీపల్లభ భయలోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతఘదానేకపమ్మగేంద్ర విభవామరేంద్ర.....శ్రీమత్సహమండలేశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర ”

అని మొదలగుబిరుదములను వహించి యాకాలమున సుప్రసిద్ధుండయి యుండె ననుటకు నందియము లేదు. మఱియు నితఁడు రాజమహేంద్రవరము మొదలుకొని కాళహస్తివఱకుఁ గలయాంధ్రదేశమును బాలించినగాంకరాజునకు మేనల్లుఁడుగా నుండెను. అనుగురా జీదేశమునకు వచ్చునప్పటికిఁ జందనవోలురాజ్యము కోటకేతునిమేనమామయగుగాంకరాజునధీనముగానే యుండె నండ్రు. ఇతఁ రెండవవీరభల్లూఁగుండు ద్వారసముద్రము రాజధానిగాఁ గృష్ణానదివఱకుఁగలకర్ణాటదేశమంతయు నుద్దామముగఁ బరిపాలించుచుఁ గల్యాణపురాధిపతులగు కాలచూరులను జయించి రాజాధిరాజయి జగత్ప్రసిద్ధి గాంచి యక్కాలపురాజకోటిలో మేటియై యుండినవాఁ డనువిషయమును జరిత్రములు చాటుచున్నవి. ఇట్టివారలకు నలగామరాజు యుద్ధాహ్వనపత్రిక లంపె ననియు, వీరు చతురంగసైన్యములతో యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనియు, వ్రాయుట యెంతమాత్రము విశ్వాసపాత్రముగా దనుట తెల్లము గదా! కాబట్టి పైవారు రెండవకోటకేతుఁడు రెండవవీరభల్లూఁగుండు గాక యాపేటివారెవరో యై యుందురని నిశ్చయముగ నుడువ వచ్చును.

ఇంతియకాదు మఱియొకవిధమునఁ గూడ వీరు పైవారు కారని నిశ్చయింప వచ్చును. చూడుఁడు. యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపుమని నాయకురాలు నలగామునకుఁ జెప్పనప్పుడు

“మన కప్పనము పెట్టుమన్నెవారలకుఁ

బంపించి లేఖలు బలములఁ గూర్చి

పగతుల శిరముల బలిమిని గొట్టి "

అని చెప్పె ననియు నాచిత్రిక లందినతరువాత వారెల్లఁ గూడి

“ కాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పనములు

లే వని యంపెను లేఖలు మనకు ”

అని యనుకొనిరనియుఁ బైసందర్భమున వ్రాయఁబడి యున్నది. గెల్చినఁ (మనము) జయించినచో కలయప్పనములు మనకు ఉండిన—అనఁగా మనమియ్యనలసినకప్పములు లేవు అని కాముఁడు మనకు లేఖలు అంపెను అని యన్వయము. ఇందువలన నలగామునిచే నాహూతు లగు నరేంద్రు లతనికిఁ గప్పము లిచ్చుచున్నట్లును యుద్ధమున గెల్చినచో వారికి విమాఫీ చేయఁబడునని నలగాముఁడు వ్రాయించినట్లును దాత్పర్య మగుచున్నది గదా ! వీరభల్లాణునియుఁ గోటకేతునియుఁ జరిత్రములు పూర్తిగఁ జదివినవారు రాజ్యభ్రష్టుండయి స్త్రీమూలక మగు స్వల్ప మయినపల్నాటిరాజ్యమునకుఁ బాలుపడిన నలగామునకు రాజాధిరాజు లగు పయివా రప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయు నవి మాఫీ చేయించు కొనుకొర్కిలో వారు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనుటయు నంత మాత్రము విశ్వసింపఁగలరో యిట్టి యసంభావితార్థమునకయి నేను విస్తరించి వ్రాయఁబనిలేదు. యుద్ధాహూతులలోఁ గోటకేతుండు లేడు కాఁబట్టి యతనియం దిది యన్వయింప దని యనుకొనుటకు వీలులేదు. అతనితండ్రి యగుధరణికోటభీమరా జప్పనము నిచ్చువాఁ డయినపుడు తత్పత్ని డగుకొటకేతుండిచ్చువాఁడు కాఁ డనుటకు వీలుండదు కదా ! మఱియుఁ గోటకేతుండు దనమేనమామ యయి చక్రవర్తిగా నున్న గొంకరాజున కొకజేళఁ గప్పము కట్టినం గట్టను గాని వారివలనఁ దిరిపెముగ రాజ్యము నొందిననలగామరాజునకుఁ

గట్టఁడు గదా! కాబట్టి ధరణికోట రెండవకేతరాజు ద్వారసముద్రపు రెండవవీరభల్లాణుడు కాక మఱియెవరో అపేరిటివారు పల్నాటి యుద్ధమునకు వచ్చి యుండినవా రనుట స్పష్టము.

ఇందువలననే బంగాళ మళయాళ మాళవ ఘూర్జర కర్ణాట పాండ్యచోళ ప్రభృతిదేశాధీశులు గూడఁ బల్నాటియుద్ధమునకు వచ్చి నవారు కా రని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఆయాదేశముల నేకచ్చ త్రాధిపతులుగా నేలుచుఁ బ్రసిద్ధిగన్న రాజేంద్రులు స్వల్పరాష్ట్రాధిపతీ కష్టనము లిచ్చుచుండి రనుటయుఁ దానంజేసితదాజ్ఞను శిరసావహించి యుష్పనములు మాఫీ యగు ననుపెద్దకొర్కితో యుద్ధమున కేతెంచి యుండి రనుటయు మిక్కిలి యసంభావితములు కదా! ఇట్లుండఁగా ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు సలగామునకు గవ్వము గట్టుచుండి యందు వలన యుద్ధమునకు సాహాయ్యముఁ జేసెననునది స్మరింపను గూడఁ దగినది కా దని తేటపడక పోదు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగా శ్రీనాథకవి తనచరిత్రము చదువు వారివీనులవిందుగా నాయాదేశాధీశులు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రని కల్పించి యైన నుండవలె. లేదా పల్నాటికిఁ జేరువ నున్నపాలెగాం ద్రకుఁ బ్రతాపరుద్రుడు వీరభల్లాణుడు బంగాళపతి మాళవేంద్రుడు పాండ్యేశుడు అని మున్నగునవి నామములై యైన నుండవలె. ఇంతి యేకాని వేఱుగా నుండ నోపదు.

ఇట్టిస్థితిలో వీరభద్రరావుగారు ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు సల గామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱము లంపె ననియు రెండవకేతరాజు బ్రహ్మ నాయనికడకు రాయశూరిము కొనిపోయె ననియు రెండవవీరభల్లాణుని నామము.....యున్నది అనియు వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇం కొకటి. పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చినా రనుట మిక్కిలి యసంభావిత మని ప్రకారాంతరమునఁ గూడ సిద్ధించు

చున్నది. దీనికై సలగామరాజు వారి కాహ్వానపత్రము తెచ్చడంపెనో వార తెచ్చు డేవీతిగ పచ్చిరో విచారింపవలసియున్నది. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో మలిదేవరాజు బ్రహ్మనాయుడు యుద్ధసన్నద్ధులయి ససైన్యముగఁ గార్యమపూడియుద్ధరంగము ప్రవేశించి తమరాజనీతి న్నాయానువర్తిత్వము ప్రకటించుటకయి సలగామునెద్దకు బట్టుమూర్తిని సంధికై పంపి రనియు నాతఁడు సంధి కొడంబడక మలిదేవరాజుబ్రహ్మనాయకాదులపౌరుషపరాక్రమములను దృఢీకరించి బ్రతుకం గోరి యుండినచో వచ్చినత్రోవ పట్టుకొని వెడలుట శ్రేయం బనియుఁ గాని చో రణబలి గావించెద ననియుఁ జెప్పు మని బట్టునకుఁ జెప్పిపంపి, తరువాతఁ దాను యుద్ధసన్నద్ధుండయి వెడలునపుడు నాయకురాలి యాలోచనవలనఁ దన కప్పనము లిచ్చునట్టి యాయారాజులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక లంపి ససైన్యుడయి కార్యమపూడి చేరె ననియు, నావల నాయారాజులు వచ్చి సలగామరాజును జేరి రనియు వ్రాయఁబడి యున్నది. ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణమున 216 వ పేజీలో వీరభద్రరావుగారు కూడఁ బైకథాసందర్భము నిటులు వ్రాసి యున్నారు. —

“మూతను వచ్చినదారిని బంపి వైచెను. పిమ్మట సలగామరాజును నాయకురాలును తమకు సాహాయ్యము చేయవలసినదిగా నానా దేశరాజులకును తేలిలను బంపించిరి.....సలగాముఁడును వీరపురుషోచితము లయినకర్తముల నెల్ల నాచరించి గజారోహణం బొనర్చి నిజ సైన్యంబులతోడ బయలుదేటి కార్యమపూడికి వచ్చెను. మహారాజులనేకు లసంఖ్యాకము లయినసైన్యంబులతోడ వచ్చి యుద్ధభూమిని సలగామరాజును గలసికొన్నట్లుగా వీరచరిత్రమున మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ గూడివవర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడియెను.” అని.

యద్ధాహూతు లయినరాజులరాక పల్నాటివీరచరితమునఁ
గ్రిందివిధముగఁ జూపట్టుచున్నది.

“లలి మీఱ వీరభల్లాఁడు (1) వచ్చె
బటువిక్రమాధ్యులు పండ్రెండువేలు
కడలవా రొకవేయి గజచయ మమర
బొన్నా శృవిభుఁడు (2) సముద్యోత్తివచ్చె
బడినూఱువేలకా ల్బలములతోడఁ
గూడి ముప్పదివేల కుంజరావళులఁ
గదిసె మాళవపతి (3) కామభూవిభునిఁ
గడఁగి తొమ్మిదివేల కాలరిబంట్లు
నమ్మఁదగినయట్టి నాయకచయము
నొకవేయి యశ్వాల నొసరఁ బ్రతాప
రుద్రుఁడు (4) పంపించె రూఢసంగతిని
బదివేలకాలరిబలములతోడ
ముదమునఁ బ్రాచిదే * పుండును (5) గలసె
నీలితెక్కెంబుల నేతైనబంట్లు
వెంట రా (6) బంగాళవిభుఁడును గలసె
గజములు పదివేలు ఘన మైనబలము
నిరువదివేలతో నేతెంచె నొడ్డ
భువి నేలుబలదేవపురుషోత్తముండు (7)
పదివేలతురగముల్ బంట్లొకలక్ష
గూడి రాఁ గల్యాణ (8) ఘూర్జరవతులు (9)
కామునిఁ గదిసిరి శౌరవ మెసఁగ
ధనరథాస్యుఁడు (10) వచ్చె దర్పంబు మీఱ
మహిదేవిదాసుఁడు (11) మదకరుల్ వేయి

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

శకటసహస్రముల్ చనువునఁ గొలువ
 నేతెంచె సాహస మెల్లవా రెఱుంగఁ
 బదిలక్షలబల ఘన * త్సవమునఁ రాఁగ
 ద్రావిడ (12) కేరళ (13) ధరణీశవరులు (14)
 వచ్చిరి నలగామపసుధేశుకడకుఁ
 బద్ధ సేనుండునుఁ (15) బరువడి వచ్చె
 గురుసహస్రద్వయఁ ఘోటకయుతుఁడు
 గుండమజేవుఁడు (16) గొబ్బారిరాజు (17)
 మొదలయిన రాజులు ముఖ్యు లొబంట్లు
 నేనూఱుతోఁగూడ నెనుబదిమీఁద
 నెనుబదివేలతో నేతెంచి రపుడు
 తక్కినరాజులు తమతమబలము
 లెసఁగఁగ నేతెంచి రివ్విధంబునను ” అని.

ఈరాజులయాగమనవిషయము సావధానముగఁ బరిశీలించఁ
 దగియున్నది. పల్నాటి దేశమునకు ద్వారసముద్రము జేవాద్ర మొద
 లగుకర్ణాటదేశములు, మళయాళము పాండ్యరాజ్యము ము న్నగు
 దక్షిణదేశములు, కల్యాణము ఘూర్జరము ము న్నగుపశ్చిమదేశ
 ములు, బంగాళము కటకము మొదలగునుత్తర దేశములు మిక్కిలిదూర
 మున నున్న వనుట తెల్లము. ఇప్పటివలె గాక యక్కాలమున మార్గ
 ములు సరిగా లేకయు మార్గమధ్యమున నాయారాష్ట్రాధిపతు లగు
 వీరులు కయ్యమునకు సడ్డము వచ్చి యిబ్బందులు గలుగఁ జేయుటయు
 ము న్నగునీతిబాధలు వాచామగోచరములయి యుండె ననునది సుప్ర
 సిద్ధము. ఏనిర్బంధములు లేక వచ్చినను గాల్పడకగా వచ్చువారలు
 నెలలపైని వత్తురు గాని దినములలో రా నేర రనుట లోకు లెఱుంగు
 దురు. ఇట్టిసీతిలోఁ బైఁ బేర్కొనఁబడినవిధముగ రాజులు గజరథ

హయవదాతివర్గముతో వచ్చుట కెంతో కాలము పట్టును గదా! పల్నాటినుండి యాహ్వానపత్రములు గొనిపోయినవా రచ్చటఁ జేరుట కును వారిచ్చటికి సపరివారముగ నేతెంచుటకును గొన్ని నెలలు పట్టు నని నిస్సంశయముగ నుడువ వచ్చును. మరియు నాహ్వానపత్రక లందినతరువాత

“వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి

చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన ”

అనుటచే నాయాగాజు లెల్లఁ గూడి కొంతవట్టు చింతించి యావల బయలుదేరినట్లు వ్రాయఁబడినది. దూరదూర దేశములం దుండినవారు గూఢుటకు మరల స్వరాష్ట్రములు చేరియో యచ్చటనుండియో వెడలి వచ్చుటకు నింకఁ గొంత తడవు గాక మానదు. దీర్ఘమైన గలరాజులు సంధి కొడంబడక యుద్ధసన్నద్ధు లయి రణరంగమును బ్రవేశించిన తరువాత యుద్ధమునకుఁ దడవు నేయుదు రనుట యవిశ్వసనీయం బని వ్రాయం బనిలేదు. సలగామరాజు గురిజాలనుండి 20 మైళ్లు దూరమున నున్న కార్యముపూడికిఁ జేరిననెంబడి అనఁగా నొకటిరెండుదినములలోపల బంగాళమళయాళాది దేశాధీశులు తమతమదేశముల నుండి యెన్నియో యోజనములు దూరముననున్న కార్యముపూడిఁ జేరుట సంభావితము గాదు. సలగామరాజు “మాకు సహాయులైన రాజులు వచ్చువఱకు యుద్ధమున కారంభింపఁ గూడ ” దని ప్రతిపక్షులకు నియోగించుటయు వారు వల్లే యని మిన్న కుండుటయు సంభవింప దని చదువరు లెఱుంగఁ గలరు. కాబట్టి పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చియుండి రనుట మిక్కిలి యసంభావితము.

మఱియు వార లిటుకు రావలసినంత ఘనకార్యము గూడఁ జూపట్టదు. కనుఁచు, వీరభల్లాఁడు లెక్కకు మీరినగజములు పదుమూఁడువేలు భటజనులు గల సైన్యముతోను బాన్నాళ్ళ

విభుడు లక్షకాల్పలము గల సైన్యముతోను మాళవపతి ముప్పదివేలు కుంజరావళులు గల సైన్యముతోను గూడి వచ్చినట్లును ప్రతాపరుద్రుడు తొమ్మిదివేలు కాల్పలము సమకమైన సంఖ్యలేనట్టి నాయకసమూహము వేయి యశ్వములు గల సైన్యము సంపన్నులు ప్రాచీదేవుండు పదివేలు కాల్పలముతోను బంగాళపతి లెక్కలేనిబంట్లతోను బలదేవపురుషోత్తముండు పదివేలు గజములు ఇరువదివేలు బంట్లు గల సైన్యముతోను గల్యాణపతియు ఘూర్జరపతియుఁ బదివేలు గుఱ్ఱములు లక్షబంట్లు గల సైన్యముతోను మహిదేవిదాసుండు వేయి గజములు వేయిబంట్లు గల సైన్యముతోను ద్రావిడకేరళధరణిపతులు పదిలక్షలబలముతోను పద్మసేనుండు రెండువేల పెద్దగుఱ్ఱములతోను గుండమదేవుండు గొబ్బూరిరాజు మున్నగువార లెనుబదివేల యేనూట యెనుబది మందిబంట్లతోను తక్కినరాజు లివ్వభంగున అనగా నెనుబదివేల యేనూటయెనుబది సంఖ్యగల సైన్యముతోను వచ్చినట్లును జెప్పఁబడినది. ఈసంఖ్య చూడ నిరుపదిలక్షలకు మించియున్నది. ఇచ్చటఁ బదునేడగు రాజులు మాత్రమే వ్రాయఁబడిరి. యుద్ధాహ్వన పత్రికలో వ్రాయఁబడిన తక్కిన తొమ్మిడుగురాజుల సైన్యము యొక్కయు నిందు లెక్కలేక చెప్పిన సమూహవాచకశబ్దములచేఁ దెలియఁ దగిన సైన్యముయొక్కయు సంఖ్యను మన మూహించినచో నగోచర మగును. కాబట్టియే కవి

“వచ్చినబలముల వరుస గణించ

బుద్ధిమంతుల కైనఁ బొందదు నేర్పు”

అని వ్రాసెను, ఇట్లు సంఖ్యాతీతమైన సైన్యముతో రాజాధిరాజులు వచ్చునంతవని పల్నాటిపాశెగాండ్ర యుద్ధమున నేమియుఁ గానరాదు. తుదకు వచ్చిన సైన్యమువిడిదికైనం బల్నాటిదేశము చాలదు. శ్రీశైలా రణ్యము చేరువ నున్నది కాబట్టి యది విడిదిగాఁ జేసినను వచ్చినవారి

యన్నోదకములకుఁ బన్నాటిదేశము విక్రయించినను జాలదు. కోడి పందెములో వచ్చినపగవలన జరిగినయీ చిన్న భూస్వాముల తగవు వాస్తవమునఁ గవి చెప్పినంత జరిగియుండినచో వారివారి శాసనాదులందుఁ దప్పక వ్రాయఁబడి యుండును. అట్లేచ్చటను గానరాదు, ఈ వచ్చినవా రెల్ల నోడుట వాస్తవమే యయినయెడ బ్రహ్మనాయఁడు మలిదేవరాజును సార్వభౌమునిఁగాఁ జేసి యుండును.

కాఁబట్టి కవి కేవలవాగాటోపమున యుద్ధము నింత పెంచి పెద్ద చేసిన వాఁడే కాని వాస్తవమున నింత జరిగి యుండదు గాన దీనికై లక్షలకొలది సైన్యముతోఁ బైరాజులు రావలసినంత పని గలిగియుండు నని నమ్ముటకు వీలులేదు. కావుననే వీరభద్రరావుగారు “మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ జేరిన వర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడినది” అని వ్రాసిరి. ఇంక నీవాక్యములలోఁ జెప్పఁబడిన రాజులనామముల విషయములో ననేకానందర్థములు కానవచ్చుచున్నవి. విస్తరభీతిచే వ్రాయ నైతిని. ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగా విల్సన్ దొరగారు “బ్రహ్మనాయఁడు మఱి పన్నిద్దఱు భూస్వాములు పశువులమేపరులు గలిసి పన్నాటిదేశములోని మాచెర్ల గురిజాల అను రెండుపట్టణములమీఁద యుద్ధము చేసిరి” అని వ్రాసినవిషయమే వాస్తవ మని నమ్మఁదగి యున్నది. ఇందువలనఁ గవి యల్పవిషయములఁ బెంచి వ్రాసినాఁడనియు నందుచే నివి యవాస్తవము లనియు నందుచే నమ్మఁదగవనియుఁ దేలును. రావుగా రతిశయోక్తులతోఁ జేరినవర్ణనము లన్ని మాటకుఁ గూడ నిదే తాత్పర్యము. లేని యర్థము నున్నట్లు వర్ణించుట గదా యతిశయోక్తి. అట్టివర్ణనములు వాస్తవములు గావనట తెల్లము. అవాస్తవము లని తెలిసియు నందున్న ప్రతాపరుద్రాది శబ్దములను బట్టి కాలనిర్ణయము చేసికొని దానిచే మమ్ము వారు చూయుట తగదు.

ఇక సంతటి శ్రీనాథమహాకవి యింత యసంభావితార్థమును వ్రాయునా? యని యనుకొనరాదు. కవులు తమకావ్యోత్కర్షమునకు యిట్లు వర్ణించువా రనుట “శవీనా ముచ్చా”యి సౌందర్య గుణా మృషోద్ధ్యాః । కవే రాహర్య వర్ణనమ్ ” ఇత్యాదివచనముల వలనను అనుభవమువలనను, విశ్వవిఖ్యాతంబై యున్నయది. అటులుగాక యసర్వజ్ఞుడుగా నున్న పండితమాత్రం బగు శ్రీనాథకవియైనను రెండు మూడు వందల సంవత్సరములకు వెనుక జరిగి యున్న పల్నాటివీరుల యుద్ధవృత్తాంతమును జరిగినవాస్తవస్థితి వదలకుండ వ్రాయుట కెటులు సమర్థుండు కాఁ గలండు? వాదనిర్వాహమునకై నే నీకవియందు దోషసమర్థనము చేయుచున్నా నని తలంప రాదు, ఇంతకన్న ససంభావితార్థముల నెన్నింటినో యిక్కవివరుండు వక్కాణించినవాడు.

ఉమాకాంతముగారు పల్నాటిచరిత్రోపోద్ఘాతమున ననేక స్థలములలో నీ కవియొక్క పొరపాటులను నిరూపించి వ్రాసి యున్నారు. స్థావరపులాకన్యాయమున నించుక వ్రాయుచున్నాను. ఆయుపోద్ఘాతము 44 వ పేజీలో,

“గ్రంథములో సనుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాడు గాఁ జెప్పఁబడిన దని యిదివఱకే తెల్పియుంటిని. రావణుడు నర్మదాతీరమున శివపూజ చేయుచుండఁ గార్తవీర్యార్జునుడు నర్మదలో జలక్రీడలు సల్పుటయు, సతని వేయిచేతులచేత నడ్డగింపఁబడిన జలప్రవాహ మెగడట్టి రావణునిపై దొట్టుటయు, వారిద్దఱు కలహించుటయు, బురాణప్రసిద్ధ విషయంబులు గానఁ గార్తవీర్యుడు రావణునికి సమకాలీనుడై యుండ వలయును. రావణుడు రాముడు నేకకాలమం దుండినవారు. రామాయణకాలము క్రీ. పూ. 18 వ శతాబ్దమునకు ముందేకాని తరువాత నై యుండ దని రమేశచంద్రదత్తు మొదలగుపండితులు వ్రాసియున్నారు.

అనగా నిప్పటికి మూడువేల రెండువందలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమున నగును. కార్తవీర్యార్జునుఁడు రామాయణకాలమున నుండినవాఁడగుటచే నతఁడును మూడువేల సంవత్సరములక్రిందనే యుండి తీరవలయును. అనుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడై యైనయెడలఁ దరమునకుఁ బూర్తిగ నూతేండ్లప్రకారము చూచినను సుమారు రెండువేలసంవత్సరముల క్రిందట ననుగురాజుండినవాఁడగును. కురుక్షేత్రయుద్ధము జరిగినతరువాత నాఱువందలసంవత్సరములకో యేడువందలసంవత్సరములకో పల్నాటియుద్ధము జరిగియుండును. ఇదియే నిజమైనచో వీరభల్లాణుని భీమదేవుని నాకాలమునకు నెట్టి శాసనములు రద్దపఱచి పిందూదేశచరిత్రము తలక్రిందు చేయవలసి యుండును. కావున ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడని వ్రాసిన వ్రాత నిరాధారపువ్రాత యని స్పష్టము కాక మానదు ” అనియు, 45 వ పేజీలో “ అనుగురాజు చేడిదేశమును విడిచి పల్నాటి కేలవచ్చెనో చూతము. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు బాధింపఁగా బ్రాహ్మణుల యాలోచనవలన జేడినూనెగుడ్డలు ధరించి ససైన్యుఁడు సామాన్యుఁడు సకుటుంబుడై రాజ్యమును వదలి యిలవేలు పైన చెన్నకేశవుని వెంటఁ బెట్టికొని తీర్థయాత్రకు వెడలి వచ్చి వచ్చి కృష్ణానదీసానము చేసినప్పుడు తాము ధరించిననల్లగుడ్డలు తెల్లనాయె ననియు నంతలఁ బాపవిముక్తులైరనియుఁ జందనవోలులో నపు డున్న రాజనుగు భూపాలునకుఁ గూఁతు నొసఁగి పలనాడు హరణ మిచ్చెననియుఁ గార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు పట్టణము నంటి యుండుటవలనఁ దిరిగి స్వదేశమునకుఁ బోవుట కిలవేల్పయిన చెన్నకేశవుఁ డిష్టపడలే దనియు, నందుచేఁ బలనాటిలోనే స్థిరపడి రనియు గ్రంథములోఁ జెప్పఁబడినది. ఎన్నిసంవత్సరములక్రిందటనో కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లతనిపూర్వుల నెవరిని బాధింపక యనుగురాజునే యేల బాధించెనో తెలియ

రాదు, తీర్థయాత్రకు వెడలినచో రాజ్యమునకు దమప్రతినిధి నెవ్వరినో యుంచి బయలుదేరిమరు గాని దేశము నరాజకము చేసి యిలవేల్పునుగూడఁ బెరికికొని కట్టగట్టుక యందఱు నొక్కసారి బయలు వెడలి యుండరు. చెన్న కేశవుఁడు నోరుచేసికొని మానుషభాషణంబుల స్వదేశమునకుఁ బోవలదని చెప్పెనట. పరమ భక్తులు గనుక నట్లు చెప్పె ననుకొన్నను జేదిరాజ్యమునంటి రాజ్యమునుండి తొలగించు నంతటి కరుణ భక్తులపైఁ జెన్న కేశవునికిఁ బుట్టుట చిత్రమే. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు చేది దేశము నంటికొని వదలకయుండుట దుర్లభము. ఏదియెట్లున్నను దాను దేశము విడిచి పోవలసినచిన పుడు తనపూర్వుఁడైన కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లనుగురాజునకు జ్ఞప్తికి వచ్చియుండుట వాస్తవము.....మహమ్మదీయులతొందరలవలననో స్థితుదొరగారు చెప్పినట్లు రీవాభగేలులవలననో లేక యన్యత్రుల వలననో యనుగురాజు రాజ్యమును గోలుపోయి స్తనైశ్యముగఁ బల నాటికి వచ్చియుండును.....ఇట్టికష్ట కాలమున ననుగురాజు దన దురదృష్టమునకుఁ గారణము కార్తవీర్యార్జునుండు చేసినపాపములే యని భావించుట యొకవింత గాదు "

అనియు మున్నుగా నెన్నెన్నియో కవియొక్క భ్రమప్రమాదాదులు చూపినారు. కాబట్టి యీకవి యసంభావితార్థవక్తలలో మొట్టమొదటివాఁడు గా లెక్కింపఁ దగినవాఁడు.

ఇంకొకటి. ఈకవి కేవలము పుక్కిటిపురాణగాథలను విశ్వసించి యీచరిత్రమును వ్రాసినవాఁడు. కాబట్టియే కృష్ణ దేవరాయచరిత్రము సభ్యమూఁడవప్రకరణమున "మనదేశములో నత్యవంతము లగు చరిత్రములను వ్రాయునభ్యాసము లేని కారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁబూనినఁ బెక్కు దోషము లుండక మానవు." అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవాక్య

మున కీపల్నాటివీరచరిత్రము విషయ మగు చున్నది. ఈచరిత్రము కేవలము పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని శ్రీనాథుడు రచించినట్లు లోకప్రవాదము గలదని యుమాకాంతముగారు తమ పల్నాటివీరచరిత్రోపోద్ఘాతము 78-79 పేజీలలో, శ్రీనాథుడు దేశసంచారము చేయుచు మాచెర్లచేరి నాటికురుపుబాధవలన నచటఁ జెన్నకేశవుని సేవించుచుండ నొకనాఁడురాత్రి చెన్నకేశవుఁడు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మద్భక్తుండగు ననుగురాజుయొక్క చరిత్రమును మదంకితముగఁ జేయుము నీపురోగముక్తుండ వగుదువని చెప్పిన తరువాత,

“శ్రీనాథుండు మేల్కొంచి స్వప్నవృత్తాంతమునకు సంతసించి పల్నాటివారిహృదయసీమలయందుఁ జరకాలవిజృంభణముతో నాటియుండినచరిత్రాంశములఁ జక్కఁగ గ్రహించి గ్రంథరచనకుఁ దొడఁగి ..... చెన్నకేశవునియాలయములోఁ గూర్చుండి చెప్పచు దాదాపుగా భారత మంత పెద్దదిగా నున్న యీగ్రంథమును రెండుమాసములలోఁ బూర్తి గావించె నట. గ్రంథము సమాప్తియగువఱకు పురోగముకూడఁ బూర్తిగఁ గుదిరె నట. గ్రంథము పూర్తి యైనతరువాత నేకారణముననో మనస్సు చలించి తొంటియట్లు విషయప్రవృత్తుండు కాఁగాఁ జెన్నకేశవుఁడు కోపించి ప్రతిదినము వగలే శ్రీనాథునికిఁ బ్రత్యక్షమగువాఁ డారో జలనికి దర్శన మీక స్వప్నమందగపడి నీపు పతితుండ నైతివి గాన నీగ్రంథము నేను గ్రహింపఁజాల నది మాలమాదిగలపాఠోగాక యనివాక్రుచ్చి యదృశ్యుండయ్యెనట. మఱునాఁడుశ్రీనాథుండు మేల్కొంచి యశుభస్వప్నంబునకువగచి యెంతయో శప్తముతో రచించిన యిష్టహాగ్రంథము భగవంతుఁడు చేకొననిచో దాన ఫల మేమి యని దుఃఖావేశంబుతోఁ జేత నున్న తాళవత్ర సంపుటము చింపి చిందఱవందఱగాఁ బాఱ వేసె నట. మాలలు మాది

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

గలు మొదలై సవా రెనాకి చొరికిన ప్రములు వా శ్రీశివ రిట. ఈ కథ మొక్కిరిచిన జము లెన్నిను గ్రంథ ముచోటను సంపూర్ణముగ లేక శకలములు గా నొకరివద్ద గొంత మఱియొకరివద్ద గొంతగజాల ముక్కుకు విచ్చుకుంటలు మాలలు మొదలు నిన్ను బాతుల యాధీనము లోనే యున్నమాట వా సవము " అని మొదలుగా వ్రాసియున్నారు. ఇటులు లోక ప్రవాదమునకు సనుభవము సంగయై యనున నింతియే దీని వాస్తవ మగు యుండనోపు ఇట్లు ప్రక్రిటిపురాణముల మూల పై నది కావున నే యీ గ్రంథము దోషములపాలై యున్నదని శోచెడిని.

కొంతలు — పల్నాటి పిఠుల చరిత్రమును గవి మహాభారతమున కనురూపముగ రచియింప నెంచి యనేక విషయములను దోచివెట్లు కల్పించినాడు. పలగామ రాజమలి దేవ రాజాదులను గురుపాండవులకుద్ది చేసి వాక్యములకు ద్యుతిమువలె వీరి యుద్ధమునకుఁ గోడిపండ్లము కారణముగాఁ జేసి యోటువడినవారల కరిగ్యవాసాదులు దెచ్చి పెట్టి విరాటసగరమున గోగ్రహణముమాడ్కి మందాడినగరమున గోగ్రహణమును మలిదేవరాజాదులు సమయబద్ధులై శ్రీశైలములో నేడునంప త్సములు గడిపినతరువాత రాయబారుల సంపుటను నావల యుద్ధోద్యోగ రాజాహ్వనాదులను గొంచె మించుమించుగాఁగల్పించి తునకుఁ గార్యనిపూడిని గురుక్షేత్రము గావించి శాలచంద్రనాయని సభిమన్యునిగాను బ్రహ్మనాయనిఁ గృష్ణునిగాను జేసి కథాశీర్షము నెంతయుఁ జెంచి పెద్దఁ జేసినవాడు. పర్ణ్యలయతిశయమునకై యనుగురాజు కార్తవీర్యార్జునున కేవలతరమువారి డనియుఁ బుణ్యశ్రమంబైన యయోధ్యాదేశమునుండి (పరాజితుఁడై పాటి గాక) తీర్థయాత్రకము వెదలి వచ్చి వివిధమైన పల్నాటిదేశమున వసింబినాఁ డనియుఁ జెన్నకేశవుని సాక్షాత్కారముగలవారి డనియు నేమియేమియో కల్పించినాడు. వాస్తవమునఁ బాలమాచావులయనునది పాలమాచలము వాంధ్రభాష

శబ్దములతోఁ జేరిననామము గలిగియుండినందునను జంబనాపురి యను నామాంతరముగూడ జంబన్న (జంబస) అనునాంధ్రపదముతోఁ జేరియున్నందునను వీరభూదైవముమేలు గూడ చెన్న యనునాంధ్రపదముతో నున్నందునను “నుగుశబ్దంబు నట్టిదిగానే చూపట్టుచున్నందునను వీరాంధ్రదేశశాభిజనులుగా నెన్నిదిగి యున్నారు. వీరిమంత్రులకుఁ గల రేచర్ల గోత్రము వెలమకులము చేతినాయుడు దొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలయిన నామములును దీనిని బలపఱచుచున్నవి. రేచర్ల యనుగ్రామమున పనించుటను బట్టి వారి కాగోత్రముగలిగియుండుటయు నాగ్రామమేకశిలాగగరప్రాంతమునాంధ్రదేశమున నుండుటయు శ్రీనాథభీమఖండాదుల చేతను సనుభవముచేతను వెలమపదము మసయాంధ్ర జేశములొనున్న నాలనజాతివారిలో నొక తెగవారియందు మాఘమగుటయునాయుడు దొడ్డ పెద్దలన్న మొదలగునవి యాంధ్రభాషాపదములగుటయునుప్రసిద్ధంబ. దీనిం బట్టియె “బ్రహ్మనాయనితండ్రి మున్నగువారు పశ్చిమ సీమనుండి కృష్ణానది దాటి పల్నాటికి వచ్చినవారు” అని యచటిపెద్దలు చెప్పుచున్నారు. అపుడా దేశమును బిల్లలమట్టి రాచకొండ రాజధానులుగాఁ రేచర్ల బేలికెడ్డినంశజలే పాలించుచుండిరి గావున నీబ్రహ్మనాయకాదులు వారికుటుంబములోని వారే యయి యుండవలె. కవియేమో యతిశయమునకై వీరికి వారికిఁ గలసంబంధమును మఱుగుపఱచి యార్యావర్తమునుండి వీరనుగురాజువెంట వచ్చినవారని వర్ణించి యున్నవాడు కాని వేఱు కాదని వాక్రుచ్చుచున్నారు.

మఱికొందఱు.—ఈకవి యాంధ్రవైషధాదికృతికర్తయై ప్రసిద్ధిగన్న శ్రీనాథకవి గాఁడు. అక్కవీరాజై యుండినచో నింత యసంభావితార్థములను జెప్పెడు. తదీయకవితానుధారసమును గ్రోలి తన్నాధుర్యాదుల సనుభవించినవార లీవిషయము నెఱుంగఁగలరు. మఱియు నాతండు పుక్కిటిపురాణములను బురస్కరించుకొని యిట్టికావ్యరచ

నము నెప్పటికీ జేయుదు. చేయవలసి వచ్చినచో నడ్రానిసంధ్యములను సంస్కరించి సంభావితం బగునట్లే చేయును. కావున నిది యథా శ్రుతగ్రాహి యైన యాపేరిటిమణియొక్క యప్రగల్భకవిచే గూర్పబడి యైన నుండవలెను. లేదా, యెవఁడో తా నేర్చినకొలంది వ్రాసి తన గ్రంథమునకు మహాత్వము రాఁ గోరి ప్రసిద్ధశ్రీనాథముహూకవి రచియించినట్లు వ్రాసియైన నుండవలెను. ఇంతియ కాని జేఱుగానోపదు. కాబట్టియే యీ గ్రంథమునందుఁ బెక్కులు శబ్ద దోషములు చూపట్టుచున్న వని యుండదు.

దీనం జేసినయే రావుగా రీ యాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యపోహారమున 26 పేజీలో “ఉమాకాంతముగారు ప్రకటించినభాగము శ్రీనాథకవిరచితగ్రంథములోనిది యేనా యని యొక గొప్పసందేహము గలుగుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారములోని ప్రతు లయోమయావస్థలో నున్నవి” అనియు, ఏడవప్రకరణము 196 వ పేజీపుటోట్టులో “ఈశ్రీనాథుఁడు శృంగారనైషధాది మహాకావ్యములను రచించిన కవిసార్వభౌముఁడే యని చెప్పుచున్నారు గాని, యీ గ్రంథములోని వ్యాకరణదోషములను ఏక్షించినప్పు డీ గ్రంథ మామహాకవిరచితము కా దేమో యని సందియము కలుగుచున్నది” అనియు వ్రాసినా రని యెంచెదను.

ఈకవి యెవఁ డైన నగుం గాక, గ్రంథములో నున్నప్రతాపరుద్రాదిశబ్దములు ప్రథమప్రతాపరుద్రాదులను బోధింపమి మున్నగువానిచే రావుగాఁసిద్ధాంతము నిలువకపోవుటయే మాకోరినపని. అది పైవిమర్శమువలన సిద్ధించినది. అయినను బైసంధ్యము లన్నియు నెఱింగినరావుగా రాభాగములోని “ఒకవేయియశ్వాల” నని మొదలగువాక్యములను బట్టి వాస్తవమును విచారింపక ఇంతయేల యని మొదలుగా వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమును దూఱవచ్చుట యుచితంబుగాఁ దోఁపదు.

ఇదినటికు నుమాకాంతముగారు ప్రకటించిన బాలచంద్రయ్యుద్ధ ప్రకరణమున నున్న వాక్యముల నెత్తి విమర్శించితిని. ఇప్పుడు, మదరాసు విఖతపుస్తక భాండాగారములో లెక్క-క్యమిటి యున్న ప్రతులలో నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-32 గల ప్రతులలోని కొన్ని విశేషముల నుదాహరించుచున్నాఁడను. అందు యుద్ధాహ్వాన ప్రకరణమున.—

“ ఉరగేశుఁ డనునట్టి యొడ్డభూపతికి
దేవాద్రి నేలెడు తెలుగుబిడ్డలుకు
నూర్యకుమారుకుఁ జోళభూపతికి
వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) విక్రమపతికి
అరవసింగాళున కణ్ణామపతికి

(అణ్ణామపతి తిరువణ్ణామలై పతియై యుండనోపు.)

బంగళపతికిని బంచపాండులకు
మతియు దేశాధీశ మండలేశులకు ”

అనియు, అగమనప్రకరణమున

“ పరఁగంగ శ్రీవీరభల్లాణి వచ్చె
అశ్వంబు లొక వేయి యమితప్రతాప
రుద్రుఁడు పంపించె యాధసంగతిని
బాచిదేవుఁడు వచ్చి పన్నుగాఁ గడిసె

(బాచియనునది సంద్యాలసమీపమున నుండు బాచిపల్లియను గ్రామ మని గ్రహింప నగు.)

ఇరుపదివేలతో నేతెంచె నుద్ది
భూ మేలుబలదేవపురుషోత్తముండు
ధనదాసుఁడు పంప ధరణీశ్వరుండు
ఉజ్జయినీపురి నొప్పుగా నేలు

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శ మూ

మహాదేవదాసుఁడు మదకరుల్ వేయి

పదిలక్ష బలములు పన్ను గాఁ గొలువ

దక్షిణజలనిధి ధాన్య సమృద్ధి

పేరైనరాజులు పృథివి కంపింప

సింధునదీతీరశివకీర్తిఘనుఁడు

గట్టుభూముల నేలుఘనులైనపతులు

గురుసహస్రద్యయఁ ఘోటకసహితు

లగుతురుఘ్నములు వచ్చి యవసీతుఁ గనిరి

సాని (గి) పోతరాజు సత్యాఖ్య ప్రెగడ "

అనియు భేదము లగపడుచున్నవి. వీరల పైన్యములను గుఱించి వ్రాయఁ బడిన వాక్యములలో నెన్నో భేదములు గలవు. ఇం దాహ్వానప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, ఒడ్డెఘ్నపతి తెలుగుబిజ్జలుఁడు సూర్యకుమారుఁడు విక్రమపతి అణ్ణామపతి పంచపాండులు దేశాధీశులు మండలేశ్వరులు. ఆగమనప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, పేరైనరాజులు శివకీర్తిఘనుఁడు గట్టుభూముల నేలురాజులు తురుఘ్నములు సాని (గి) పోతరాజు సత్య ప్రెగడ. పై లిఖితపుస్తకములలో ముద్రితప్రతి నున్న పాఠములకన్న నిండుక భేదముతో వ్రాయఁబడినవారు—వీరభల్లాణి, అమితప్రతాప రుద్రుఁడు, ధనదదాసుఁడు, మహాదేవదాసుఁడు.

ఇట్లు భిన్న నామములు గలరాజులును ఆహ్వానకాలములో లేక యాగమనకాలములో వచ్చియున్న రాజులును ననేకులు గలరు వారి వారికిఁ గాలభేదము గూడ నగపడుచున్నది. వీనిలో వాస్తవ మెద్దియో అవాస్తవ మెద్దియో నిశ్చయించుట దుశ్శక్య మైయున్నది. ఇదంతయు ననుభవించియే కాఁబోలు "ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారములోని ప్రతులయొకముద్రాపత్రములో నున్నది" అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసి యుండురు. ఇట్టివానిని బట్టి కాలనిర్ణయంబు వా రెఱులు చేసిరో

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము

యున్నది. ఒకవేళ అనేకప్రతులను పరిశీలించి ముద్రింపఁబడిన
 శివసంపాదగిన దని యనఁజూతును. అది తగదు, మన మెద్ది
 గా నుండునో దానినే గ్రహింపవలయుఁ గాని యెట్లుండి
 ద్రితప్రతి యని గ్రహించుట తగదు గదా! ముద్రితప్రతి
 కములకన్న లిఖితప్రతులలోని పాఠములే కొన్ని సమీచినములు
 చున్నవి.

“మొదమునఁ బ్రాచీనపుండును గలసె.

పదిలక్షలబల ముత్సవమున రాఁగ ”

అను ముద్రితపుస్తకపాఠములలో యతిదోషములు కాన వచ్చుచున్నవి.

ప్రాచీనపుండు నచ్చి పన్నుగాఁ గలసె

పదిలక్షలబలములు పన్నుగాఁ గొలున

అని లిఖితపుస్తకములందుఁ గలపాఠములలో నవి లేక యున్నవి. ఇది
 గాక. —

“వీరభల్లాణుండు విక్రమాభ్యుదయకు ”

అను ముద్రితపాఠ్యములో విశేష్యపదమును ప్రథమాంతముగఁ జెప్పట
 శాస్త్రీయము కాదు. వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) అనులిఖితపుస్తక
 పాఠము సరిగాఁ దోఁచెను. ఇదిగాక ముద్రితప్రతిలో, “తెనుఁగుబిడ్డ
 లకు కర్ణమాచటికి కడలవా రొక వేయి ధనర ధాన్యుండు” అని మొదలు
 గాను, లిఖితపుస్తకములలో, “తెనుఁగుబిడ్డలుకు, అణ్ణామపతికి, పండ్లండు
 వేలు, కడలవారొక వేయి, ధనరదాసుండు ” అని మొదలుగాను జూప
 ట్టుచున్నవి. వీనిలోఁ గలభేదము స్పష్టము. కాబట్టి లిఖితపుస్తకముల
 లోనిపాఠము లప్రశస్తము అని తీసివేయ వలను లేదు. ఇది గాక
 అనేకప్రతులలో నేకరూపముగా నున్న పాఠములను లిఖితప్రతులలో
 నున్నవని యెట్లు తీసి వేయవచ్చును? ఇట్లుగనపుడు బిడ్డలుండు వీర

భల్లాణి పంచపాండ్యులు రుద్రుడు మున్నగువారలు రావుగారు కని పెట్టినవారు గాక యీ నామములు గలయితరరాజులు గావచ్చును. దేవాద్రియన దేవరకొండ. మాదానాయనియుమామహేశ్వరశాసనమున “దేవనగదక్షిణప్రాంతంబున” అనినాయ బడినది. బిజ్జలి సంశీయులు కాపువా రాంధ్రదేశమున నైజాముతో జమీన్ దారులు ప్రసిద్ధులు. వీరభల్లాణి యనువాడు నొక్కరు ఉండవచ్చు. పంచపాండ్యులు మధురానాథులు సుప్రసిద్ధులు. రుద్రులనువా రెండఱో కలరు. అమితప్రతాపము గలరుద్రుడు డనునర్థ మగునే కాని ప్రతాప రుద్రుడు డనునర్థము కాదు. ఈవిషయము ముందు వివరింపబడ గలదు. ఇట్లున్న వీరిని బట్టి వేటాకయ్యధికాలము గూడ సిద్ధాంతపడ వచ్చును. ఇట్లగుచో “మొదటిప్రతాపరుద్రుడు నలగామరాజునగు” అనిమొదలుగా రావుగారు చేసినసిద్ధాంతము నిలువజాలదు. పరస్పర విరోధములవలన నాకాలము స్థిరపడ దన్నచో రావుగారు నిర్ధారించిన యుద్ధకాలము గూడ నిలువకపోవును.

ఇట్లు శ్రీనాథకవి రచితగ్రంథ ప్రతులలోనే యిన్ని విరోధములు కానవచ్చుచున్నవి. ఇంక నీచరిత్రము మల్లయ రామసెట్టి వీరభద్రయ్య మున్నగు పెక్కుండు కవులచే వేర్వేరుభంగుల రచియింపబడినది. వానిలో గలపరస్పరవిరోధములు వాచామగోచరములు. పల్నాటివీరచరిత్రవిమర్శము వేటూరి వ్రాయ నుపక్రమించినాడఁ గాన వానినెల్ల నిట వ్రాయును. ఇట్టి పరస్పరవిరోధముచే గాలనిర్ణయము కాకపోవుట యటుండఁ జరిత్రాప్రామాణ్యతకంక గూడ వచ్చుచున్నది. ఈచరిత్రము శాసనానుభవమును గాదు. కాబట్టి పరస్పరవిరోధముల చేతను శాసనములం దుదాహృతములు గామిచేతను జెవిరెడ్డి గాథలు విశ్వాసపాత్రములు గావని వక్కాణించుచున్న రావుగారు పరస్పరవిరుద్ధములై శాసనానుదాహృతములై యున్న పల్నాటివీరచరిత్రములలోని విష

యములను నమ్ముటకు వీలు లేదు. అట్లగునపుడు రావుగారు ప్రతాప
రుద్రాదిశబ్దములకుఁ దమయిష్టప్రకారము మొదటిప్రతాపరుద్రుడు
రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లూఁడు అని యర్థము నల్లికొని చదువ
రుల కాగ్రంథములో నిట్లే యున్న దని నమ్మకము గలుగఁజేయుటకు
“చెప్పఁబడియున్నది” అని మొదలుగా వ్రాసి శతీరెడ్డిమూలపురుషుఁ
డనువిషయమును నెట్టివేయ మాటొప్పుట మిక్కిలి యవిచారసిద్ధ మని
యేర్పడుచున్నది.

ఇక రావుగారు రాయారాజులకాలమునుబట్టి పల్నాటివీరుల
యుద్ధకాలము నెటులు నిర్ధారించిరో తద్విచుర్యము చేయఁబడుచు
న్నది. వీరు పల్నాటియుద్ధము క్రీ. శ. 1176 పైనను 1182 లోపలను
జరిగిన దని సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు. కొమ్మరాజుతండ్రి వీరసోమేశ్వ
రుడు మృతినొందినతరువాత నీయుద్ధము జరిగిన దని చెప్పఁబడియుండుట
చేతను సోమేశ్వరుడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందుచేతను
1176 సంవత్సరమునకుఁ బూర్వము జరుగ లేదనియు, కోటకేతుడు
సింహాసనము నధిరోహించుటకు మున్నే యీ యుద్ధము జరిగిన దని యే
ర్పడియుండుటచేతను కేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనము
నధిరోహించి యుండుటచేతను, 1182 సంవత్సరమునకుఁ దరువాత జరిగి
యుండ దనియు, నీరెండు పైసిద్ధాంతమునకు ముఖ్యాధారములని చాటు
చున్నారు. కోటకేతమహారాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసన
మెక్కినాఁడనుట కమరావతిలోనియాతేనిశాసనము ప్రమాణం బని
చరిత్రకారుల నిశ్చయము. ఆశాసన మివ్విధంబుగ నున్నది.

“అస్తిత్రీధాన్యకటకం పురం సురపురా ద్వరమ్ | యత్రా మరే
శ్వర శృంభు రమరేశ్వరపూజితః | ..... శాకాబ్దే యుగభేదు
రూపగణితే మాఘే దశమ్యాం తిథౌ | శుక్లాయాం గురువాసరే శుభః

దినే సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిః । శ్రీమత్కేతనవ స్సమస్తగురవే గ్రా
మా వరేణ్య స్పహూకా । సంప్రాదా త్సుగ తేశ్వరాయ విప్రులశ్రీ
బ్రహ్మసంపద్యతః ॥ స్వస్తి శ్రీచతుస్సముద్రముదితనిఖలసమంధరావరిపా
లక శ్రీమత్త్రిసయసపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణ వేణీనదీదక్షిణ పల్న
హస్రావనీవల్లభ భయలోభదుగ్ధభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకప
మృగేంద్ర విభవామరేంద్ర శ్రీమదమరేశ్వరదేవదివ్యశ్రీపాదపద్మరా
ధక పరబలసాధక శ్రీధాన్యకటకపురవరాధీశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర...
శ్రీమన్నహమండలేశ్వర కోటకేతనుహారాజులు శకవర్షంబులు 1104
అగు నేటిమాఘశుద్ధ 10 గురువారం నాడు శ్రీమద్భుద్ధదేవరకు నాచం
ద్రతారారంగం గా నిచ్చిన యూభృకండవాటిలోని కంటేరు కొండపడ
మటిలోని మేడికొండూరు డోకిపల్లు. ఈధర్మం నడపనివారు పంచ
మహాపాతకములు చేసినవారు “స్వదత్తాంపరదత్తాంవా యోహారేత
వసంధరామ్ । పప్టివర్షసహస్రాణి విస్తాయాం జాయతే క్రియః ”
అని.

“ఈశానప్రకారము కోటకేతుడు శ్రీ. శ. 1182 వ సంవత్స
రమునకు సరి యైన శా. శ. 1104 వ సం. మాఘశుద్ధదశమినాడు
రాజ్యమునకు వచ్చెను.” అని యుమాకాంతముగారు వ్రాసినారు.
అదియే మనరావుగారికి జీవాతు నని యెంచెద. అయినను గాకున్నను
నీశ్లోకమువలన నీయర్థము రా నేరదు. ఎందుకనగా, శుభదినే, అను
సప్తమికి సంప్రాప్త అనుచోటి ప్రాప్తిక్రియయం దస్వయ మైరచో
గదా యది ఘటిల్లును. అప్పు డిది రాజ్యప్రాప్తిబోధకశాసనం బగును.
కేవల రాజ్యప్రాప్తిని బోధించుటకై శాసనము లెవ్వరును స్థాపించుట
కానము. కేతరాజొకవేళ నూతనముగ నట్లు స్థాపించియుండు నను
కొందమన్నచో గ్రామదానమునకుఁ గాలము లేకపోవును. తా మొన
రించినధర్మములు తత్కాలము తెలుపుటకు శాసనములు వ్రాయుం

చుచుఁ దద్యాజమునఁ దమపౌరుషపరాక్రమాదులు దెలుపుట కనుచున్నారము. ఇది దానముఁ బొందినవారికి శాశ్వతాధారముగా నుండుననియు దీనిం గనినవా రిట్టిసత్కార్యము లొనరింతు రనియు నందువలన ధర్మసంస్థాపనం బగు ననియు స్థాపకులతాత్పర్యము. రాజ్యప్రాప్తిబోధనమువలన ఫలితార్థ మెద్దియు లేదు. కాఁబట్టి సంప్రదాత్ అనుక్రియయందే శుభదినే అనుచానికన్వయము గా నోపు.

ఇంక శ్లోక మీయర్థమునే బోధించుననుటయందు నియామకము లేదు కాఁబట్టి యిది నిలువఁ జాల దన్నచో, శాబ్దబోధయందు వక్తృతాత్పర్యజ్ఞానము సహకారికారణము కాఁబట్టి యిచ్చట శాసనస్థాపకునితాత్పర్య మేయర్థమునందుఁ గలదో ఆయర్థమే యీశ్లోకమునకుఁ జెప్పవలయు. అందుకై శాసనమున నీశ్లోకార్థ మెటులు వ్రాయఁబడినదో చూడ వలసి యున్నది. ఆయ్యది యిట్లు వ్రాయఁబడినది.

“కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవరకు నాచంద్రతారార్కంగా నిచ్చినయాళ్ళు...జాయ జే క్రిమిః” అని.

ఇందుఁ గేవలముభూదానమును గూర్చియే వ్రాయఁబడినది గాని రాజ్యప్రాప్తిపేరే యెత్త లేదు. “స్వదత్తాం పరదత్తాంవా” అనునుపసంహారవాక్యము కూడ దానమే యందు ముఖ్యమని తెలుపుచున్నది. ఇది రాజ్యప్రాప్తిబోధకమై యుండినచో “కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు రాజ్యము నుండిరి.” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అటులు లేక “గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవర కిచ్చినయాళ్ళు” అని మొదలుగ వ్రాయఁబడినది. ఇందువలన, సంప్రదాప్తరాజ్యోన్నతిః శ్రీమత్కేతనృపః గురువాసరే శుభదినే సుగతేశ్వరాయ బహూగ్రామా సంప్రదాత్” అని యన్వయము చేయవలసి యుండును. కాఁబట్టి దాన క్రియాన్వయమునందే వక్తృతాత్పర్యము తేటపడుచున్నది.

ఒకవేళ శుభదినే యనుదానికిఁ బ్రాప్తిక్రియయందును దానక్రియయందును నన్వయము చెప్పఁగల మందు లేమా. అట్లగుచో “కోటకేతమహారాజులు...గుఱువాసరమునాడు సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతియై బుద్ధదేవరకిచ్చినయూళ్ళు” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు వ్రాయలేదు. ఇంత యేల? సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతికి, అను పదము యొక్కయర్థానువాద మైనను జేసి యుండ లేదు. ఇది గాక ప్రాప్తిక్రియకు రాజ్యోన్నత్యమే కర్తముగాని రాజ్యము కాదు. అట్లగుచో సంప్రాప్తరాజ్యస్య ఉన్నతికి యస్య అని వ్యధికరణసమాసము చెప్పవలసివచ్చును. అయ్యది “సంభవతి సామానాధికరణ్యే” అను న్యాయమునకు విరుద్ధము. తద్విధియు లేదు. కాన నెన్నఁచో రాజ్యము నొంది యప్పుడు తదాన్నత్యము గలవాఁడని చెప్పవలయును. అట్లగునపుడు “ఈశాసనప్రకారము కోటకేతుఁడు క్రీ. శ. 1182 సంవత్సరము...రాజ్యమునకు వచ్చెను” అను లేఖనము నిరాధార మగును. అట్లగునపుడు “కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము నహించినాఁడు...పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరములనడుమ జరిగిన దనుట కేమిసంశయము లేదు” అనురావుగారివ్రాత నిరాలంబమై నిలువఁ జాలక పోవును. ఇట్లుకాఁగా 1182 లోపలనే పల్నాటియుద్ధము జరిగిన దని యుద్ధమునకుఁ జెట్టినయడ్డు దీక్షింపది. అందువలన “ప్రతాపరుద్రునితో సమకాలికుఁడైనతనతాత యైన బేతినాయనితోఁ బ్రహ్వనాయుఁ డెట్లు సమకాలికుఁడయ్యెను...దురవృత్త పట్టినదిగదా” అని మొదలైనరావుగారిపరితాపము పరిహృతము గాఁగలదు. ఇది గాక, యీకోటకేతసింహాసనాధిరోహణకాలనిర్బంధము వదలినపుడు ప్రధానమల్లనిబర్హణన్యాయమున సకలప్రద్రవములు అనఁగాఁ బరిపాలనముమాత్రము వదలుకొని బ్రతికి యుండిన నుండఁదగినవీరసోముని

చావు కల్పించుటయు 1199 సంవత్సరపు నాగిపోతరాజును 1182 సంవత్సరమున కీడ్చుటయు మొదలగునవి శమింపఁ గలవు.

ఇక నీయాక్షేపము చేయ వచ్చును. కోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరమునఁ గాక యంతకుఁ బూర్వమే సింహాసన మెక్కి యుండునన్నచో నతనితండ్రి యగుభీమరాజు రాజ్యకాల మడ్డము వచ్చును. 1182 నకుఁ బూర్వము భీమరాజు గదా రాజ్యము చేయుచున్నవాఁడు అని.

ఇది నిలువదు. భీమరాజు 1181 వఱకు రాజ్యము చేయుచున్నట్లు శాసనములలో వ్రాయలేదు. కోటకేతుని శాసనమునుబట్టి యూహించెద మన్నచో నన్యోన్యాశ్రయదోషము ప్రసక్తించి యేకాలనిర్ణయము గాక పోవును. 1181లో భీమరాజు రాజ్యము చేయుచున్నందునఁ గోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరముననే సింహాసన మెక్కి నాఁ డనియుఁ గోటకేతుఁడు నాఁడే సింహాసన మెక్కినందున సంతవఱకు భీమరాజు రాజ్యము చేయుచుండె ననియు నూహించినచో నన్యోన్యాశ్రయదోషము తప్పదుగదా! ఒకవేళ నీభీమరాజు 1127 మొ. 1158 వఱకు రాజ్యము చేసిన గొంకరాజుసోదరిని వివాహ మాడినవాఁడు కావున నితఁడు క్రీ. శ. 1140 వ సంవత్సరముననో లేక యాప్రాంతముననో రాజ్యమున కారంభించి క్రీ. శ. 1182 వఱకుఁ బాలించి యుండును అని యుమాకాంతముగారి లేఖనమును బట్టి యాభీమునిరాజ్యకాలనిర్ణయము కాదగు నన్నచో నాపక్షమున గొంకరాజు రాజ్యకాలమున కన్యూనానతిరిక్తముగ 1127 నుండి 1158 వఱకే భీమునిరాజ్యకాలమని చెప్పట యుక్తిమంత మగును గాని గొంకరాజుకాలమునకు నన్యూనాధికభావముగఁ జెప్పట యుక్తిమంతము గాదు. ఇట్లనిర్ణీత మగుభీమదేవుని రాజ్యకాలమును బట్టి కోటకేతరాజు సింహాసనాధిరోహణకాలమును నిర్ణయించుటకు వీలు లేదు. అమరావతిశాసనము తిన్నిర్ణాయకము కా దని నిరూపింపఁబడి యెను.

ఇదిగాక పల్నాటివీరచరిత్రమున భీమరాజును జెప్పనపుడు కేతరాజులండి యని గాని కేతరాజును జెప్పనపుడు భీమరాజువుత్తుండిని గాని లేనందున నీభీమరాజు కేతరాజులండి గాక మఱియొక ధరణి కోట భీమరాజయియో, యీ కేతరాజు భీమరాజుకుమారుడుగాక మఱియొక కేతరాజయియో, యిండు నేమో యని సంశయము ప్రబలుచున్నది. కోటగండభూపతి మొదలగుకోటతెగవా రింకఁ గొందఁ టున్నారు గదా! కోటరాజ్యము కొంత విభజించుకొని వారును బాలించుచుండిన నుండవచ్చును గదా! ఇంతకు “ధరణికోటపురికి దత్తుడై నట్టి” అనుచోటి దత్తవదము సమర్థుఁ డన్నయర్థమునే బోధించును గాని రాజును సర్థమును బోధింపదు. ఇందువలన నా పురిలో సమర్థుం డయిన భీమదేవునికి, అని యర్థ మగును. దానంజేసి కేతరాజులండి గాక వారికుటుంబములోవాఁడు మఱి యొకభీముడు ధరణికోటలో నుండిన నుండ వచ్చును. లేక వుత్తుండి గుకేతరాజు నందు రాజ్యభార ముంచి సమర్థుఁ డైన భీమరాజు జీవించి యైన నుండ వచ్చును. భీమరాజునందు రాజ్యభార ముంచి కేతరాజు నూరక యుంచి నవారు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి భీమరాజు నూరక యుంప వచ్చును గదా! లేదా, యీధరణికోట సత్తెనల్లితాలూకాలోని ధరణికోటయై యీభీమరాజు కక్కడివాఁడై యుండిన నుండవచ్చును. ఇవన్నియుఁ జూడఁగా “ధరణికోటపతికి” అని పాతము నూహించుటయే యుక్తమని తోచెడిని. ధరణికోటపతి కేతరాజును కాన నతని కాహ్వానము పంపినట్లగును. భీమదేవుండు “పెదబాహుభూపతికి భీమసేనునకు” అనుచోటి భీమసేనునివలె నెవ్వఁడో యయి యుండ నోపు. కాబట్టి భీమరాజురాజ్యకాలమును బట్టి కేతరాజు రాజ్యారంభ కాలమును నిర్ణయించుట సాధ్యపడదు.

ఇదిగాక కోటకేతరాజునకు ధరణికోటభీమరాజునకు సంబంధమే లేదు. ఎందుకనిన.—ఈకోటపదము ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు. అట్లుగూచో “ధరణికోటపురికి దక్షుఁడైనట్టి” అని భీమరాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడు పూర్తిగా ధరణికోటపదము వ్రాసినట్లు “కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు” అని కేతరాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడును బూర్తిగా ధరణికోటకేతరాజు అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లుగాక యసంపూర్తిగఁ జెప్పటకుఁ గారణ మేమి? ఛందోబద్ధవాక్యము కాఁబట్టి సందర్భోచితముగ నట్లు వ్రాయఁబడినదన్నచో నమరావతిశాసనములో “కోటకేతమహారాజు” అని యసంపూర్తిగ వ్రాయుటకుఁ గారణ మేమి? ఇయ్యది ఛందోబద్ధమైనవాక్యము కాదు కాఁబట్టి యథేచ్ఛముగఁ బూర్ణనామము ప్రయోగింపవచ్చును గదా! కాన నిది ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు.

ఒకవేళ నీవంశస్థులకు ధరణికోటవారనియుఁ గోటవారనియు రెండువిధముల వ్యవహార మున్నది కాఁబట్టి యెటులు చెప్పినను జెప్పవచ్చునన్నచో నిట్లు విచారించెదను. ఈమతమున కోటవారనునదియుఁ ధరణికోటవారనునదియు సమానార్థకములే కదా! అగుచో కోటవారనుదానికి ధరణికోటవారనియే యర్థ మగును. ఇట్లుగ నపుడు పై శాసనములో “ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరకోటకేతమహారాజులు” అని చెప్పట తల శిరోభార మన్నట్లు పునరుక్తం బగును చూడుడు. ధాన్యకటకము ధరణికోటయు నొక్కటియే కాన ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరుం డనగా ధరణికోట పురాధీశ్వరుండగును కోటకేతుమహారాజునగా ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డగుకేతరాజును. ఇట్లుగనపుడు ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డైన ధరణికోటపురాధీశ్వరుండు అని పునరుక్తము కావలసి వచ్చును. కాన నీకోటపదము ధరణికోట పురవాసమున వచ్చినది గాక యెచ్చటనో కోట యనుగ్రామ

మున వీరిపూర్వులుండినందునఁ గలిగిన గృహనామ మని యంగీకరించి తీర వలయును. కోట యనునది స్థూలజిల్లాలో నున్నది. అయ్యది జైనులరాజధానియై యుండినట్లచ్చటి ప్రతిమామలవలనఁ జెలియ నగును. కానఁ దద్వాసముననో యట్టి నామము గల మఱి యొక గ్రామమునందు వాసముననో వీరికిఁ గోటవా రని యుపనామము గలిగి యుండవలె. కానిచో నిటఁ బునరుక్తముగా “గొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు, విని కోటకేతుండు వివరించిచెప్పి” అని మొదలుగాఁ బలుతావులఁ గోటపదమునే చెప్పటకుఁ గారణముండదు. ఇందువలనఁ గోటకేతరాజునకు ధరణికోట భీమరాజునకు సంబంధము లేదు.

ఇక వీరసోమేశ్వరుడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసిసందున నంతకుఁదరువాతనే యుద్ధముజరిగినదనుట విమర్శింపఁబడు 1182లోపల వీరసోముని మరణమునకుఁ బ్రమాణము లేదు. తత్సరిపాలన ములఁడు మరణించినతరువాత యుద్ధము జరిగిన దన్నదానికి సాధకముఁ గాఁ జాలదు. నాటి కతండు మరణించినట్లు శాసనమున్నచో సాధక మగును. పుత్రునియందు రాజ్యభార ముంచి 1176 సంవత్సరమునకుఁ జైనిగూడ జీవించియుండ వచ్చును గదా! పల్నాటియుద్ధము 1182 లోపల జరిగి యుండుటను ఆయుద్ధములోపల వీరసోమేశ్వరుడు మృతి నొందినట్లు పై చరిత్రములో నుండుటనుబట్టి 1176-1182 మధ్యకాలమున వీరసోమేశ్వరుని మృతి నూహించెద మన్నచో, నూహింపవచ్చును గాని యాయుద్ధ మీమధ్యను జరిగినట్లు ప్రబలప్రమాణముండవలయు. కోటకేతుని యమరావతిశాసనము సాధకము గా దని వెనుక నిరూపింపఁబడియెను. కాబట్టి కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునకుఁ గొంతకాలము ముందే రాజ్యమునకు వచ్చి యుండ వచ్చును. వీరసోమేశ్వరుడు రాజ్యముఁ జాలించుకొని కొన్ని సంవత్సరములు జీవించి యుండిన నుండవచ్చును.

ఇట్టిస్థితిలో యుద్ధము పలానాకాలమున జరిగిన దని నిర్ధారణము లేనందున 1176 నాటికే యుద్ధము జరిగిందని యుండే సని యెటులు నిర్ధారించగలుగుదురు ?

ఇది గాక యీసోమేశ్వరుడు 1176 పైని జీవించలే దనియు, కలచూరివంశస్థుడైన బిజ్జలునికుమారుడు డనియు గదావీరు చెప్పుచున్నారు ! ఉమాకాంతముగారు పల్నాటివీరచరిత్రము యొక్క 36 పేజీలో “ చాళుక్యుల డగునాల్గవ వీరసోమేశ్వరుని ప్రస్తావమున తైలపునివద్దనుండి యన్యాయక్రాంతమైన కల్యాణపురము నితడుక్రీ. శ. 1182 వ సంవత్సరములో స్వాధీనము చేసికొని చాళుక్యరాజ్యము పునరుద్ధారము చేసెను. బిజ్జలుడు నతని కుమారుడు బసవేశ్వరునిలింగాయతమతకలహములలో జిక్కి యుండుటచే సోమేశ్వరుని కింతగా నాటంకము లేనట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ” అని వ్రాసియున్నారు. దానియభిప్రాయము చూడగా 1182 సంవత్సరమున చాళుక్యుడైన నాల్గవసోమేశ్వరుడు కలచూరిబిజ్జలుని నతనిపుత్రుడు డగు సోమేశ్వరుని బాటదోలి స్వరాజ్యమును గల్పకొన్నట్లు తేలుచున్నది. 1176 పైని కలచూరిసోమేశ్వరుడు జీవించకున్నయెడ 1182 వ సంవత్సరమునాటికి చాళుక్యవీరసోమేశ్వరుడు స్వరాజ్యము సాధించునప్పటికి బిజ్జలుడు నతనికుమారుడు సోమేశ్వరుడు లింగాయతమతములో జిక్కువడి యుండుట సంభవింపదు.

ఇదిగాక యీవీరసోముడు కలచూరిబిజ్జలునికుమారుడు డని రావుగారు చెప్పుటకు వీలు లేదు. ఏడివప్రకరణము 198 వ పేజీలో (బల్నాడు పాలించిన కలచూరి) “ చాళిబేతరాజునకే అనుగురా జను నామాంతరము గలదేమో యని సంశయము కలుగుచున్నది. అయినను గాకపోయినను శాసనములోని చాళివారికుటుంబమువారే యీ యనుగురాజు మొదలగువారని మనము నిస్సంశయముగా విశ్వ

సింపవచ్చును ” అని వ్రాసినారు. అట్లయినపుడు కలచురిబిజ్జలుని మనుమరాలిని కలచురి యనుగురాజుపుత్రుడు మలిదేవరాజు వివాహమాడుట సంభవింపదు. కాన బిజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరుని దీసికొనుట రావుగారిమతమున ఘట్టిల్లుదు.

ఇది గాక మఱియుఁగీతీగాఁ జూచినను నితఁడు బిజ్జలునికొడు కనుటకు వీలు లేదు. ఇతనికిమూడు దగు కొమ్మరాజు యుద్ధమునకుఁ బోవునపుడు అతని ననుసరించియున్న యంకాళశక్తి బ్రహ్మనాయనితో

“ మావారు కల్యాణముందున నుండి

ఘనరాజ్యసంపదల్ కడకుఁ బోదోలి

పాలుపొందఁగా విష్ణుపూరు కందఱము

లోనయి పచ్చుట లోకంబు తెలుగు ”

అని మొదలుగా విలపించినట్లు పల్నాటిపీఠచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. ఉమాకాంతముగాను “ కల్యాణపట్టణములోఁ దన్నాదరించువారు లేరనియుఁ బలనాటిలో నున్న కొమ్మరా జొక్కఁడు యుద్ధరంగమునకుఁ బోవుచున్నాఁ డనియుఁ దన కింక నాధారిము లే దనియు సంకాళశక్తి విలపించినట్లు పై నుదాహరింపఁబడిన ద్విపదపంక్తులవలన స్పష్టము కాఁగలదు. దీనిని బట్టి చూడఁ బల్నాటి ముద్ధకాలమునఁ గొమ్మరాజు వంశమువారికిఁ గల్యాణపట్టణములో నధికారము క్షీణించిన దని తేలుచున్నది ” అని 43 పేజీలో వ్రాసినారు. సుయల్ దొరగారు తమ శాసనపుస్తకము 2 వాల్యములో 182 పేజీలో బిజ్జలునిపుత్రులు సోమేశ్వరుడు 1167 మొదలు 1175 వఱకు, శింకముఁడు 1175 మొదలు 1180 వఱకు, ఆహవమల్లుఁడు 1176 మొదలు 1188 వఱకు, శింఘుఁడు 1183 వఱకు రాజ్యము చేసి రని వ్రాసిరి. ఇట్లు చరిత్రకారులు బిజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరుని తరువాత సతనితమ్ములు శింకముఁడు, ఆహవమల్లుఁడు, శింఘుఁడు అనువారు కలిసి కొంతకాల

మారాజ్య మేలిరనియు, 1188 వఱకు నాహవమల్లుడు పరిపాలనముఁ జేసి ననియు వ్రాసియున్నారు. ఈ వీరసోమేశ్వరుడు బిజ్జలుని కొమరుం డైనచో యుద్ధకాలమునకుఁ దనపినతండ్రులు రాజ్యము చేయుచుండఁగా గొమ్మరాజు వంశమువారు కల్యాణరాజ్యభ్రష్టులగుటయు సంకాశశక్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. వెనుక రాజాగమన ప్రకరణమున నున్న “ కూడిరాగల్యాణఘూర్జరపతులు ” అనునది గూడ దీనిం బోషించుచున్నది. కల్యాణపతి యైనగొమ్మరాజు మలి దేవరాజునొద్ద నుండఁగా నలగామరాజుపక్షమున వచ్చినకల్యాణాధిపతి యన్యుడై యుండవలెను గదా! కాబట్టి యీతండు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక యింకొకరికిఁగఁ జూచినను సీవీరసోముండు బిజ్జలుని కుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. బిజ్జలునికుమారులలో వీరసోమేశ్వరుండు జ్యేష్ఠుండై యుండెను. అతనిరాజ్యావసాన కాలమునకుఁ గొమ్మరాజు 30 సంవత్సరములవయస్సు గలపుత్రుండు కలవాఁ డగుటచే నేఁబడి సంవత్సరములకు మీఁతినవయస్సు గలవాడై పీఠుడై యుండెను. అక్కాలమున కాఱుసంవత్సరములలోపల జరిగిన యుద్ధమునకుఁ బూర్వమే గొమ్మరాజుకొడు కైన యలరాజు రాయబారిగా నలగామరాజు నొద్దకుఁ బోయినందున నప్పటి కలరాజు ప్రాథమికి యుండె ననుట తెల్లంబకదా! అట్టి యతనితండ్రి గొమ్మరాజు బిజ్జలునికుమారులలో జ్యేష్ఠుం డగుసోమేశ్వరుని పుత్రుండై యుండినచో దండ్రీరాజ్య మీతనికే సంక్రమింప వలసియుండెను. అట్లు గాక ఆహవమల్లుడు రాజ్యము చేసినందున నితఁ డాసోమేశ్వరునికుమారుండు కాఁ డనియు, నాసోమేశ్వరుఁ డపుత్రుండై యుండె ననియు నూహింపఁ దగి యున్నది. కాబట్టి గొమ్మరాజు తండ్రియైన సోమేశ్వరుండు బిజ్జలుని కొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు. అట్లు చరిత్రకారు లెవ్వరును

వ్రాయ లేదు. ఇతఁడు బిజ్జలుని కొమరుండయై యుండినచో నితనికిఁ గొమ్మరాజు కొడుకై యుండినచో జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి? కావున నీసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలుని కొడుకు కాఁడని నిర్ధారింపవలసి యున్నది.

ఇదిగాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను గొమ్మరాజుతండ్రి వీర సోముఁడు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలులేదు. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో వీరసోమునితమ్ములు అల్లాణరాజు, బల్లాణరాజు, నందిసోముఁడు, నాగసోముఁడు, కంచుసోముఁడు, పెంచుసోముఁడు, జలమాలకర్తన యని యేస్థురు చెప్పఁబడి యున్నారు. పైచరిత్రనులలో బిజ్జలుని కుమారుఁ డైనవీరసోమునకు శంకముఁడు అహవముల్లుఁడు శింఘుఁడు అని మువ్వురే తమ్ములు వ్రాయఁబడి యున్నారు. గొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికొడుకై యుండినచో సుయల్ మొదలగుచరిత్ర కారులు పైయేడ్గురు నీసోమేశ్వరునితమ్ములని వ్రాసి యుందురు. లేదా, బిజ్జలునికొడు కైనసోమేశ్వరుఁడు గొమ్మరాజుతండ్రియై యుండినచో బిజ్జలునికొడుకు లగుతక్కినపై మువ్వురను పల్నాటివీరచరిత్రకారులు సోమేశ్వరునితమ్ములనుగా వ్రాసియుందురు. అట్లేవ్వరును వ్రాయలేదు. ఇంతమాత్రమే కాదు. పల్నాటివీరచరిత్రములో వచ్చెడు సోమేశ్వరుని కుటుంబము వారలకు కంచుసోముఁడు పెంచుసోముఁడు గొమ్మరాజు రాచముల్లుఁడు అని మొదలుగా నాంధ్రభాషానామములు బిజ్జలుని కొడు కగుసోమేశ్వరుని కుటుంబములోనివారలకు భాషాంతరనామ ములు కానవచ్చుచున్నవి. కానఁ గొమ్మరాజు తండ్రియ బిజ్జలునికొడు కును నొక్క వీరసోమేశ్వరుఁడే యని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక మఱియొకవిధముగాఁ జూచిన నీవీరసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. ఈయాంధ్రచరిత్రము మొదటిప్రకరణమున 26 పేజీలో

“బిజ్జలునితరువాతివారు 1182 వ సంవత్సరమువఱకును గల్యాణ పురమును బరిపాలించిరి. బిజ్జలునితరువాత సోమేశ్వరుడు సంకాముడు ఆహవమల్లుడు ననుకాలచ్యురరాజులు మూపురు పరిపాలించి నట్లు కన్పట్టుచున్నది. శా. శ. 1104 (క్రీ. శ. 1182) వ సంవత్సరమున బళ్ళిమచాళుక్యరాజగు నాలుగవసోమేశ్వరుడు కాలచ్యులనుండి తనపూర్వులు గోల్పోయినభాగములను మరల స్వాధీనముగా వించుకొనియెను. మఱికొన్ని భాగములను దేవగిరియాదవులును గాకతీ యాంధ్రులును నాక్రమించుకొనగా బిజ్జలునివంశ మంతరించినది.” అని రావుగారు వ్రాసియున్నారు. ఇందు 1182 వఱకు బిజ్జలుని కుమారులు కల్యాణమును బాలించుచుండి రనుటవలన 1176 పైని 1881 టొపల జరిగినయుద్ధమునాటికి గొమ్మరాజునశమువారు రాజ్య భగ్నిష్టులగుటయు సంకాశిత క్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. మఱియు బిజ్జలునికుమారులలో బల్లూటివీరచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన సోమేశ్వరునియొక్క సోదరులు వ్రాయఁబడనందునను ఈగొమ్మరాజు అలరాజు వ్రాయఁబడనందునను వారికిని గొమ్మరాజునకును సంబంధము లేదని తేటపడుచున్నది. ఇట్లు స్వకీయలేఖనమువలననే యుద్ధమునాటికి బిజ్జలునివంశీయులకుఁ గల్యాణాధికారముండి ననియు సల్లాణరాజు బల్లాణరాజు మొదలగువా రాసోమేశ్వరునితమ్ములు గా రనియు, గొమ్మరాజు తత్పుత్రుఁడు గాఁ డనియు, దేటపడుచుండగా బిజ్జలునికొడుకు వీర సోమేశ్వరుడు గొమ్మరాజుతండ్రి యని వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇట్లుండ జేతాళనాయనియు జేతినాయనియుఁ బుత్రులకుఁ జరిత్రములలో నామభేదము చూపట్టుచున్నందున వారికి భేదము సాధింపఁజూచిన మన వీరభద్రరావుగారు వీరసోమేశ్వరునినామము గాంచి భ్రమియింపఁబడెనని కలచురివంశములో సుప్రసిద్ధుం డయిన వీరసోముడు గొమ్మరాజుతండ్రియేయై యుండు నన్న సంపూర్ణ

విశ్వాసముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరుని సంశ్రమముం దెలి పెడి చరిత్రాంశము లెఱుంగుమిచేతనో మఱి యేకాంశముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరునిసంశ్రమును బల్నాటి సోమేశ్వరునిసంశ్రమును నొక్కటిగఁ జేసి ఆసోమేశ్వరుఁడే యీసోమేశ్వరుం డని హేత్వాభాస ములతో సిద్ధాంతపఱచినారు. మైవిమర్శమువలనఁ గోటకేతుని బట్టి కాలనిర్ణయము చేయుటకు వీలులేనపుడు సోమేశ్వరుని బట్టి తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. సోమేశ్వరు లనేకులు గలరు గాన యుద్ధకాలమును బట్టి నిజ్ఞునికుమాదుడైన సోమేశ్వరునిఁ దీసికొనవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో సన్యన్యాయశ్రయదోషము సిద్ధముగఁ జూపెట్టి యుండగలదు. కొన్నిరాజులందఱి సోమేశ్వరుఁ డెవ్వఁడో ఇంకను విచారింపవలసి యున్నది.

ఇట్లు పల్నాటియుద్ధకాల నిర్ణయమునకు రావుగారు ముఖ్య సాధనముగా నెత్తికొన్న కోటకేతసోమలకాలవిమర్శము చేయఁబడినది. దీనివలన నెత్కినవారికాలవిమర్శము నైతము చేసినట్లుగునని తలంచెద. ప్రతాపరుద్రుఁడు సాగిపోతరాజు వీరభల్లాదుఁడు అనునామములు గలవారనేకులు యుండఁ బట్టి యెవనిని దీసికొనవలెనో నిర్ణయించుకొనుటకు వేఱొందుసాధనములేక యుద్ధకాలమునే తీసికొనవలెను. వీరసోమునిఁ గోటకేతునిబట్టి యుద్ధకాలనిర్ణయము కానపుడు వీరలనామములనుబట్టియే తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో సన్యన్యాయశ్రయదోషము నచ్చును. కాబట్టి కోటకేతసోమేశ్వరకాలావేక్షులగువారలు తత్కాలవిమర్శమువలననే విమృష్టు లగుదురు. కోటకేతుని బట్టియే భీమరాజుకాలనిర్ణయము చేయఁ దగి యున్నది కానఁ గేతరాజువలననే కాలనిర్ణయ మగుచుండఁగా భీమరాజువ్యాధాసిద్ధుండు. వెలనాటిచోళగొంకరాజునామము వీరిచరిత్రమునఁ గానరాదు.

గుంటూరు చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలలో అభినవసరస్వతి అని పేరితో 1913 పిటినరీలో ప్రచురింపబడిన పత్రికలో బ్ర. మద్దుల పల్లి గురుబ్రహ్మశాస్త్రిగారు ఎల్నాటిఫీరుల యుద్ధకాలమును గూర్చి వ్రాయునపుడు,

“మాచర్లలోఁ జంద్రవంకనదీతీరమునఁ గల యీదిగువ వ్రాసినయొకచిన్న శాసనమున ‘అన్తంగామరా’ జని పేర్కొనబడినది. ఇతఁ డెవ రైనది తెలియరాదు, ఇతఁడె యనుగురా జైనచో దీనిం బట్టి కూడ 12 వ శతాబ్దముని యెంచ వచ్చును. ఇతఁ డనుగురాజు కొడుకులలో నొక్కఁ డనియే తెలియవచ్చుచున్నది.

స్వస్తి శ్రీశకాబ్దంబులు 1064 అగునటిదుందుభిసంపత్సర శ్రావణశుద్ధ ఏకాదశీగురువారమున శ్రీమన్మహామండలేశ్వర అన్తంగామరాజులు యూరియ కామిసెట్టి శ్రీ చెన్న కేశవ దేవరకు నిచ్చినతోట దీని నెవ్వరేని విఫలం దలంచినవారు గంగలో కపిలం బొడిచినవారు “స్వదత్తా పరద త్తంవా యా ప రేతు వసుంధరా । వష్టిర్వర్షనహస్రాణి విష్టాయాం జాయతే క్రిమిః॥ కరణం సూరివ్రాలు.

మఱియు వినుకొండతాలూకా పెడకంచర్లపాటివీరాద కృష్ణగంధర్వఁడు కట్టించిన దని చెప్పబడుభీమేశ్వరాలయము పాడు దిబ్బయొద్ద నుండిన నల్లయ యనువిప్రునిశిలాశాసనమున

ఒక పగుశాకిహామనము లుర్విగజాంబరచంద్రసంఖ్యగా

వజ్జినకన్యసంక్రమణ హసరనాథదినంబునందుఁ గం

చెఱువులభీమనాథునకుఁ జెల్వగ నిల్పె నఖండదీపముల్

అని శాసనపుజవజభాగమునఁ గన్పట్టుచున్నది. దీనిని బట్టి కృష్ణగంధ ర్వుఁడును శా. 1081 నాటి కున్నట్లుండినది. కావునఁ బల్నాటిఫీరు లును క్రీ. 12 వ శతాబ్దమున నుండి రనుట నిస్సంశయము ” అని వ్రాసినారు.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

వీనిలోన మొదటిశాసనమున, అన్తంగామరాజులు యూరియో కామిసెట్టి యనువార లిరువురు చెన్న కేకేపునకుఁ దోట నిచ్చినట్లు సామాన్యముగ నర్థము కాగలదు. నలగామరాజు నొక సెట్టియొఁ గూడి యిచ్చుట యసంభావితంబు. యూరియ అనునది కామిసెట్టికి గృహనామముగాఁ గనుపట్టుచున్నది. నేను సంగ్రహించినపాఠమున యలియ యని యున్నది. అప్పుడు అనుగురాజులయలియ (అల్లుడు) అగు కామిసెట్టి అని యర్థ మగును. రాజుల అని వ్రాయవలసి యుండ నక్కాలపురిపాటి ననుసరించి లు అనునక్షరము వ్రాయఁబడిన దనియు అన్తంగామనియుంపుడుస్త్రీల యందుఁ గలిగినకేవలము బెండ్లాడిన సెట్టి యెవ్వఁడో యొకం డయి యుండు ననియు భావింపవలయును. మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన పైశాసనాంతిమశ్లోకమున నున్నయపశబ్దములు దీనిపైఁ ప కుఁడు రాజుగాక సెట్టియేయై యుండు నని తోఁపించుచున్నవి.

నిజ మెట్లున్నను బూర్వపాఠమున దానకాలమున నలగామరా జుండిన ట్లగును. ఈపాఠమున నలఁడుండిన నుండవచ్చును లేకపోయినను లేక పోవచ్చును. అయ్యది సరిపడునట్లు కాన్పింపదు. శాసనకాలము క్రీ. 1142 సంవత్సర మగుచున్నది. ఆకాల మనుగురాజుయొక్క రాజ్యకాలమై యున్నది. అప్పుడు నలగామరా జొక్కఁడు దానశాస నము వ్రాయించుట గాని సెట్టియొఁ దానును గలిసి వ్రాయించుట గాని యతని కల్లుఁడుగా నొక్కఁ డుండుట గాని సంగతములు గావు. ఎందుకనిన, మందాడివలసనాటికి 40 సంవత్సరములు అనుగురాజు 13 సంవత్సరములు నలగామరాజును రాజ్య మేలిరిని తెచ్చరిత్రముననున్నది. వలసతరువాత 7 సంవత్సరములకు యుద్ధము జరిగి యున్నందున 1160 సంవత్సరమున నలగామరాజురాజ్యమున కారంభించి యుండవలెను. “అనుగురాజు చని పోవునపుడు కొడుకుల నందఱును బ్రహ్మనాయని కప్పగించెను” అని యమా కాంతముగారిలేఖనమును దద్దరింప నందర్ప

మును జూడఁగా నలగాముడు రాజ్యమునకు వచ్చునఱకు 20 సంవత్సరములవయస్సు గలవాడై యుండ నలయును. ఇట్లుగునపుడు శాసనకాలమునకు నలగామరాజు జన్మించియుండిన శిశువై యుండఁగలడు. కాన నతఁడు స్థాపింప లేడు. అతఁడే స్థాపించినాఁడను కొన్నిచో నతఁడు శాసనస్థాపనకాలమునకు 20 సంవత్సరములవాడై యైన నుండుట యుచితము. అప్పటికి కనుగురాజునకు వివాహమే యయియో కాకయో యుండును. ఇట్లు కాలానందర్యమువలనను, తండ్రి రాజ్యము చేయుచుండఁగాఁ గుమారుడు శాసనము స్థాపించుట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటవలనను, 1182 సంవత్సరములోవల యుద్ధము జరిగిన దన్న వారితమున కీ శాసన మనుకూలము గానోపదు.

ఇది రెండవశాసన మైనను విశ్వసించుటకు వీలు లేదు. అయ్యది కృష్ణగంధర్వుడు స్థాపించినది కాదు. నల్లయ యైనను శాసనస్థాపనము నాటికిఁ గృష్ణగంధర్వుఁ డుండినట్లు వ్రాసినవాడు కాదు. ఆయాలయము లోకప్రతీతిప్రకారము కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన డగుట సత్యమై యుండినచో నీ శాసనస్థాపనమునకుఁ గృష్ణగంధర్వుడు పూర్వుడో సమకాలికుడో యై యుండు నని మాత్ర మూహ కలుగవచ్చును. అగ్రిమనిగ్ధయమువలన యుద్ధకాల మింకొకయబ్దశతము మాత్రవలసి యుండును గాఁబట్టి యపు డీ శాసనములు మన మనుకొన్న నలగామ కృష్ణగంధర్వులను గాక వారితాతలను బోధింపవలసి యుండును. నలగామరాజుతాత వీరకామేంద్రుడై యున్నాడు. ఆతనిపేరే నలగామరాజుని కుంపఁబడినది. ఇతనికి వీరకామేంద్రుఁ డని నామాతరమున్న ట్లుమాకాంతిముగారు గూడ వ్రాసి యున్నారు. కాఁబట్టి శాసనమునందుఁ జూపబ్బెడు కామరాజు నలగామరాజుతాతయో యా పేరిటివాడు మఱియొకండు యై యుండనోవు. అనుగురాజు తననాడే యీ దేశమునకు వచ్చినాఁ డగుట యంత విశ్వసనీయముగ లేదు. వీర

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

భద్రకవి వీరు మొదలనుండి, మాచర్ల రాజధానిగా నీరాజ్యమును బాలించుచుండి రనియే వ్రాసినాడు. వీరభద్రరావుగా నీయాంధ్ర చరిత్రముయొక్క 14-19వ పేజీలలో వ్రాసిన చాగి బేత రాజపుత్రాంతము గూడ దీనిని బలపఱచుచున్నది. ఈవిషయము స్థలాంతరమున విమర్శింపఁబడును. పైపత్రికలో “ యుద్ధము క్రీ. 1080 - 1089 మధ్య జరిగి యుండునని విల్క్ దొరవారు వ్రాసినట్లు మొకంజీదొరవారు వ్రాసిరి. ఇది యింతపూర్వము కాదనియు క్రీ. 1160 వ సంవత్సరమున జరిగి యుండుననియు బ్రౌడొరవారు తమ నిఘంటువున వ్రాసిరి. కార్యము పూడిలో వీరులవేరఁ గట్టిన మంటపమునఁగల శాసనమును, బ్రహ్మ నాయుడు కట్టినదని చెప్పఁబడు మాచెర్ల చెన్నకేశవాలయమును బాగు చేయించినట్లు వ్రాయించిన తదాలయములోని శాసనములును 14 వ శతాబ్దములోనివై యున్నవి. ” అని యాశాస్త్రిగారే కొండఱు చేసిన యుద్ధకాలనిర్ణయముల నుపేక్షించినారు. ఇట్లు పరోపదర్శిత యుద్ధకాలముల విమర్శము ముగిసినది.

ఇక నీయుద్ధకాలనిర్ణయము సరిగాక పోయినను బోవును గాక. పైరాజు లుండఁదగిన మఱియొక కాల మైన యుద్ధకాలమై యుండవలెను గదా! అక్కాలం బెద్దియో నిరూపించుట మీ కవశ్యకర్తవ్యం బని యందులేని, అన వచ్చును గాని తన్నిరూపణంబు కాకదంతపరీక్షా తుల్యంబు. ఇదిగాక మావ్రాసిన వెలుగోటివారి సంశ్చరిత్రమునందుఁ బరోద్భావితంబు లగునాక్షేపములను సహేతుకముగ నిరాకరించుటయే మాకుఁ గావలసినపని. అయ్యది పైవిమర్శమువలన నైనది. అయినను బూర్వవృత్తాంత పరిజ్ఞానమునకై తత్తద్ధర్మనిర్ణయము నేయుట చరిత్రగ్రంథకారులకు ధర్మముకదా! యని, వాదనమ్మలేము అయిన ప్రమాణములనే యనుసరించి తన్నిరూపణంబు నేయఁగలను. అభ్యుపగమపాదమునఁ బూర్వాక్షేపములు ప్రసరింపఁగూడదు.

ఇప్పుడిది విచారించెదను. పై రాజులుండఁదగిన కాల మనఁగాఁ యుద్ధాహ్వానమునందును రాజాగమనమునందును గానవచ్చుచున్న వారెల్లరు నుండఁదగిన కాల మనియో? యుక్తముగఁ దోచిన కొందఱుండఁదగిన కాల మనియో? యభిప్రాయము. మొదటిపక్షమున రావు గారు మళయాళ కర్ణాట మాళవేంద్రులు లేవేటివారలో వారు యుద్ధమున నుండినట్లు శాసనాదిప్రమాణము లెచ్చటనున్నవో చూపవలసియుండును. అది సాధ్యపడమిచే రెండవపక్షమునే యవలంబించుచో శాలము. ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ధరణికోటభీమ రాజు రెండవ కోటకేతరాజు సాగిపోతరాజు బిజ్జలునికుమారుఁడగు వీర సోమేశ్వరుఁడు రెండవవీరభల్లూరుఁడు వెలనాటిచోళగొంకరాజు, అను నీసప్తరులతోఁ గద వారు కాలనిర్ణయము చేసినారు. ఎట్లుండి నను వారలతోనే కాలనిర్ణయము చేయవలయు ననునిర్బంధము లేదు కాబట్టి యితరులనుగూడ గ్రహింపవచ్చును గదా! అట్లగుచో రావుగారు వీరసోమునికాలము నాధారము చేసికొనినట్లు బేతిరెడ్డి కాలము నాధారము చేసికొని బేతిరెడ్డికి బ్రహ్మనాయుఁడు మనుమఁడు కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ దరువాతనే యుద్ధము జరిగినదిగాని పూర్వము జరుగ లేదని చెప్పఁగలను.

ఇదిగాక సలగామరాజు పంచపాండ్యులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక సంపిసటులు

“ బంగాళపతికిని బంచపాండ్యులకు

(పాతాంతరమున.)

బంగాళపతి పంచపాండ్యేశులకును ”

అను వాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. పంచపాండ్యులు వీర పాండ్య విక్రమపాండ్య మండరపాండ్య కులశేఖరపాండ్య వరాక్రమ పాండ్యులు లేవురు సహూదరులు, వీరలు ఘనబాహువిక్రములై

పంచపాండవులవలె బ్రబలి పంచపాండ్యులని ప్రసిద్ధిగన్న మధురా పురాధీశ్వరులు. ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని నియోగమున దాచా నాయుడు యుద్ధమునకుఁ జొచ్చి వీరలను జయించియే “పంచ పాండ్యశలవిఫాల” అనువిరుదము నొందినవాఁడు. ఈవిషయము 863-864 పేజీలలో రాపుగారుగూడవ్రాసియున్నారు. వీరలు 1292 సంవత్సరమున మార్కోపోలో మనదేశమునకు వచ్చినపుడు మధురాపురాధీశులై యండిరిని యాతఁడు వ్రాసినట్లు సుయల్ గారు తమశాసనముల పుస్తకము రెండవవాల్యమున 222 వ పేజీలో వ్రాసియున్నారు. మద్రాసులోని లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్న శ్రీనాథకవిరచితమగు పల్నాటివీరచరిత్రపుస్తకముయొక్క ప్రతులలో నొక్కదానిలో “పంచ పాండ్యశులకును” అనియుఁ దక్కినయన్నింటిలో “బంచపాండ్యులకును” అనియు నే యున్నందునఁ బంచపాండ్యులకు నలగామరాజాహ్వ్యప్రతిక సంపియుండె ననియు పంచపాండ్యపదము వీరపాండ్యాది సోదంపంచ కమునందే రూఢమగుటచే వారు 13 శతాబ్దమునంతమునందు 14 శతాబ్దమునాదియందు మధురాపురి నేలుచున్న వీరపాండ్యాదులే యనియుఁ దేలుచున్నది. బేతిరెడ్డికాలముగూడ దీనికి సహకారి యగుచున్నది. “బంగాళపతికిని బాండ్యశునకును” అను ముద్రితపుస్తకపాఠముపై యోరియంటగ్ లైబ్రరీలో నేప్రతియందును వ్రాయబడినదికాదు. వలయువా రచ్చటఁ జూడవచ్చును. కావున నది విశ్వసింపఁదగినది కాదు. 41 పేజీలో నుమాంకాంతముగారిచే మందపోటుకథలోనిదిగా నుదాహరింపఁబడిన “భల్లాణదేవుండు పంచపాండ్యులును” అను వాక్యము గూడ సక్కలమునఁ బంచపాండ్యులుండి రనుటను బలపఱచుచున్నది. పంచపాండ్యుండు, అను నేకవచనము ప్రామాదికము. పంచశబ్దముమీఁద నేకవచనము పుట్టదు. ఆవేటివాఁ డుండు ననుట యప్రమాణము. పూర్వవాక్యా ననుగుణంబును. కాబట్టి ప్రసిద్ధపంచ

పాండులకాలములోనే యుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము గాని పరము గాని జరిగినది కాదు. ఇట్లు బేతినాయుఁడు పంచపాండులు యుద్ధకాలనిరూపకు లని ఫలిత మేర్పడినది.

ఇట్లుగునపుడు బేతిరెడ్డికి ముని మనుమఁ డగు బాలచంద్రుఁడు ప్రౌఢుఁడై యుండఁదగిన కాలం బెద్దియో యయ్యది యుద్ధకాలమగును. మల్లనాయుఁ డను దొడ్డనాయునికి రావుగారి మతప్రకార మెఱ్ఱిక్కఱాసనము నాటికి సంతానము లేనందునఁ దరువాతఁ గలిగినదిని యంగీకరించి చూచినచో, దొడ్డనాయుని రెండవకుమారుఁ డగు బ్రహ్మనాయుఁడు 1220 పైని గలిగినాఁడనుట కేమియు నాక్షేప ముండదు. తరువాత 1260 లోపల బాలచంద్రుఁడు గలిగి 1280 వఱకుఁ బ్రౌఢుండు గావచ్చును. మల్లనాయుఁడు దొడ్డనాయుఁడు కాలము వారిమతమును బట్టి చూచినచో 1208 పైని దొడ్డనాయుఁడు గలిగియుండఁ దగును. అతనికి 1230 పైని బ్రహ్మనాయుఁ డుదయింపవచ్చును. అతనికి 1260 పైని బాలచంద్రుఁ డుద్భవించి 1290 వఱకుఁ ప్రౌఢుండు గావచ్చును. కావున నాప్రాంతకాలమున యుద్ధము జరిగియుండ నోవు.

ఇదిగాక పల్నాటియుద్ధమునకు రెండువేలపెద్దగుఱ్ఱములతోఁ దురుష్కులు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రములోని

“ గురుసహస్రద్వయ ఘోటకిసహితం

లగుతురుష్కులు వచ్చి యవనీశుఁ గనిరి ”

అనువాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈవాక్యము మద్రాసులోని గవర్న మెంటు లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్నశ్రీనాథకవిరచిత మైనపల్నాటివీరచరిత్రము ప్రతులలో నన్నింటిలో నేకయావముగఁ గానవచ్చుచున్నది. కాబట్టి యిది సర్వసంప్రతిపన్నపాత మనుటకు సంశయంబేమియు నుండదు. కాన నిది ప్రమాణముగఁ దీసికొనఁ దగియున్నది.

ఘోటకములందు గురుత్వవిశేషణస్వరసమును బట్టి యాఘోటకము లరబస్తాన్ మున్నగు యవనరాజ్యములనుండి వచ్చినవియే యై యందు నని తోచుచున్నది. ఇందువలనఁ దురుష్కులు దక్షిణహిందూస్థానము నకు రాసాగినతరువాత నె యీపల్నాటియుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము జరుగ లేదని చెప్పవలసి యున్నది. 1294వ సంవత్సరమున అల్లావుద్దీన్ గొప్ప సేనతో దేవాద్రిమీఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చియుండె నని చరిత్రములు చాటుచున్నవి. కాన నాతరువాత నే యీ యుద్ధము జరిగి యుండఁగలదు. “పద్మసేనుండును బరువడి పచ్చె గురుసహస్ర ద్వయ ఘోటకయతుఁడు” అను ముద్రితప్రతిలోని పాఠము పైమ ద్రాసునోరియంటల్ లైబ్రరీలోని ప్రతులలో నెందును గానరానందున నాపాఠము సంప్రతిపన్నముగా గ్రహింప నర్హము గాదు. పండితులు పరిశీలింప నభ్యర్థితులు.

ఇదిగాక పైచరిత్రమున రాజాగమనప్రకరణములో

“అశ్వంబు లొక వేయి యమితప్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంఘతిన”

అనుశాఙ్గము కానవచ్చుచున్నది. ఇం దమితప్రతాపము గలరుద్రుఁడు రుద్రదేవి యై యుండనోపు. రుద్రుఁ డని పురుషనామముతో వ్యవహారము రుద్రాంబికయం దుండుట సుప్రసిద్ధమైనవిషయము. అమె 1295 వఱకు రాజ్యము చేసినది కావున నామె కాలముననే యుద్ధము జరిగి యుండవలెను. అమితపదముండఁబట్టి ప్రతాపపదము విశేషణకుఁజేరినది కావున విశేష్యంబు రుద్రపదమేయైనది. ఇట్లుగుసపుడు విశేష్య మైన ప్రతాపరుద్రపదము లేనందున ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని దీసికొనుట సందర్భింపదు. ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు తురుష్కుప్రవేశ పంచపాండ్యసమకాలికుఁడు కాఁడు. అమితప్రతాపవిశేషణస్వరసమువలన నీరుద్రుఁడు రుద్రదేవితో యైయుండునని తోచెడిని. యవనపంశ్చపాండ్య

కాలసహకారమున నితరదోషములకుఁ బ్రసక్తి గలుగదు. కాబట్టి రుద్రాంబిక కాలములోఁ బైచారలుండఁగ నీయుద్ధము జరగి యుండఁ గలదు. ఈవాక్యము మద్రాసులోని పై భాండాగారములోనున్న నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-12 14-3-4 గలప్రతులలో నుక్కటేవిధముగ నున్నది. నేను స్వయముగ వానిం జదివి వ్రాసి తెచ్చినాఁడను. కాబట్టి యీపాఠమే సర్వసంప్రతిపన్న మని గ్రహింపఁదగినది. “ఒకవేయియశ్వాల నెనరఁబ్రతాప” అను పాఠము పై పుస్తకభాండాగారమున నుక్కటప్రతియందును వ్రాయఁ బడలేదు. కాన నది క్వాచితక్రపాఠమే కాని సర్వసమ్మతంబు గాదు.

ఈపాఠములందు వాస్తవము దెలియఁ గోరువారు పై లైబ్రరీలోఁ దెలియనగు. ఇట్లు యుద్ధకాలము జేతిరెడ్డి యనంతరకాల మని సామాన్యరూపముగను రుద్రయనసపంచపాండ్యసమావేశ కాల మని విశేషరూపముగను నిరూపింపఁబడినది. అక్కాలము 1294-1295 సంవత్సరములకాలం బగును, మఱికొందఱు రాజులు గూడ నీయుద్ధ కాలమునకు ఘట్టించున్నారు.

పల్నాటియుద్ధమునకు పీఠభల్లాణుడు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రమున నున్నది. ద్వారసముద్రపుభల్లాణులలో మూడవవాడు 1276 మొదలుకొని 1310 వఱకు నుండినవాడు. అతఁడు 1290 పైని జరిగినయీయుద్ధకాలమున నుండ వచ్చును. చాగిపోతరాజు 1199 లో నున్నవాఁడని రావుగాను తలంచినవారు. అతనితరువాతివాఁడగు పోతరాజో యెఱపోతరాజో యై యుండు నని నాయభిప్రాయము. రామవిలాసములో నేనుఁగులక్షణకవి చాగిపోతరాజునకు నరిసింహరాజు అతనికి పోతరాజు మాచరాజు వారిలో మాచరాజునకు నెఱపోతరాజు జన్మించినట్లు వ్రాసియున్నాడు. చాగిపదము వారికి గృహనామము. రెండవ కేతరాజుపుత్రుడు కేతన శ్రీ. శ. 1240 లో జేల్వారి

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

రామేశ్వరాలయములో “గణపయదేవరచివ్య శ్రీపాదపంకజభక్తిపరాయణుండైన కేతనబాలుండు” అని శాసనము స్థాపించినవాఁ డీయద్ధకాలమునఁజు నుండఁగలడు. ఇదిగాక మణిదెం సోమేశ్వరాలయమున గరుడస్తంభముమీఁద నున్న కోటకేతుని మఱియొక శాసనములో “శాకాబ్దే రామబాణశ్రీతిశశిగుణితే ... దొడ్డకేతవీరేశ” అనియు “స్వస్థిచతుస్సుగ్ర ... శ్రీమన్మహామండలేశ్వర కోట దొడ్డనామాది సమస్తప్రశస్తిసహితం గేతరాజులు” అనియు, నున్నది. ఇది మనరెండవకేతరాజునకుఁ బుత్రుండు చినకేతరాజు పుట్టినతరువాత వచ్చిననామముగా నున్నది. ఎట్లైనను మఱియొక చిన్న కేతరాజున్న నే యీదొడ్డపదము సార్థకమగును. ఆకేతరాజువ్వఁడో వాఁడే యీయద్ధకాలమున వచ్చియుండును. దొడ్డకేతునియద్దామస్థితిని నతనిమామ లగు పూర్వచాళుక్యుల సామ్రాజ్యమును బరిశీలించినచో మాఘలవీరరెడ్డిచింతపల్లిరెడ్డును వెంటఁ బెట్టుకొని నాయకురాలిపనుపున బ్రహ్మనాయనికడకు సంధికిఁ బోయినవాఁడు ఆదొడ్డకేతరాజుగాక సామాన్యస్థితి గల మఱియొకకేతన యని తెలియఁ గలదు. ఇతఁడు లిఖితపుస్తకములలో “కోటకేతన్న కేతన” యనియే వ్రాయఁ బడినవాఁడు.

ఇంక ధరణికోటభీమరాజు వీరసోముండు వెలనాటిచోడగొంకరాజు కేషించి యున్నారు. సరిపడినను సరిపడకపోయినను వారు వ్రాసినవారల నెల్లరను వ్రాయవలె నను నియమము లే దని వెనుక వ్రాసితిని. వారు లేకపోయినంతమాత్రమున నిర్ణీతమగు యద్ధకాలమునకు భంగము రాదు. అక్కాలమున మఱియొక ధరణికోటలో దక్షుండై సభీమరాజుండిన నుండవచ్చును. కేతరాజు ధరణికోటపురాధికారము లేక కోటగృహనామము గల మఱియొక్కఁడై యుండిన నుండవచ్చును. కాన నేకకాలమున వారిద్దరినమావేశము విరుద్ధము గాదు.

వెలనాటి చోడగొంక రాజునామము పల్నాటిచరిత్రమునఁ గాన రాను. అప్పటికి వారిస్వాతంత్ర్యమే శమించినది. కావుననే సమీప బంధువు లగు ప్రాచ్యచాళుక్యుల కాశ్వాసము గాని యుద్ధమున వారి ప్రచారము గాని లేదు. “మామగురమగొంక మహిపాలునకును” అనుపాఠము కాలవిరుద్ధము. 1127 మొ 1158 నటకే యతనిపరిపాలనము కానవచ్చుచున్నది. ఆతనిపుత్త్రిఁ డగురాజేంద్రచోళున కానామ మున్నను సతఁడు సలగామునకు మామగఁడు. అనుగురాజునకుకా లికుఁడును గాడు. “వెలనాటిచోడుండు విక్రమాధ్వంసుడు” అనుచోట నున్న వెలనాటిచోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజు పుత్త్రిఁడైన రాజేంద్రచోడుఁ డనియు, సతనికిఁ గుళోత్తుంగచోడగొంకరా జని నామాంతర మున్న దనియు, వ్రాసినయుమాకాంతము గారు వెలనాటి చోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజును జతుర్థకులజు లన వ్రాసి యింక నీవిషయము విచారణీయ మని వ్రాసిరి. కాబట్టి వెలనాటిచోడుఁడను వాఁడు సలగామునిమామ యైనగొంకరాజుకాఁడు. ఇకఁవాఁ డెవ్వఁడైన సగుంకాక. ఆపేరిటివాఁడు యుద్ధకాలమున నుండుటయే మాకు ముఖ్య మున్నచో కృష్ణాజిల్లా తలగడదీవిలోని శాసనమునందు వెలనాటి చోడయ్య అనువాడు 1343 లో నుండె నని వ్రాయఁబడినట్లు నుయల్ గారు వ్రాసినారు. కాబట్టి యాతండ్రి యతనిపూర్వుఁడో యుద్ధకాల మున నుండవచ్చు నని తలంప వచ్చును.

ఇందువలన రావుగారు 191 పేజీలో “వెలుగోటివారి వంశ వృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలనిర్ణయాదివిషయములను బట్టి చూచినను బేతరెడ్డి ... మూలపురుషుడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు.” అని మొదలిడి వ్రాసినయాక్షేపగ్రంథ మంతయు దత్తోత్తరం బైనది. తమచే నిర్ధారించఁబడిన పల్నాటియుద్ధ కాలవిరోధమే కదా వారిప్రబలాక్షేపము. అది పరిస్పృతంబైనదనుట

యీవిమర్శము చూచినవారికి విశదంబు గాకపోదు. ఇదిగాక 188 పేజీలో “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి రావుగారు వ్రాసిన (2) గుర్తుగల హేతుగ్రంథము నాఁడే నిర్దేశంబయ్యెను. ఇట్లుగునపుడు పై సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దన్నమాట నిలువఁ జాల దనుట తెల్లంబు. మరియు సీయుద్ధకాలప్రతిబంధముననే రావుగారు పదవ ప్రకరణములో “అయినను వీరిని బ్రహ్మనాయనిజ్ఞాతి కోటిలోని వారి గా నంగీకరింపవచ్చు” ననియుఁ బల్నాటిచరిత్ర యుపోద్ఘాతము 41 పేజీలో నుమాకాంతముగారు చెవిరెడ్డి బ్రహ్మనాయని వంశమున నతనితరువాతి వాఁడనియు నంగీకరించివారు. ఈ ప్రతిబంధము నివర్తించినపుడు వారు బ్రహ్మనాయనిని బేతాళనాయనియనుమనిగ నంగీకరింపఁమికిఁ గారణము లేదు. ఇంకొకటి. చాగి బేతరాజునకు ననుగురాజునకు నామభేదము సంతానభేదము పిత్రాదినంబంధిభేదము మున్నగునవి యెన్నియో యుండినను రావుగారు 7 వ ప్రకరణమున చాగి బేతరాజు ప్రసక్తియందు “పల్నాటిలోని శాసనములోఁ బేర్కొనబడిన చాగి బేతరాజునకే యనుగురాజు నామాంతరము గలదేమో యని సందేహము కలుగుచున్నది” అని వారిచివరకు నభేదముఁ జెప్పఁ జూచినవారు పై భేదములు లేని బేతిరెడ్డి బేతాళనాయక బేతినాయకులకు భేదము సాధింపబహుభంగులఁ బరాక్రమించుట వింతగా నున్నది.

ఇక నేమైన దేశవిరోధ మున్నదని యెంతుచేమో అదియుఁ జాతము. పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయనికి దేశకృత్యము పిల్లలమఱ్ఱిశబ్దముచేతనే వ్యాఖ్యాతంబు గదా! బేతిరెడ్డికి బేతినాయనికి నగపడెడు దేశభేదము బేతినాయుడు ఆంధ్రదేశము వాఁడా? ఆర్యావర్తదేశమువాఁడా? అని విమర్శించి నిర్ణయించినచోఁ దొలంగును. మొదటిపక్షమునఁ బల్నాటిచరిత్రములోనార్యా

సర్తమునుండి యనుగురాజువెంట దొడ్డనాయుడు వచ్చినాఁ డని వ్రాయుట విరోధించును, రెండవపక్షము నవలంబించినచోఁ గులగోత్ర నామవిరోధములువచ్చుచున్నవి. పల్నాటిపేర చరిత్రమున బేతినాయుడు వెలమకులమువాఁడని చెప్పబడినది. వెలమ కష్టు కాపు అనునవి మన యాంధ్రదేశపునాలవజాతివారిలోఁ గలతెగలవారలయందు రూఢము లనుట శ్రీనాథభీమఖండారులవలనను అనుభవమువలనను దెలిసినవిషయమే కదా! ఇట్టి నామము గలతెగ యాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబుగాని యార్యానర్తమునఁ గాదు. కేచర్లగోత్రము తద్గామవాసమునఁ గలిగిన దని “ఏయూర నుండిన యాయూరిగోత్రంబు” అని మొదలుగాఁ బర్తనాయకచరిత్రాదులందు వ్రాయఁబడినది. అగ్రామ మాంధ్రదేశమున నుండుటయు నాశబ్దము తేఱుచు చెల్లువు శబ్దములచే నిష్పన్నం బగుటయు సుప్రసిద్ధంబు. కాబట్టియే అనపోతానాయని అయ్యనప్రాలిశాసనమున స్తో. తస్య గోత్రా ణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే” అని వ్రాయఁబడినది. కాన వీరిగోత్ర మాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబు కాని యార్యానర్తమునఁ గాదు. బేతినాయుడు దొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలగుశబ్దము లాంధ్రభాషాశబ్దములే కాని హిందుస్థానిభాషాశబ్దములు గావు.

కాబట్టి వీరు తొలుతనుండి యాదేశమువారే యను రెండవ పక్షము నవలంబించినచో నీ కులగోత్రనామములు విరోధించును. అందువలన నీదేశమునుండి యాదేశమునకు నేతద్వంశీయు లెవరో బోయి యుండవలెను. ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు వెలమలగోత్రనిర్ణయము బేతిరెడ్డినాయుడు చేసినట్లు పర్తనాయక చరిత్రాదులవలనఁ దెలియుచున్నది. కాన నాతనితరువాతివారే యార్యానర్తమునకుఁ బోయి యుండవలయు.

పరిశీలింప దామానాయుఁడే తొలుత నార్యావర్తమునకుఁ బోయి నవాఁడని యెంచవలెను. బేతినాయుఁడు మున్నగువారు కాకతివారి యొద్ద నైనాపత్యాదులలో నుండుఁగాఁ దత్పుత్రుండు హైహయఁడగు పల్నాటియనుగురాజునొద్ద సమాత్యండుగా నుండవచ్చును. అగేక దృష్టాంతములవలన దామానాయుఁడే యిచ్చటనుండి యనుగు రాజునొద్దకుఁ బోయినవాఁడని యేర్పడును. చెవిరెడ్డి బేతీరెడ్డి బేతినా యకులపుత్రులలోఁ గలనామభేదమునుగుఱించియు నితిరవిషయములను గుఱించియు విస్తరముగ నెనుకన్రాయంబడియెను. యుద్ధకాలముమార్పు టవలనఁ గాలాపేక్షములగు నాక్షేపము లన్నియు దూరాపస్తము లైనవి.

ఒక్కటిమాత్రము శేషించినది. రావుగారు మల్లనాయనికి నెఱ్ఱిక్క శాసనమునాఁటికి సంతానమే జనింపలేదని సంతానాభావ పక్షమును దొలుత నెఱ్ఱికొని తరువాత “ఒకవేళఁ బుట్టినా రను కొన్నను” అని సంతానసద్భావపక్షమును దీసికొని దోషము లీయ నాగి “మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రు నితో ... సమకాలికుఁ డయ్యెను” అని మరలసంతానాభావ పక్షమునే యుపసంహారవాక్యమున ననబరిచి దోషము లిచ్చి యున్నారు. ఇది ప్రమాదజనితమో మఱియెద్దియో ఖోలపక యున్నది.

ఏతదాక్షేపమధ్యమున “ప్రపితామహుండు పితామహుం డు మనుమండు వయస్సువచ్చినమునిమనుమండు నేక కాలమున నున్నవారని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇది యెంతయు నసందర్భముగా నున్నది కదా” యని వ్రాసినారు. ఏలవ్రాసిరో ఖోలపదు. లోకముఁగో వయస్సువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికు లగువార లెందఁగో విషయ బహుచున్నారు కనఁబడుచున్నారు. మనముచూచుటకు కేవలము నిరుపదిసంవత్సరములమీఁదఁ బుత్రుండు నలువదిసంవత్సరములమీఁదఁ బౌత్రుండు

నలువది సంవత్సరములమీఁదఁ బ్రపౌత్రుండును బుట్టినవారికి నెనుబది సంవత్సరములమీఁదఁ వయసువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికులై యుండుట వింతగాఁ దోఁపదు.

ఇదంతయుఁ బరిశీలించినపండితోత్తములకు 194 వ పేజీలో రావుగారు “కాబట్టి తేలిసపర్యవసాన మేమనఁగా వెలుగోటివారి వంశ చరిత్రమును తద్వంశవృక్షమును చరిత్రమునకు విరుద్ధముగాఁ గూర్పఁబడిన వనియు వానిని సంస్కరించుకోవలసి యున్న దనియు స్పష్ట మగుచున్నది” అని వ్రాసినవాఁత భేర్యాదిధ్వనివలె నిరర్థకంబనియు నీవాక్యమునకు విచారలేశము లేక వ్రాసినరావుగారి గ్రంథమునందే సమన్వయము కాఁదగియున్న దనియుఁ దేటపడకపోదు. విస్తరభీతిచే వివరింపఁ జాలకయున్నాఁడను.

ఇది యాణిప్రకరణవిమర్శము.

ఆక్షేపసమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. బేతీరెడ్డి జ్యేష్ఠుండు, నామిరెడ్డి క నిష్ఠుండు.

సమాధానము. ఇది నిరాధారము. 1195 వ. సంవత్సరమున నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింపకుండుట బేతీరెడ్డి జ్యేష్ఠులకుఁ గారణము కాఁజాలదు. బిరుదములను వహించుటయు వహింపమియు వారివారి యిచ్చాధీనములు కాని యితరాధీనములుకావు. పేజీ 5 మొ. 8 పటకు.

(2) ఆ. 1199 వ సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి మరణించినాఁడు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణము లేదు. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతీరెడ్డి మరణమునకుఁ గారణము కాదు. 1208 వ సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి జీవించియున్నట్లును ఎఱ్ఱకొనువాసినీచిహ్నములు ధరించియున్నట్లును నామేశాసనమున వ్రాయఁబడినది.

8-20

(3) ఆ. బేతీరెడ్డికిఁగూర్చి బట్టలచే నశత్రుయు శత్రుయనేకగాధలు కల్పింపఁబడినవి. వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు బేతీరెడ్డి గొప్పతనలన గౌరవింపఁబడినాఁడని మొదలయిన విషయములు బట్టలపొగడ్తలను నన్ని వ్రాసినారు. పద్మనాయకచరిత్రాదులయందు బేతీరెడ్డియే బేతేశనాయకఁడని చూపినచోగువులు పరస్పరవిరుద్ధములు. ఈగ్రంథములలో నశత్రుయులు నశత్రుయులు శత్రుయేమియు లేనియొకరినొకరిని గలవు.

స. ఇ దంతయు వంధ్యప్రతిజ్ఞయే కాదు. పరిహించునది కాదు.

21-38

(4) ఆ. బేతీరెడ్డికి చివ్విరెడ్డియని నామము లేదు. ఎఱ్ఱకొనాసనములో చివ్విరెడ్డిపేరు వ్రాయక బేతీరెడ్డిపేరే వ్రాయఁబడియున్నది.

స. శాసనములలో జన్మనామమే నామము. ఇందు చనునియమము లేదు. కాకతిరుద్రదేవునిశాసనములోఁ గాకల బిర్రల జా "శ్రీమ

శ్రీధరునమల్లగా అని బిరుదనామము చేతనే వేర్కొనబడినాడు కాన బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డియనునాచును కలదు. 39—43

(5) ఆ. బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాడు. దాని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములు.

స. దీని కివి హేతువులని యెవరును వ్రాయలేదు. అట్లు తలంచుట భ్రమము. ఇప్తసంపాదకమును గాదు. 44—8

(1) హేతువు. వెలుగోటివారినింశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డిగారను పూర్వగ్రంథములకు విరుద్ధముగాఁ గల్పించినారు.

సమాధానము. ఆగ్రంథకర్తలిటులు కల్పించియుండినచోవారి గ్రంథ మవిశ్వసనీయం బైనం గానచ్చును గాని యందువలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 45—8

(2) హే. పూర్వగ్రంథములలో వేనిలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డిపేరు నూతనగ్రంథకారులు కల్పించినారు.

స. ఉపోద్ఘాతము 4 వేజీలో బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డినామ మున్నదని స్పష్టముగ వ్రాసియున్నారు. ఆగ్రంథము నామూలాగ్రముగఁ బఠించితి నని వ్రాసిరిగాని పఠించినవారు కాదు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడనుటకు హేతువును గాదు. 51—52

(3) హే. చెవిరెడ్డివృత్తాంతము వారువారు వేర్వేరుభంగుల వ్రాసినారు.

స. ఆవృత్తాంతమెటులు వ్రాయఁబడినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 53

(4) హే. లేచఁడు మూడు పరములు గోరినట్లు పూర్వగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో నొకవరుమే వ్రాయఁబడినది.

స. శాసనాది ప్రమాణములను బట్టి నూతనగ్రంథమున నొకవరుమే స్థాపింపఁబడినది. 54—55

(6) హే. చెవ్విరెడ్డిని గొప్పతి సమ్మానించినతరువాతఁ గవులు వేడికతో బేతాళుఁడని పిలిచింట్లు చెప్పఁబడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునఁ జెవిరెడ్డికి గణపతి బేత్రుఁడు బేతాళుఁడని పొరుషునామ మిచ్చినట్లు వ్రాయఁబడినది.

స. “నాఁ డాదిగ సుకీవీలదులు

వేసుక బేతాళుఁ డంచు వేములు దిశలన్”

అనుముక్కను మాత్రమే చూచినారు దానియర్థ మేమో దాని పూర్వోత్తరసందర్భ మేమో పరిశీలించినవారు కారు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు సాధకమును గాదు. 55—63

(6) హే. పూర్వగ్రంథములలో మూలపురుషుఁడు అదిజగన్నాథరావు యొద్దిరెడ్డి అని చెప్పి యుండఁగా నూతనగ్రంథమున హేమాద్దిరెడ్డి యని వ్రాయఁబడినది. నామిరెడ్డి ఎట్టుక్కునాని శాసనములలో నీ పేర్లు లేవు.

స. బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు ప్రోలిరెడ్డిమొదలగువా రున్నమాత్రమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంగము లేదు. పై యుపోద్ఘాతము నాలవవేతీ చూచియున్న నీయాత్మేషము చేయరు. చేసిన నది ప్రతిజ్ఞాతాంశనిర్వాహకమును గాదు. 63—65

(7) హే. ఎట్టుక్కునాని శాసనములో బేతిరెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినట్లు వ్రాయలేదు. బేతిరెడ్డి కిరీటాధిపత్యము ల్లింపలేదు.

స. ఆ శాసనార్థము పరిశీలించినచో నీయాత్మేషమున కవకాశముండదు. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయవలె నని నియమము లేదు. శాసనానుదాహృతవిషయముల నెన్నింటినో వీరు వ్రాసిరి. 65—80

(8) ఆ. వీని నన్నింటిని జూడఁగా చెవ్విరెడ్డిగార విశ్వాసపాత్రము గాదని తేటపడఁగలను.

స. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడని సాధింప నుపక్రమించి యిట్లువనంహారము చేయుట శాస్త్రసంప్రదాయవిరుద్ధము. 81

(9) ఆ. బేతిరెడ్డి పై సంస్థావాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు.

స. దీనికై వీరుచూపిన హేతువులు నిరర్థకములు. 82—83

(1) హే. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో బేతారనాయనికి దామా నాయఁడు మొదలగునారు పుత్రులని వ్రాయఁబడినది. పల్నాటిపరచరిత్రములో బేతారనాయనికి దొడ్డనాయఁడు పుత్రుఁ డని వ్రాయఁబడినది.

స. ఇది బేతారెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నెట్లు చూచిన సాధింపదు. దామానాయని కది నామాంతరము. 83-87

(2) హే. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁ డనియు మల్లనాయఁ డనియు నామాంతరములను కల్పించియున్నారు.

స. దామానాయని కెన్ని నామములు కల్పించినను నది బేతారెడ్డి మూలపురుషతకు భంజకముకాదు. చరిత్రమాలం దొక్కొకనికి నెన్నెన్నియో నామము లగపడుచున్నవి. 90

(3) హే. దామానాయనికి మల్లనాయఁ డని నామాంతర మంగీకరించినను ఎఱ్ఱక్కడవి కాననమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింప లేదు.

స. శాసనములలో వ్రాయఁబడిన తదభావము సిద్ధింపదు. 94

(4) హే. పుట్టిసారముకొన్నను శిశువులై యుండురు. అట్టివారు 1182 లోపల జరిగిన యుద్ధమునాటికిఁ బ్రాధాన్యై యుండుట యసంభావితము.

స. ఆయుధము 1182 లోపల జరిగిన దనుసిద్ధాంత మనేక యుక్తిప్రమాణములచే నిరసింపఁబడి 1295 లోపలజరిగిన దని బహు ప్రమాణములచేతను యుక్తులచేతను స్థాపింపఁబడినది. 96-152

(5) హే. 1208 నాటికి జీవించియున్న దొడ్డనాయఁ డనెడుమల్లనాయఁడు 1182 లోపలనే మృతినొందవలసినదురవస్థ పట్టినది.

స. యుద్ధకాలము మాఱుటచే నీదురవస్థ లేదు. 155

(6) హే. అనపోతమాదానాయకులు పన్నియనాయని నుండియు సింగభూపతి దాచానాయని నుండియుఁ దమశాసనగ్రంథములలోఁ బంకాభిషేకము చేసినందున బేతారెడ్డియుఁ దత్పుత్రులునుఁ బైసంస్థానాధిపతులపూర్వులు కారు.

స. వారలు తమప్రపితామహునినుండి పురుషత్రయమునే వర్ణించి యున్నారు. వీనిలో నెద్దియుఁ బ్రతిజ్ఞాతసాధకముగాదు. 95-96

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

ఆంధ్రచరిత్ర దీశమప్రకరణ విమర్శము.

చిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమును వెలమవీరుల చరిత్ర మనునాపముతో నుపక్రమించి 285 పేజీలో “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదైనను ” అనువటకు 16 పేజీలు వెలమవారికులముగోఁ గొన్ని దోషము లున్నట్లు ప్రకటించినారు. ఉపక్రమమున “ వెలమ వీరుల చరిత్ర ” మని వెలమసామాన్యచరిత్రముగాఁ జూపినను, నుపసం హారమున “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదైనను ” అని విశేష పర్యవసానము చేసినందునను జనకు పద్మనాయకు లగుదామానాయక ప్రభృతులచరిత్రము వ్రాసినందునను నింకఁ గొన్ని సందర్భములవలనను నీచరిత్రము పద్మనాయక వెలమచరిత్రమే కాని వెలమసామాన్యచరిత్రము గా దని తేటపడఁగలదు. కావున నిందు వ్రాయఁబడు దోష ములకుఁ బద్మనాయక వెలమలే లక్ష్యములుగా నుండఁగలరు.

ఇందుఁ గొన్ని దోషములు వారలయందుఁ బ్రయోగింపఁబడు చున్న వెలమ పద్మజ పద్మనాయకాది శబ్దములను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని వారలం గూర్చిప్రవర్తించియున్న పద్మనాయకచరిత్రాదులను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని స్వమతిపరిణామమాత్రమును బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియైనై యున్నవి. వీనిలోఁ బ్రథమాక్షేపము క్రిందివిధముగ నున్నది.—

“ వెలమలు సంస్కారశూన్యులై శూద్రప్రాయులైన క్షత్రియ సంతతివారమనియు సచ్చాదులమనియుఁ చెప్పుకొను తెగలవారిలో నొక్కరుగ నున్నారు. ఈ తెగవారిని గూర్చినచరిత్రము సాంతముగ నిం దుఁదెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవల కైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానరబడుచున్నది. వెలమశబ్దము వెల్లెన్నే శబ్దము

నుండి పుట్టిన దని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. వెళ్ళానై యనుగా నీరు గట్టువారు వ్యవసాయకులు అని యర్థము. వర్తశబ్దభవము వెల మశబ్ద మని చెన్నపురి రాజకీయకలాశాలయందు సంస్కృతోపన్యాస కులుగా నుండి కీర్తిశేషులైన యం, శేషగిరిశాస్త్రిలవారు శబ్ద శాస్త్ర మనుతమగ్రంథమందు వ్రాసియున్నారు. దక్షిణహిందూస్థాన ములో వర్తశబ్దము నామములతుదను జెప్పుకొన్నవారు పల్లవులు కదంబులు చాళుక్యులు మొదలగువారుగ నున్నారు. పై కలాశాల యందు శేషగిరిశాస్త్రిలవారికిఁ బూర్వ మాపనియందే యుండిన ఆప ద్ధుగారు పల్లవులే వెలమ లని వ్రాసియున్నారు” అని.

దీనిపై నిది విచారింపవలసియున్నది. వెలమశబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను ఎన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవ మనుటను పద్మ నాయకబోధకం బగుటను నేమైన నాటంకపఱచునా? ఆటంకపఱచు నన్నచోఁ దత్ప్రకారం బెద్దియో యగపఱచుట యావశ్యకంబు. కానిచోనేలయూన్మథాశ్రమము? వర్తశబ్దభవ మగు వెలమశబ్దము పద్మ నాయకబోధక మగుటను వెళ్ళానై శబ్దభవ మగునది స్వాభిమతార్థబోధక మగుటను వా రంగీకరించిన యట్లే కదా? అని.

ఇదిగాక శబ్దములు కొన్ని సమానానుపూర్వ్యులై యుండినను భిన్నభిన్నధాతునిష్పన్నంబులై యుండును. ద అనుశబ్దము దాధా తువునుండియు వోధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. కృత్ అను శబ్దము కృధ్ ధాతువునుండియు క్కాధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. దానంజేసి వాని కర్థభేదము గూడఁ గలదు. అయినను బ్రక రణాదిసందర్భోచిత మగునర్థమే గ్రహింపఁ బడుచుండును కాని యప్ర కృతానుచితార్థము గ్రహింపఁబడదు. విష్ణుసహస్రనామములలోని శ్రీదః అనుదానికి శ్రీని భంగపఱచువాఁ డనియు ప్రియకృత్ అనుదానికిఁ ప్రీతిని భంగపఱచువాఁ డనియు నర్థము చేయుట హరిశబ్ద మనేకార్థక

మని హరివంశే అనుచోట కప్పను కోతిని గ్రహించిన ట్లనుచితం బగును కదా! అట్లు వెలమశబ్ద మనేకాక్షక మని పద్మనాయకుల ప్రస్తావనన నీరుగట్టువా రినునగ్ధముఁ దీసికొనుట యచుచితం బగు ననుట తెల్లము. లేనియగ్ధము పానగింపఁ జూతమన్నఁ బొసంగదు. ప్రత్యక్షప్రమాణవిరుద్ధం బగుప్రమాణాంతరము దుర్బలము. ఏనాఁడో యెవఁడో యట్టివాఁ డుండు నని యూహించుట నిలువఁ జాలనిదియునతి ప్రసక్తంబును. కావున వెలమశబ్దమున కపార్థముకల్పించి పద్మనాయ కకులమునందుఁ గళంకమారోపించుటకు వలెనులేదు. ఈశక్తము నిర్వహింపదనియే కాఁబోలు రావుగారు దీనిని విడనాడి మార్గాంతరము ననుసరించిరి. ఆమార్గ మిటు లున్నది.—

“ శబ్దవృత్తియెటులుండినను వెలమవారును కన్తువారిపతెమి శ్రజాతివారని చరిత్రము వేనోళ్ళ జాటుచున్నది. చరిత్రమునందు రెడ్లకును కన్తువారికిని వెలమవారికిని సంబంధములు గానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రముచేత నీమూడు తెగలవారు నొక్కతెగలో నుండి యేర్పడినా రని చెప్పటకును సాధ్యపడదు. ఈమూడు తెగలకు జన్మస్థానములు గొల్లజాతులును పల్లెజాతులును వై యున్న నని చరిత్రమందు దృష్టాంతము లనేకములు గానం బడుచున్నవి. ఆంధ్రసామ్రాజ్య విజృంభణకాలమున యదువృష్టి భోజాంధకు లనెడుగొల్లజాతివారికిని యవనశకపన్థావారులకును గలిగినసమ్మేళనమున నూత్నరక్త మీజాతులయందుఁ బ్రవహింపఁగా నీరలు విజృంభించి గంగాతీరము మొదలు తొని కన్యాకుమారివఱకుఁ గలదేశములను వేర్వేలుకాలములందు వేర్వేలుగృహనామములతోఁ బాలించుచు వచ్చిరని చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని.

రావుగారు మొదటియాక్షేపమును స్థాపింపక జాతి వచ్చుటయు నీయాక్షేపమునఁ బేరు నూరును చెప్పక “ చరిత్రము వేనోళ్ళజాటుచు

న్నది. చరిత్రమునందు... గానం బడుచున్నది. చరిత్రమునందు దృష్టాంతము లనేకములు కానంబడుచున్నవి. చరిత్రము సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది” అనిచరిత్రపదమును జేర్కొనుటయుఁ బాడ “విషం భవతు వా మావా ఫటాటోపో భయంకరః” అనున్యాయము ననుసరించి ప్రమాణము సున్నయైనను నెన్నియో ప్రమాణము లున్నట్లు సామరజనమనోవ్యామోహము గాఁ జరిత్రపదము నలుమాఁ జూపుత్తి పెట్టి మనసున నున్న మాలిన్యమును బయలు పఱచి రని తోచించుచున్నది. కాదేని దానిపే రెద్దియో యేపండితునిచేత వ్రాయఁబడినదో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాయఁబడినదో యింనుకైనను వ్రాయుదురు. ఒకవేళ గ్రంథవిస్తరభీతినో వ్రాయ నవకాశము లేమినో వ్రాయుట యనావశ్యక మని తోచియో వ్రాసినారు కా రనుకొంద మన్నను, అట్లను కొనుటకు వీలు లేదు. శ్రీనాథుఁడు మొదలగు పెక్కుండుకవులచే వేలు వేలు గ్రంథములమూలమున విశ్వవిఖ్యాతంబు గావింపఁబడిన పల్నాటిపీఠచరిత్ర మంతయు నోపికతో నొకప్రకరణముగ వ్రాసిన మహానుభావులకుఁ జరిత్రము వేరు వ్రాయుటయందు గ్రంథవిస్తర భీతి గాని య దేవనిగఁ గూర్చుండినవారి కవకాశము లేమి గాని యడ్డములైయుండు సన్న విషయ మెవరును విశ్వసింపరు. ప్రసిద్ధులందు దోషారోపము సేయ సమకట్టినప్పుడు దానికిఁ గావలసిన సాధనసామగ్రి ప్రదర్శించుట యత్యంతావశ్యక మనుట లోకవిదితము. కాన ననావశ్యక మని యెంచ నవకాశమును లేదు. ఇట్టిస్థితిలో వీరు మానధారణము చేయుట పైన్యాయమునే స్మరింపఁ జేయుచున్నది.

ఇప్పటిచరిత్రగ్రంథకారులకుఁ గొందఱకు నేనాఁడో మరణించి మట్టిలోఁ గలసిపోయినవారిని లేవనెత్తి యశ్రుత దృష్టపూర్వములగు శౌర్యధైర్యాదిలోకోత్తర గుణరత్నములతో వారల నలంకరించుటయు

నుత్తమ స్థితిలో నున్న యిప్పటివారిని వినని కనని దూషణములచే నధః కరించుటయు నై జంబై కనుపట్టుచున్నది.

ఇంక వెనుక పేజీలో “ఈశైవ్యవారిని గూర్చి చరిత్రము సాంతముగ నిందుఁ దెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱకైనను వినఁించుట యావశ్యకముగఁ గానం బడుచున్నది” అని వ్రాసిసగ్రంథముచే వారు ప్రమాణములు దెలుపుటకు సాధ్యపడకపోయినను దోషము లారోపించుట యావశ్యకముగ నున్నది అని స్వాభిప్రాయమును దేటవఱచినారు. ఇదిగాక యీ పేజీ ఫుట్నోటులో “వీరిని గుఱించి సాంఘిక చరిత్రము (ఎన్నఁడో తీరిక కలిగినపుడు) వ్రాయఁబడు” నని వ్రాసినారు. కాఁబట్టి పై యాక్షేపములు చేయుట సరి గా దని యనవత్తురు. అట్లనరాదు. కేవలము పరహృదయానందసంధాయకులగుసజ్జనుల కిది ముఖ్యధర్మంబై యైన నుపపత్తిప్రదర్శనమున కవకాశమెప్పుడు గలుగునో అప్పుడే యీపనికిఁ బూనుట సముచితంబుగదా!

ఇప్పుడు వారి మనసునఁ బెట్టుకొన్న చరిత్రం బెద్దియై యుండునో మనము కొంచె మరసి చూతము.

చరిత్రములు మహర్షి ప్రణీతములు మహాకవినిబద్ధములు దేశ సామాన్యచరిత్రములు స్థానికచరిత్రములు మొదలుగా ననేకరూపములై యున్నవి. వీనిలో స్థానికచరిత్రములు శాసనాది ప్రమాణసహకారమున్ననే గ్రాహ్యంబులు. దేశచరిత్రంబులు నింతియే. వీరభద్రరావుగారు గూడ 12 వ ప్రకరణము మొదటిపేజీలో “స్థానికచరిత్రములోని విషయము లన్నియు పరమసత్యములను గా మనమెంతమాత్రమును భావింప రాదు. అయ్యవి యవిమర్శపూర్వకముగాఁ బ్రజలచేఁ జెప్పుకొనఁబడునట్టిగాధలను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవి.” అని వాని కగ్రహ్యతం జెప్పినారు. కాన వానివిషయ మెత్తఁ

బనిలేను. వెలమవారలను గుఱించి ఘహర్షిప్రణీత పురాణేతిహాసాది ప్రమాణములు దుర్లభంబు లని తోచెడిని. ఇక మహాకవినిబద్ధప్ర బంధములు శత్రుని ప్రామాణికతనుబట్టి విస్వసింపఁబడు. వానియందీపద్మనాయక వెలమలవృత్తాంత పేర్లు చెప్పఁబడినదో చూడవలసి యున్నది. శాస్త్రోపాస్యవేత్త యై జగత్పీఠిని గన్న శ్రీనాథమహాకవి తనభీమఖండమున.—

“ఉ. తైటభద్రైత్వనైరిపదకంజమునం దుదయంబు నొందె మి

న్నేటికి భూతధానికిని నెంతయు నచ్చినతోడఁబుట్టునై .

హాటకగర్భముఖ్యనిఖిలామరమాళిమహామణిప్రభా

పాటలవర్ణ మైసయొక పావనవర్ణ ముద్వీసంపదకం .”

“వ. అప్పణ్యనంశంబున గంసాసురవిధ్వంసచరణవల్లనంబు దనకుఁ బుట్టినిల్లుగావున గారిణగుణసంక్రమంబున బోలె జామరతోమరచ్చత్రధనుఃఖిలాదిచిహ్నోపశోభితంబై చదలేటిసీటివలని సోదరీయన్నేపాలబంబులుంబోని పావనశ్వతుచిత్రగాంభీర్యమాధుర్యంబులు చరితమసస్వభావచనంబుల ధరియించి పైదోడుం బొదివి విశ్వవిశ్వంభరాక్షీడంబు తనకు విదీర్చినపరమత్మంతి యంతరంగంబున సంతరించి నిఖిలప్రపంచమునకు నాధారంబై ప్రవర్తింపె. అందుఁ బద్మనాయకులను వెలమ లనఁ గమ్మ లన సరిస గ్లనఁ బంట గ్లన బహుశ్రకారశాఖోపశాఖాభిన్నంబు లయినమార్గంబులఁ ద్రిమార్గగంగాప్రవాహంబునుం బోలె గోత్రంబు లెన్నియేనియు జగత్పవిత్రంబు లై ప్రవహించుచుండ . . . . . పంటమహాన్వయంబు” అని వ్రాయఁ బడినది.

ఇందు “పావనపంశము అప్పణ్యనంశంబున జగత్పవిత్రంబులై” అని వ్రాయఁబడియుండుటవలనఁ బై శాఖలవారియందు రావుగారారోపించినకళంకమున కవకాశంబు లేదని తేటపడుచున్నది. వాస్తవ

వమునఁ బద్మనాయకకులము నానాజాతిసంకీర్ణ మును యుండినచో నక్కవిరాజుల్లేల యసత్యములు వ్రాయును? కవులెంతటివారైనను ద్రవ్యలోభమున నట్లులు వర్ణించుట స్వాభావిక మని యనుకొనుటకు వీలులేదు. పంటవారి కంకితముగాఁ జేయుచున్న కవి యొక వేళ వారివలన ధనము నాశించి యుండు ననుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యవస్థలగుపద్మనాయకులవలన నపేక్షించినాఁ డనుకొనుటకు వీలులేదు కదా! ఇట్లగుసపుడు వస్థలగు పంటవారిని క్రిందుపఱచి యవస్థలగు పద్మనాయకులను మొదటఁ జెప్పటచే వారియం దభ్యర్థితత్వం బపరిహాస్య మని వేటఁపడగలదు. ఇందువలన శ్రీనాథకవిరాజు వారివీరివలె ద్రవ్యైకాభిలాషియై యసత్యవాది కాక సత్యమునే పురస్కరించి వర్ణించువాఁ డని స్ఫుట మగుచున్నది. ఇదిగాక రెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలనైర మని రావుగారు బలుతావుల వ్రాసిరి. పంటవారి యాస్థానమున నున్న శ్రీనాథకవి వారికి విరోధులగు పద్మనాయకుల సభకరింపక ముందు వర్ణించినందునఁ బద్మనాయకులు కమ్మ మొదలగు నితరశాఖలవారికన్న నుత్కృష్టు లని యీ గ్రంథకారునియభిప్రాయము గ్రహింపఁదగి యున్నది. వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణరాయలచరిత్రము 13 వ ప్రకరణము 121 వ పేజీని కృష్ణరాయఁడు దాసీపుత్రిఁడు కాఁ డని స్థాపించునపుడు “ ఇంటియ గాక కృష్ణరాయాస్థానకవులలో నొక్కఁ డగునందితిమ్మన తనపారిజాతాపహరణగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున,

క. ఆనరసమహీమహిళా

జానికిఁ గులసతులు పుణ్యచరితలు తిప్పం

బానాగాంబిక లిరువురు

దానవదమనునకు రమయు ♦ ధరణియుఁ బోలెన.

...నాగాంబిక దాసీయువతియే యైనయెడలఁ గులాంగన యనియుఁ బవిత్రచరిత్రము గలదనియుఁ దివ్యసౌందర్యము జేరి యసత్యోక్తులు పలుకును" అని వ్రాసి యున్నారు. అట్లు పద్మనాయకులు పలుజాతుల నుండి గలిగిన తెగవారై యుండినయెడలఁ బావనవర్ణ మనియుఁ బుణ్యవంశ మనియు జగత్పవిత్రగోత్రము లనియు శ్రీనాథమహాకవియేల యసత్యోక్తులు పలుకును? అని పై న్యాయసామ్యమును బట్టి మనము నిర్ధారించుకొనఁ దగియున్నది. ఇదిగాక యింకొక విశేషము. తిమ్మనామాత్యుఁడు రాయలవారి యాస్థానకవియని రావుగారే వ్రాసియున్నారు. అట్టివాఁ డొకవేళఁ బోషకప్రభువులందుఁ భక్తిచేతనో వ్యతిరేకముగఁజెప్పినచో జీవనభంగము కలుగునన్న భయముచేతనో యట్లు చెప్పియుండు నని యనుకొనుటకు వీలున్నది. అట్లయినను రావుగారి కక్కవి చెప్పినవాక్యముగూడఁ బ్రమాణమైనపు డట్టివెవ్వియు లేని శ్రీనాథమహాకవి పద్మనాయకులను బైవిధముగఁ జెప్పియుండుట ప్రమాణ మగుననుటకు సంశయ ముండదు గదా!

ఇదిగాక రావుగారిచేఁ బ్రమాణముగా నెన్నఁబడుచున్నపల్నాటివీరచరితమునఁ గార్తవీర్యనిసంతతివాఁడయి ట్ట్రీయుఁ డయినయ నుగురాజు తనమంత్రుడై వెలమయైన రేచర్లదొడ్డనాయనికుమారునిఁ బెద్దనను దత్తపుత్రునిగా స్వీకరించె నని నుడవం బడినది. ఇందు వలన వారు ట్ట్రీయనంబంధసముచితప్రాశస్త్యము గలవారై యుండి రని యెట్టివానికిని దోషకపోదు. ఒకవేళ వర్ణ్యులప్రాశస్త్యమునకై కవి ట్ట్రీయుఁడు కాకుండినయనుగురాజును ట్ట్రీయుఁ డనియో యాతనిచే స్వీకరింపఁ బడనిపెద్దనను స్వీకరింపఁబడినాఁ డనియో వర్ణించి యుండు ననుకొందమన్నచో యుద్ధమున కాయారాజులు వచ్చియుండి రనువిషయముగూడ ప్రశంసావాదమైయే యుండవలసివచ్చును. ప్రతాపరుద్రవీరభల్లూకాదులచే యుద్ధకాలనిర్ణయము చేసినమన రావుగారపుడు

మానధారణము గలిగి యుండవలసి వచ్చును. కాన నాచారి ననున రింతుట తగదు.

ఇదిగాక సోమదేవరాజ్యములోఁ బ్రతాపరుద్రుడు సభాసదులను గూర్చి పలికినట్లుగా నీక్రిందివాక్యములు వ్రాయఁబడినవి. “ఆరాజు హర్షించి మనంబున విచారించి యిట్లనియె. గణపతిమహారాజు నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వ మిచ్చుటంజేసి బహునాయకంబై యున్నయది. బహునాయకంబు సనాయకంబు నొక్కసరియే కావున నాయకత్వంబున కుత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు. మఱియు నొక్కమాటఁ జెప్పెద. మానధనులును నీతివివేకసంపన్నులును గాంభీర్యసముద్రులును మంత్రవివేకదక్షులును స్వామిహితానుచరులును సచ్చాంద్రులును నైపద్ధ నాయకులు నాయకత్వంబునకుఁ దగుదు రని సభాసమంతోఁ బ్రశ్నింపఁ పూర్వ రాజు వివేకంబునకు హర్షించి ” అని.

ఇందు “నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వంబు లిచ్చుటం జేసి” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకులు నానావర్ణములవా రనియఁ దద్వ్యతిరేకముగఁ బద్ధనాయకు లేకజాతీయులనియు “కుత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు ” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకు లుత్తమవంశమువారు కారనియుఁ బద్ధనాయకు లుత్తమవంశజు లనియు నేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సచ్చాంద్రులయినపద్ధనాయకు లనుటచే బలపఱుపఁ బడినది. ప్రతాపరుద్రుఁ డప్పటిపద్ధనాయకులస్థితిని జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా యట్లు చెప్పి యుండును. శాస్త్రజ్ఞులగు తత్సభాసదులు పద్ధనాయకులయందంతమును జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా పద్ధనాయకుల కుల్లప్రాశస్త్యమును గని పెట్టిపలికినరాజువివేకమునకు హర్షించియుండును. ఇప్పటివారికన్న వారి కీవిషయము చక్కగఁ దెలిసియుండుననుటకు సందేహముండదు కదా.

ఇట్లు భీమేశ్వరపురాణము పల్నాటివీరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకులు సత్కులీను లని చాటుచున్నవి. ఈకృతి కర్తలు పద్మనాయకులయాస్థానకవులు గాని వారిప్రేరణమున గ్రంథములు వ్రాసినవారు కాని వారినలనఁ బ్రతిఫలమును గోరి ప్రశంసించినవారు కాని కారనుట తెల్లము. రాయలవారియాశ్రితులైన కవులు వారిప్రేరణమున వ్రాసినగ్రంథములు ప్రమాణము లైనపు డివి కాక పోవు గదా ! ఇట్టిమహాకవుల గ్రంథములసంవాదంబును బడసి పద్మనాయకులయాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన భానుమతీపరిణయవాసవదత్తా పరిణయాదిగ్రంథములు ప్రమాణము లగునన్న విషయము వ్రాయుట యనావశ్యకము. ఇంతియకాదు. రావుగారు కృష్ణరాయలు దాసీపుత్రుఁడు కాఁడని సాధించునపుడు తత్సహోదగుండగు నచ్యుతదేవరాయలు వ్రాయించినశాసనములోని “తిప్పజీనాగలాదేవ్యోః కౌపల్యాశ్రీసుమిత్రయోః” అనువాక్యమును బ్రమాణముగా నెత్తికొన్నాడు. అట్లు వీరిపూర్వులైన పండితప్రభువులు రచించినగ్రంథములు వ్రాయించినశాసనములు నెన్నియో ఏతద్వంశప్రాశస్త్యముఁ దెలుపుచున్నవనుట లోకవిదితము. సర్వజ్ఞసింగభూపతి తన రసార్ణవసుధాకరమున, “తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో వర్ణో విగతకల్తమః” అనియు నామిరెడ్డి తనశాసనమున “శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితాదుద్భూతే విపులేకులే” అనియు, ఎఱ్ఱక-తనశాసనములో “నిత్యస్తుత్యాచ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్తహద్భిః తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్” అనియు మాదానాయఁడు తనశాసనములో “విష్ణో స్తచ్చరణాద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్ణో గుణార్ణోనిధిః” అనియు వ్రాయించియున్నాడు. ఇయ్యవి వీరికుల ప్రాశస్త్యమును జెప్పుచున్న వనుట వివరింపఁబనిలేదు. ఇట్లు రేచర్లమాధవరాయాది ప్రణేతములగు చంద్రికాపరిణయము మున్నగుగ్రంథములును రేచర్లగోత్రులు గాక తక్కిన

దెబ్బదియాఱుగోత్రములపద్మనాథులు రచియింపించినయందుమఠీ పరిణయాదిగ్రంథములును బద్మనాథులు పవిత్రాస్వయు లని నుడువుచున్న వనియుఁ బైఁ బేర్కొనఁ బడినశ్రీనాథాదిమహాకవిగ్రంథసంవాదఁబునం జేసి యవి ప్రమాణకొటి నధిరోహించు ననియుఁ జెప్పటకు సంశయ మెట్టివాడిని గలుగదు.

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “ చరిత్రము వేనోళ్లఁ జాటుచున్నది చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని మొదలుగాఁ జెప్పినచరిత్ర మెద్ది యైయుండు నన్న సంశయము మఱింత ప్రబలుచున్నది.

ఇక నేమైనఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మియుటులు వ్రాసి యుందురేమో యని విచారింపఁగా నవియుఁ దీసికొన వీలులేదు. వీరు తమకృష్ణరాయవిజయములో 13 వ ప్రకరణమున 119 వ పేజీలో “ శ్రీకృష్ణ దేవరాయఁ డుత్తమక్షత్రియుఁడు గాక దాసీపుత్రుఁ డను నుద్దేశ్యముతోఁ దదనుగుణ్యము లగుకథలు గల్పింపఁబడి సత్యత్వమును దెలిసికొ నెనునందర్భమునఁ జరిత్రకారులకు వేసటం బుట్టించుచున్నవి. మనదేశములో సత్యవంశము లగుచరిత్రములను వ్రాయు నభ్యాసము లేనికారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రమును వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుదోషములుండక మాన ” వనియు “ గ్రంథస్థనిదర్శనము యిండఁగా నయ్యవి విశ్వ సింహక పుక్కిటిపురాణగాథలతోఁ బెనఁగులాడుట యెల్ల నఱచేతిలోనివెన్నముద్దను విడచి మోచేయినాగుటవంటిది కాదే ” యనియు వ్రాసియున్నారు. కానఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మి యిటులు వ్రాసి నారనుకొనుటకు వీలులేదు.

ఒక వేళ కృష్ణ దేవరాయలవిషయములో హరివంశీయులు వ్రాసింపిన శాసనములు తదాస్థానకిపులు వ్రాసిగ్రంథములు వానికి సంవాదములుగా నున్నకొన్నిచరిత్రములు ప్రమాణములుగా నెత్తి

కొని తద్విరుద్ధముగాఁ బ్రకటించినచరిత్రములు పుక్కిటిపురాణగాధల ననుసరించిన వని నిరసించినవీరభద్రరావుగారు పద్మనాయకుల విషయములో నుదాసీను లగుశ్రీనాథాదిమహాకవులచే స్వతంత్రముగా వ్రాయఁబడినభీమఖండము మొదలగువానిలో నొక్కదాని నైన నెత్తికొనక యేతద్వంశీయులచే వ్రాయఁబడినశిలాశాసనములను గ్రంథములను జూడక ఏతదాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన వానపదత్తాపరిణయాదులను జదువక పుక్కిటిపురాణములను నమ్మియే “యీమూఁడుతెగల వారికి జన్మస్థానములు గొల్లజాతులు పల్లెజాతులునై యున్న ” వని వ్రాసియుండినచో “గ్రంథస్థవిదర్శనములుండఁగా...మోచేయిసాకుట వంటిది కాదే ! ” అని వారిచే వ్రాయఁబడినన్యాయము వారిమెడను బడక తీరదు కాఁబట్టి రహస్యముగ వారిచెవికిమాత్రము సోఁగు నట్లు వేనోళ్లఁ జాలుచు నాక్ష్యమిచ్చుచున్న (పేరులేని) చరిత్రమెద్దియో యెంతచూచినను గోచరింపక యున్నది. వీరంతగుట్టుగఁ జెప్పికొన్న చరిత్రము పేరు తెలియక పోయినను అది యప్రామాణిక మని నిశ్చయింప నొక దారిమాత్ర మగపడుచున్నది. అదియెద్దియన. వీరాచరిత్రమున “యదువృష్టిభోజాంధకు లనియెడు గొల్లజాతివారికిని యవనశకఁ ఘ్నవాదులకును గలిగిన సమ్మేళనమున ” అని యుండినట్లు వ్రాసినారు. యదువృష్టిభోజాంధకులు గొల్లజాతి వారిని యెచ్చటను గానంబడదు. మఱి యేమనిన భాగవతసవమస్కంధమునఁ జంద్రవంశము రాజులను చెప్పునపుడు,

“శ్లో. యయాతే జ్యేష్ఠపుత్రస్య యదో ర్వంశం సరస్వభ
నల్లయామి మహాపుణ్యం సర్వపాపహరిం నృగామ్
యదో సుహస్రజి త్కోష్ఠ ర్నలో రిపు రితి శ్రుతాః
చత్వార స్సూసవ స్తత్త్రీ శతజ త్సౌధమాత్మజః
...తస్య పుత్రీకతం త్వాసీ ద్వృష్టిజ్యేష్ఠం యతః కులమ్

మాధవా వృష్ణయో రాజా యాదవా శ్చైవ సంజ్ఞితమ్
...భజమానో భజద్ద్విత్యో వృష్ణి ద్వేవావృధోం భఃః
సాత్వతస్య సుతా సప్త మహాభోజ శ్చ మాలిచ
మహాభోజోఽతిథర్తాత్తా భోజా ఆసం స్తదన్వయే
అంధకస్య సుతా రాజా చత్వారః పృథువిక్రమాః
కుకురో భజమాన శ్చ శుచిః కంబళబద్ధిషః.

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. తద్వ్యాఖ్యలం దీక్షపటి శ్లోకము క్రింద “అంధకా ఏతే వృష్ణయ ఇత్యపిచ్యవహృతాః ” అనివ్రాయఁ బడినది. శ్రీవిష్ణుపురాణాదులందు నిట్లే చూపట్టుచున్నది. కాని యొక చోటనైనను యదువృష్ణిభోజాంధకులు గొల్లజాతివా రని కానం బడదు.

ఇట్లుండఁగా యదువృష్ణాదులు గొల్లజాతివా రని యేపండి తుఁడు వ్రాసెనో యేద్రమాణము ననుసరించి వ్రాసెనో పురాణేతిహా సాదివిరోధము నెల్లు పరిహరింప నెంచెనో తోఁపక యున్నది. ఒక వేళఁ బామరులగు కొందఱు గొల్లలు శ్రీకృష్ణుండు గొల్లవారియిండ్లలో వసి యించుటం జేసి మేము యాదవుల మని చెప్పుకొనుచుండురు. అట్టి వాని నేమైన నమ్మి యాచరిత్రమున నెల్లు వ్రాయఁబడి యుండునోమో? అటులైతచోఁ బైని పేర్కొనం బడిన మహాకవిప్రబంధ శిలాశాసనా దుల నెల్ల దిగ్గఱోచి యంత విమర్శములేక వ్రాసినచరిత్రమును బురస్కరించుకొని రావుగా రిట్లు వ్రాయుట “గ్రంథస్థములగు నిదర్శనము లుండఁగా ... మోచేయి నాగుటవంటిది కాదే? ” అనుస్వోక్తవ్యాయము ననుసరింపక తీరదు. ఇందువలననే 3-4 ఆక్షేపములు నిరస్తంబు లగును.

మూఁడవయాక్షేపము. “వెలమవారు కమ్మవారు నామాం తములను రెడ్డి యనుబిరుదవాచక పదము చేర్చుకొని వ్యవహరింపఁ

బడుచు వచ్చినను, రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థలుగ నుండుచు వచ్చిరి. కమ్మనా రెకని గొంతువీటి రెడ్లకును బద్ధనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగా నున్నవి. దుర్జయవంశజులు పల్లవులయ నట్లు రాజరాజయొక్క శాసనములో “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయ ఇతి ప్రాపయశో ఖ్యాః” అని రెడ్డికులమునకు యమునివంటివాఁ డయిన పల్లవరాయఁ డని చెప్పఁబడి యుండుటచేత స్పష్ట మగుచున్నది. ఆరాజరాజయొక్క పై శాసనములో “ధాత్రీపతిత్వం భువిదుర్జయత్వం వర్తాంతనామాపి సరేంద్రచిహ్నమ్” అని సరేంద్రచిహ్న మైన వర్తచిరుదమును వహించెడివా డని చెప్పియుండుటచేతఁ బైనఁ బేర్కొనఁబడిన పండితుల యభిప్రాయములు సరియైన వేమో యని తోచకపోదు. మఱియు నామాంతమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్రక్షత్రియు లని పై స్లోకము వేనోళ్ళు బాటుచున్నది. అని వ్రాయఁ బడియున్నది.

ఈయాక్షేపమునకుఁ బ్రస్తుతు లగు వెలమవీరులం దస్వయము క్రిందిరీతిగ నున్నది. రాజరాజశాసనమున రెడ్డికులమునకు యముని వంటివాఁ డైన పల్లవరాయఁ డుండె నని చెప్పినందున రెడ్లకు విరోధులు పల్లవులని యేర్పడుచున్నది. వెలమలు రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థలై యుండిరని చరిత్రములలో నుండినందున ఆపర్థుగారు పల్లవులే వెలమ లని చెప్పట సరియై డగుచున్నది. ఇట్లు పై శాసనమున దుర్జయునివంశ జులు నామాంతముల వర్తచిరుదమును బెట్టుకొన్నవా రని చెప్పఁ బడినది కూడ వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్ద మని శేషగిరిశాస్త్రుల వారు చెప్పటకు నిదర్శనమగుచున్నది. అని. ఇందువలన వెలమలు పల్లవులనియు వర్తశబ్దము నామాంతమునఁ బెట్టుకొన్న శూద్రక్షత్రి యులనియు ఫలితార్థము తేలగలదు. ఈకల్పనము సాహసైకశరణము గా నున్నది దుర్జయవంశజులలో నెవఁడో రెడ్డికులవిరోధి

యగు పల్లవరాయుడు కలఁ దన్నమాత్రమున నావంశజులు పల్లవులగుటయు వెలమవారు రెడ్డికులమునకు విరోధులు గానుండి రనుటను బట్టి వారు పల్లవులలోఁ జేరుటయు నుచూహముగ నున్నది. కమ్మవారును రెడ్డికుల బ్రతిస్పర్థులై యుండి రని వారేవాని యున్నారు కదా ! అట్టికమ్మవా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము గాక వెలమవారు మాత్రమే యెట్లులై గో తోఁపక యున్నది.

ఇట్లు దుర్జయవంశజులు నామాంశమున వర్తశబ్దముఁ దెచ్చి పెట్టుకొని యుండి రని చెప్పటచేత వారే వెలమ లని ప్రత్యభిజ్ఞ చేసి యున్నారు. చాళుక్యులు కదంబులు నామాంశమున వర్తశబ్దమును పెట్టుకొన్నవా రని చెప్పినరావుగారు వా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము కాకుండ నెట్లుచేసిరో తోఁచకయున్నది. ఇదియొకటి. వెలమశబ్దమునకుఁ బ్రకృతియైన వర్తశబ్దము జాతిక్షత్రియుల నామాంశముల శాస్త్ర సిద్ధమైయున్నది గాక పల్లవులు మధ్యను దెచ్చి పెట్టుకొన్న వర్తశబ్దమే యని నిశ్చయించినారు. దీనికిఁ బ్రమాణము చూపజాలరు. శాఖముఖ్యము లగు వర్తశబ్దములు రెండున్నపుడు ముఖ్యమును వదిలి యముఖ్యము నాశ్రయించుట శాస్త్రయుక్తులకు దూరముగదా !

ఇదిగాక యీశాసనమునుబట్టి దుర్జయవంశజులు పల్లవులై వారు వెలమలై యుండిరని వీరియూహ సరియైయుండెనేని రాజరాజనాటికి వెలమలు వర్తాంతనామములు గలిగియే యుండిరనవలయు. అట్లగునపు డక్కాలపు వెలమలు సంతకుఁ బూర్వపు వెలమలు వర్తాంతనామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండవలెను. అట్లులేదు. రాజరాజపదునొకండవశతాబ్దమువాడు. నామిరెడ్డి బేలిరెడ్డి ప్రవితామహుఁడగు ముంజరాజు తద్వంశ మూలపురుషుఁ డగు భీమరాజు బేతాళనాయని నుండి హేమాద్రిరెడ్డి వఱకుఁ బదితరములవారు శాసనగ్రంథములందు వర్తాంతనామములు గలవారుగాఁ జూపట్టరు. అట్లగునపుడు వారే

వీరను ప్రత్యభిజ్ఞ యెటులు గలుగును? కాన నీకల్పనంబు సామాన్యక శరణం బని వక్కాణించెదను.

ఇంకొకవిశేషము. నామాంధమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్రక్షత్రియులని పై శ్లోకము వేనోళ్ళ జాటుచున్నదట. ధర్మశాస్త్రములం దట్టివారు క్షత్రియు లనియే యున్నది కాని శూద్రక్షత్రియు లని లేదు. పైశ్లోక మీయర్థమును బోధించునేమో వారు మఱియొకసారి పరిశీలింపవలసి యున్నది. ఇదిగాక శూద్రక్షత్రియులనుట యపవన్నంబు గాదు. శూద్రత్వము క్షత్రియత్వము విప్రతిషిద్ధధర్మంబులు. అయ్యవి యొక్కచోట నుండవు. తత్త్వచంద్రికలో చిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మమున కేకత్వము చెప్పెడువారిమతముపై “నాద్యః ఏకత్వాసిద్ధేః సహివిశేషగవిశేష్య తత్సంబంధానాం త్రయాణా మేకత్వం సంభవతి శూద్రో యం బ్రాహ్మణ ఇతివ ద్విప్రతిషేధాత్ ” అని వ్రాయఁబడినది. అట్లు శూద్రత్వక్షత్రియత్వములు గూడ విప్రతిషిద్ధధర్మంబు లగుటం జేసి యొకవ్యక్తియం దుండఁజాలవు కదా !

నాల్గవయాక్షేపము. “ప్రాచీనశాసనముల వెలమశబ్ద మెచ్చట నైనఁ గలదా యని విచారింపఁగా మొదటి కుళోత్తుంగచోడచక్రవర్తి కుమారుఁ డైన రాజరాజచోడగంగుచే వ్రాయంపఁ బడిన ‘ఠేకిశాసనములో (వెలమనూళ్ళు) లను నొకతెగవారు తెలికతెగవారిలోఁ గల రని కనుపట్టుచున్నది. తాము సహస్రశాఖాన్వయగోత్రుల మనియు మనుకులక్షత్రియుల మనియుఁ దమశాసనములలోఁ దెలికతెగవారు చెప్పఁకొనుచున్నారు. ఏది యెట్లు లున్నను వెలమవారెల్లరు నొక్కతెగలోనివారు కారు. ఇట్లే రెడ్లుకూడ నొకతెగలోనివారు కారు ” అని వ్రాయఁబడినది.

ఇయ్యది చూడ శకుంతలావగ్యశబ్దము విని భరతుఁడు శకుంతలను స్మరించినయట్టు వెలమనూళ్లు అనుశబ్దమును విని రావుగారు

వెలమలను స్మరించినయెట్టు ఖున్నది. దృఢతరసంస్కార ముద్బోధక సమవధానమున విషయస్థారకము గాక మానదు కదా! వెలమ నూళ్లుశబ్దగతవెలమశబ్దము నిరర్థక మని తోచకయే కాఁబోలు నేమో ప్రబలాధార మబ్బె నని తెలికెతెగలోఁ గూడ వెలమలు గలరనియుఁ దన్మూలమున వెలమవార లెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారనియు వ్రాయుచున్నారు. ఇదిగాక యీశాసనప్రకారము రాజరాజచోడ గంగునాటికి వెలమలు వెలమనూళ్ళని వ్యవహరింపఁబడుచుండినట్లుదా హరణ మగపఱచిననే రావుగారియాయూహ నిలుచును. అటు లగపఱు పఁ జాలరు.

“ఒక వేళ నేదియెట్టులున్నను” అనుటచేత దీనియందు దౌర్బల్య మును వారే యగపఱచి యుండఁగాఁ దన్మూలమున వెలమవార లెల్లరు నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాసినట్లు భావించుట తప్పని యందు రేని “ఏదియెట్టులున్నను” అనుటచేత నీయూహయందును “శబ్ద పుష్పత్తియెటులుండినను” అనుటచే వెలమశబ్దనిర్వచనమునందును పేరు వ్రాయమిచేత వెలమవారు మిశ్రజాతివారని చాటుచున్నచరిత్రము నందును దౌర్బల్యము తమయంతరంగమునకే తోచియున్నచో వెలమ వారలెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాయుట యుచితం బని యెవ రైనఁ జెప్పగలరా! ఇట్టివారు ప్రమాణప్రదర్శనప్రయాసము వెట్టు కొనక నూరక తోచినదూషణము లన్నియు గణపాఠముగ వ్రాసి ఇది వెలమవీరులచరిత్రము అని వ్రాసియున్న నీతంటాలెవ్వియుఁ బ్రసక్తింప కుండును.

ఇప్పుడొక్కటి తెలియఁదగినది. అగ్రిమగ్రంథమున కుపక్రమ వాక్యము “పద్మనాయకులు” అని చూపట్టుచున్నది. అయ్యది యింత కుఁ బూర్వము పద్మనాయకేతరులచరిత్ర మనియు నిది మొదలు పద్మ నాయకచరిత్ర మనియు బోధించు నని సామాన్యదృష్టికిఁ దోచును.

ఇదివాస్తవ మైనచో వెనుకఁ బద్ధనాయకప్రస్తావము లేక యుండవలెను గదా! అట్లు లేదు. మఱియున్న “కొండపీటిరెడ్లకును పద్దనాయకులకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రములందు సుప్రసిద్ధములు” అని వారికివారికి విరోధము చూపి, “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయఁ” అనుదానితోఁ బద్ధనాయకులకు సంబంధము కలిసి, పై పండితుల యభిప్రాయముతో నైకకంఠ్యము నుపపాదించినారు. దీనింబట్టి చూడఁగా వెనుకవ్రాసినదంతయుఁ బద్ధనాయకులను గూర్చియే యనవలసి వచ్చును. ప్రకరణాదిని “వెలమలలో నొకతెగవా రని చెప్పంబడెడి పద్దనెలమ లే పద్దనాయకుల మని చెప్పుకొనుచున్నారు. సత్తైయికదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్దనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారుగాఁ గనుపట్టెను.” అని వ్రాయుచున్నారు. ఇందుఁ బ్రమాణములప్రస్తావ మెత్తికొనకయే “సత్తైయికదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను” అని వ్రాయుచున్నారు.

ఇఁకఁ బద్ధనాయకులచరిత్ర మఁట. రావుగా రిదివఱకుఁ బ్రమాణోపన్యాసప్రయాసమును బుచ్చుకొని యుండిరి. ఇప్పుడు శాసనలకు వచ్చిరి. చూడఁడు “వెలమలలో నొకతెగవా రని చెప్పంబడెడి పద్దనెలమ లే పద్దనాయకుల మని చెప్పుకొనుచున్నారు. సత్తైయికదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్దనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారుగాఁ గనుపట్టెను.” అని వ్రాయుచున్నారు. ఇందుఁ బ్రమాణములప్రస్తావ మెత్తికొనకయే “సత్తైయికదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను” అని వ్రాయుచున్నారు.

ఒకవేళఁ దరువాతఁ బ్రమాణములను జాపఁగల రఘుచోముం దీవిషయము విమర్శింపవలసి యున్నది. దీనిం గూర్చి వా రేయే ప్రమాణములను జాపఁగలరో అయ్యవి పైఁ బేర్కొనబడిన శ్రీనాథ

భీమఖండదులకన్నను శిలాశాసనదులకన్నను బ్రబలము లై యుండి ననె వారియిష్టసిద్ధి కాఁగలదు. వానికి సమబలము లై యుండెనేని అపుడు పరస్పరవిరోధమునఁ బ్రమేయసిద్ధి కానేరదు. దుర్బలము లై యుండెనేని అవి ప్రదర్శించుట నిరర్థక మని వ్రాయుం బనిలేదు. వాస్తవస్థితిలో వారగపటిచెడుప్రమాణములు నేనుదాహరించిన ప్రమాణములకన్నఁ బ్రబలములు కాని సమబలములుకాని యై యుండ వని నానిశ్చయము. ఎందుకనిన. శ్రుతిస్మృతీతిహాసపురాణములలో శ్రుతికి శ్రుతియు స్మృతికి స్మృతియు ఇతిహాసంబున కితిహాసంబును పురాణమునకుఁ బురాణంబును సమబలంబులుగా నుండును గాని శ్రుతికి స్మృతియు స్మృతికిఁ బురాణంబును మొదలుగా సమబలంబులుగావు. ఇయ్యది “శ్రుతిస్మృతివిరోధేతు శ్రుతి రేవ బలీయసీ” ఇత్యాది ప్రమాణంబువలనఁ జెలియం దగును. అట్లు ప్రసిద్ధమహాకవినిబద్ధ గ్రంథముల కట్టిగ్రంథములును శాసనములకు శాసనములను సమబలములు కాఁగలవు. కాని యనామధేయపురుషప్రణీతములును బుక్కిటి పురాణములును గైఫీయతులును స్వకపోలకల్పితములును సమబలములు కాఁజాలవు. కాఁబట్టి వారగపటిచెడుప్రమాణము లెవ్వఁడొ యెంతమాత్రము విశ్వసనీయములో విచారించిన నది తేటపడఁ గలదు. వారు వ్రాసినప్రథమప్రమాణ మిట్లున్నది —

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకకులమువారు. ఇందుఁ బద్మనాయకుం డనఁగాఁ బద్మబాంధవుం డగుసూర్యుఁడు. అని వ్రాయఁబడియుండియు, ఏకారణముచేతనో—లేదా పద్మనాయకుం డనఁగా పద్మపతియను రాజు... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలనఁ బహుకాలము జాత్యుచిత సంస్కారశూన్యులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయు లై యున్నందున నేకులమువారనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయక

కులమువారని వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి... పద్మనాయకకులము యొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్యుత్తమమైన దని వ్రాయుటయు వింతగ నున్నది. చతుర్థవర్ణములో జేరిన తక్కిన శాఖలవారికంటె నెట్లుత్తమమైనదో ప్రమాణములు చూపింపకపోవుట వలన నందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడక పోదు. రావునం శీయచరిత్రమునందు— ఏకులమువారనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువారని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చి రని తేటతెల్లము సేయుచుండ వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల? ” అనువఱకుఁ గలగ్రంథము.

ఇదంతయుఁ బ్రమాణభ్రాంతిచో వ్రాసినవ్రాతయ కానిప్రమాణము గాదు. ఇందు “ ఏకులమువారనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువారని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చిరి ” అనునది వీరికి ముఖ్యప్రమాణముగఁ దోచినది. కాఁబట్టియే క్రిందగీరినీసి చూపిసారు. దీని పూర్వోత్తరసందర్భముఁ బరిశీలించి యుండినచో నిట్లు వ్రాయరు. దీనికిఁ బూర్వసందర్భమున “ అతఁడు (మహాపద్మపతి) సూర్యచంద్ర పంశజు లగురాజులను... కారాగృహమున నుంచె ... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలన బహుకాలము జాత్యుచితసంస్కారహీనులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయులై యున్నందున ” అని వెలుగోటివారి పంశ చరిత్రలోను,

“ కారాగృహే వర్తమానా స్స్వీచార పరివర్జితాః
క్షత్రివేషవిహీనాశ్చ శస్త్రాస్త్రపరివర్జితాః
స్నానసంధ్యావిహీనాశ్చ హేమామకర్తవివర్జితాః
వేదోక్తాచారహీనాశ్చ శూద్రాదాచారైకతత్పరాః
శూద్రానీతోదకం సమ్యగ్గృహ్యమాణాశ్చ భూమిపాః
మత్స్యమాంసాదనా శ్చైవ శూద్రా ఇవ శిఖావృతాః
... సంధిస్యచ సమస్కారం కృత్వాముక్తాశ్చ తేనవై

నియోజితాశ్చ తేనైవ సంక్షేప దురాత్మనా
 ...వింధ్యస్యదక్షిణభాగే సముద్రప్రాంతమండితా
 కలింగాంధ్రవిదర్భాంగదేశా నాగత్యభూమిపాః
 తదాదిభూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః
 పూర్వోక్తేన ప్రకారేణ భవిష్యంతి స సంశయః ॥

అని రావుసంశీయచరిత్రలోను వ్రాయఁబడియున్నది.

మార్కండేయ పురాణవచనములు వీనింబట్టి పద్మపతివలనఁ
 బరాభూతులై స్వకర్తపరిభ్రష్టులై యప్పటి సందర్భమును బట్టి
 పద్మనాయకకులము వా రని వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చినవారు
 సూర్యచంద్రవంశజు లగు ఊత్తియు అని యెట్టివారికిని బోధ
 పడకపోదు. అట్లుండినవారెవరోవారు సూర్యచంద్రవంశపురాజులై సం
 దునవారే యీపద్మనాయకులని చెప్పినపుడు వీరిజాతి కేమియవకర్ష రాఁ
 గలదు? ఊత్తియత్వరూపవస్తుస్థితికి భంగము లేదుకదా ! ఇంతమాత్ర
 మున రావుగారు పద్మనాయకకులమున కెద్దియో యవకర్ష ఘటిల్లున
 ట్లెంచి యీవాక్యమును దెచ్చి క్రింద గీరగీసి చూపుట పూర్వోత్తర
 సందర్భార్థపరిజ్ఞానము లేక యని స్పష్టము గాక మానదు.

ఇంకొకవింత. రావుసంశీయచరిత్రమునందు “ ఏకులమువా
 రనియుం జెప్పటకు వీలులేక...వచ్చి రని తేట తెల్లము నేయుచుండ
 వేటుగ వ్యాఖ్యాన మేల ” అని వ్రాసినారు. ఈవాక్యమాగ్రంథములో
 నే లేదు. ఇట్టిదాని నాగ్రంథముగా నెట్లు వ్రాసిరో తోపక
 యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు అని వ్రాయఁబూని పొర
 పాటున నిట్లు వ్రాసిరో ముద్రణప్రమాదమో తెలియరాదు.

ఇంతకన్న నింకొకవింత. రావుసంశీయచరిత్రమున మార్కం
 డేయపురాణస్థములుగా వ్రాయఁబడినపద్మపతికి సంబంధించిన పైశ్లోక
 ముల నన్నింటిని వ్రాసి తరువాత “దీనిసంతయుఁ జదివినపిమ్మట శూద్ర

వేషధారులగు క్షత్రియులు కొందఱున్నట్లుగా గ్రహింపఁ గలరు. అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుటంబట్టి వారీపద్మనాయకులను నామమున నుండినశాఖవారుగా ననుమానింపఁ బడుదురు. అట్లుకా రనువా రట్టివారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగల "శ్రీమో యోచించి చెప్పంగోరెదము" అని గునుబాడ శ్రీరామమూర్తిగారు వ్రాసియున్నారు " దానింజూచి రావుగారు " రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోచి స్పష్టముగఁ చెప్పఁజాలక... అనుమానింపఁబడుదురు. అని వ్రాసినా" రని క్రింద గీరగీసి చూపినారు.

ఈవ్రాత అపదమునకుఁగలపూర్వోత్తరసందర్భము తెవ్వియోదాని నిట గ్రంథకర్త యేయభిప్రాయమున వ్రాసియున్నాఁడో యెట్లు నమన్వయించునో అనునవి విచారింపక వ్రాసినట్లు తెల్లం బగుచున్నది. వారు వ్రాసినపూర్వోత్తరసందర్భములను బట్టి చూడఁగా, అట్టిశూద్ర వేషధారులైనక్షత్రియు లాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుట వలనను అట్టివారీపద్మనాయకులు గాక మఱియొకరు లేకపోవుటవలనను ఈపద్మనాయక నామముగలవారే పై పురాణములోఁ జెప్పఁబడిన శూద్ర వేషధారు లగుక్షత్రియులని యనుమానింపఁ బడుదురు. అనఁగా అనుమానప్రమాణముచే వీరుగానే స్థిరపడుచున్నారు అనునర్థ మగుచున్నది. కాబట్టి యిట ననుమానమనునది "ప్రత్యక్షానుమానోపమానశబ్దాః ప్రమాణమ్" అనునూత్తోక్తము లగునాలుగు ప్రమాణములలో నొక్కటి. ప్రమాణ మనఁగాఁ బ్రమాణరణము. ప్రమ యనఁగా యథార్థజ్ఞానము. శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు శాస్త్రసిద్ధాంతము నెఱింగియే యిట ననుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినారు. దీని కిట్టి యర్థముండఁగా వీ. రావుగారు " రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సందియమతోచి స్పష్టము గఁ జెప్పఁజాలక " అని వ్రాయుట చూడ నీయర్థము బోధపడక వ్రాసినట్లు తెల్లము గాకపోదు. అగ్రంథకర్తకు

సంశయార్థమే యభిమతమై యుండినచోఁ “ అట్లు కాదనువారు అట్టి వారు మఱియొక రున్నా రని చెప్పఁగలరేమో యోచించి చెప్పుంగోరెదము ” అని యుత్తరభాష్యమును వ్రాయరు. ఇట్లు వ్రాసిన శ్రీరామమూర్తిగారికి అట్టివా రీపద్ధనాయకులే కాని యన్యులు గారని నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపడుచున్నది. కాని వారో మఱియొకరో అని వారికి సంశయ మున్న జ్ఞాంతమాత్ర మేర్పడదు. కాబట్టి యంత మాత్రము పూర్వోత్తరసందర్భములను గనిపెట్టి గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మిటు బుండునని నిర్ధారించక “రావు...సంశయము తోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక ” అని వ్రాయుట యెంతో వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక సంశయమునకు నిశ్చయమునకు నెంతో భేదము గలదు. సంశయమనునది విరుద్ధకోటిద్వయానగాహిజ్ఞానము. స్థానవా పురుషుఁడా అనుచోటఁ బరిస్పరివిరుద్ధంబు లగు (ఒకటి యుండిన చోట మఱియొక్కటి యుండనట్టి) స్థానత్వము పురుషత్వము చేరి యుండుటను బట్టి యది సంశయంబునాఁ బరఁగు. ఇట్లగునపుడు శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యములు వారికి సంశయ మున్నట్లు తెలుపునా? నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపునా? అని విచారించినచో నెట్లేర్పడఁ గలదో కొంచెము చూచి యావల రావుగారివ్రాత యోగుబాగుల నిర్ధారితము. శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యము లిటులున్నవి. “ అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడి యుండినట్లు చెప్పినందున వా రీపద్ధ నాయకనామమున నున్నవారు గా ననుమానింపఁబడుదురు ” అని.

ఇందుఁ బద్ధనాయకులు గా ననుమానింపఁ బడుదు రని యేక కోటియే యున్నది కాని పద్ధనాయకులూ మఱియొకరా యని కోటిద్వయము లేదు. దీనిహేతువాక్యము చూచిన నేకకోటిసాధక ముగనే యున్నది. అయ్యది ఆంధ్రాదిదేశములో వసించి శూద్రవేషము ధరించి పద్ధనాయకపదముతో వ్యవహరింపఁ బడుట యనునది. ఇవి

రెండు హేతువులు గా నెంచినను విరుద్ధకోటిపాదకములు గావు. దీని యనంతరము “అట్లు కా దన్నవా రట్టివారు మఱియెవరైనఁ గల రేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము.” అని వ్రాయఁబడినవాక్యము చూచినను నిశ్చయమునే స్థిరపఱచుచున్నది. సంతయ మున్నవారు “ఇట్టివారు మఱియొక రుండిన నుండవచ్చు” నని కదా వ్రాయుదురు. వీని నన్నింటిని బట్టి చూడఁగా రావుసంశీయులచరిత్రగంధకర్తలు పైవాక్యము తమనిశ్చయము దెలుపుటకై వ్రాసినవారే కాని సంతయమును దెలుపుటకుఁ గా దని ప్రాజ్ఞు లెఱుంగఁగలరు.

ఇట్లుండఁగా మనరావుగారు “రావుసంశీచరిత్రకారునికిఁ గూడ సందియముఁజూచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక యనుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినా” రని క్రింద గీర గీసి వ్రాయుట స్వాజ్ఞానప్రకటనమునకే గాని వేఱు గాఁ దోఁపదు. ఇట్టియపార్థములను అనదగ్గములను బోవు చేసికొని వెలుగోటివారిసంశీచరిత్రము రావుసంశీయచరిత్రములలోని కొన్నివాక్యములు స్వాభీష్టము నీడేర్చునన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను... గనుపట్టదు” అని నిశ్చయముగాఁ బ్రకటించుట వీరిపాండిత్యప్రతిభలను దైర్యసాహసములను గ్రంథరచనోచితజ్ఞతను వేనోళ్ళు జూటుచున్నదని వేఱుగ వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇందువలన “పద్మనాయకు లొకప్పుడు” అని మొదలు 275 పేజీలో “లేశమాత్రము సంతయము లేదు” అనువఱకుఁ గలరావు గారిద్వితీయ ప్రమాణగ్రంథము దత్తజలాంజలి యైనది.

ఈమూఁడుపేజీలమధ్యను నిరసింపఁ దగినవిషయములు కొన్ని గలవు. అయ్యవి “పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుడు అని వ్రాసియు, నేకారణముచేతనో, లేదా పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మపతియునురాజు అని వ్రాసినా” రనియు “పద్మనాయకుఁ డనుఁ వాడెవ్వఁడో వీరికి బోధపడలే దని పైవాక్యములను బట్టి తెలి

యుచున్నది" అనియు "వెలమకులమువారికందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూలపురుషుఁ డని చెప్పటకుం గతియాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడదు" అనియు "పద్మనాయకకులముయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవవర్ణములో నత్తుత్తమ మైనదని వ్రాయుటయు వింతగా నున్నది" అనియు "చతుర్థవర్ణములోఁ జేరినతక్కినశాఖలవారికంటె నెట్లధిక మైనదో ప్రమాణములుచూపింపకపోవుట వలన నం దెద్దియో విశేష ముండె ననిబోధపడక పోదు" అనియు, "పద్మనాయకులొక వ్పడు క్షత్రియులుగా నుండిశూద్రు లైపోయి రని తెలుపుచు నందులకుఁ బ్రమాణముగా ననేకక్షత్రియులు శూద్రు లైపోయి రని పురాణములలోనికొన్ని వాక్యములనుబ్రకటించిరి. అయ్యవి... వసిష్ఠకొండిన్యధనంజయ కాశ్యపగోత్రజాతులైన రాచవారినిగూర్చి చెప్పఁబడినవాక్యములు గాని పద్మనాయకులనుగూర్చి చెప్పినవికావు" అనియు, "ఇతీవలిశూద్రులు క్షత్రియులై రనుటకుఁ గారణము వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక క్షాత్రిమును దాల్చి భూమిని జయించి పాలించుటయని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదునెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేకమాత్రము సంశయము లేదు" అనియు నేడు విషయములు గలవు.

ఇందు "వ్రాసియుండియు నేకారణముననో" అనుమొదటి విషయము విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఇట్లు రావుగారు వ్రాయుట కేమి కారణమో తెలియదు. ఒకవేళఁ బ్రకారాంతరావలంబనమున సర్వభేదమున్నచోఁ బూర్వార్థము పొసంగదని కాఁబోలు వారే ప్రకారాంతరము నవలంబించినా రని వ్రాసినను వ్రాయవచ్చును. అట్లు లేదు. పక్షద్వయమునను బద్మనాయకులు తొలుత క్షత్రియు లనువివక్షి తార్థమునకు భంగ మేమియు లేదు. "తదాది భూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసమద్భవాః" అనికదా తత్ప్రకరణస్థమార్కంజేయపురా

ణవాక్యమున్నది. భిన్నార్థములందు, బోలె సమానార్థములందును పుష్పత్తిభేదాశ్రయణము సంప్రదాయసిద్ధముగనున్నది. కాన “నేకా రణముచేతనో” యని వ్రాయుట కవ్యకాశము లేదు. దీనిపైఁ బూర్వ సమాసమున సూర్యవంశక్షత్రియులనియు నుత్తరసమాసమున సూర్య చంద్రవంశక్షత్రియు లనియు నర్థభేదము కల దన్న యాక్షేపము లోచును. అటులైనను క్షత్రియు లనుమాయుద్దేశ్యమునకు భంగము లేదు. ఇదిగాక ద్వితీయసమాసమున సూర్యచంద్రవంశజు లని యర్థ మైనను ప్రథమసమాసానుగుణముగ నందలి సూర్యవంశక్షత్రియు లనునర్థమును గ్రహించుటయం దేమియు విరోధ ముండదు. నానా ర్థకస్థలములోఁ బ్రకరణానుగుణం బగునర్థమును గ్రహించుట శాస్త్రస మ్మతం బైయున్నది. కాబట్టి రావుగారి రక్షణ వ్రాయుట యుచితంబు గాదు.

ఇత “పద్మనాయకుఁ డనునాతఁడెవ్వఁడో వీరికిఁ బోధపడలే” దనునది విమర్శింపఁ బడును. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో “పద్మ నాయకుఁ డనగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుడు. లేదా పద్మపతి యనురాజు” అనువాక్యములు పద్మనాయకుఁడు సూర్యుఁడో పద్మపతి యనురాజో కాఁడగు నని తెలుపుచుండఁగా రావుగారిట్లు వ్రాయుట యనుచితంబు. ఒకవేళ నాపదమున కాయర్థములు కావని నిశ్చయ మున్నయెడల నెటులు కావో తత్ప్రకారము నిరూపించి యిందువలన వీరికిఁ బద్మనాయకుఁ డనువాఁడెవ్వఁడో బోధపడలే దనివ్రాయుట సముచితంబుగా నుండె. అట్లు నిరూపించినవారు కాదైరి. ఒకవేళ 285 పేజీలో పద్మఁ డనగాఁ బద్మనాయనియన్నయగు బాదన్న. అతఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలవారు పద్మనాయకు లని వ్రాయఁబోవుచున్నారు. ఆధర్మసూక్తము వీరికి బోధపడలేదని యాశయ ముండును కాబోలు. అయ్యది యవిచారసిద్ధ మని తరువాత నిరూపింపఁగలను.

ఇక “వెలమకులమువారి కందఱుల బద్దనాయకులు మూల పురుషుఁ డని చెప్పటకుం గలయాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడ న దనునది విమర్శింపఁబడును. స్థూలదృష్టి కీయాక్షేపముతోఁ దినను విమర్శించి చూచిన దీని కవకాశము కాసరాదు. ఎందుకనిన. సామాన్య వాచకశబ్దములకుఁ బ్రకరణాదులను బట్టి కొన్నిచోటుల విశేషపర్యవసానము చూపబ్బుచున్నది. ఉద్యాపప్రదేశమున నుండి వృక్షము లన్నియుఁ గడు శోభిల్లుచున్న నని ప్రయోగించినపుడు వనప్రదేశము ననుసరించి యీవనమున నున్నవృక్షము లన్నియు నని. సామాన్య వాచక మగువృక్షశబ్దమునకు నన్నిశబ్దమునకును విశేషపర్యవసాన మనుభవసిద్ధమై యున్నది. అట్లు వెలుగోటివారిచరిత్ర మనుప్రకరణమును బట్టి వెలమలందఱనుచోటి సామాన్యవాచకమగు వెలమపదము లందఱు అనుసర్వనామపదము పద్దనాయక వెలమలందఱు అని విశేషపర్యవసాయి యగుచున్నది. ఇదిగాక “కులమువా రందఱు పద్దనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారు ” అను నుత్తరవాక్య సందర్భమును బట్టి యెవరు పద్దనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారో ఆకులమువా రందఱు ఆవెలమవా రందఱు అనియర్థము సిద్ధ మగుచున్నది. ఇయ్యది ఛాగపశున్యాయసిద్ధ మగువిషయము. ఇందువలనఁ బైదోషము ప్రసక్తింపదు.

ఇక “పద్దనాయకులయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్తుత్తము మైనదని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. చతుర్థవర్ణములో... బోధపడక పోదు.” అనునవి విమర్శింపఁ బడును.

వీనిగూర్చి మొద లిది తెలియఁ దగియున్నది. ఇప్పుడు రావు గారు పద్దనాయకులు చతుర్థవర్ణమువా రనుటను గూర్చియు ఆవర్ణము లో వీ రత్తుత్తము లనుటను గూర్చియు విప్రతిపన్ను లైనట్లుతోఁచెడి.

మొదటిపక్షమునకు వెనుక నుదాహరింపఁబడిన గ్రంథములు శాసనములు మొదలగునవి యే చాలినంతసమాధానము లగుచున్నవి. రెండవ దానికిఁ బంటవారిని వర్ణింపఁబూని తద్విరుద్ధకోటిలో నున్న పద్మనాయకుల నాదియందుఁ జెప్పిన శ్రీనాథమహాకవి యే సమాధానము చెప్పఁగలఁడు. శూద్రులలో నుత్తములు గా గణింపఁ బడుచున్న కమ్మ కావు మొదలగు తెగలవారలలో సగ్రగణ్యులు గఁ బద్మనాయక వెలమలను జెప్పినందున వారలయం దెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడక పోదు కదా ! అయ్యది కిక్కిన శాఖలవారికన్న సత్పుత్రమత్సవే కాఁదగి యున్నది. మఱియుఁ జతుర్థవర్ణములో వీరత్యుత్తములనుట కింకొక నిదర్శన మున్నది. వీరలయందుఁ బద్మ జశబ్దము ప్రయోగింపఁ బడుచున్నది. అయ్యది వీరు భగవత్పాదపద్మమున జన్మించుటం జేసికలిగినది. శూద్రులందఱును హరిపాదపద్మజులయి యుండినను వారలయం దాశబ్దము ప్రయోగింపఁబడక వీరియందే ప్రయోగింపఁబడుటనలన వీరలయందెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడకపోదు. అదియే వీరుత్తములనుటకుఁ నిదర్శనము.

ఈనిషయములో రావుగారు 278 వ పేజీలోఁ గ్రిందివిధముగ నాక్షేపించినారు. “విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికిఁ బద్మజు లనిపేరు గలిగిన దనియు నందువలననే పద్మనాయకు లనునామము నహించి రనియుఁ జెప్పట సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. ఎందుకనిన. విష్ణుపాదోద్భవసంభవులమని కమ్మవారు పంటరెడ్లు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్నవారయినను వారలకుఁ బద్మనాయకులనుపేరు గ్రంథములను వినంబడదు. ” అని. ఇది శబ్దశక్తిస్వభావమును దెలియక వ్రాసిన వాఁతగా నున్నది. శబ్దశక్తి, యోగము రూఢి యోగరూఢి అని ముత్యైఱంగులై తన్మూలమున శబ్దములు యోగికములు రూఢములు యోగరూఢములు అనిత్రే

ధాభిన్నములై యుండును. అందుచేత కాగిములు పాచకాదిశబ్దములు. రూఢములు డిత్తాదిశబ్దములు. యోగరూఢములు పంకజాదిశబ్దములు. యోగమనఁగా నవయవశక్తి హృదయనఁగా సముదాయశక్తి, కాబట్టి యారెంటితోఁగూడినపంకజాదిశబ్దములు తదుభయార్థములను జెప్పను. అనఁగాఁ బంకజశబ్దమునకుఁ బంకజనికర్తృత్వము పద్మత్వము రెండును బ్రవృత్తినిమిత్తము లగుచున్నవి. అందువలనఁ బంకజనికర్తృయైనపద్మము అనునర్థము వచ్చుచున్నది. దీనింబట్టి మత్స్యమండూకాదులు జలజములు పంకజములు నైనను వానియందుఁ బద్మత్వము లేమింజేసి జలజపంకజశబ్దము లందుఁ బ్రయోగింపఁ బడక తదుభయముగల పద్మమునందే ప్రయోగింపఁ బడుచున్నవి. అట్లు పద్మజపదము యోగరూఢము. ఇందు యోగార్థము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వము హృదయార్థము పద్మనాయకత్వము, ఏతదుభయము పద్మనాయకులయందే యున్నది కాబట్టి పద్మజశబ్దము వారలయందే ప్రయోగింపఁబడుచున్నది. ఇదియు మండూకాదులకన్నఁ బద్మమునందుఁ బోలే నితరులకన్నఁ బద్మజులందుఁ బ్రాశస్త్యమును బట్టి రూఢంబై యుండఁగలదు కానఁ బై యాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

ఇదంతయు వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో “పద్మనాయకులయుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవనర్థములో సత్యుత్తమమైన” అని మొదలుగాఁ దమయెఱుంగమిసి బరులయ్య దారోపింపరు.

ఇక నైదవవిషయము విమర్శింపఁబడును. అది యిట్లులున్నది. “పద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియులుగా నుండి శూద్రులై పోయి రనుటకుఁ బ్రమాణముగ ననేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్నివాక్యములను బ్రకటించి యుండిరి. అయ్యవి వీరిని గుఱించి వ్రాయఁబడినవి కావు.

“ఎసిష్ఠకౌండిన్యధనంజయూనాం

గోత్రోద్భవాః కాశ్యపగోత్రజాతాః

శూద్రా ఇహత్యంతగృహీతవేషాః

చూసా భవిష్యంతి కలౌ యుగేహి ”

అని ఎసిష్ఠకౌండిన్యధనంజయకాశ్యపగోత్రులగు రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన వాక్యములు గాని పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడినవి కావున అవి.

ఇది నిరాధారము. పై శ్లోకమేదీని కాధారమున్న నది సందర్భ వశమునఁ బద్మపతిపరాభూతు లై సయ్యాగోత్రములరాజులు కలిలో శూద్రప్రాయు లగుదురని యే బోధించుచున్నది. పద్మనాయకు లట్టివారు కారనిగాని రాచవారే యట్టివారనిగాని బోధింపదు. “ఇట్లుగుచును వీ రీవిషయములనుగూర్చి ప్రమాణము వ్రాయకపోవుటవలన సిందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడకపోదు ” అని స్వోక్తి కవకాశము గలుగఁ గలదు. కాబట్టి యీశ్లోకము పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడి నది కాదనుటకును రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన దనుటకును రావు గారు ప్రమాణప్రదర్శనము చేయుట యావశ్యకంబు.

ఇదిగోక నిందు “అనేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించిరి ” అను నుపక్ర మవాక్యమును “అయ్యవి... రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన వాక్యము లు ” అను నుపసంహారవాక్యమునుజూడఁగా క్షత్రియులు కలిలో జా త్యంతరములలోఁ జేరిరిని చెప్పెడు పురాణవచనము లన్నియు రాచవారినిగూర్చియే ప్రవర్తించినట్లు రావుగారిసమన్వయము కానవచ్చుచు న్నది. ఇట్లుగూచో బ్రాహ్మణాదివర్ణములలో క్షత్రియులు చేరిరనుభాగ వతాదివచనములు విరోధిగాఁగలవు.

ఒకవేళ రాచవారిలోను దడితరులలోను ప్రవేశించి రన్నచో నాయితరులు పక్షనాయకులు గూడఁ గావచ్చును గదా! అపుడు రావుగారికి స్వప్రతిజ్ఞాహానియు, స్వానిష్టప్రాప్తియు ఘటిల్లును.

ఇదిగాక యావచ్చము లన్నియు సన్నిహిదిగోత్ర చతుష్టయము గలరాచవారిని గూర్చినవే యన్నచో ఊత్తియు లండఱు నీనాలుగు గోత్రములవారే యై యుండి రని యేర్పడఁగలదు. అక్షత్తియులు కలిలో రాచవారిగుఱచుడు పూర్వగోత్రములతోడనే యై యుండవలెఁ గదా! కానిచోఁ బూర్వగోత్రపరిత్యాగమునకు నూతనగోత్ర స్వీకార మునకుఁ బ్రమాణము చూపవలసి వచ్చును. మఱియు నాక్షత్తియు లే యీరాచవారిని ప్రత్యభిజ్ఞ చేయుటకు గోత్రములు గాక యితర ములు హేతువులు గావలసినవచ్చును. కాబట్టి పూర్వగోత్రముల తోడనే రాచవారి రెనవలయు. అట్లగునపుడు సూర్యచంద్రవంశజులైనక్షత్తియు లండఱు నీనాలుగుగోత్రములు గలవారే యని యేర్పడఁ గలదు.

“ఇహ్మకూడా మయం వంశ స్సమిత్రాంతో భవిష్యతి
సోమవంశం కలౌ సప్తం కృతాదౌ ఘోషయిష్యతి
సందాంతం ఊత్తియకులం వేదవైదిక సంయుతమ్ ”

ఇత్యాదివచనములు కలిలో సూర్యసోమవంశజు లండఱు ఊత్తియులు జాత్యంతరు లగుదు రని చెప్పుచున్నవి కదా! ఇట్లగునపు డితరగోత్ర ఊత్తియతోధకవచోవిరోధము గూడ వచ్చును.

ఇదిగాక యిందువలనరాచవారిరెల్లరు నీనాలుగుగోత్రములవారే యని యేర్పడఁగలదు. ఇట్లయిననే కదా వైనాలుగుగోత్రముల ఊత్తి యులే యీరాచవారిని ప్రత్యభిజ్ఞ నిలుచును. పూర్వము ఊత్తి యులగోత్రములువేఱు, ఇప్పుడురాచవారిగోత్రములు వేఱు అయినచో

నీప్రత్యభిజ్ఞకు జీవాతు నెద్దియులేకపోవును. కాన రాచవారు నాలుగు గోత్రములవారే యని యొప్పక దప్పదు. అట్లుగునపుడు ప్రత్యక్షవిరోధము ఘటిల్లును. రాచనా రీ నాలుగుగోత్రములవారు కాక యనేకగోత్రములవారగుపడుచున్నారు కదా!

ఇదిగాక యీవచనమున “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అని చెప్పినందునఁ బైనాలుగు గోత్రములక్షత్రియులు కలిలో మిక్కిలి శూద్రవేషమును ధరించి యుండఁగలరని తెలుచున్నది. వారివారియనుష్ఠానక్రమ మెటులున్నను బూర్వకాలమున నేమి యిప్పటికాలమున నేమి ద్విజులనులగు యజ్ఞోపవీతము ముఖ్యమైనగుర్తు గానున్నది. కువలయానందమున “విశ్వప్రసిద్ధతరవిశ్రుతులప్రసూతే ర్యజ్ఞోపవీతవహనం హి నఖిల్వపేక్ష్యమ్” అనునది గూడ ద్విజుఁడనుటకు యజ్ఞోపవీతము గొప్పగుర్తుని తెలుపుచున్నది కాని వేషకాదు. సాధారణముగ లోకమునఁ బగలువేషకాఁడు కూడ ద్విజునివేషమును దాల్చునపుడు యజ్ఞోపవీతమును ధరించి వచ్చును. కాబట్టి శూద్రవేషధారణమునకు యజ్ఞోపవీత ముండఁగూడదు. రాచవారు యజ్ఞోపవీతములను ధరించి వైదికమంత్రములతోఁ గర్తములు జరుపుకొనుచు నిప్పటికి క్షత్రియు లని ప్రసిద్ధిఁ గని యున్నారు. అట్టి వారు “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అనునీవచనమునకు లక్ష్యము లెటులు కాఁగలరు? కాన నీయూహ నిలువఁ జాలదు.

ఇదిగాక రాచవారు పద్మపతికి సంబంధించినక్షత్రియు లని చెప్పినచో మఱియొకయనగ్ధము ఘటిల్లుచున్నది. చూడుఁడు. వీరిపదవప్రకరణమున 284 - 285 వ పేజీలలో “బ్రహ్మనాయనియన్నబాదన్న యని పల్నాటివీర చరితమున వ్యవహరింపఁ బడినది. బాదన్న యనునది పద్మన్న యనుపేరికి వాడుకగా వ్యవహరింపఁ

బడిననామము, కాబట్టి బ్రహ్మనాయని యన్నయగు పద్మడు నాయకుడు గా గల కులమని చెప్పవచ్చును. కాని మార్కుఁ డగుపద్మడు నాయకుఁ డని చెప్పినచోఁ బొసంగనేరదు. ఆ పద్మడు పద్మసాలె కులమునకు సంబంధించినవాఁడుగఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు”

అనివ్రాసినారు. అయ్యది దీనికి విరోధించును. ఒకచోటఁ బద్మ పతి రాచవారికి సంబంధించినాఁ డనియు నొకచోటఁ బద్మసాలెకు సంబంధించినాఁ డనియుఁ జెప్పినచో విరోధము తప్పదు కదా! మఱి యుభాదన్నకుఁ బద్మన్న యనుపేరుండె ననుట నిరాధారము. పల్నాటిచరితములోఁ గాని మఱి యెచ్చోటఁ గాని భాదన్న కానామమున్నట్లు చూపకయె “వాడుకగా వ్యవహరింపఁబడుచున్న నామము” అని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ప్రమాణము లేనట్టి వీరియూహ నిలువ దని వ్రాయఁ బనిలేదు. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయుడు పైచరితములో విష్ణ్వంశసంభూతుం డని వ్రాయఁబడి లోకోత్తరకృత్యము లొనర్చి యిప్పటికిని బూజింపఁబడుచున్నవాఁడు. అట్టి ప్రసిద్ధపురుషుఁ డొకవేళ కులపతి యై యుండు నని చెప్పినం జెప్పవచ్చును గాని యేప్రసిద్ధి లేక యగస్త్యభ్రాత యనునట్లు బ్రహ్మనాయనియన్న యని ననే తెలియఁదగినభాదన్న కులపతి యని యెల్లచెప్పవచ్చును? కాన నీకల్పనము నిస్సారము.

ఇదిగాక వీరు 278 పేజీలో “శ్రీనాథకవి తనభీమఖండములో వెలమలు గత్తులు ఒంటరులు మొదలగువారల నెల్లరను పద్మనాయకు లని చెప్పినట్లుగా నాకడ నున్నముద్రితప్రతిలో నున్నది.” అని వ్రాసినారు. వీరిమతములోఁ బద్మడు పై భాదన్న యేకదా! అతఁడు కమ్మవారికిఁ బంటవారికి సరిసర్లకు నాయకుడు (కులపతి) అని చెప్పవలసి వచ్చును. వారలు వేర్వేరుతెగలవారగుట ప్రసిద్ధము. నెడ్లకు వెలమలు ప్రబలవైన లని వారే వ్రాసియున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో

బాదన్న పైతెగలవారి కెల్ల నాయకుఁ డెట్లగునో తోపక యున్నది.

ఇంతేగాక రావువంశీయచరితము46 పేజీలో శ్రీరామమూర్తిగారు “తద్వంశమునకు (అప్పారావుగారి వంశమునకు) మూలపురుషుఁడగు బసవన్నయనునతఁడు కాకతిప్రతాపరుద్రునకు పైదాటువండలసంపత్సరములు పూర్వం డగు కరికాలచోడునివలన ననేకబహుమానము లందినవాఁడు. అప్పటికిఁ గూడ పద్మనాయకు లనుపేరిటనే యీ వంశపుసచ్చాంద్రులు వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్లు విస్పష్ట మగుచున్నది. ” అని వ్రాసినారు. పైబాదన్న ప్రథమప్రతాపరుద్రునికాలమున నున్నట్లు రావుగారిసిద్ధాంతము. ఇట్లగునపుడు బాదన్నకుఁ బూర్వంపై న పైవారికి మఱియొకపద్మన్న నాయకుఁడై యుండె నని చెప్పవలసి వచ్చును. కాబట్టి మూర్ఖుఁడగుపద్మపతిని బట్టియే వీరి కీసమాఖ్య వచ్చిన దనుట సమంజసము.

నిజ మిట్లుండఁగా దీని నపలపించి యేప్రమాణమును నూపక “ఆపద్దుఁడు పద్మసాలెవారికి సంబంధించినవాఁడుగాఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు ” అని వీరు చెప్పటకు స్వకీయ శ్రీనూక్తియే ప్రమాణము గా నున్నది. అనాపు లగు వీరివచనము ప్రమాణాంతరసహకారము లేక యంగీకరింపఁ బడదు. ఇంతియే కాక ప్రమాణములు చూప నందున నందెద్దియో విశేష ముండె ననుస్వవాక్యము స్మృతిపథా రూఢము కాఁగలదు.

ఒకవేళఁ బద్మసాలెలు పద్మపదాంకితు లగుటం జేసి పద్మపతికి సంబంధించినవా రని యెంచి యుందురేమో? ఒకపద్మపదమును బట్టియే యట్లుఁహించినవారు పద్మజులు పద్మనాయకులు పద్మనాయక కులమువారు అని మూఁడుపద్మపదములుగల పద్మవెలములు పద్మపతికి సంబంధించి యున్నవా రను నూహను నిరసించుట యనుచితంబు గదా! ఇంతే కాదు, పద్మజులు పద్మపతిని బూర్తిగ బోధించెనుపద్మ

నాయకపదము గలవారై యున్నారు. పద్మసాలె లట్లుబోధింపని పద్మ పదము మాత్రము గలవారై యున్నారు. కాబట్టి పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించినవారు కా రనుటకును పద్మసాలె అట్టివారనుటకును నీలు లేదు.

ఇదిగాక పద్మసాలె వారు భావనామహర్షిసంతతివారైనట్లు మార్కండేయపురాణాంతగత మైనభావనామహర్షిమాహాత్మ్యమున సప్తమా ధ్యాయమునందు భావనామహర్షియొక్కయుఁ బంచపుటి యొక్కయు సుత్పత్తిప్రకారమును విష్ణుమూర్తి వారల కుపదేశించిన ప్రకారమును జెప్పి కొన్నిశ్లోకముల తరువాత

“ఇతి దత్వా తమోర్విష్ణు రనుజ్ఞాం కృపయా పుసః
ఉవాచ పరమప్రీతో లోకానుగ్రహకాంక్షయా
సర్వేషాం మానరత్నాగ్రం యత్నః కార్యః కథంచన
యువాభ్యాం వత్త్రునిర్మాణం క్రియతా మితి చా బ్రవీత్ .

అని చెప్పఁగా వారలు

“త్వన్నాభికమలోద్భూతః బ్రహ్మ లోకపితామహః
త్వదాజ్ఞయా జగత్సర్వం సృష్టవా స్వయ మేవ సః
తేషాం హి వత్త్రునిర్మాణే భవనే నాస్తి కేశవ
తస్మి తంతుర్ వినా నైవ భవేదే తన్నసంశయః
భవత స్తంతుహరణ మాహం యాచామహే హరే
తత్ర ప్రసీద దేవేశ తంతుసంధాయకో భవ
ఇ త్యుక్తః పరమప్రీతో హరి రాలోక్య వై తదా
స్వనాభిపద్మనాళస్య తంతుర్ తాభ్యాం దదౌ తతః
...మన్నాభిపద్మనాళోత్థ తంతుసంపూర్ణకోశకాః
తతస్తే పద్మశాలీయాః సర్వలోకేషు విశ్రుతాః .”

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. అట్టి మహర్షిసంతతివారై యజ్ఞోప

వీతాదులు ధరించుచుండునట్టి పద్మశాలీయులు శూద్రస్త్రీగర్భమున
క్షత్రియుబీజముచే నుదయించి యుగ్రజాతివాఁడైన పద్మపతికి
సంబంధించినవా రని చావుగారు వ్రాయుట మిక్కిలి యనుచితంబు.

రావుగా రిట్లు పద్మశాలులు పద్మపతికి సంబంధించినవా
రని వ్రాయుటయు “వసిష్ఠ కాండిన్య ధనంజయనాం” అని
మార్కండేయపురాణమునం జెప్పినవచనము రాచవారిని గూర్చి
వ్రాయఁబడిన దని వ్రాయుటయు “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్రియు
లై రనుటకు ... సంశయము లేశమాత్రము లేదు” అని
వ్రాయుటయుఁ దాము పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించిన
క్షత్రియులు కా రను సిద్ధాంతము స్థాపించువారు కాఁబట్టి “అట్టి
వారు మఱియొకరు గలరేమో యోచించి చెప్పం గోరెదము” అని
వ్రాసినశ్రీరామమూర్తిగారికి నట్టివారు వీరని నిర్ధారించి చూపుటకై
పశ్చిమప్రయానమై యున్నది. ఎన్నియేని చేసి యట్టివారిని జూపుభారము
తమపై నుంచుకొన్న మహానుభావులు కదా!

ఇక నేడవవిషయము విమర్శింపఁ బడును. అయ్యది యిటు
లున్నది. “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్రియు లై రనుటకుఁ గారణము
వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక క్షాత్రిమును దాల్చి
భూమిని జయించి పాలించుట యని చెప్పనచ్చును. అట్టివారు పదు
నానిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేశమాత్రము సంశయము
లేదు” అని.

శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయఁబును గుర్తింపక వీరిటులు
వ్రాయుచున్నారు. వారు కేవలము క్షాత్రిమును దాల్చి భూమిని
జయించి పరిపాలించుట క్షత్రియత్వానుమాపక మని యెంచినవారు
కారు. మఱేమన్న శూద్రవేషధారణము అంధ్రాదిదేశవాసము పద్మ
నాయకనామవహనము అను వానితోఁ జేరిన క్షాత్రియులు పద్మపతి

సంబంధి యక్షత్రియత్వానుమాపకము లని యెంచినవారు. చూడుడు.
 “వీని నన్నింటిని జదివినపిమ్మట పాఠకులు శూద్రవేషధారు లగు యక్షత్రి
 యులు కొందఱున్నారని తెలియఁగలదు. అట్టివా రీయాంధ్రాదిదేశము
 లలోనే స్థిరపడిన స్థిరదుటవలన వా రీపద్మనాయకనామమున నుండు
 వారు గానే యనుమానింపఁ బడుదురు ” అని వ్రాసియున్నారు.
 ఇందువలనఁ బైయర్థమే కదా తేటపడఁగలదు. కాబట్టియే “అట్టి
 వారు మఱియెవ్వరైనఁ గలరేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము ”
 అని వ్రాసినారు. పదునెనిమిదిజాతులలోఁ బైనాలుగుగుర్తులు గలవా
 రున్నారా యని చూడఁగాఁ గొందఱకు శూద్రవేషధారణము
 కొందఱకుఁ బద్మపతినామవహనము లేదని తాత్పర్యము. కావున
 రావుగారు శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయము నెఱింగినవారు కార
 నియుఁ బద్మపతికి సంబంధించిన యక్షత్రియులు పైగుర్తులు గలపద్మజలే
 కాని యితరులు కారనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట మూఁడంశములు
 విచారింపవలసి యున్నవి. “ఇటీవలి శూద్రులు ” అని వ్రాసినారు.
 అనఁగాఁ బూర్వము శూద్రులుగాక యిటీవల శూద్రులైనవారు అని
 యర్థ మగును. ఇందువలనఁ బైగ్రంథములందుఁ బద్మనాయకులు
 తొలుత యక్షత్రియులుగా నుండి తరువాత శూద్రు లై రని వ్రాసిన
 వారిని దూఱుట యనుచితం బని తేట పడఁగలదు. పద్మజలువెనుక
 యక్షత్రియు లై యుండి యిటీవల శూద్రు లని చెప్పఁ బడుచున్నారని
 యేకదా పైవారియభిప్రాయము. తామును వారట్టివా రయినట్లొప్పి
 దూఱుట కవకాశ ముండదు కదా! “శూద్రులు యక్షత్రియు లైరను
 టకు ” అని వ్రాసినారు. ఇందువలనఁ దొలుత శూద్రులుగా నుండి
 తరువాత యక్షత్రియు లైనట్లర్థ మగును. అట్లదవఱ కెవ్వరును
 వ్రాయలేదు. ఇదిగాక “వర్ణాశ్రమధర్మములలోఁ జేరినకులముచేతఁ
 గాక ” అని వ్రాసినారు. దీనియర్థము పరిశీలింపఁగా వర్ణభేదము అశ్ర

మధేవము గలిగినట్టి ద్విజుల కులమచేతఁ గాక అని యగుచున్నది. ఈవిశేషణములకు న్యాయార్థమును “గౌరవ” మనుదానితోఁ “గులముచేత” అనుదాని కన్వయమును రావుగారు చెప్పఁజాలరు. కులము గాక అని మాత్రమే వ్రాయుండగి యుండఁగా నిట్టి యసందర్భపు వాక్యము నేని వ్రాసిరో వారికి తేలియవలయు.

ఇట్లు రావుగారు “పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలో నుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టను” అను ప్రతిజ్ఞాతాత్పరమునకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర రావువంశ చరిత్రములలో నందఱకుఁ దెలియఁదగి సామాన్యము లైనప్రమాణముల నగపఱచి యపుడు ప్రబలప్రమాణమును బ్రదర్శించుచున్నారు.—

“కాబట్టి పద్మనాయకులనిజస్థితి దెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నిం తము. ఈ వెలుగోటివారివంశములోనివారి ప్రేరణముననే వ్రాయఁ బడిన పద్మనాయకచరిత్రమునందు సేమివ్రాయఁబడినదో విచారిం తము అందు వెలమలజన్మవృత్తాంతమును గూర్చి యీక్రిందిరీతిగ నున్నది.

“క. శూరుల జన్మస్థానము

నారసి నియమింపఁ గూడ దది యెట్లెన్నఁ

వీరులు పండ్లుఖిమారులు

సూరిజనులఁ బోల మిగులఁ జోద్యం బగునున్”

ఉ. కొందఱు రెడ్డినాయకులు గోప్యము నందిరి మానుషవంతుల
కొందఱు లక్కనాయకులు కుంభిని షీరజలోక్తిఁ బొల్చిరొ
కొందఱు కొంకణోద్భవులు ఘోరపరాక్రమలీలఁ గ్రాలఁ గా
నందఱు నేకమై ధరను నద్భుతలీలఁ జెలంగి రెంతయున్.”

అని శూరులజన్మస్థానము నియమింపఁ గూడ దనియు మానుషవంతులును పరాక్రమవంతులునైన కొందఱు రెడ్డినాయకులును, కొందఱు

లక్కనాయకులను కొండలు శ్రాంకణోద్భవులును, ఏకమై యద్భుత
లీల విహరించి రని నుడివియున్నాడు. మరియు నాగ్రంథముననే
యనేక విధములుగా నాకాలమ్మనాటి గాథలను బురస్కరించుకొని
వచించి యున్నాడు

“గీ. శ్రాంకణాదిక సేతువు కుంభినులను

నాంధ్రద్రవిడాదిదేశంబులందు నెలమ

పేరు ప్రఖ్యాతి నొంది విస్తార మగుచు

గరము బహుముఖవర్ణసంగతులఁ దనరి ”

“క. లోహము తామము సిద్ధుడు

సాహసమునఁ జేయు రజతస్వర్ణము భంగిన్

యాహతమైన కులంబున

నూహం బ్రబలించె నృపతి యుద్విపు లెన్నన్. ”

“క. మద్రుత ఒలకణ సంతతి

ముద్రిత వరశుక్తి పతిత మూర్తము భంగిన్

శూద్రాభావం బయ్యును

రుద్రక్షీతిపాలు హక్యహృథిఁ జెలంగెన్ ”

“గీ. ఊరివరద నీగు నురకిసరయుఁ జేరి

తీర్థయోగ్య మైన తెరగు గాదె

కాలచోదితమునఁ గాక తీర్థనుఁ గొల్చి

కాపు లెల్ల వెలమ కమ్మలైరి. ”

పద్మనాయక చరిత్రములో నుదాహరింపఁబడిన పైపద్యములను
బట్టి శ్రాంకణాది దేశములనుండి వచ్చిన కుంభినులు మొదలగు వారిని
తక్కిన తెగల వారలు వెలమలుగ భావించి తమకన్నఁ దక్కువగఁ
జూచుచున్నటులను వారలు శూద్రులు గాక పోయినను బ్రతాపరుద్ర
క్షీతిపాలునిచే గౌరవింపఁబడి రనియు వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను

గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె ననియు భావము సూచింపఁ బడుచున్నది గదా, అప్పటికివాడుకలోనుండు గాధలను బురస్కరించు కొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసియుండు ననుటకు సంది యము లేదు. అని "

పై ప్రతిజ్ఞాతాంశసాధనమున కిది ప్రబలాధార మని వ్రాసితిని. కాబట్టి ప్రథానమల్లినిబహ్మణన్యాయమున దీనిం బరిమార్జించినచో నింక నెవ్వయు నడ్డగింపఁ జాలవని నమ్మి దీనిని శిథిలీకరింప యత్నించు చున్నాఁడను. మొదలది విచారింపఁదగియున్నది. వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన శ్రీనాథాదిగ్రంథములకన్న నిది ప్రబలమా? లేక వానికి సమబలమా? లేక దుర్బలమా? యశి.

అనేకగ్రంథములకుఁ బరస్పరసంవాదంబును శాసనాదిప్రమాణ సహకారంబును సమృద్ధం బైయుండినందున నాచే నుదాహరింపఁ బడిన ప్రమాణములే ప్రబలము లనియు అట్టివానిని వీరు కనఁబఱపక కేవలము పద్మనాయక చరిత్రమునే వ్రాసినందున నిది దుర్బలమని యు సామాన్యముగఁ దోచెడిని. అయినను మూలప్రమాణములను సంవాదములను జూచి మన మీమాట యనఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు పై ప్రకారము పద్యములు వ్రాయుటకు నాధారం బేమైన నుండునా? అని విచారింపఁగా నొక్కటి యగపడుచున్నది. రావుగారు 277 వ పేజీలో "అప్పటికి వాడుకలో నుండు గాధలను బురస్కరించుకొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసి యుండుననుటకు సందియము లేదు." అని వ్రాసి యున్నారు. దీనిం బట్టి మన మప్పటిగాధ లెవ్వ యైయుండు నని విచారింపఁగా మహాకవి నిబద్ధచరిత్రములు శాసనాదులు దుర్లభంబు లగుటంచేసి పుక్కిటి పురాణగాధలే యని తెలియఁ దగియున్నది. అట్టివానిని బురస్కరించుకొని వ్రాసినచరిత్రముల మహిమను కృష్ణరాయచరిత్రము 119 వ

పేజీలో రావుగారు క్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు. “పుక్కిటిపురాణ గాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములు వ్రాయఁ బూనినఁ జెక్కుదోషము లుండక మానవు ” అని.

ఇందువలనఁ బద్మనాయకచరిత్రముయొక్క మూలప్రమాణములును వానివలన దానికిఁ గలిగినగుణాతీతయమును రావుగారే తేలిపఱచినవారైరి. ఇట్టిగ్రంథమువలనఁబ్రమేయసిద్ధిని గోరినవారిమహిమయువారిచేతనే “గ్రంథస్థపదర్పనము లుండఁగా...మోచేయినాకుట వంటిదికాదె ” అని ప్రకటింపఁ బడినది. ఇయ్యది గ్రంథప్రమాణములను వదలి పుక్కిటిపురాణముల నవలంబించి చరిత్రము వ్రాసినయొక్క వికివ్యాపించునాక్షేపముగఁ దోచును. అప్పు డట్లు మోచేయినాకుకని వాక్యమును బురస్కరించుకొని పెనంగులాడ నచ్చిన మనరావుగారు నామాటకుఁ బాత్రులు గాఁ గలరు గదా !

ఇక నాచరిత్రము వ్రాయునాటికి గ్రంథప్రమాణము లున్నవేకదా యొక్కవియం దీదోషములు ప్రసక్తించును. పద్మనాయకుల చరిత్రమునకుఁ బ్రథమప్రవర్తకుం డాతఁడే కాబట్టి యాతనివాఁడు గ్రంథము లెవ్వయు లేనందున నప్పటికి వ్యాపించి యున్నగాథల ననుసరించి గ్రంథమును వ్రాసినవాఁడు అని యనవత్తురు.

దీనికై యొక్కవికాలం బెద్దియో విచారించవలసి యున్నది. అయ్యది గ్రంథమున వ్రాయఁబడక పోయిన నక్కవి సర్వజ్ఞసింగభూపతిని నర్ణించియున్నాఁడు. కావున సింగమనీనియనంతరమేయీగ్రంథము రచింపఁబడినట్లు స్థిరపడుచున్నది. ఇదివఱకు పంశచరిత్రములు వ్రాయువారందఱును సింగభూపతి పదవతరమువాఁ డనియే వ్రాసినారు. కాబట్టి యీచరిత్రకారునిచే నర్ణింపఁబడిన సింగభూపతి యాతం డేయై యుండనోవు. ఆభూపతి క్రీస్తుశకము 15 శతాబ్దమున నున్నవాఁడు.

అప్పటికినామిరెడ్డి యెట్టిక్కడేవి అనపోతానాయుడు మాదానాయకు లిరువురు వ్రాయించినశిలాశాసనములు సర్వజ్ఞసింగభూపతిచే రచియింపఁ బడినరసార్ణవసనుధాకరము శ్రీనాథునిభీమఖండము మున్నగు నాధారములు పుష్కలముగ నుండినవి. కవి యట్టివానిని వేని ననుసరింపక పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని చరిత్రము వ్రాసి యున్నాఁడు కాఁబట్టి రావుగారు వర్ణించినదోషముల కిక్కవియు నీతని కావ్యమును విషయము గాక మానదు. మూలశైథిల్యమున సికతా కూపమువలె మూలప్రమాణశైథిల్యమున నిలువఁ జాలక కూలి పోవుచున్న యీచరిత్రమును బ్రబలాధారముగ నెఱుఁగి “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేవలము వెలమలతోనుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు ” అని వ్రాయుట యజ్ఞానవిజృంభితం బని తేటపడఁ గలదు.

ఒకవేళ, మూలప్రమాణశైథిల్యమునఁ బద్మనాయకచరిత్రమప్రమాణ మయినపుడు శ్రీనాథగ్రంథము గూడ సప్రమాణంబే కావలసి వచ్చును. దానికిని మూలప్రమాణంబు మృగ్యంబే కదా యన్నచో నట్లనఁ గూడదు. శ్రీనాథునకుఁ బైవారి శిలాశాసనములు మూలప్రమాణంబు లగుచున్నవి. అయ్యవి పద్మనాయకులు పవిత్రాన్వయులని చాటుచుండుట తత్పరిశీలనమువలనఁ దేటపడఁగలదు. ఇదిగాక శ్రీనాథగ్రంథమునకు గ్రంథాంతరసంవాదంబును బుష్కలంబుగఁ గలదు. పద్మనాయక చరిత్రమునకో శాసనాధారములు గాని గ్రంథసంవాదములు గాని లేకపోవుటయే కాక మఱియొక్క పెద్దపిడుగు చూపెట్టి యున్నది. ఆగ్రంథకారుఁడు తరువాతి గ్రంథమునఁ బద్మనాయకుల కులప్రాదుర్భావ ప్రాశస్త్య వృత్తాంతములను గ్రందివిధముగఁ జెప్పినాఁడు.

“ గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజు లటంచు
వేదములు వల్కుఁ గావున విదిలముగను
శూద్రకులజులు నొట సంసూచితముగఁ
బద్మజఖ్యాతి నియమించి పల్కి రపుడు.

గీ. తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన
భాతి దశవిధ వెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి
సప్తసప్తపద్మజసముదయంబు
బద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి.” అని.

ఇందువలనఁ బూర్వాపర స్వగ్రంథవిరోధము జాగరూక మగు
చున్నది. మూలప్రమాణములు లేక సంవాదములు లేక పోవుటయే
కాక స్వగ్రంథవిరోధమును గూడ జాగరూక మైనచో

“ అంతచ్ఛిద్రాణి భూయాంసి కంటకా బహుప్రా బహిః
కథం కమలనాళస్య మాభూవత్ భంగురా గుణాః ”

అనున్యాయమున నాగ్రంథము భంగురంబు గాఁ గలదనియు దానిని
బ్రహ్మాణముగఁ జేకొని వచ్చిన రావుగారి యాక్షేప మవిచారవిలసితం
బైనదనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట్లుండియు రావుగారు పద్మనాయక
చరిత్రకారుఁడు స్వనచనవ్యాహతముగాఁ బద్మనాయకులను బ్రశం
సించినాఁ డని యీపద్యములను దీసి వేసినారు.

ఇప్పు డిది విచారింపవలసి యున్నది. ఈవ్యాహతిదోష మను
నది పద్మనాయకప్రశంసావాక్యములకు మాత్రమే సంభవించునా ?
తా ముదాహరించిన దూషణవాక్యములకుఁ గూడ సంభవించునా ?
అని. ప్రశంసావాక్యములకే యున్నచో వైషమ్యములోఁ బ్రమాణము
లేదు. ఉభయసమంబన్నచో సీవాక్యములవలన స్వోదాహృతవాక్యము
లువ్యాహతంబులే కదా! అయినపు డవి ప్రమాణములగునని గ్రహిం

చుటయు వీనిని దీసివేయుటయు యుక్తి ప్రమాణములకు దూరం బని వ్రాయం బనిలేదు. ఇంతియే కాక పరస్పరప్రతిబంధమున నేయర్థము నిర్ధారించుటకును వీలులేక పోవును. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు దూషణ గ్రంథమును బ్రమాణముగ నెత్తికొని భూషణగ్రంథమును దూరీకరించుట తగదు. మేమో ప్రబలప్రమాణసంవాదమున దూషణపద్యముల దూరీకరించుచున్నాము.

ఇంతేకాదు. రావుగారు తమ కిప్పట్టున మాతృకయైనరావు వంశీయచరిత్రమును బరిశీలించినవా రయ్యును నాగ్రంథమునఁ బ్రమాణోపన్యాసపూర్వకముగ నిరాకరింపఁ బడిన పద్మనాయకదూషణ పద్యములను బ్రమాణముగ నెత్తికొని యందుఁ బ్రమాణముగా నెత్తికొన్న పద్మనాయకభూషణపద్యముల నప్రమాణములుగ నిరాకరించి నాట. మఱియు నందుఁ బద్మనాయకప్రశంసాపద్యములకు మూల ప్రమాణములుగా వ్రాయఁబడినశ్రీనాథభీమఖండసోమదేవరాజీయాదులవేరెత్తినవారు కారు. తాము ప్రమాణముగాఁ దీసికొన్నదూషణవాక్యములకు మూలప్రమాణములను జూపినవారు కారు. ఇట్లు దున్న ప్రమాణవచనములను మూసి పెట్టుటకును అందు నిరసింపఁబడినవచనములనెత్తికొని వాస్తవస్థితి నింత యపలాపము చేయుటకును నెద్దియో విశేష ముండక దీఱదు. అయినను దా మాంధ్రులపూర్వవృత్తాంతమును వాస్తవముగ శాసనాది ప్రమాణముల ననుసరించి తెలిపెదమని లోకులను నమ్మించి గ్రంథకర్తలయి యుండియు గ్రంథకారు లిదివఱకు నిర్ణయించినయర్థములను నందునకుఁ బ్రమాణము లగు శాసనాదులను మఱుఁగువఱచి వాస్తవమును దలక్రిందుగాఁజేసి తమపుస్తకములు చదువుచున్నవారికి బుద్ధిభేదమును గలుగఁజేయుట వీరిదుస్సాహసంబునకు ఘంటాఘోషం బగుచున్న దనుట తేటతెల్లము.

ఇక వినిగమనావిరహమున స్వదాహృతదూషణపద్యములే ప్రమాణము లేకాదగవు? అని వాదము చెత్తురు. ఇప్పుడు బలా బలవిచారము చేయవలసి యున్నది.

నాయుదాహృతభూషణపద్యములకు భీమఖండము సోమదేవ రాజీయము పల్నాటిపీఠచరితము సింగభూపాలీయము చంద్రికాపరిణయము వానవదత్తాపరిణయము భానుమతీపరిణయము ఇందుమతీపరిణయము మున్నగుగ్రంథములు, నామిరెడ్డి యెఱ్ఱకవి అనవోతమాదా నాయకులు స్థాపించిన శాసనములు మున్నగువి ప్రమాణములు. రావుగా రుదాహరించినదూషణపద్యములకుఁ బుక్కిటిపురాణములు పేరును బ్రకాశింప వీలు లేనిచరిత్రములు నూతనముగ వారు కనిపెట్టిన యసందర్భవిషయములు ప్రమాణములు. వీనిస్వరూపము వెనుక వివరింపఁబడియెను. శేషించినది తరువాత విమర్శింపఁబడును. ఇట్లుండ నేతదుభయపద్యగణములో నేది గ్రాహ్యంబో యేది యగ్రాహ్యంబో పదార్థనిర్ణయపాండితీమండితు లగు పరీక్షకశిరోమణు లెఱుంగఁగలరు.

ఇకఁ బద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డిట్లు స్వవాక్యవ్యాఘాతముగ వ్రాయుటకుఁ గతం బేమనిన, ముం దీవిషయము దెలియఁదగి యున్నది.

ఈచరిత్రము పద్మనాయకులచేరణముననే వ్రాయఁబడిన దనుటయు, పద్మనాయకులవృత్తాంతమును దెలుపుటకు వ్రాయఁబడినదనుటయు నిర్వివాదాంశములే కదా! లోకమునఁ జరిత్రము వ్రాయువారు నర్జులకు లేనిగుణముల వైసం దెచ్చిపెట్టి వర్ణించుచున్నారు గాని పేరునకు వెలమవీరులచరిత్ర మని ప్రకటించి కేవలము దూషణములే వ్రాసినమనవీరభద్రరావుగారివలె నర్జులదూషణములు వ్రాయువా

రుండరు కదా! అట్లుగనుచు పద్మనాయక చరిత్ర మనునది వారిప్రశంసార్థమే ప్రవర్తించినదై యుండవలయు. ఇట్టిగ్రంథములో వారి దూషణములు వ్రాయుట గ్రంథ కార్యశైలీవిరుద్ధభర్తృబు. ఎంతయు ప్రగల్భకవియైనను పర్ణ్యులను నీచకులమువారినిగా వర్ణింపఁడు. ఇట్టి స్థితిలోఁ బద్మనాయకుల జన్మవృత్తాంత మిట్లు కవి చెప్పినాఁడనువిషయము సంశయింపఁ దగి యున్నది. దానికిఁ దోడుగాఁ నిదితక్కు నితర గ్రంథమంతయు వారిగుణాతిశయమునే యుగ్గడించుచున్నది. ఒకవేళఁ గవి ప్రమాదముననో మఱియేకారణముననో గ్రంథముననటులు వ్రాసి యుండు ననుకొనుటకు వీలు లేదు. కృత్రిమేరకుం డగురేచర్ల బ్రహ్మనాయుడు స్వసంశయము సంతసించుముగా వర్ణించుచున్న నెటు లూరక యుండును? సామాన్యజనుం డైనను దనకులమునకుఁ గళంకము చెప్పి నప్పు డోర్వజాల కుండుట కనుచున్నారము. ఘనతఁ గాంచిన రాజ కుటుంబములో నుదయించి తమపూర్వుల వీర్యవిజయాదులను దెలిపెడి శాసనగ్రంథాదుల నెఱింగి తత్ప్రకాశమునకై చరిత్రము వ్రాయించిన బ్రహ్మభూతి తమకులకళంకవార్తల నెటు లొర్చును? ఇట్టి స్థితిలోఁ గవి యిట్లు చెప్పుటకుఁ గారణము క్రిందివిధముగఁ దెలియఁ దగి యున్నది.

రావుగా రీప్రకరణమున 271 పేజీలో “కమ్మవారికి పంటనుహాస్వయులయిన కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగ నున్నవి” అనియు 281 పేజీలో (వెలమవారు) “రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి వేటుపడిన కులము సుద్ధారణము చేసి రని భావ మేర్పడుచున్నది” అనియు, 182 పేజీలో “రేచర్లబ్రహ్మనాయుడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి ... గౌరవము దెచ్చినవాఁ డగుటంజేసి” అనియు 284 పేజీలో పద్మనాయకులలోఁ గొండలు... రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులుగ నుండిరిని వేద్య మగుచున్నది. ”

అనియు మొదలుగా వ్రాయుటచే గొండవీటిరెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలవైరముండె ననుటకు సంనియము లేదు గదా! ఈవిరోధమును బురస్కరించుకొని గొండవీటిరెడ్లు వెలమవారు పరమనీచకులమువారుగాఁ గొండవీటిదండకవిలెతో వ్రాయించిరి. దానింగని పద్మనాయకులు కాయలు పరమనీచకులమువారుగాఁ బద్మనాయక చరిత్రమున వ్రాయించిరి. దీనివాస్తవము నెఱుంగఁజాలక గొండవీటి నిజముగఁ బద్మనాయక దూషణ మనినమ్ని వాడుచువచ్చిరి. వాస్తవము దెలిసినవండ్లితొ లిది. నిజము కాదని పరిహరించుచు వచ్చిరి. ఇంతియ కాని వేఱుకాదు. ఇదియే “గొండవీటిరెడ్డినాయకులు” అని మొదలుగా “కాపులెల్ల వెలమకమ్మ లైరి” అనునటకుఁ గలపద్యముల సమస్తే యభిప్రాయము. పద్యములు లేఖకపరంపరగా నశుద్ధములుగా నేర్పడి యుండినను బరిశీలించినవారి కీయర్థమే కాఁగలదు. చతుర్థ వ్యక్తములో వెలమ లుత్తము లని ప్రసిద్ధి గని యుండఁగాఁ గాపులు కమ్మలును మేము వెలమలము మేము వెలమలము అని ప్రకటించుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు ప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని వాదము పెట్టుకొని శాసనగ్రంథాధిప్రమాణ ప్రదర్శనపురస్కరముగా 77 గోత్రములవారు మాత్రమే నిజమైన వెలమ లని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలను (మధ్యను వెలమల మని పేరు నెట్టుకొన్న కాపుకమ్మ మొదలగు వారిని) తమలోనుండి పాయఁద్రోచిరి. ఇదియే

“తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన

భాతి దశవిధవెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి

సప్తసప్తతి పద్మజ సముదయంబు

పద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి

రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డి ... కులముద్ధరించిరి వెలమవారు ”

అని మొదలుగాఁ పై చరిత్రమునఁ బ్రకటింపఁబడిన దని తెలియునది.

ఇట్లు గాక నాకవి మహాకవిప్రబంధములకు శిలాశాసనములకు స్వగ్రంథమునకు విరుద్ధముగాను కవిసంప్రదాయవిరుద్ధముగాను సర్వములనుదూఱినాఁడని తలంచుట యవిచారములమే కాని వేఱుగానోపదు. రావుగా రీషద్యములు నిజముగ వెలమవారిదూషకము లనియేనమ్మి యీ యర్థ మింకింపదృశముచేసిన లోకులు దీనినేమిక్కిలి విశ్వసింపఁ గలరని పైపద్యములకింద “వారిని తక్కిన తెగలవారు వెలమలుగ భావించి తమ కన్నఁ దక్కువగఁ జూచుచున్నటులును ... వెలమవారిలోను కష్టవారిలోను గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె” నని లేనియర్థమును వ్రాయుట యెంతో వింతగా నున్నది ఇట్టియర్థ మీపద్యములలో నేది బోధించునో నూత్నరక్త మెవరియందుఁ బ్రవహించినదో చూపుఁ డన్న నేమి చెప్ప నూహించిరో వారికే తెలియవలయును.

ఇట్లు స్వమతమును నెలకొలిపియున్న పరమతసాధకములుగాఁ దమకుఁ దోచినవానిని నిరాకరించుచున్నారు. అయ్యవి పద్మనాయక చరిత్రములో వీరిని బ్రశంసించుట వీరు తొలుత యుత్తేయులుగా నుండి రనుట ప్రతాపరుద్రునితో నేక పంక్తిభోజనము వీరికి ఘటిల్లిన దనుట అని ముత్యైఱుగులు.

అందు మొదటిది. “మఱియు నాతఁడు స్వవచనవ్యాఘాతముగ నాగ్రంథముననే మఱియొకచోట

గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజులటంచు

పద్మజభ్యాతి నియమించి పలికి రపుడు.

అని విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జనించుటచేతఁ బద్మజులను సంజ్ఞకలిగిన దని నుడివెను. అదియునుంగాక తక్కిన వెలమ తెగలవారిని గ్రందుపఱచుచుఁ బద్మనాయకుల నధికులని చెప్పి

క. తారకలలోని గ్రహరాజు వేటె యైన...

పద్మనాయకులనగను బ్రబలె జగతి.

అని పొగడి యున్నాడు. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికి పద్మజులనుపేరు గలిగిన దనియు అందువలననే పద్మనాయకులనునామము వహించిరనియుఁ జెప్పుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టుదు. విష్ణుపాదోద్భవసంభవుల మనిపంటరెడ్డు కమ్మవారు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్నవారయినను వారిలకు పద్మనాయకు అనుపేరు గ్రంథములను వినబడదు. . . గొంతవఱకు గనుపట్టక మానదు” అనునది. పద్మజశబ్దవిషయమై వెనుకఁ గొంత వివరించినాడను. ఇప్పుడు “అందువలననే పద్మనాయకులనునామము” అనునది విమర్శింపఁబడును. ఈయర్థము పైపద్యములలోఁ జెప్పఁబడలేదు. మొదటిపద్యము పద్మజులు అనునామమునకే సాధకముగ నున్నది. రెండవది పద్మజులుదశవిధవైలముల భాయఁద్రోచుటయందు “తారకలలోన గ్రహరాజు వేతెయైన భాతి” యని తారకలకువేతెన సూర్యుని దృష్టాంతము చెప్పి అందువలనఁ దద్వాచక మగుపద్మనాయకశబ్దము వీరికి గలిగిన దని సూచించుచు “పద్మనాయకులనఁగఁ బ్రబలె” అని చెప్పుచున్నది. కాన “అందువలననే” అని రావుగారు వ్రాయుట సరికాదు.

ఇంకొకవిశేషము. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటవలన వీరికిఁ బద్మజులనుపేరు గలిగినదనుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టు దను ప్రతిజ్ఞాతార్థమును సాధించుటకు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మవారు మొదలగువారలందుఁ బద్మనాయకశబ్దవ్యవహారము లేక పోవుట కారణముగఁ జూపినారు. కార్యకారణములకు సామానాధికరణ్యము నియతము కాబట్టి కారణము లేనిచోటఁ గార్యము జనింప దనుట లోకవిదితము. పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమగు పద్మజనికర్తృత్వము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వైవ పద్మనాయకులందుఁ గలదు కాన వారలయందుఁబద్మజశబ్దప్రయోగము, హరిపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మకాఁపు

మొదలగువారియందు పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్ర మగుహరిపాద పద్మజనికర్తృత్వము లేదు కాబట్టి వారిలయందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగాభావము, న్యాయసిద్ధం బైనది కదా! ఇట్టిసితిలో కష్టము మొదలగు వారియం దాశబ్దముయొక్క ప్రయోగము లేదు కాబట్టి పద్మనాయకులయం దాశబ్దమును బ్రయోగించుట సయక్తికము గాదనుటయే సయక్తికము గాక యున్నది.

ఇక విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లనునది ముద్రణప్రమాద మనుకొంద మన్న నది పొసంగునట్లు లేదు. ఏల యనిన. రావుగారు 8వ ప్రకరణమున 234 పేజీలో కోటనంశమును గూర్చి వ్రాయునపుడు “వీరలు విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లయినచతుర్థాన్వయల మని చెప్పకొని యున్నారు ” అని వ్రాసినారు. కాబట్టి ముద్రణప్రమాదము కాదనియు వీరిమతమున విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లను నొకతెగవారు చతుర్థవర్ణములో నుండిరనియు నెంచఁ దగియున్నది. విష్ణుపాదోద్భవమైన చతుర్థవర్ణములో విష్ణుపాదోద్భవసంభవులు గల రనుటకుఁ బ్రమాణము మృగ్యంబుకదా? అని యాశంక తోచును. స్మృతి పురాణాదులయం దున్నకొన్నివిషయములకు మూలప్రమాణములు మనకుఁ గాన రాక యుండినను సర్వజ్ఞు లగుమహర్షులు వానిని గనిపెట్టి చెప్పియుండు రని నమ్మినట్లు దీనిఁ గూడ మూలప్రమాణమును చేనినో రావుగారు కనిపెట్టి వ్రాసియుండు రని నమ్మవలసియున్నది. దీనినిజ మెల్లుండినను సీత్రప్రతిజ్ఞనిలుపుకొనంజాలరు, చూడుడు. పైప్రతిజ్ఞాతాత్పరమునకు కష్టము కాపు మొదలగువారియందు పద్మనాయక శబ్దము ప్రయోగింపకుండుట కారణముగా వ్రాసినారు. ఇయ్యది యెవని హరిపాదోద్భవపులో వారియందుఁ బద్మజశబ్దము ప్రయోగింపబడును అనువ్యాప్తికి భంగప్రదర్శనరూపముగఁ గానంబడియెడిది.

ఇం దొక యసందర్భము. హరిపాదపద్మజత్వమునకుఁ బద్మజశబ్ద ప్రయోగమునకే కదా వ్యాప్తి గల్పించిరి, దీనికి హరిపాదపద్మజత్వమున్నచోటఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయే భంజకం బగును గాని పద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయెటులు భంజకంబగును? కానఁ గమ్మవారియందుఁ బద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేనందున వెలమలందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము చేయుట సయుక్తికము గాఁ గనుపట్టదన్నమాటయే సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టును.

చిహ్నవాత రావుగారు, శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు భీమఖండములో “పద్మనాయకులన వెలమలన” అని యుండినట్లు వ్రాసినారనియు నందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు ననియు వ్రాసినారు. శ్రీరామమూర్తిగారి రెట్టినపాఠములో “కైటభదైత్యవైరి” యనుపద్యమున ఉదయంబునొందె యనుచోట (ఉదయంబునొంది) అనియు “కారణగుణసంక్రమంబున” అనుచోట (కారణసంక్రమంబున) అనియు, సోదరీయన్నే హలభంబులుం బోని పావనత్వ శుచిత్వ అనుచోట (సోదరీయన్నే హలభంబు లచ్చొని పాతనత్వ శుచిత్వ) అనియు, చరితమన స్వభావవచనంబుల ధరియించి అనుచోట (భరితమన స్వభావవచనంబులు ధరియించి) అనియు మొదలగుతప్పలు విశేషముగఁ జూపట్టుచున్నవి. అట్లు “పద్మనాయకులన వెలమలన” అనివా రెట్టినపాఠము గూడ సరిగామిచే “పద్మనాయకు లను వెలమలన” అనుపాఠ మేస్తీకరింపఁబడును. అందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు నను రావుగారియూహ నిరస్తంబు కాఁగలదు. ఈపక్షమునఁ గమ్మ పంట మొదలగువారియందుఁ బద్మనాయకపద మన్వయించు నని రావుగారు వ్రాయుట భ్రమమూలకము. “పద్మనాయకులను” అనుచోటి అనుశబ్దము

వెలమపదముతో సమసించినది. కాబట్టి పదాంతరములతో సంబంధించుటకు వీలు లేదు. సమాసఘటకపదములు తదఘటకపదములతో నన్వయించునపుడు సమాసం బసాధునని శాస్త్రము కలను.

తరువాత “ఎత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మండు నాయకుఁడుగాఁ గల సమాహ మని యర్థము గాక మానదు.” అని వ్రాసినారు. ఏమి కారణమో తొలుత వెలమలకుఁ బద్మజశబ్దము హరిపాదపద్మమునుండి యుదయించుటచే వచ్చినది కాదని నిరూపింపఁ బూని దానిని మాని కష్టలయందుఁ పద్మనాయకపదము లే దని పద్మనాయకశబ్దమునకుఁ బరుగిడిరి. అవల నది వెలమలకు వచ్చినవిషయము విచారించుచు దానిని విడనాడి పద్మనాయకకులశబ్దము నందుకొనిరి. వీరిమతమునఁ బద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములు సమానప్రవృత్తినిమిత్తకములై యుండు నేమో, ఇట్టి వారు తొలుతనే పద్మనాయకకులనామము వచ్చినదనుటయు సయక్తికముగాఁ గనుపట్టదు అని పద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములను మూడింటిని నొక్కచేసారి యావృత్తి పెట్టి యున్న బాగుండును. “చైత్యవిధ్వంసి” అనుపద్యమున పద్మజశబ్దవృత్తిని మాత్రమే చూపియుండఁగా నదియే పద్మనాయకశబ్దవృత్తికథన మని యెంచినవారు పద్మనాయకకులశబ్దమునకుఁ గూడ నదియే వృత్తికథనమని యెంచుట యుచితంచే కదా!

ఇక నింతమాత్రముతోఁ బోసిన స్వపాండిత్యము నిటులు ప్రకటించినారు. “ఎత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మండు నాయకుఁడుగాఁ గలిగినసమాహ మని యర్థముగాక మానదు” అనుదాని తరువాత “అందువలన వేర్వేలు తెగలనుండి యేకారణముచేతనో వేలుపడివచ్చి ప్రత్యేకముగా నొకతెగవా రైరని తెలుపుటకుఁ బద్మనాయక కుల మనునదియే సాక్ష్యముగ నున్నది.

అందులకు గ్రంథములనాధారము లేవైన గలవాయని పరిశీలించినచో, గొంతవఱకుఁ గన్నట్టక మానవు " అని.

రావుగారికిఁ గావ్యకోశ పరామర్శములే దని యీలేఖనమే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. చూడుఁడు "సజాతీయైః కులం యూధమ్, గోత్ర జనసకులా న్యభిజనాన్వయా" అనుకోశములను బట్టి కులపద మేక జాతీయసమూహమును సంతరిని బోధించుటవలనఁ బద్ధనాయక కులపదమునకుఁ బద్ధుఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలయేక జాతీయసమూహమనిగాని పద్ధనాయకునకు సంబంధించిన సజాతీయసమూహమనిగాని పద్ధనాయకుఁడనువానిసంతానమనిగాని, యమృతఁడగుదగియుండగా, ముఖ్యవృత్తిచేతఁ గులశబ్దమునకు భిన్న జాతీయసమూహమని యర్థము రాక యుండఁగా, "వేర్వేలు తెగలనుండి యేకారణముననో వేరుపడి వచ్చి ప్రత్యేకముగ నొక తెగవా రయిరని తెలుపుటకుఁ బద్ధనాయక కులమనునదే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది " అని వ్రాయుట "అర్థవ్యుత్పత్తి రసర్థహేతుః" అన్నమాటే కదా! పైగా "అందులకు గ్రంథముల నాధారము లేవైన గలవాయనిపరిశీలించినచో, గొంతవఱకుఁ గన్నట్టకమానవు " అని వ్రాసినారు. ఇయ్యది "బహూనాం జన్తనామంతే జ్ఞానవాక్ మాంప్రపద్యతే" అనుభగవదుపదేశముచు బోలి యున్నది. ఆధారములను గోరువారు మార్కంఁమునంతయాయువు గలిగి ప్రాతకట్టలుదిరుగ వేయుచు వచ్చిన గొంతవఱకు (అసంపూర్తిగా) దొరకవచ్చు నవి దాఁచిచూపినారు. సుస్రసిద్ధమహాకవినిబంధములు శిలా శాసనములు పద్ధనాయకులు పవిత్రాన్వయు లని ఘంటాపథముగ బోధించుచుండఁగా సంతమందిబుద్ధియైనను "తృషారో సర్పదాతీరే కూపం ఖనతి దుర్మతిః" అనున్యాయము ననుసరించి వీరుపదేశించిన ప్రకారము ప్రాతకట్టలు విప్పిముప్పదెచ్చుకొనునా! వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక, ప్రాంతకట్టలలో జక్కునని వీరాశ పెట్టిన యాధారము లెట్టివిగ నుండునో తెలియఁదగి యున్నది. ఇటు నాధారము లనఁగాఁ బ్రమాణములు అయ్యవి క్రత్యకౌదిశ్చేదభిన్నంబులు. పద్మనాయకులు నానాజాతులలోనుండి వచ్చి యొకతెగవారుగా నేర్పడినా రనువిషయ మెవరును గనులఁ జూచినవారు కారు. వ్యాప్తిజ్ఞానము సంభవింపమి ననుమానము. దుష్టులము. ఉపమానం బతివ్రసక్తము. శాబ్దము శబ్దజన్య బోధము. ఆత్మవాక్యము శబ్దమునాఁ బరఁగు. ఆత్మండు యథార్థవక్త. ఆత్మ లనఁదగునుహాకపులయొక్క వాక్యములు శిలాశాసనాదులు తల క్రిందువడినను వీరికి దొరకవు. పుక్కిటిపురాణములననుసరించినచో నఆ చేతిలోనివెన్నముద్దను వదలి మోచేయి నాకుటఁబటి దగును కాన వీరాశించినయధము ఘటిల్లదు.

ఇంకఁ బైఠూఁడువిషయములలోఁ దెండనది విమర్శింపఁబడును. అయ్యది “పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధు లై వరేచర్లవారు చతుర్థ వర్ణమునందు జనించినవార మని స్పష్టముగఁ దెలుపుకొనియుండఁ దద్వంశజులయిన వెలుగోటివారు ... రావువారు ప్రకటించినగ్రంథ ములందుఁ బద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియకులమువారుగా నే యుండి తరువాతి శూద్రు లయిపోయి రనియు శూద్రజాతులవారి కెవ్వరికి క్షత్రియనామము వర్తింపదనియు వ్రాయఁబడి యున్నది... వింతగా నుండక మానదు ” అని.

శ్రీవెలుగోటివారు “వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకులమువారు ” అనియే వ్రాయించినారు. కాబట్టి తమ పూర్వులు చతుర్థవర్ణమువార మని వ్రాయించుటచేత పిరోధము లేదు. వెలుగోటివారిచరిత్రము సువౌఘాతములిగి పేజీలో పైవాక్యము మొదలుకొని 36 పేజీలో “ కాబట్టి యిప్పటివారు క్షత్రియవేషధారణ

ప్రయాసమునొందుట కలిబలముననే గాని శాస్త్రమున గాదు " అను నతడు 11 వేదములు తత్త్వీయత్వమును నిరసించి యుండఁగాఁ దద్వ్యపరీతముగ రావుగానుభవించుట వింతిగానున్నది. వీరలుతోలుత తత్త్వీయులుగా నుండి రని యూహించుట పూర్వము శూద్రుల మని వ్రాసిండునకుఁ గాని తత్త్వీయుల మని వ్రాయనందునకుఁ గాని విరుద్ధము కాదు. వాడు తత్త్వీయత్వ పేధమును జేసినవారు కారు. మతేమన్నఁ దత్కొల్పితిని మాత్రమే వ్రాసియున్నారు. ప్రమాణ బలముచేతఁ బ్రమేయసిద్ధి యగుచుండి యది ప్రత్యక్షమునకు విరుద్ధము గాక యుండఁగాఁ బరిహరించుటకు వీలుండదు.

ఇదిగాక, పై వాదతాము పద్మపతికి సంబంధించిన తత్త్వీయుల మని మాత్రము వ్రాయించినారు గాని తమకన్న నితరులు తత్త్వీయులు కా రని వ్రాయించినవారు కారు. శూద్ర వేషధారణము పద్మనాయక పదనహాసము ఆంధ్ర దేశ వాసము తత్త్వీయు మున్నగుధర్మముల కూడి కచే మార్కండేయపురాణోక్త మహాపద్మపతివృత్తాంతసమన్వయమును బట్టి యాతత్త్వీయులే యీపద్మనాయకు లనిప్రత్యభిజ్ఞ కవకాశముగలిగి నది. రాచవారు మొదలగువారలందు శూద్రవేషము లేమిని కమ్మ కావు మున్నగువారలందుఁ బద్మపతినామవహాసము లేమినిబట్టి వారలు పద్మపతికి సంబంధించినతత్త్వీయులు కారని యే వారియభిప్రాయము కాని తత్త్వీయులు కారని కాదు. రాచవారు శూద్రులమని చెప్పకొనుట పద్మనాయకులు తోలుతత్త్వీయు లనుటకు బాధకము గాదు. అగునన్నచోఁ దత్త్వీకారము నిరూపింపనలసి యుండును. ఇనన్నియుఁ దెలియక " రాచవారియొక్క పూర్వులు సయితము వారిశాసనములలోఁ జతుర్థకులమువార మని చెప్పకొని యుండఁగాఁ బెక్కుతెగలలో నుండి వచ్చి యేర్పడిన యీశాఖవారు తాము మాత్రము తత్త్వీయసంతతివార మనియుఁ దక్కినవారు కారని వ్రాయుట

వింతగా నున్నది. " అని వ్రాయుట కేవలము జిహ్వదైర్ఘ్యప్రయుక్తమే కాని వేఱుగానుండదు. ప్రమాణములు చూపక యిట్టివ్యర్థపు వ్రాత వ్రాయుట యంతకిన్న నిక నేమి కాగలదు ?

ఇంకొక్కటి "పద్మనాయకులలో నుప్రసిద్ధు లగు శేచర్లవారు చతుర్థవర్ణమువార మని చెప్పుకొనుచుండగా" నని వ్రాయుటచేతను, "శ్రీనాథకివి తనభీమఖండమునందు...నాకడ నున్నముదితపతిలో నున్నది" అని వ్రాయుటచేతను పద్మనాయకకుల మకళంకమనుటకుఁ గలప్రమాణములను దాము చూచి యున్నవారని తేటపడగలదు. ఇట్టివారయ్యను బ్రమాణములను మఱుగుపఱచి పేరులేనిచరిత్రములను బుక్కిటిపురాణములను స్వకపోలకల్పితములను బురస్కరించుకొని యపసిద్ధాంతమును బ్రకటించుట "గుణాయంతే దోషా స్సుజననదనే దుర్జనముభే శ్శుకా దోషాయంతే" అనున్యాయమునఁ దక్క వేఱు గాఁ గానంబడదు. తమ కాసిద్ధాంతము చేయ నుత్సాహ మున్నచో నుభయపక్ష సాధకము లగువానిని జేర్చి బలాబలవిచారము చేసి య నభిమతములను యుక్తిప్రమాణములచే నిరసించుట గదా పండిత ధర్మము.

ఇక మూడవది, ప్రతాపరుద్రుఁడు పద్మజులకు సహపంక్తిభోజన గౌరవ మొసంగినాడనునది. దీనిపై రావుగారిటులు వ్రాయుచున్నారు. "మొదట కాకతీయులు కులముచేత క్షత్రియు లయినప్పుడు గదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడియగుట కనునై యుండును. కాకతీయులు క్షత్రియుకులమువారు కారనియు చతుర్థకులజాతీ యనియు నిటీవల దొరికిన చెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది... కాబట్టి కాకతీయులతోడి సహపంక్తిభోజనము దొరికినమాత్రముచేత వీరు తక్కిన వెలమున్న శాఖలవారికన్నఁ గూలధిక్యము గలవారని

చెప్పటకుఁ గారణ మగపడదు గదా! పద్మనాయకులు చెప్పకొను గాథను బట్టి వీరలకుఁ బ్రతాపపూర్వము వానితో సహా పంక్తిభోజనము లేనని యర్థ మగుచున్నది కదా? అందునకుఁ గారణ మెద్దియో యుండి యుండక మానదు" అని.

దీనిం జూడ వీరభద్రరావుగారు రాజస్థానములందుఁ గలసంప్రదాయములు గమనింపనటులు కానం బడియెడిని. రాజులు ప్రతివారి తోడను సహాపంక్తిభోజనము చేయువారు కారు. భాత్యపుత్రాదులతోఁ గాక, యితరులతోఁ గలసిభుజించినచో నది పంక్తికివచ్చినవారికి శౌరవ ప్రదానముగ నే యుండును. ఇట్లు రాజులతో నేకాననోపవేశనము సహా సనోపవేశనము పార్శ్వవిశేషోపవేశనము మున్నగునవిగూడ శౌరవము లుగా నున్నవి. ఇట్టిమర్యాదలు రాజస్థానముల నుండువారికిఁ చెలిసి యుండఁగలవు. కాఁబట్టి రాజాధిరాజుగా నున్నప్రతాపపూర్వము పంక్తిభాగము శౌరవజనకమని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుట తగి యున్నది. ఇపుడు హైందవు లనేకులు కింగుయొక్కయు వైశరాయియొక్కయు బంక్తిభోజనాహ్వానమును బెక్కుభంగులఁ గోరుచున్నారు. అది గొప్ప శౌరవ మనికదా వారితో భోజనము ఘట్టికపోయిన నాహ్వానం బైనం జాలునని యట్లుత్తమవర్ణమువారు గూడఁ గోరుచున్నారు. ఇందువలన రావుగారు “మొట్టమొదట కాకతీయులు క్షత్రియు లయిననే కదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడిపఱచుట కనువై యుండును.” అని మొదలుగా వ్రాసినవ్రాతృ హైమర్యాదల నెఱుంగక వ్రాసినవ్రాతగా నేర్పడుచున్నది. రాజులు దక్కువజాతివారై నను వారిపంక్తిభాగము గొప్పశౌరవ మని యెంచుచుండ నెక్కువ జాతివారైనపు డింకను విశేషశౌరవము గాక మానదు గదా!

ఇకఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కా రనువిషయము శేషించి నది. వారు క్షత్రియు లైనను గాకపోయినను రాజాధిరాజు లగు

టచే వారితో సపంక్తిభోజనము గౌరవాధాయకమునుటకు తుతి లేదు. కానఁ దద్విమర్శము ప్రకృత్యోపయోగి కాదు. అయినను వాది ప్రదర్శితములైనయనుపయ్యక్తవిషయములనువదలిదిప్రాత్రముగ సిద్ధాంతమును దెలిపెదను. కాకతీయులు ఊత్తీయులే కాని రెదిలరులు కాదు. ఇందులకుఁ బెక్కుప్రబలప్రమాణములు గలవు. ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణమున విద్యానాథమహాకవి

“సోమార్కాభిజనం తే దద్య జయశి శ్రీకాకతీయాస్వయః
పాతీవ్రత్య ముపైతి సాంప్రతి మమీ ష్వస్తాను విశ్వంభరా
అస్తాభి ర్నిజదోశేషసూతి మధునా ధన్యా మహా మన్యతే
యల్కర్తవ్యముపాదిశక్తులపటి ద్వేషస్వయంభూస్వయమ్”

అనియు

“ఆమూలా త్ఫలితా ప్రసస్తిలతికా పత్య స్వయంభూప్రభో
రాజ్ఞా ఊత్తీయమామిమండపమశే స్తాతస్య సానుగ్రహా

అనియు మున్నగాఁ గాకతీయులు ఊత్తీయులని చెప్పియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది నాటకప్రకరణమున రుద్రదేవివాక్యము. దానిప్రకృత్యోపయక్తార్థము.—ఇప్పుడు బ్రహ్మ మాచేత నిజదోశేషసూతి యగుఊత్తీ బాతీని గృతకృత్య మైవదానినిగాఁ దలంచుచున్నాఁ డని. రెండవదియందు రెండవప్రతాపరుద్రునివాక్యము. దానికి ఊత్తీయశ్రేష్ఠుండగు తండ్రి యొక్క (రుద్రదేవియొక్క) సానుగ్రహమైన యాజ్ఞయని యుపయుక్తార్థము. కాకతివారు ఊత్తీయులు గాకున్న నీయర్థము లస్వయింపవు.

“సాహస్రాంశవ మైందవంచ మహతీ యే ద్వే కులే నిర్మితే
తే బాతే లఘునీ గుణై ర్విజయిని శ్రీకాకతీ యాస్వయే”

అని మొదలగువానియందుఁ గాకతీకులమును సూర్యసామంతములకు పిన మొదానినిగాఁ జెప్పట కాకతీయ ఊత్తీయత్వబాధకంబు

గాదు. సూర్యచంద్రవంశస్యలే. కాక యితరులు గూడ క్షత్రియులు గలరు. లేదా,

“ కాకత్యోః పరిశక్తేః కృషియా కూశ్మాండవల్లికా కాచిత్ ”

పుత్తీ మసూత తదేత త్కుల నునఘం కాకతీయ మభూత్

అని అనితల్లిశాసనములో నున్నది. కాబట్టి అట్టివార్త విద్యానాథుని హృదయారూఢం బై యుండి కాకతీకులము సూర్యసోమాన్వయములకు భిన్న మైనక్షత్రియకుల మని వర్ణించి యైన నుండవచ్చును, కానిచో, గాకతీవారు క్షత్రియు లని బోధించెడుపైవాక్యములు విరోధించును. కాబట్టి యది వీరిక్షత్రియత్వమునకు బాధకంబు గాదు.

“ త్సుద్రక్షత్రియపక్షశిక్షణవిధౌ ప్రోక్షిత్తకాక్షేయకాః ”

అనుటచే వీరు క్షత్రియేతరు లని కొందఱియూహ సరియైనది కాదు. రాజు దుష్టజనశిక్షకుం డనునపుడు రాజునకు జనసామాన్యంతగ్గతి యు దుష్టరాజగణంకుశ మనునపుడు రాజసామాన్యంతగ్గతియు లేక పోవలసి వచ్చును. కాన విద్యానాథుండు కాకతీయులు క్షత్రియు లని చెప్పినాఁ డనువిషయము నిరపవాదంబు. సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమ దేవరాజీయము మున్నగాఁ గొన్నిగ్రంథములు గూడఁ గాకతీయులు క్షత్రియు లని నుడువుచున్నట్లు రావుగారుగూడ వ్రాసియున్నారు. విద్యానాథీయసంవాదంబున నవియుఁబ్రమాణకోటిం జేయచున్నయవి.

ఇవిగాక గణపతిమహారాజులు గుంటూరుజిల్లా మోటుపల్లి శాసనములో, దాము సూర్యవంశజుల మని సూర్యునినుండి తమ వఱకు నంశావళి వ్రాయించి యున్నారు.

“ ఇచ్ఛాసిద్ధ్యై హిమగిరిసుతాబధవోరాలవాలం

దేవం లంబోదరకరిముఖం వందనై ర్నందయామక

యస్య క్రీడాపరణతిభువో మేగుశ్శంగస్సులింగా
స్సంధ్యశ్శ్యంతే దురితతిమిరోత్సారగా కార్యనూర్యాః ”

అని యుపక్రమించి కొన్ని పద్యములతరువాత

“ విశ్వైవసాంధతమసాంధ్యనిరాకరిష్ణు
రంభోరుహం చ హరితాం చ వికాస హేతుః
య స్యేక్షణా జ్జగదశేష మిదం సిస్పయో
రావిర్భూవ భగవా నయ మంశుమాలీ
తతో మను రభా న్నామ్నా శేఖరో నయదర్శినామ్
విశ్వరాజస్యమార్ధస్యచూడామణి రివాపరః
ఇత్వాకు ర్నామ తస్మిన్నభవ దభిజనే
భూభుజాం చక్రవర్తి సాక్షాచ్ఛ్రివత్సవతా
స్వయ ముదిత ఇవ త్రాతృకామో ధరితీమ్ ”

అని చెప్పదువచ్చి

“ అథ నిరవిశ దుర్వీం తత్కులోదస్వదించుః
కిల జలనిధివేలా మేఖలాం ప్రోలరాజః
కనదురుకరవాలః కాలకాలాంబువాహః
భ్యుదయ.....హంసః ” అని.

వారిదండనాయకుఁ డగు బయ్యననాయకుని పుత్త్రిం డగుజగ

దాశ ముమ్మడినాయకుఁడు గణపతి పరిపాలనకాలముననే స్థాపించిన పా
కాల శాసనములో, గాకతీయులు సూర్యవంశజులై నక్షత్రియు అని
వ్రాయించి యున్నారు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ సీచరిత్రము
నైదవప్రకరణమున 149 పేజీలో వ్రాసియున్నారు. అయినను “కాకతి
గణపతిరాజు చక్రవర్తిపదమును పొందిన తరువాత నాతనిఘనత
నిరూపించుటకై యతఁడు సూర్యవంశజుఁ డని కల్పింపఁబడి స్థాపింపఁ

బడినది" అని వైఖ్యక్రింద గణించినారు. అందునకుఁ దృష్టి కరము లైన కారణములు గానరావు. వారియిష్టప్రకార మొకవేళ నాతం డట్లు పొగడి యుండు న్ననుకొందమన్నను గణపతిమహాదాజు వ్రాయించిన శాసనమున కేమి చెప్పవచ్చును? తమకులవిషయమై వారు స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనమునకన్న నితరులు బలవత్తరము గాదుకదా! పూర్వపురాణాలు సూర్యనంశమువార మనియో చంద్రవంశమువార మనియో వ్రాయించుకొనువాడుక గలదని కొందఱునుచున్నారు. అట్లొకటిపించినపుడు స్వమతమున వాస్తవమై యియు తెవరో వారియందుఁ గూడ నీశంక కవకాశము గలుగక మానదు. ఇంతకు రాజాధిరాజై వర్ణ శైమవిపాలగుండు ఘనతః జెందిన య గ్గణపతిదేవుండు మైత్రియుల మని యనత్యముగఁ గలముగానికులము వేలవ్రాయించును? అంతటిఘనం డట్లనత్యము వ్రాయించినచో లోకులు నిందితులుగదా! ఇక గణపతిదేవునకుఁ బూర్వలావంశపురాజులు మైత్రియుల మని యెవరును వ్రాయుపలే దని యొకశంకను దెచ్చుచున్నారు. పూర్వులు జాత్యంతరులమని వ్రాయించి యున్నచో దీని కది బాధకం బగునుగాని యేకులమువారమనియు వ్రాయించకయుండి నపుడు వారికి మైత్రియత్వ మనభిమతం బని యూహించుట కవకాశ మించుకైన లేదు.

ఇంకొకటి. కాకతివారి కులగురుపరంపరలోఁ జేరి గుద్రాచలిక కాలమునను ద్వితీయప్రతాపరుద్రునికాలమునను నుండి యపరశివావతార మని పొగడ్త గన్న శివదేవమహాముని గుంటూరుజిల్లా మంగళగిరితాలూకా మల్కాపురములో స్థాపించినదాన శాసనమున

అస్తి స్వస్తిమతీతను ర్భగవతో దేవస్య తస్య సుస్పృశ
న్నాభీషంకజసంభవస్య భుజతో యే మైత్రియా జజ్ఞిరే

తేమాం తిగ్మమకీచిసంతతిభువో యే దుర్జయః క్షత్రియా.

స్తేషా మస్తీ కులం కిలంకంహితం శ్రీకాకతీభూభజామ్.

అని వ్రాయించినాడు.

ఈశాసన మెల్లఁ జదివినవారి కీశవదేవమహామునియొక్క సత్య శౌచకమాదులు తేటపడఁ గలవు. ఈమహానుభావుడు కాకతీవారిచే నీయఁబడిన మందర మనునగ్రహామును సజ్జనులకుఁ జంచిపెట్టిన వాఁడు కాఁబట్టి స్వసుఖపరుడై దోషకుల పీడిన కల్లులు చెప్పువాఁడు కాఁడనియు, కాకతీవారికులగురునై వారిసామ్రాజ్యకాలమున నున్న వాఁడు కాఁబట్టి వారికులవృత్తాంతము చక్కఁగఁ దెలిసియున్న వాఁడని యు, నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును. ఇంతటివారి శాసనములందుఁ గూడ సంశయించినచో నిక నెవ్వయుఁ బ్రమాణపదవి సధిరోహింపఁ జాలవు. ఇదిగాక దీనిని రావుగారు పదమహాముగా 12 ప్రకరణ మున రుద్రదేవీచృత్తాంతమున నెఱిగొన్న వారు. తమకుఁ గావలసిన యంశములోఁ బ్రమాణ మని వ్రాసి తమకుఁ బ్రతికూల మైనయంశ ములో నప్రమాణ మని తీసివేయుటకు నలనలేదు. అట్లగుచో స్వకీయ ప్రామాణికతకు భంగము రాఁగలదు. ఇటులుండఁ గాకతీవారి కుల విషయమై చర్చించునపుడు దీనినిబయలుపఱపక మూసిపెట్టి “కాక తీయులు క్షత్రియకులమువారు కాదనియు, చతుర్థకులజలే యనియు నిటీవల దొరకిన రెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది.” అని రావుగారు వ్రాయుటవలన సందెద్దియో విశేష ముండునని బోధప డక పోదు. ఒకవేళ క్షత్రియు లనియొప్పినచో వారిపంక్తిభోజనలాభ మున మాకు ఘనతగలిగినదని పద్మనాయకులు చెప్పుకొనవత్తురు. అది స్వసిద్ధాంతమున కడ్డము వచ్చుననితలంచి యిటులువ్రాసి రేమో! అట్టి మహానుభావులేకదా! కానిచో గణపతిదేవునియొక్కయు నాతనిగురు పుయొక్కయు నాతనిదండనాథునియొక్కయు శిలాశాసనములు ప్రతా

పదయకోభూషణము నిర్దేశ్యచరిత్రము సోమదేవరాజీయము ముగ్గుగుండములు కాకలివారు మత్త్రీయు అని ఘంటాఘోషముగఁ గాటుచుండఁగా నన్నింటిని నీలక్రిందుచేసి యటులు వ్రాయ సాహసింపకు. దీనినిజ మెటులుండిన విక వా రగవతిదిన మల్యాలగుండయ వండనాభునిభాగ్య కుష్మమృశాసములు వారిసిద్ధాంతమున కెంతమాత్రము సాధ్యము లగునో విమర్శింతుము. అంబొక్కటి

“తేషా మమేయనుహిమా మహితే వర్ణాశ్రయః
ప్రసవయామి రతిప్రవృత్తః । శుద్ధో భవ త్సమధికం
చతుర్థావసాం దుష్కార్థి త్పుగుషరత్నగుణై

.....ప్రశస్త మస్తి గత్రాపి కాకతీయకులమ్.....”

అని మాత్రమే రావుగారిచే వ్రాయబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ గాకతి వాగుళ్ళు దుగునిచెప్పట కవకాశములేదు. వారికులప్రస్తావమే యందుఁ గానరాదు. దీనిపూర్వోత్తరసంక్షర్యములలో నావిషయ ముండు నందులేమో ! అనుషయ క్త మైదానిని బ్రకటించి యుపయుక్త మైనదానిని సమయము వచ్చినపుడు మూసిపెట్టనేల ? అందునకుఁ గారణ మెన్నియో యుండు నని శోధకమానదు కదా ! కాన నిది వారి సిద్ధాంతమునకు సాధ్యము గాజాలదు. అందువలన “ఇటీవల దొరకిన కెందుకాసములలో” అని వారువ్రాయుట సరికాదని తేలినది.

ఇక మఱియొకటిమాత్రము కాకతీయులు మత్త్రీయులు కారని బోధించుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. అందు

“అస్మజ్చ తురో వర్ణా ముఖభాషారుపదతః

అన్యః న్యుచ్చావచాదీని భూతాని స్థావరాణిచ

అథ స్వీకృతవర్ణోక్త ధర్మనిర్మలచేతనః

చాతా ద్విభాతయః పశ్చా చ్చతుర్థకుల ముజ్జ్వలమ్

తత్త్వ) నేకస్వపాలపాలలిఖితాం పీఠాంకవర్ణావళిం
దర్శందర్శ మనర్గళం సమచర తీవ్రః ప్రతాపానలః
యస్యో దంచిత కాకతీశ్వరకుల తీర్థార్థి సంవర్ధన

ప్రాధాన్యాత్మతీచంద్రమా స్సమభవ త్ప్రౌఢాభిధానోన్మథః ॥

అని యున్నట్లు వ్రాసినారు. ఇయ్యది పూర్వోదాహృతశాసన గ్రంథాది ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధం బగుటచే సంశయింపఁ దగియున్నది. దీనివలననే యవి సంశయింపఁదగిన వని యెంచుట కిది యసహాయం బగుటచే వాని కన్న దుర్బలంబై యున్నది. చక్రవర్తియై వర్ణాశ్రమస్థాపకుఁడగు గణపతి దేవుండును ద్రికాలవేత్త యగు నాతని గురువును మహాపండితుఁడగు విద్యానాథుండును వ్రాసినవ్రాతలకన్న నెవరికో దండనాయకుఁడగు మల్యాల గుండయభార్య కుప్పమ్మ వ్రాయించిన శాసనాక్షరములు ప్రమాణము అని చెప్పట యెప్పుడు కదా !

ఇదిగాక, దీనియర్థము పరిశీలింపఁదగి యున్నది. తత్త్వ) తీవ్రః ప్రతాపానలః అనర్గళం సమచరత్ అని యన్వయము, అందు దుస్సహ మైనప్రతాపాగ్ని యర్థము లేకుండ సంచరించును. అని యర్థము. పీఠాంకవర్ణావళిని జూచిచూచి సంచరించె ననుటయందేమియు ఏశేషము లేదు గాన దానిని జూచి చూచి (వెనకివెదకి)భక్షించును నశింపజేసెను అనుట సమంజసము. ఎట్లయిన నగుంగాక, ఉత్తరార్థమున యన్వయము అనుదానిచేఁ బ్రతాపాగ్నియే పరామర్శింపఁ బడును. ఏప్రతాపాగ్నికీ బ్రోలరాజు గలిగెనో యని యన్వయము చెప్పవలయును. ప్రతాపాగ్ని నుండి పురుషుఁడదయించె ననుట యసంభావితము. అగ్నిగా నొకపురుషుని నర్థించి యుండవచ్చు నన్నచో నపుడు పూర్వ మెవనినో చెప్పి వాఁడు ప్రతాపాగ్నియేయని వానియందు దగ్నిత్వము నారోపించి వానివలనఁ బ్రోలరాజుదయించె నని చెప్పట సంప్రదాయానుగుణము. అటులేమైన నుండునేమో యని సంశయగోరణి ప్రబలుచున్నది.

ఇంతేకాక జాతాః అని యుండఁజగిసచోట జాతాః అని యుండుటయు అన్వయము లేక 'ఉచ్చావచాదీని' అని యుండుటయు తేమా మమేయ అనుశ్లోకములో నొకగణము లుత్తమై చ్ఛోదోభంగ మగపడుచుండుటయు మున్నగువానిచే శాసనమును బ్రగల్భులగువారు పరిశీలించినచో మఱియేరితిగ నుండుచో యన్నసంశయము ప్రబలుచున్నది. కాబట్టి ప్రైప్రబలప్రమాణములకు విరోధము లేకుండ యథోచితముగ దీనియర్థము దీసికొనం దగి యుండును. ఇందువలన నిటీవల దొరకినరెండు శాసనములలోఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారసియుఁ జతుర్థకులజు అనియు రావుగారు నిర్ధారించుట కవకాశము కానరాదు.

ఇక గణపతిదేవుఁడు తత్సూక్ష్మము చతుర్థాన్వయు లయినకమ్మ నాటివేలనాటివారితో సంబంధముచేయుచుండి రనునది విమర్శింపవలసి యున్నది.

పూర్వయుగములలో ద్విజులకు స్వావరజాతికన్యావివాహము శాస్త్రసిద్ధమేకదా! అయ్యది క్షత్రియులలో విశేషముగ జరుగుచున్నట్లు కానంబడుచున్నది. క్షిప్తుండు విదురునకు దేవకుఁ డనురాజునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ గలిగినకన్యను దెచ్చి పెండ్లిచేసినట్లు మహాభారతాదిపర్వమున 114 అధ్యాయమున

“అథ పారశవీం కన్యాం దేవకస్య మహీపతేః
 రూపయావనసంపన్నాం స శుశ్రా వాపగానుతః
 తతస్తు వరయిత్వా తా మానీయ భరతర్షభః
 వివాహం కారయామాస విదురస్య మహానుతేః”

అని చెప్పఁబడినది. ఇంక ననేకదృష్టాంతములు సుత్రసిద్ధములు. ఆయా చారము కలితోఁ గూడఁ గొంతవఱ కనువర్తించినది. మహానందియను

రాజు శూద్రస్త్రీని వివాహమాడనియు నామెకు మహాపద్మపతి జనించిననియు మార్కండేయపురాణోత్తరభాగమున

“మహానంది ర్మహారాజో రాజ్యం కుర్వ స్సన్తోత్కటః
స రాజా రాజకన్యాం చ ఏకాం శూద్రకులోద్భవామ్
కన్యాం గ్రహిష్యతి ముదా షట్పత్యే నామ తచ్చుగ్రిణు
మహానందిసుతో రాజక శూద్రాగిర్భోద్భవో బన్
మహాపద్మపతిః కశ్చి న్నందిః క్షత్రివినాశకృత్ ”

అని చెప్పబడినది. ఇటీవలి రాజులు గూడ స్వావరజాతులలోఁ జక్కని కన్యలం జూచి మేము క్షత్రియులము మాకుఁ దక్కుననర్హములలోని కన్యలను బెండ్లియాడుట శాస్త్రునమృతం బని తదాచారము ననుష్ఠించుచు వచ్చిరి. చాళుక్యవిష్ణువర్ధనమహారాజు వైశ్యకులమునఁ బుట్టిన కన్యకాంబను బెండ్లియాడ నభిలషించిన విషయమువైశ్యపురాణప్రసిద్ధంబు. ఈవలివారు కొందఱు గాంధ్యవిధిగా స్వీకరించియుంపుడుగత్తెలనుగాఁ జేయ సాగిరి. కృష్ణదేవరాయ కోటకేతరాజుదులు గూడ నిట్లాచరించినవారనుట చరిత్రశాసనాద్యారూఢము. ఇట్టి స్త్రీలయందుఁ గలిగినవిడ్డలు రాజకుటుంబముతోపాటు శౌంవింపఁబడుట గలదు, ఇట్టి స్త్రీలయం దుదయించిన కన్యలను దదనుఁగూపవరుల కొసంగి విభవముతో వివాహములు చేసి వారలను రాజమర్యాదలతో నుంచుటయు వినుచుఁ గనుచు నున్నారము. ఘోరఁజెందిన మైసూరుమహారాజుగారు కృష్ణరాజ వొడయవరుగారు తమయుంపుపకత్తెలం దుదయించిన కన్యలను యుక్తవరుల కిచ్చి బహువైభవముగ వివాహములు చేయుటయు వారలు విశేషగౌరవస్థితిలో నుండుటయుఁ బ్రత్యక్షసిద్ధము. అట్టివారు మేము మహారాజుగారియల్లుండ్ర మని చెప్పకొనుచుండురు. ఇట్లు గణపతి దేవుండు మున్నగుకాకీతీయులు గూడఁ గన్తునాటి వెఁ

నాటికన్యలను స్వీకరించి యుందురు. వారలయందుఁ గలిగినకన్యలను దజ్జాతీయులకే యిచ్చి వివాహము చేసి వారలను రాష్ట్రాధిపతులను గావించి యుందురు. వారలు కాకతీయుల బంధువుల మని ప్రకటిం చుకొనుచుందురు. ఇంతమాత్రమునఁ జైప్రమాణముల నన్నింటిని మూలఁబడవైచి కాకతివారు శూద్రకులజులని రావుగారు సిద్ధాంతము చేయుట సరిగాదు.

కొండఱు కవులు కాకతివారు చంద్రనంశమువా రని వర్ణిం చుట పైశాసనగ్రంథాదులప్రామాణ్యమును నిరోధింపఁ జాలదు. వారి కీశాసనాదులు దెలియకుండి యటులు వారు వ్రాసి యుండ వచ్చును. మహామహాసాధ్యాయకోలచల మల్లినాథసూరిపుత్తూరిఁ దై ప్రతాపరుద్రీయవ్యాఖ్యాతయగు కుమారస్వామి సోమయాజయే పొరపాటు పడినాఁ డని పుండ్రేశవప్రకరణమున రావుగారు వ్రాసియున్నారు కారా! అట్టిమహాపండితుఁడే పొరపాటు నొంది నపుడు సామాన్యకవులు పొందుట యితగొప్పదిగాదు. ఒకవేళ నెవ్వం దైనను విరోధముగ వ్రాసియుండినను నది “ నహికన్యచి ద్గ్రంథ కృతో విషరీతతేఘం యుక్తిబలా ద్వస్తుసిద్ధౌ బాధకమ్ ” అనుగదా ధరభట్టాచార్యసూక్తి వలన విరోధించునది కాదు. ఈవిషయ ము రుద్రదేవీవృత్తాంతముతోడఁ బ్రశ్నేకముగ వ్రాయుచున్నాను. కాన నిట విస్తరభీతిచే విరమించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు పరమతసాధకము లనితోచినమూడువిషయములను నిర సించి నట్లెంచి యిపుడు స్వకపోలకల్పితములను వ్రాయుచున్నాను.

“ ఇవిగాక పద్మనాయకచరిత్రములోని వని మఱికొన్ని పద్యము లురావునంజీయులచరిత్రమునందు నుదాహరింపఁబడియున్నవి. అయ్యవి సత్యాన్వేషణపరు లైనవాఁని గమ్యస్థానమునకుంగొనిపోవుటకుం జాలి యున్నవి.

సీ. రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డిభేదం బైన
 కుల ముద్దరించి రీవెలమవారు
 పద్మనాయకమానభంగంబు గాకుండ
 బలియై నెగడి రీవెలమవారు
 గడిదేరి కాకతిగణపతి గొలిచియు
 నిల నేలు ప్రభువు లీవెలమవారు
 కాపులమాటకై కడగి వెలమలందు
 నిలిచినవారు లీవెలమవారు
 సమరగాంగేయపతిమచే జరుపువారు
 మిగుల మానఁబునకుఁ బ్రాణ మిచ్చువారు
 వినయఘనులైన నెరమన్న వెలమవారు
 పద్మజ్యోతిచే భువీఁ బరఁగువారు.

అని పద్మనాయకచరిత్రమునం దొకపద్యము గానంబడుచున్నది. దీని
 లోని “రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డిభేదం బైనకుఁముద్దరించి రీవెలమవారు”
 అను మొదటిచరణముయొక్క భావమును దెలిసికొనవలసి యున్నది.
 రెడ్డను బ్రజ్ఞుటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని
 భావ మేర్పడుచున్నది. ఇందలి భావమును దృఢపఱచునట్టి గాథ
 యెద్దియైనఁ గలదా యని మనము దెలిసికొనవలసియున్నది. అయ్యది
 పల్నాటి వీరచరిత్రమునం గానంబడుచున్నది. అందు బ్రహ్మనాయకు
 నాయకురాలితోఁ జేసినయధ్యము కులముపోరిని పలుతావులఁ బేర్కొ
 నఁ బడియున్నది. అందు కులవిచక్షణము లేక బ్రహ్మనాయకు
 మాలులు, మాదిగలు, గొల్లలు, కంసాలులు, కమ్మరులు, కమ్మరులు,
 రజకులు, రెడ్లు, మొదలగు తెగవారితోఁగలిసి చాఁపకూడుకుడిచె
 నని చెప్పఁబడియున్నది. ” అని.

ఇంక దీవిషయము స్మరింపఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్ర
 మనునది పద్మనాయకుల గుణవర్ణనమునకై వ్రవర్తించినది కాని వారల

యందు దోషముల నారోపించుటకుఁగాదు. ఇట్టి గ్రంథములో నెద్దినేని స్థూలదృష్టికి దోషముగ భాసిల్లినచో విమర్శించి త స్మిగ్గయుము చేసి కొనుట యావశ్యకము. కొండలు రెడ్డినాయకులు మేము పద్మవెలమల మని చెప్పకొనుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు కాకతీయరువొద్ద జగడము పెట్టికొని ప్రమాణపరిశీలన పురస్కరముగఁ దామే ముఖ్యముగఁ బద్మవెలమలని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలఁ గాయఁ ద్రోచి రని నెనుకవ్రాసియున్నాను. ఆచృత్తాంతమును గ్రంథకారుఁడు నీ. “రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి భేదం బైన

కుల ముద్ధరించి రీ వెలమవారు ”

అని నశ్చించినాఁడు. భేదంబైన అనగా నిశరదశశవిధవెలమకులమునకన్న వేతెయైన అని యర్థము. ఈనాన్యమును బోనాడి రావు గారు రెడ్డిసంతతి కనుపది పద్మనాయకకులమున కేనియో యపకర్షమును జెప్పిచున్నటులు భావించుచు దీనిని దృఢపఱచునట్టి గాధయెద్ది యైనఁ గలదా యని చూడఁగాఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రము సహకారమైనట్లభిప్రాయపడుచున్నారు. బ్రహ్మనాయకు నాయకురాలితోఁ జేసిన యుద్ధముకులముపోరనిపలుతావులవ్రాయఁబడినదట. బ్రహ్మనాయకు కులహీనుఁ డని యాక్షేపము రాఁగా నాయన రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి నానాబాతులలో నుండి వేటుపడినకులమును సంపాదించుకొన్నందున “రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి” యని పైచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన దని సమన్వయించినారు. సమర్థులరెడ్డియు ససాక్ష్యం బుండదు. అయినను బల్నాటిపీఠచరిత్రములో బ్రహ్మనాయకు కులమును పాదించుకొనుటకై నాయకురాలితో యుద్ధము జేసినాఁ డని యెచ్చొచ్చినైనను వ్రాయఁబడి యుండవలె గదా! ఆచరిత్రము సుప్రసిద్ధము కాఁ బట్టి దానిని జదివినవారెందఱో యీవిషయము నెఱింగియుండఁ గలరని. వారలకుఁ బల్నాటియద్ధము జరుగుటకుఁ గారణ మేమో సంపూర్ణముగఁ జెలిసి

యుండకమానదు. కాన నేను వాని నిట్ల వివరించుట యనావశ్యకము.

ఇంతయేల ? ఈమాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రమే కదా ! అందు “నాయకురాలి దుస్తుత్రమాలు” అని మొదలుకొని నాయకురాలు సలగామరాజు మనోరంజనము చేసి యాయనచేతఁ జేరినవిధము తరువాత బ్రహ్మ నాయనిపైఁ గొండెనులు చెప్పి రాజున కాయనమొడఁబ్రీతిలేకుండఁ జేసినవిధము తరువాత బ్రహ్మనాయఁడు మలి దేవరాజులను దీసికొని మాచెల్ల చేరినవిధము తరువాత నాయకురాలు బ్రహ్మనాయనివైభవమును సహింపఁజాలక మాచెల్లదోపించుటయుఁ గోడిపందెము నెట్టి బ్రహ్మనాయని నోడింకివలసవలయుటయు వలసపోయి మందాడిలోనున్న బ్రహ్మనాయని యావులమండను మరల్చుటయు నావల మలిదేవరాజు దులను దీసికొని బ్రహ్మనాయఁడు శ్రీశైలముఁ జేరియేడుసంవత్సరములు గడిపి యలరాజును సలగామరాజునొద్దకు రాయబారిగా సంపఁగా నాయకురాలాతనిని జంపించుటయు నావలఁ గార్యమపూడిలోయధము జరుగుటయు రావుగారు తామేవ్రాసియున్నారు. ఇందులో నెచ్చోటనైనను బ్రహ్మనాయఁడు తనకు లేచికులమును సంపాదించుకొనుటకుఁ గలహించినట్లున్నదేమో వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇంకఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రమునఁ గార్తీకీర్ణమునంతటివాఁ డగు ననుగురాజు తనకు సంతానములేక బ్రహ్మనాయనియన్నను బెద్దన్నను బుత్రునిగా స్వీకరించి యత్నియుండగు కృష్ణగంధర్వనికన్య నిప్పించి వివాహముచేసి ననివ్రాయఁబడియున్నది. పెద్దన్న వాస్తవమున సంతనీచకులమువాఁడై యుండిన సచ్చపుత్తనియుఁడగుననుగురాజు పుత్తునిగా నాతని నెట్లు స్వీకరింపఁగలఁడు. స్వీకరింపఁదగినంతకులప్రాశస్త్యముండిననే కదా స్వీకరించియుండును. కాన నిదంతయు రావుగారియొక్క కల్పనాకాశలంఛే కాని వేఱుగాదు.

ఇతఁ గులముపోరన్న దానినిసాధింప బ్రహ్మనాయఁడు కులవిచక్షణము లేక నిమ్మజాతిపారితో భుజించెనని వ్రాసినారు. “అభ్యుదయో విచక్షణః” అనుకొశమును బట్టి విచక్షణశబ్దము ధర్మబోధకముగ నున్నది. అది బ్రహ్మనాయనియందస్వయింపదు. కులము విచక్షణము లేక యనుకొన్నబ్రహ్మనాయఁడు అనుప్రథమాంతముతో నస్వయింపదు. ఎట్లయిన సగుంగాక. బ్రహ్మనాయనికిఁ గులము విచక్షణము గాక యుండుట పైవారలతో భుజించినతరువాతనా? అంతకు వెనుకనా? చాఁచకూడు కుడిచినతరువాత నైనచో నట్లాచరించిన యొకబ్రహ్మనాయనికే కులప్రాశస్త్యము లేక పోవును గాని పద్మనాయకుల కెల్ల లేకపోదు. అట్టివారు ప్రతికులములోనునుండవచ్చును అంతమాత్రమున నందఱకు నాదోషము రాగలదు. బ్రహ్మనాయనితో రెడ్లు చాఁచకూడు కుడిచినట్లు వ్రాసినారుకదా! అందువలన రెడ్లందఱు కులహీనులు కావలసి వచ్చును. చాఁచకూటికుడువునకు మున్నే బ్రహ్మనాయసికుల మప్రశస్త్య మైయుండె నన్నచో దానికిఁ గారణం జెద్దియో యెచ్చట వ్రాయంబడినదో నిరూపించుట యావశ్యకము. ఇదిగాక పల్నాటి వీరచరిత్రమున బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యనుగురాజుచేఁ బుత్రుఁడుగా స్వీకరింపఁబడియుండె నని వ్రాసియున్నాను. పెద్దన్న మొదలగువారలతో ననుగురాజు గలిసి భోజనాదుల నొనరించుచుండె నని చెప్పకలేప్పదు. కులప్రాశస్త్యమున్న నే కాని యది ఘటిల్లిదు. బ్రహ్మనాయఁడు ముందే కులహీనుండన్నచో దానివిరోధము పరిహరింపవలసి యుండును.

ఇంతియకాదు. కులప్రాశస్త్యము లేనిబ్రహ్మనాయనితో గొల్లలు కంసాలవారు కమ్మరులు కమ్మరులు రెడ్లు చాఁచకూడు కుడిచి రనుట సంశయింపఁదగి యున్నది. యజ్ఞోపవీతము ధరించి ద్విజుల మని చెప్పుకొనెడు కంసాలలు మొదలగువారు, సచ్చాంద్రు లనఁబడుగొల్లలు

శూద్రులలో నుత్తము లగురెడ్లు కారణము లేక భుజింపరు కదా ! బ్రహ్మనాయడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి కులమును సాధింప బోరాడునపుడాతనితో రెడ్లెల్లొలిసి భుజించిరో కోపము. ఇదిగాక యీచాచా హకూడుకుడుపునకుఁ గారణములు భిక్షుభిక్షములుగ నున్నవి. ఇచ్చట రావుగారు “వారిలతో భ్రాతృభావము నెరపుటకై చాచకూడు కుడిది” అని వ్రాసినారు. ఇందువలన భ్రాతృభావము నెఱపుట దీని కారణ మగుచున్నది. ముందువీరుదాహరింపబోవు “ఇచ్చటభుజి యింది లేక కార్యాపిత్తై” అను కీడాభిరామవాక్యమువలన నేక కార్య సాధనము దీనికారణ మగుచున్నది. ఏడవప్రకరణము 239 పేజీలో “వెలమకులమున జన్మము గాంచిన బ్రహ్మనాయడు రామానుజులచే బోధింపబడిన వైష్ణవమతమును స్వీకరించి తన తాభినివేశపరుడై యామతమును బల్నాటిలో వ్యాపింపజేసి ప్రసిద్ధుడయ్యెను. ఇతఁడు కులభేదమును బాటింపక అగ్రవర్ణమువారిని క్షుద్రవర్ణమువారినిగూడ వైష్ణవులను గావించి తనతోడఁ గలుపుకొని సహపంక్తిభోజనముగావించినట్లు వీరచరిత్రమునఁ బలుతావులఁ బేర్కొనబడినవి” అని వ్రాసినారు. అందువలన బ్రహ్మనాయడు మతాభినివేశమున జాత్యంతరులతో భుజించినట్లు తేటపడుచున్నది. ఇట్లు చాచకూడుకుడుపునకుఁ ననేక కారణములు గలిగినవి. ఇందెద్ది వాస్తవమో తెలియదు.

పరిశీలించినచో మతాభినివేశమే సరియైన కారణముగఁ గానంబడుచున్నది. కానిచో సగ్రజన్మమువారుగూడ నాతనితో భుజింపరు. వైష్ణవమతమును స్వీకరించినచో సట్టిమ్యానాధికభావములు లేక భ్రాతృభావముతో నందఱుగలసి భుజించుట తగియున్నది. వారిమతమున

“నశూద్రా భగవద్భక్తా విషా భాగవతాః స్మృతాః
సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హృథక్తా జన్మానే ”

ఇత్యాదిప్రమాణములచే వైష్ణవత్వమువలన నుత్తమత్వమురాగలదు. వైష్ణవులను గావించినతరువాతనే కదా బ్రహ్మనాయకు వారలతో గలసి భుజించినవాడు. కాబట్టి యిదియే వాస్తవమైన కారణము. కులముపో రనునది కులమువారికి (సవతులపిల్లలకు) గలిగిన జగడ మని బోధించును. కానిచో “ఇల పణంబుగ ” అనునది సమన్వయింపదు.

ఇక ద్వితీయకల్పనము. — “పల్నాటిభూమిపతులుగూడ గొల్ల సవతితల్లులబిడ్డ లని స్పష్టముగ క్రీడాభిరామ మనుగ్రంథమున సీక్రింది పద్యములో వాడుకొనఁబడి యున్నది.

సీ. ఇచ్చోట భుజియించి శేకకార్యాధులై

సామంతిస్సపతులు చాడకూడు

ఇచ్చోట చింతించె నిచ్చ నుపాయము

సలివాక్షి యాశ్వైలి నాయరాలు

నిజ మునుశుద్ధిక్రైస్తవలయోజిగో

నోలాడె నిచ్చోట వీలసాని

యిచ్చోట బోరిరి యిల పణంబుగ గొల్ల

సవతితల్లులబిడ్డ లవనిపతులు

ధీరు లగువార లేవును వీరపురుషు

లై మదోద్ధతి నిచ్చోట నాజిరి బడిరి

యనుచు జెప్పుదు రైతివ్యామచట సచట

జనప పెద్దలు పల్లెదేశములయందు.

హైహయవంశజుల మయిన యీ త్రియుల మనిచెప్పుకొనెడి రాచవారు సయితము గొల్లసవతితల్లులబిడ్డ లని పేర్కొనఁ బడుచుండఁగా బద్ధ నాయకులు కులమునఁ దక్కినవారలకన్న నెట్లధికు లగుదురో యీ హింప సలవి గాక యున్నది ” అని.

ఇది యేమో వింతగానున్నది. హైహయలు గొల్లసవతితల్లుల బిడ్డలని పేర్కొనం బడినా రని వీరంతకన్నఁ దక్కువవారమని చెప్పకొనవలెనా యేమి? వారికన్న నెక్కువజాతివా రుండఁగూడదా! పద్మనాయకు లితరులకన్న నధికుల మని చెప్పకొన్న వారుకారు. శూద్రులలో నధికుల మని చెప్పకొని యున్నారన్నను హైహయల కన్న నధికుల మని చెప్పకొని యుండలేదు.

ఒక వేళ ననుగురాజు మొదలగు హైహయలయొద్ద వొడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయఁడు మంత్రులుగా నుండిరి కాబట్టి తమప్రభువులే గొల్లవా రైస్సట్ట చెప్పఁబడి యుండఁగాఁ దాము శూద్రజాతివారిలో నధికుల మని చెప్పకొనుట తప్పని యెంతురేమో. అది సరిగాదు. పూర్వకాలమున విప్రులే రాజులయొద్ద మంత్రులుగా నుండువారు. యవప్రభువులకుఁ గూడ వీరు మంత్రులుగా నుండువిషయము ప్రసిద్ధము. ఇప్పటికి నమాత్యుభిరుదము నహించువారి కీవిషయము తెలియనిది కాదు. అట్టివారు పై సిద్ధాంతాను సారము వారికన్నఁ దక్కువ వార మని చెప్పకొనవలెఁగదా!

ఇదిగాక క్రీడాభిరామకారుఁడు హైహయలను గొల్లసవతిపిల్లలని చెప్పియున్నాఁ డనుట విశ్వసింపఁదగినది కాదు, అట్లు చెప్పటకుఁ గారణంబెద్దియుఁ గానరాదు. పల్నాటివీరచరిత్రమున వారు హైహయలని శ్రీనాథుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. ఈ గ్రంథమున వారలను గొల్లలను గాఁ జెప్పినచోఁ దద్విరోధము వచ్చును. క్రీడాభిరామమును సతఁజే చేసియున్నాఁ డనుపక్షమున స్వవచనవిరోధము వచ్చును. కాబట్టి ప్రమాణము లేక గ్రంథవిరోధము నెంచక సంవాదం బెద్దియుఁ గనక యాకవి యిటులు చెప్పియుండుననుట విశ్వసింపఁదగదు. గ్రంథములో నట్లు గాన్పించుట లేఖకపరంపరగా నేర్పడినదోషంబుగా నుండును. గొల్లపదము ప్రాసవిశ్రమస్థానములలో లేదు కాబట్టి “అల్లసవతి

తల్లలబిడ్డలు" అని యుండి యిట్లు పరిణమించి యుండవచ్చును. ఇంక మాత్రము విచారింపక యేమో గొప్పయాధార మబ్బిట్లు రావు గారు క్రిందగీరగీసిచూపుట సరియైనది గాదు.

ఇక నుచ్చావచకపోలకల్పనములు. అందు మొదటిది.—
“వల్లపుఁ డనఁగా గొల్లవాఁ డని మాత్రమే కాక వంటలవాఁడని యర్థము గూడఁ గలదు. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా వల్లవత్రిశేత్రా వల్లవచక్రవర్తి అనుబిరుదములు గలవారు వల్లపు లనియు వారు 77 గోత్రములలోనివారనియు రావువంశీయచరిత్రమున నున్నది” అని.

పైచరిత్రమున వీరు చూపినట్లు వ్రాయఁబడలేదు. మఱిమన్న 77 గోత్రములవారిబిరుదములు వ్రాయునపుడు 67 వ దగ్గర వల్లపుల గోత్రముక్రింద “వల్లపులవారివి వల్లవాదిత్యా వల్లవచక్రవర్తి వల్లవ త్రిశేత్రా” అని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది. పద్మనాయకులగోత్రములు గ్రామరామములను బట్టి యేర్పడిన పని వ్రాసితిని. వల్లపుల అను నొక గ్రామము హనుమకొండప్రాంతమున నుండఁ గలదు. కడపజిల్లా ప్రొక్కటూరునకుఁ దూర్పున రీమైళ్లు దూరమునఁ గూడ వల్లపుల, తేక వల్లపుల యని యొక గ్రామము గలదు. “మఱి వల్లపులగోత్ర మరసి చూడ ” అని పద్మనాయక చరిత్రమున నున్నది. అట్టిగ్రామవాస మున “ఏయూరనుండిన నాయారిగోత్రంబు” అనుటచేవారి కాగోత్ర ముగలిగి వారాబిరుదములను వహించినవారు. కేచర్లగోత్రమువారు కేచర్లవిక్రమాదిత్య అని బిరుదము వహించినవారుగదా! కాన రావు గారు రూపించినది సరికాదు.

రెండవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు గోసంగివైదితల గుండుగండా అనుబిరుదమును వహించినవారు గోసంగులనియే యూహింపవలసి యుండును ” అని.

ఇంకాను. నోకములో నెక్కడకేసి వైరులుగా నున్నవారు వారికి విజాతీయులుగాను మిత్రులుగా నున్నవారు వారికి సజాతీయులుగాను నుండవలసివచ్చు నియమము లేదు. కురు పాండవులు భిన్నజాతీయులుగారు. గుహునితో విభీషణునితో సఖ్యము నుండిన శ్రీరాముండు తజ్జాతీయుండుగాఁడు. విషయమునంతరరాజు శత్రువు వానియనంతరుఁడు మిత్రుని మని బ్రసిద్ధిగలదు. అందువలన స్వరాష్ట్రానంతరుఁడు భిన్నజాతీయుండు వానియనంతరుఁడు సజాతీయుఁడు నగుయే యుండవలసి వచ్చును. కాన నానియముము లేదు. ఇట్లుగుచున్న గోసంగులకు వైరులగువారికి వైరులైనపద్మనాయకులు గోసంగులెట్లుగుదురు? శత్రువులచే బీజీతులై యొకవేళ గోసంగులు శరణాగతులై యుండినచో వారిలను గానాడి యాచిరుదమును పేరు వడించి యుండిన నుండవచ్చును గదా! అంతమాత్రమున వారల కాకులమువచ్చుచో “గోబ్రాహ్మణ వైరిమదాపనా” అని బిరుదమునహించినవారు పశుజాతిలో గూడఁ జేరవలసివచ్చును. కాన నీయూహ నిలువదు.

తరువాత “ఎన్నివిధములుగా నాలోచించినను బ్రహ్మనాయుఁడే నానాజాతీయకుల నొక్కచోటికిఁ జేర్చి రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి పోరాడినవాఁడు. వానితరువాత నేపద్మనాయకులు కాకితీయులను గొల్చుచు గణపతిచక్రవర్తి దుద్రహదేవి ప్రతాపదుదచక్రవర్తి మొదలగువారి పాలనములో గొప్పపదవులను వహించి కాకితీయరాజ్యసంరక్షికులై యొప్పిరి” అని వ్రాసినారు.

పైదృష్టాంతములవలనఁ బద్మనాయకులు నానాజాతీవారిని యేర్పడినట్లు తెలచి గుఱులువ్రాయుచున్నారు. ఇయ్యది వెనుక బహుభంగుల నిరస్తంబైనది కాబట్టి మరిల వ్రాయట యనావశ్యకంబు. నానాజాతులతోఁ గలిసి యున్నచో నొకబ్రహ్మనాయుఁడే సింధ్యుఁడగును గాని యందువలనఁ గులమువా రెల్ల రెల్లు సింధ్యులు

కాగల రనునాక్షేపము వచ్చునని “నానితరునాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొలిచి” అని మొదలుగా వ్రాసినారు. ఇందువలన నాతనినింద్యత కులమువారి కంధఃకూఁ గలదని వీరితాత్పర్యము.

ఇది యెల్ల స్వనచోవ్యాహతంబు. బ్రహ్మనాయనికొ బూర్వులు పద్మనాయకులు గణపతికొ బూర్వులైన కాకతీయులను నితర రాజులను గొలిచి యున్నట్లు వీరే వ్రాసియున్నారు. 7 వ ప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రము వ్రాసినారు. అందు బ్రహ్మనాయని తండ్రి దొడ్డనాయఁడు హైహయం డగు ననుగురాజునొద్ద మంత్రియై ప్రసిద్ధి గన్నట్లు స్పష్టము కాగలదు. ఇదిగాక 6 ప్రకరణమున నామిరెడ్డి ప్రథమప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని బ్రసిద్ధి గన్నట్లు వ్రాసినారు. నామిరెడ్డిశాసనమున “యః ప్రభ్యతః పృథుభుజబహో రుద్రదేవస్య సైన్యే” ఇత్యాది విచనములు గూడ నీయ్యోమును జాటుచున్నవి. వీరినుగమున గణపతికన్న బ్రహ్మనాయఁడు పూర్వుఁ డనుట తల్లము. కాబట్టి బ్రహ్మనాయనికన్న బూర్వుం డగుదొడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయనికొ సమకాలికుఁ డగునామిరెడ్డి ప్రసిద్ధి గని యండి రనుట స్పష్టము. ఇంతే కాదు 6 ప్రకరణము 179 పేజీలో

“శ్రీమత్పద్మజ పాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితా

దాద్యుతే విపులే కులే నరనరో భీమాభిధానోభవత్

యః కాంచీనగరీకవాటహరణం కృత్వా సైచందాహవ

క్రీడ శోషదనరాధిపస్య కృతవాక్ మానద్రుమోన్మూలనమ్”

అనుశ్లోకము వ్రాసి క్రింద “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని (నామిరెడ్డి) పూర్వులు రాజకీయాధికార పదవులయం దుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది” అని వ్రాసినారు. నామిరెడ్డితండ్రితాతముత్తతలలో నీభీమరాజు లేఁడు. వీరివంశమున నేనాఁడో ప్రసిద్ధుఁడుగ నుండినవాఁడు.

ఇదిగాక రావువంశీయచరిత్రములో 77 గోత్రములవారి విరుదములువ్రాయునపుడు 10 వ గోత్రము వారివిరుదములలో “కాకతిప్రసాదరాజరాజ్యధురంధరా” అనువిరుదము వ్రాయబడినది. 46 పేజీలో అప్పారావుగారివంశజులలో బూర్వుడు బసవన్న అనురాజు ప్రతాపరుద్రున కై దారుపందలనంపత్సరములకుఁ బూర్వుఁడైనకరికాలచోడు నివలన గౌరవింపఁబడినవాఁ డని వ్రాయబడినది. రావుగారి కీరావు వంశీయచరిత్రము కరబదరసదృశము. ఈవిషయము లన్ని దెలిసి యుండియు స్వప్రక్షుసిర్వాహమునకై మఱుగుపఱచి బ్రహ్మనాయనికీ దరువాతనే పద్మనాయకులు ప్రసిద్ధికి వచ్చి రని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ఇందువలనఁ దరువాతిపేజీలో “పద్మనాయకులు బ్రహ్మనాయనికాలముననే ప్రఖ్యాతిగాంచి యుండిరి” అనునదియు దత్తొత్తరంబు పద్మజు లంతకుము న్న నామధేయులుగనుండిరిని వీరియాశయము.

మూఁడవది.—“విరుదనాయకురాలి రణరంగరాఘవత్రాణ సహస్రబాహు” అనువిరుదమును వహించినవారు బ్రహ్మనాయనికాలములో నాయకత్వమును బొందిన వారనుటకు సందియము కలుగరాదు” అని.

దీనియర్థ మేమో మొదలు రావుగా రాలోచింపవలసి యుండును. పద్మజులు బ్రహ్మనాయనినాడునానాజాతులలోనుండి వచ్చినవారే యని వీరియుద్దేశ్యము. ఇయ్యది బ్రహ్మనాయఁడే పద్మనాయకసృష్టికర్తయైయుండి తత్పూర్వము పద్మనాయకులున్నట్లు బోధించెడు శాసన గ్రంథాదులు రద్దుపడినచో నిర్వహించును. అది ఘటిల్లదు. శాసనంతకుఁ బూర్వము శాఖోపశాఖలుగా నున్న పద్మనాయకులు కొంత యు పల్నాటిలో నాయకురాలితో యుద్ధము చేసి యివిరుదము నొందవచ్చును గదా! బ్రహ్మనాయనితాతయగు జేతినాయనికీ పల్నాటిజేతినాయుఁ డని రావుగారే నామకరణము చేసినారు. ఇదిగాక 285

పేజీలో “పద్మనాయకులు మొట్టమొదట రాష్ట్రకూటులకు రాజధానిగా నున్నమాన్యభేటమున నుండుచు వచ్చి యారాజ్య మంతరించిన వెనుక ననేకులు పల్నాటికి వచ్చి చేరిరి” అని వ్రాసినారు. దీని బట్టి పల్నాటిసీమలో బ్రహ్మనాయనిచే స్థాపించబడిననాయకులకుఁ బూర్వ మనేకులు పద్మనాయకు లుండి రని తేటపడుచున్నది. అట్టి పద్మనాయకు లాయుధమున నాయకురాలితోఁబోరాడి యావిరుదము నొందవచ్చును గదా! కాన నావిరుదమును బట్టి వారు క్రొత్తనాయకు లనుటకు వీలు లేదు. వీరిపూర్వ లాయుధమున నుండిరని మాత్రము దీనివలన నూహింపవచ్చును. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయఁడు నాయకులను జేసి పద్మనాయకులలోఁ జేర్చెనని యెచ్చటను లేదు. కొండఱును వైష్ణవులను జేసి వారలతోఁ గలిసిభుజించె నన్నంతమాత్రమున వారెల్లరును 77 గోత్రముల పద్మనాయకులలోఁ జేరి రని చెప్పటకుఁ గల యాధారం బెద్దియో యొక్కచోటనైనను రావుగారు వ్రాయక “బ్రహ్మనాయఁడే నానాజాతులలో నుండి” అని మొదలుగాఁ బలు మాటలు వ్రాయుట వింత యగుచున్నది. ఇందు “రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి” అనునది దత్తోత్తరం బైనది.

నాలవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు...“రెడ్డినాయక చాష్టా” అని విరుదము గలిగియుండుటచేత రెడ్లకుఁబ్రబలవైరులుగా నుండి” రని.

అగుదురుగాక. అందువలనఁ బ్రకృతమున కుపయోగ మేమి? ఇదిగాక యీలేఖనము బ్రహ్మనాయఁడు రెడ్లతోఁ గలిసి భుజించె నను దానికి 271 పేజీలో “చరిత్రమునందు రెడ్లకు కమ్మవారికి వెలమవారికి సంబంధములు గానంబడుచున్నవి” అను దానికి విరుద్ధంబుగ నున్నది. బ్రహ్మనాయనికి రెడ్లతోఁ గొండఱితో మాత్రమే విరోధముండె నన్నచో నట్లుండినవిరోధము పద్మనాయకసామాన్యమునకుఁ

దెచ్చిపెట్టి రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి కులముద్ధరించినాఁ గని వ్రాయుట స్వాక్తివిరుద్ధము. దీని తరువాత “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న” అనునది మొదలుకొని “పల్నాటికి వచ్చిచేరి” అనునటకు వ్రాయుఁ బడినది వెనుక సవిస్తరముగ నిరసించఁ బడెను.

అయినది—“కొండలు గిరిదుర్గముల కధిపతులై మన్నె లను ‘పేరితో’ వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి. వీరిలో ననేకులు మాతంగులు గోసంగులు నై యుండి రనియు వీరలకు నెఱమన్నెలు సురమన్నెలు అనునామములు గల వనియుఁ జెప్పటకుఁగూడఁ గొన్నిదృష్టాంతముల వలన నవకాశము కలుగుచున్నది” అని.

ఇందుల కేమియు నాధారము నగవలసినవారు కారు. ఆదృష్టాంతము లెవ్వయో బయలుపఱచినచో మహానిబంధములు శిలాశాసన మాలుమున్నగు ప్రమాణాగణము పెనఁగులాడునపు డట్టిదృష్టాంతములు నిలుచునో నిలువనో చూడవగును. ఒక్కటియుఁ బ్రబలప్రమాణము లేక కేవలము పేగులేని చరిత్రములు పుక్కిటిపురాణములు కపోలకల్పితములు ప్రోవుచేసి యీచరిత్రము నల్లి చదువరులకు నిజ మని నమ్మకము గలుగునటులు చేసిన రావుగారి చాతుర్యమున కెంతయు సంతసింపఁదగి యున్నది. ఇట్లు స్వకపోలకల్పితములు ముగిసినవి.

ఇందువలన స్వసిద్ధాంతము స్థిరపడినట్లు తలంచి ముగింపు చెప్పుచున్నారు “పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టివైనను” అని.

“శబ్దపుష్పిత్తి యెటులుండినను, ఏది యెట్లులుండినను” అని మొదలుగా వ్రాయుటచే దత్తతల్పనములంద నాథసూచించిన స్థితిను సూచించిచేమో?

ఇట్లు పద్మనాయక సామ్రాజ్యచరిత్రము ముగించి స్వాదిష్టముగు లెద్దిశేషచరిత్రమును ‘దామానాయుడు’ అని యుపకమించి

వ్రాయుచున్నారు. చెవిరెడ్డికి ముప్పురు పుత్తులున్నట్లు వ్రాసినతరువాత “ పిల్లలమట్టి రేచర్ల బేతిరేడ్డియు పల్నాటిపేరు డైనరేచర్ల బ్రహ్మనాయనితాత యగు బేతినాయుడును చెవిరెడ్డి యని నామాంతరము గలపిల్లలమట్టి బేతాళనాయుడే యని శ్రీ వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు వక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లై పొందిక లేక యున్నవని యాచార్యప్రకరణమున సవిస్తరముగఁజర్పించి యున్నాను ” అని వ్రాసినారు.

దీనిసమాధానము వెనుకప్రకరణమున వ్రాసియున్నాను. పై మూఁడునామము లొక్కపురుషునినే బోధించు ననుటకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున హేతువు లేవ్వయు వ్రాయలేదు. ఈవిషయములో వారికి సంశయములేదు కాబట్టి దీనిప్రస్తావమే వారెల్లలేదు. రావుగా రందు హేతువులు వ్రాయఁబడిన ననియు నవి పరస్పరవిరుద్ధములుగ నున్నవనియు సందువలన నాగ్రంథకారుల యభిమతము సిద్ధింప దనియు వ్రాయుట “ ఏష వంధ్యాసుతో యాతి ” అనున్యాయము ననుసరించి యున్న దని 82 వ పేజీలో వ్రాసి యున్నాను. అందువలన నీనామత్రయ ఘోకపురుషునినే బోధించు ననుట నిరపవాదము.

తరువాత “ కాబట్టి యీ బేతాళనాయుడు రేచర్లవారికుటుంబములోఁ జేరిన మఱియొకనాయకుడో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత రేచర్ల బేతినాయునినే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో యేమో నిర్ధారించుటకును పాలుపోక యున్నది ” అని వ్రాసినారు.

ఇది క్రొత్తమాటగా నున్నది. ఇదివఱకు నాచార్యప్రకరణము 182 వ పేజీలో “ పిల్లలమట్టి శాసనములో నుదాహరింపఁ బడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయుఁ

దని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యుక్తిని సగ్యమునకును దూరము లైయున్నవి " అనియు 18కి వ పేజీలో "దేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని చెప్పఁబడుబేతాళనాయఁడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనియు 191 పేజీలో " బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని హేత్యాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు " అనియు వ్రాయుటచే దేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగా దని వెల్లడి చేసినారు. దానినే యిచ్చట ఆటవప్రకరణమునఁ జర్పించి యున్నాను అనుటచే స్పరింపఁ జేసియున్నారు.

ఇట్లగునపుడు, కాబట్టియనుచానికిఁ జైగ్రంథములోని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లని చర్చించితిని గాబట్టియేయనియర్థముచెప్పవలసి యుండును. కావున బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగాదనియే యుత్తరవాక్యము వ్రాయఁ దగియుండును. అటులు గాక " ఈ బేతాళనాయఁడు శేచర్లవారికుటుంబములోని మఱియొక నాయకుండో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత బేతినాయఁడే యీతఁడని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో " అని వ్రాయుచున్నాను. ఈవాక్యమువలన చెవిరెడ్డి యనినామాంతరము గల బేతాళనాయఁడు వెలుగోటివారివంశమునకు మూలపురుషుఁడుగాఁడని రావుగారియభిప్రాయము తేటపడుచున్నది. ఇది యొకవేళ సపూర్వకల్పన మనుకొన్నను పూర్వవాక్యార్థమునకు నుత్తరవాక్యార్థమునకును " కాబట్టి " యని కార్యకారణభావము చెప్పట యసంబద్ధం బగుచున్నది. ఆటవప్రకరణమునఁ గాని యిచ్చట " పిల్లలమఱి శేచర్ల బేతిరెడ్డియు " అనువాక్యమునఁ గాని బేతాళనాయఁడు పై సంస్థానముల వారికి మూలపురుషుఁడు కాఁడని వ్రాయలేదు కదా! అట్లేచ్చటను వ్రాయక పూర్వోత్తరవాక్యార్థములకు హేతు హేతు మద్భావమును

బ్రహ్మసంపాదమును « కాబట్టి » అని వ్రాయుట యసంబద్ధ మగును గదా!

ఇదిగాక యిచ్చట « బేతినాయనినే యీతఁ డని తమవంశము నకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో » అనువాక్యముచేత వీరిమూల పురుషుఁడు బేతినాయఁ డై నట్లును వెలుగోటివాఁడీపూర్వ లాయననే బేతాళనాయనిగా భ్రమించినట్లును దాత్పర్య మగుచున్నది. ఇది యత్యంతవిరుద్ధముగా నున్నది. పైవాక్యమున « పల్నాటిబేతినాయఁ డును బేతాళనాయఁడే యని » వ్రాయుటచే బేతినాయఁడు బ్రహ్మ నాయనితాత యనియు నాతఁడు వీరిమూలపురుషుఁ డెప్పటికిని గాఁ డనియు వ్రాసినారు. ఆఆవప్రకరణము 191 పేజీలోఁ గూడ నీయర్థ మునే ప్రకటించినారు. ఇట్లగునపుడు « బేతినాయనినే యీతఁ డని » అని వ్రాయుట చింత్యముగ నున్నది. ఈబేతినాయఁడు మఱి యొకబేతినాయఁడో, లేక యేమియో వ్రాయఁ దలంచి భ్రమచేత నిటులువ్రాసిరో యెన్నివిధముల నాలోచించినను బాలుపోకయున్నది.

తరువాత « బేతాళనాయని మూపురుషుఁడై యొక్క చరిత్ర ముగూడ సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడి యుండలేదు. వీరిని గూర్చినశాసన మొక్కటియు నింతవఱకుఁగానిపించలేదు. వీరిచరిత్రము నకాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే మైయున్నవి. » అని వ్రాసినారు.

ఆఆవప్రకరణము ముగించునపుడు వీరిచరిత్రము వ్రాయుట ప్రసంగసంగతిలబ్ధమై యుండఁగా వదలిపెట్టి యిటఁ బద్ధనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించునపుడు సంగతి యెద్దియు లేక దామా నాయకాదులచరిత్రముతామువ్రాయుటయే సందర్భానుసారముగ రచి యింపఁబడక యున్నదికాని వంశచరిత్రమున దామానాయకాదిచరి

తము సందర్భానుసారముగ రచియింపబడక యుండలేదు. మఱియుఁ బైవారల చరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపబడలేదు. శాసనములు లేకుండుటయుఁ బైవారిగ్రంథములే యాధారము గుఱుయు హేతువులుగా రావుగారు తెలపినట్లేర్పడినది. దీనిని విమర్శింపము. శాసనములు లేకపోవుట చరిత్ర మసందర్భమునుటకుఁ గారణముగాదు. అట్లేచ్చటను బ్రసిద్ధిలేదు. మహాకవిప్రణీతము లయి లోక ప్రసిద్ధి గన్న చరిత్రములెన్నియో శాసనములు లేకున్నను సందర్భవంతములై యాదరింపఁ బడుచున్నవి. శాసనానుదాహృతము లసందర్భములైనచోఁ బల్నాటిపీఠ చరిత్రము మున్నగునవి యెన్నియో మూలఁ బడవలసి వచ్చును.

ఇక సందర్భానుసారముగ ననుదానికేఁ బ్రమాణానుసారముగ అని యర్థము. అందువలనఁ బైవారిచరిత్రము ప్రమాణానుసారముగ రచియింపఁ బడలే దని తాత్పర్య మన్నచో నాశబ్ద మాయర్థమును బోధించు ననుటకుఁ గోశాది ప్రమాణము లేదు.

ఇక వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునదియు వీరిచరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలే దనుటకుఁ గారణము కాదు. ఇదిగాక పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునది స్వోక్తివిరుద్ధము. వీరు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనుటవలనఁ దదితరగ్రంథములు లేనని యర్థము కాగలదు. ఈరావుగారు పండ్రెండవశతాబ్దమునఁ బ్రసాదాదిత్యనాయనియగుద్రనాయనియుఁ జరిత్రమును వ్రాసియున్నారు. పైవారిగ్రంథములలో నయ్యది వ్రాయఁ బడలేదు. అందువలన వీరిచరిత్రమును దెలిపెడు చరిత్రము లింకఁ గొన్ని యున్నట్లు లేటపడుచున్నది. అట్లగుచో “వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయు పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములేయై యున్నవి” అని వ్రాయుట తద్విరుద్ధంబగు

చున్నది. మరియు “పైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే” అను లేఖనమువలన నం దవిశ్వాసము నూచింపఁ బడుచున్నది. పరులు ప్రకటించినగ్రంథములే ప్రమాణము లని నియమ మున్నచో, గృష్ణ దేవరాయఁడు దాసీపుత్రుఁడు కాఁ డని సాధించునపుడు వారు ప్రకటించిన గ్రంథములనే ప్రమాణములనుగా నెత్తికొని రావుగారు చేసిన సిద్ధాంత మడుగు వట్టును. కానఁ జైవారు ప్రకటించినా రని యవి శ్వాసము నూచింపఁ దగదు.

. దామానాయఁడు ఖడ్గనారాయణాది బిరుదములు వహించి యుండె ననుటకు “చటులఖడ్గఖడ్గి సమరప్రపీణుడై” అను ప్రమాణమును వ్రాసి “ఇట్టిబిరుదముల నాకాలమున ననేకులు వహించుట యాచార మై యుండెను” అనివ్రాసినారు. ఇది దామా నాయనిచరిత్రము సందర్భానుసారముగఁ గూర్చఁ బశలే దనుటకు హేతువు గాదు. ఇట్టిబిరుదములు లనేకులు వహించుటవలన దామా నాయనిబిరుదవహన మయథార్థ మని యేర్పడదు. వారు వహించుట వలన వీరికి గౌరవక్షతియు లేదు. అక్కాలమున నీ బిరుదములను దామానాయఁ డొక్కండే వహించుచుండె నని పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడలేదు.

“ఇంతకన్న వీరిచరిత్రము వ్రాయఁ బడలేదు” అని వ్రాసి నారు. ఇది దామానాయనిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకు హేతువు కాదు. వారిచరిత్రము కవులకుఁ బూర్తిగఁ దెలియకయుండి యిటులు వ్రాసియున్నారు. ఈవిషయము స్థలాంతరమున వివరించి యున్నాను.

ఇకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు.—
“జేతినాయని పుత్రులలో నీతఁడు ప్రసిద్ధుఁడుగాఁ జెప్పఁ బడియెను... గణపతివలనఁ బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులను ఇతరు లగు 76 గోత్రము

లనాయకులచే బ్రహ్మము వెట్టించుకొనునట్టి మర్యాదను గాలిపెండేర మనుచిరుదాభరణమును కాకితిరాజపూజిత అనుచిరుదమును శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజములను బొందెను అని వ్రాయఁబడియున్నది గాని శత్రులెవ్వరో యెవ్వరితో ఏరు పోరాడిరో తెలిపి యుండలేదు ... ఇంతటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపుకూటములో నుండఁగా నెల్ల రకు నవమానకరిముగా నర్థాసన మిచ్చి వారలచే మ్రొక్కింపఁ జేసె ననుట నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది. * అని.

శత్రు లెవ్వరో ఏ రెవ్వరితోఁ బోరాడిరో తెలిపి యుండక పోయినంతమాత్రమునఁ జరిత్ర మసందర్భముగఁ గూర్చఁ బడిన దని వ్రాయ వలనులేదు. పూర్వపూర్వచరిత్రములనుబట్టి సామాన్యకారముగ నెల్లువ్రాయుట సంప్రదాయాగతము. 308 పేజీలోఁ దాము * ఇట్లు మాండలికరాజులు గొండలు చక్రవర్తినియెడఁ గల భయముచే మిన్నకుండినను రాజద్రోహులై దేవగిరి ప్రభువు లైన యాదవులతోడఁ గుట్రలు చేసి తుదకు యాదవులు దండెత్తి వచ్చునటులు చేసిరి ” అని రావుగారు వ్రాసినారు. అదిగూడ ససందర్భమే కావలసి వచ్చును. అందును మాండలికరాజు లెవరో రాజద్రోహులెవరో వ్రాయలేదుకదా ! కాన నిదిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకుఁ గారణము కాదు.

* ఇతనిపరాక్రమమునుమెచ్చి యాగణపతి గౌరవించి యుండునుగాని యితనిపంటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపులో...పరిహాసాస్పదముగ నున్నది ” అని వ్రాసినారు. అసందర్భమనుట కిదియే ముఖ్య నిదర్శనము.

కావున నిది విమర్శింపఁదగియున్నది. రావుగారి కిచ్చట గౌరవ కదార్థమే తెలియలేదు. ప్రత్యుత్థానార్థాసనాదికమే కదా యిచ్చట

గౌరవపదార్థము. తొలుత యుద్ధప్రాశ్నాహకాలమున గణపతిదేవుడు
 గెలిచినచ్చినవారిని బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులచే గౌరవించు ననియే
 కదా చెప్పినవాడు. ఉపక్రమమున నట్లు చెప్పి గెల్చినచ్చినతరువాత
 మఱియొకవిధ మయినగౌరవ మొనరించినచో నదిగౌరవమని యెవ్వరు
 నెంచరు. ఇంకను జక్రవర్తి తొలుతఁ దాను సెలవిచ్చిన గౌరవము
 న కన్నత లేదనియో మఱియేమనియో యెంచి ప్రతిజ్ఞాతగౌరవమును
 తేయక సామాన్యగౌరవము నొనరించె నని యనుకొందురు. అది
 ప్రసాదాదిత్యనాయని కవమానకరముగఁ గూడ నుండును. చక్రవర్తి
 సత్యసంధతయు లోపించును. దీనంజేసి యితరు లిట్టిఘోరరణప్రసక్తి
 యందుఁ జక్రవర్తిప్రాశ్నాహ వాక్యములందు సంపూర్ణవిశ్వాసములేక
 వెనుదీయుదురు. అందువలన వారిసామ్రాజ్యమునకుఁ గీడు మూడు
 ను. ఇట్లు బహుపల్లవములు సంఘటిల్లును. తొలుత గణపతిదేవుడు
 చిక్కిరితగౌరవస్వరూపమును బ్రకటింపక యుండినచో వీరియూహ
 కొంతవఱకు నిగ్గును. ప్రకటించియుండుటచే నది కొనసాగక పోవు
 టయే కాక “గౌరవించి యుండును గాని యందఱకు సవమానకర
 ముగ నర్థాననాదు లిచ్చునా?” అని వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మగు
 చున్నది. కాఁబట్టి యర్థాననాదిసత్కారము చేసెననుట పరిహాసా
 న్నద మన్నమాటయే పరిహాసాస్పదంబు. రాజసభలలోఁ బండితులప్రసం
 గములందును మల్లులయుద్ధములందును శత్రురాజుల పోరాటములం
 దును ప్రాశ్నాహమునకై పణముల నుంచుటయు గౌరవవిశేషప్రదాన
 ప్రతిజ్ఞలు సేయుటయు మున్నగునవి యిప్పటికిని బ్రసిద్ధము లై
 యున్నవి. అందువలన నితరుల కవమాన మనియెంచరాదు. ఇంగ్లాం
 దులో లార్డులాబ్స్ బోయరుయుద్ధమున జయించి వచ్చినపుడు చక్ర
 వర్తి జరపినగౌరవము లోకవిదితము. అయ్యది యచ్చటివారి కెల్ల నవ
 మానకర మని యిదివఱకు నెవ్వరు నెంచినవారు కారు.

ఇక “నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది” అనునది విమర్శింపఁ బడును. ఆధారములన నెవ్వరి? గ్రంథములా? శాసనములా? గ్రంథము లన్నచోఁ బద్ధనాయకచరిత్రాదులు పుష్కలముగఁ గలవు. శాసనము లన్నచో నవిలేకయున్న వెన్నియో ప్రసిద్ధకవినిబంధములుమూలఁబడును. యెవ్వయెట్లైనను శాసనములే కావలయుననియున్నచో యిన్నింతము. అనపోతానాయనియొక్క అయ్యనప్రసాదిశాసనమున

“తస్య గోత్రాణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే .

రేచర్లగోత్రం తే ష్యేకం కాకతీయనృపార్చితమ్ ”

అని వ్రాయఁబడిన కాకతీయనృపార్చిత మనునది కాకతిరాజపూజిత అనుబిరుదమునకు మాఱుగా శ్లోకమునఁ జేర్పఁబడినది. ఇందు 77 గోత్రముల వెలములలో రేచర్లగోత్రము పూజింపఁబడిన దనఁగాఁ బైబ్రహ్మదాదిత్యునిచరిత్రమే కదా విషయ మగుచున్నది. కాన నీశాసనము పైచరిత్రమున కాధార మని యెంచఁదగి యున్నది. ప్రసాదాదిత్యనాయఁడే యీబిరుదము నార్జించినాఁడా? యని యొకవేళ నందు రేమో. ఎఱ్ఱగ్గళాసనమున బేరిరెడ్డి బిరుదములలో నిది లేక పోవుటయు ననపోతానాయని యయ్యనప్రసాదులశాసనములలో సోమకుల పరశురామాదిస్వకీయబిరుదములనడుచు వ్రాయక వంశబిరుదముగా వ్రాయుటయు వంశచరిత్రములలోఁ బ్రసాదాదిత్యనాయఁ డార్జించినట్లు వ్రాయుటయు మున్నగువానిచే నాతఁడే యీబిరుదము నార్జించినవాఁడని యొప్పువలసి యున్నది. కాన నీయాక్షేపము రాదు.

ఇదియే ప్రత్యుత్థానాది సకలగౌరవమునకు బోధకము. గణపతి వలన శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజముల నీతఁ డార్జించినాఁడు కావుననే యీకుటుంబమువారు వెలిగొడుగురాయవిభు ఁడను బిరుదమును నహించుచున్నారు.

ఇదియే మాచెర్లలో వెలుగోటితిమ్మానాయనిభార్య లింగాంబిక దాస శాసనమున “ శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వరశాసనగోత్ర పవిత్రులైన ” అని వ్రాయఁబడినది. ఇట్లు కాక తిరాజపూజిత శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వర అనుబిరుదములకు శాసనప్రమాణములు చూపఁబడెను. ఈ శ్వేతచ్ఛత్రబిరుదవిషయము వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమున 23-24 తరములవారిచరిత్రములలోఁ జూడఁదగి యున్నది. 76 గోత్రములవారు వీరికి మ్రొక్కులిడుట ప్రసాదాదిత్యుఁ డాజ్ఞించినది మొదలిప్పటివఱకు వీరి కుటుంబమర్యాదగా నుండిన దను విషయము 24 తరమువారిచరిత్రమునఁ జెలియనగు. అందు బంగారుయాచమనాయనిగారి పట్టాభిషేక కాలమునఁ గాళహస్తి ప్రభు నైన బహదర్ వేంకటప్పనాయఁడుగారు మొదలగు 76 గోత్రములవారు గణపతి యొసంగినకులమర్యాదప్రకారము బంగారుయాచమనాయనిగారికి మ్రొక్కులిడి నిలిది యుండి రనియు నపుడు బహదరు వేంకటప్పనాయఁడుగారికి మాత్రము పట్టాభిషేకమండపమున నాగ్నేయభాగమునఁ గూర్చుండుమర్యాదనిచ్చి రనియుఁ బరంపరగా వంశచరిత్రములందు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇట్లు సంశాసనములయందును జరిత్రగ్రంథములందును శిలాశాసనములందును గానవచ్చుచున్న ప్రసాదాదిత్యనాయని గౌరవవృత్తాంతము నిరాధార మై పరిహాసాస్పద మని రావుగారు వ్రాయుటయే నిరాధారమై పరిహాసాస్పద మగుచున్నది.

“సీ. ఏపున నోగ్గల్లు నేలురుద్రునిచేత

సందెయుఁ బెండెంబు నందినాడు.

అనుపద్యము నెత్తి “ అందెయుఁ బెండెంబు గణపతి దేవునివలనఁ బొందెనని మైచి చెప్పినదానికి విరుద్ధముగ రుద్రదేవివలనఁ బొందెనని చెప్పఁబడినది ” అని వ్రాసినారు.

పైని గణపతి యందెఱుఁ బెండంబు నొసంగె నని వ్రాయఁ బడలేదు. “కాలిపెండేర మనుబిరుదాభరణమును” అనుదానికే యాయర్థ మన్నచో దాని కాయర్థము కాదు. అగు నని యనుకొన్నను రుద్రదేవివలన బిరుదముల నొందుట పై బిరుదముల కెట్లు విరుద్ధము. ఒకతూరి బహుమతిగా నొకరిచే నొసంగఁబడినయది మఱి యొకరిచేతఁగాని వారిచేతనేగాని మరల నొసంగఁబడుట విరుద్ధం బెట్లులగునోతోడదు. రుద్రదేవి గణపతిజేవుఁ డిచ్చినదానికన్న వేఱు విధ మై యతిశయమైన యందె నిచ్చి యుండిన నుండవచ్చును గదా!

ఒకవేళ నీప్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతికాలముననే యున్నవాఁడైనచో నపు డిది విరుద్ధం బగును. అట్లు కాక యీతఁడు రుద్రదేవి కాలమునఁ గూడ నున్నవాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వారియాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

“ వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు గణపతిచక్రవర్తిచేతనర్థా ననమును బొంది 76 పద్మనాయకులచేతఁ బ్రణామంబులు పొందె నని చెప్పియుండఁగా రావువంశీయులచరిత్రములో

“ నీ భూరిజయుం డయి యోరుగంటికి రాఁగ

రుద్రమూర్తి ప్రతాపరుద్రవిభుఁడు

ఎదురుగా వచ్చియు హితుఁడవు నీ వంచు

ఘోతఁ బ్రసాదత్యుఁ గొంగిలించి

అని చెప్పఁబడి యందుటచేత రుద్రవిభుఁ డనఁగా రుద్రదేవి యని యర్థము చేసికొనవలసినపక్షమున రుద్రదేవి యంతటిచక్రవర్తిని యెదురుగా వచ్చి ప్రసాదాదిత్యుని గొంగిలించుకొన్న దని చెప్పవలసి వచ్చును గదా! అది యెంతయసహ్యకరముగ నుండఁగలదో వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు ” అని వ్రాసినారు.

ఈపద్యములో రుద్రదేవినిబోధించుపద మున్నచో నసహ్యార్థ మగు పనుట తగును. అది లేదు. “ప్రతాపరుద్రవిభుడు” అనునది రుద్రదేవిని బోధింపదు. వెనుకటిపద్యమున “ఏపున నోట్లు నేలు రుద్రునిచేత” అని రుద్రపదము మాత్రమే యుండుటను బట్టియుఁ బ్రసాదాదిత్యుండు ప్రతాపరుద్రద్వయకాలమున లేక రుద్రదేవికాల మున నుండుటను బట్టియు రుద్రదేవియందు రుద్రుఁ డనుప్రయోగము ప్రసిద్ధ మగుటనుబట్టియు నారుద్రపదము రుద్రదేవిబోధకమని వ్రాయఁ బడి యుండెను. అందువలన నిట వారు చూపినయనహ్యర్థప్రస్థావనము లేదు. ప్రాచీనులు కాలవిచారము చేయక యిట్లు వ్రాసియుండురని యెంచి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాసీసము నెత్తికొన్నవారు కారు. వారు పిల్లలమఱిబేటిశిక్షి 1208 సంవత్సరమున గణపతిరాజ్య ప్రారంభ కాలమునను దత్పుష్కరి లగుప్రసాదాదిత్యాదులు తద్రాజ్య నుధ్యకాలమునను రుద్రాంబికారాజ్యకాలములోఁ గొంతవఱకును నుండినవారిని సిద్ధాంతముఁ జేసియున్నారు. తద్గ్రంథోపోద్ఘాతము 43 వ పేజీలో నీవిషయము తెలియ నగు. ఇట్లు వారు నిర్ణయించి యుండఁగా “వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాప్రతాపరుద్రునికి బదులు గణపతిదేవుడని మార్చిరి. అట్టిమార్పు చేయుటకుఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారు. కనుకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయుండు మొదటిప్రతాపరుద్రునికాలమున నుండెనో రుద్రదేవికాలమున నుండెనో యెవ్వరికిని దెలియదు.” అని రావుగారు వ్రాయుట యవిచార మూలమని యేర్పడుచున్నది. వారు పైయిపోద్ఘాతమునఁ బ్రసాదాదిత్యుండు గణపతిరుద్రాంబికలకాలములలో నుండెననియు నందుకుఁ బేతినాయనికాలమును బోధించు నెఱ్ఱక్కశాసనము చరిత్రములు ప్రమాణము లనియు స్పష్టముగ వ్రాసియుండఁగాఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కాదనియు నెవ్వరికిని దెలియ దనియు వ్రాయుట యంతగాక యింక నేమి యగును?

ఇదిగాక “అది కాలనిర్ణయమున కడ్డము వచ్చు నని వెలు టివాగోరివంశచరిత్రకారులు” అని ప్రాయుటచే వారికి గాలనిర్ణయ ప్రబలప్రమాణ మెద్దియో దొరికియుండి యది యడ్డము వచ్చునని ప్రతాపరుద్రపదము ప్రథమప్రతాపరుద్రపరము కాదని వారు తలంచి యుండినట్లు రావుగారే వివరించియు “నెవ్వరికిని దెలియ” దని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. తెలియ కుండినచో బ్రతాపరుద్రునకు బదులుగా గణపతిదేవు నేలమార్తురు ?

ఇదిగాక తర్వాతిగంధములో “గణపతిదేవుడు పాండ్యుల తో జేసినయుద్ధములో సితండు సీతనితమ్ముడు రుద్రనాయుడు” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేతను రుద్రాంబికాకాలములో సీతఁ డుండి నట్లువ్రాయుట చేతను బ్రసాదాదిత్యుడు గణపతిరుద్రాంబికలకాలము లలో నుండి నని రావుగారికి దెలిసి యున్నట్లే కదా! వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రకారులకు దెలిసియున్న స్థితిపటికే స్పష్టము. ఇట్లుండ నెవరికి దెలియ దనువ్రాత మిక్కిలి యవిచారమూలమని తేటపడక పోదు. ఇంతకు బై చరిత్రకారు లీపద్యమునెత్తికొనకయేయుండ నిదం తయు సకాండతాండవముతక్క వేటుకాదు.

ఇత రుద్రనాయని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు. “రుద్రనా యుడు ప్రసిద్ధుఁ డై సవీరిభిషామణియై యుండవలయును. ఇతనికి రాయ పితామహాంక మనుచిరుదము ... పాండ్యగజకేసరి కాకతిరాజ్యప్రతి స్థాపనాచార్యు బిరుదములు కలవని యీక్రిందిపద్యములో జెప్పబడి నది. “వాలనివిక్రమస్ఫురణ...మెచ్చగర్.” కాకతిరాజ్యప్రతిస్థా పనాచార్యు లైనవా రొకరుద్రనాయుడు మాత్రమే కాక యనేకులు గలరు” అని.

ఇటు రాయపితామహాంక మనుచిరుదము అని వ్రాసినరావు గారి కంకపదము గూడ చిరుదముటక మని బోధపడినయట్లున్నది.

ఈ విషయము గలచా రలనేకులున్నారని నుదాహరించుక దామా నాయని ప్రస్తావమున సరియైన సమాధానము వ్రాయఁబడియెను. మఱియు “పద్మనాయకి పేరు లనేకులు గణపతిచక్రవర్తికి విశ్వాస పాత్రులై భృత్యులుగనుండి యుద్ధములం దాతి హేతి రణశూరులై కా కతిరాజ్య ప్రతిష్ఠాపకు లన్నభ్యాతిని సంపాదించి రనుటకు సందియము లేదుగాని తక్కిన జాఖిలలోని మహావీరులై న పైన్యాధిపతులకంటె వీరే యగ్రగణ్యు లని కాకతీయచక్రవర్తు లందితను విడిచి పెట్టి వీరలకే యర్థాసనములిచ్చి సమ్మానించి రనుట యెంతమాత్రము విశ్వసనీయ దని నదిగోడు” అని వ్రాసినదియు దీనిచేతనే దశాంతిరంబు గాకపోదు.

ఇదిగాక ప్రసాదాదిత్యనాయని చరితము సీమూపురియం దస్వ యించి వ్రాయుట కెంత చూచినను గారణము గానరాదు. గణపతి యర్థాసనములిచ్చి సమ్మానించుట యాతనినే కదా! తక్కినయిద్దరి నెల్లు గణపతి గౌరవించె నని యిదివఱకుఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయ లేదు. పై పద్యములలో వీరలను గణపతి గౌరవించినట్లే లేదు. చరిత్రచర్చాప్రాయంబై నిస్సారిమగు తక్కిన కోలాహలం ఒంతయు వెనుకవ్రాయఁబడిన గ్రంథముచేతనే నీర స్తంబగుటచే నింతట విరమిం చుచున్నాఁడను.

శ్లో. “ప్రసంధం పరకల్పితానదర్శ
ప్రకటాహంకృతీమార్జనైకదీప్తిః
అయ మస్తు ముదే సదా బుధానాం
కలితః కేవలమేవ కాతుకేన”

ఇది పదియవప్రకరణముయొక్క విమర్శము.

ఆక్షేపనమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. వెలమశబ్దము వెల్లొక్కెల్లము మొదలగువానినుండి పుట్టును, నీరుగట్టెడువారు మున్నగు నీమలను బోధించును.

సమాధానము. ఆ శబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను నెన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవమై పద్మనాయకబోధక మగుటకు బాధకము లేదు. 161-163

(2) ఆ. కమ్మవారివలె వెలమవారును మిశ్రజాతివారు, గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సమ్మేళనమున వీరు పుట్టినారు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణములు చూపినవారుకారు. పేరులేనిచరిత్రములు మహాకవి గ్రంథశాసనములకు నుద్దీయై నిలువఁజాలవు. 163-173

(3) ఆ. పల్లవులు రెడ్లకు విరోధులై వర్తాంతవాసులు గలవా రని చెప్పఁబడి యుండుటచేత వారే యీపద్మనాయకులు. వీరును రెడ్లకు విరోధు లయి పర్వశబ్దభవ మగువెలమశబ్దము ఏర్పించుచున్నారు.

స. ఈప్రత్యభిజ్ఞ నిరాధారంబై నిలువఁజాలదు. 173-176

(4) ఆ. ఓకిశాసనములో వెలమనూళ్లు అని తెలికతెగలూ నొకతెగవా రుండి రని చెప్పటచే వెలమలు వారిలోను జేరియున్నారు.

స. వెలమనూళ్లు అనుశబ్దములో నున్న వెలమ అనునక్షర సామ్యమునుబట్టి యందుఁ గూడ వెలమ లున్నారని యెంచుట సరిగాదు. వెనుక వెలమపదము వర్తశబ్దమునుండియు వెల్లొనె శబ్దమునుండియు నిష్పన్న మైన దని వ్రాసిన దసంగతం బగును. 176-178

(5) ఆ. పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి పుట్టినవారుగాఁ గనుపట్టు. వెలుగోటివారి రావువారి వంశచరిత్రములలో నేకులమువారినియుఁ జెప్పటకు వీలులేక అని వ్రాయఁబడినది.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బోధపడ లేదు. దీనిపూర్వోత్తర సందర్భములు చూడక యిట్లు వ్రాసినారు. 178-181

(6) ఆ. రావువంశముచరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోచి స్వప్రభుగఁ జెప్పఁ జాలక అనుమానింపఁ బడుదురు అని వ్రాసి యున్నాఁడు.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బొత్తిగఁ జెలియలేదు. తెలిసి యున్న నిట ననుమానపడము సంతయాధికమని యెంచరు. 181—198

(7) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రములోని పద్మములవలన నీ పద్మనాయకులు పలుకె గలలో నుండి యేర్పడినవా రని స్పష్టపడఁ గలదు.

స. ఆపద్మములు పద్మనాయకులనిందకై ప్రవర్తించినవికావు. కొండవీటిదండకవిలలో వెలములు నీచకులమువా రని యారెడ్లు వ్రాయించినందునకు వారే నీచకులమువారని చెప్పటకై ప్రవర్తించి నవి.

198—205

(8) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు వీరకులము పవిత్ర మని తరువాతిగ్రంథ మున వ్రాయుట స్వవచో వ్యాహతము.

స. వాస్తవమగు పై సమస్యయమును బట్టి వ్యాహతిదోషము రాదు. ప్రబలసమాఖ్యసంవాదముచే నిదియే గ్రాహ్యము. 205—208

(9) ఆ. విష్ణుపాదమునందు జనించుటచేత వీరికిఁ బద్మజులనియుఁ బద్మనాయకులనియు పేరువచ్చిన దనుటతగదు. తక్కినకూర్మలయం దాపదములేదు.

స. పద్మజశబ్దము యోగరూఢము. పద్మనాయకశబ్దార్థ మిటఁ జెప్పలేను. పద్మఁడు నాయకుఁడుగలవా రని తదర్థము. 208—212

(10) ఆ. ఎంతమందబుద్ధి కైనను పద్మనాయకకుల మన్నతోడనే పద్మఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలనానాభాతిసమూహ మని యర్థము కాకపోదు.

స. కులపదమునకర్థము వీరు పరిశీలించినవారుకారు. 212—214

(11) ఆ. పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధి లైన కీచగ్లవారు చతుర్గులజాల మని చెప్పకొని యుండఁగా వెలుగోటివారు రావువారు క్షత్రియులమని చెప్పకొన్నారు.

స. పైవారు శూద్రులలో నత్యుత్తముల మనియే వ్రాయించి నారు. తమపూర్వు లేనాఁడో క్షత్రియులుగా నుండి రని యూహించుట దీనికి విరుద్ధము కాదు.

214—216

(12) ఆ. కాకతివారితో సపంక్తిభోజనమువలనఁ దమకు గౌరవము గలిగిన దని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుటతగదు. వారు క్షత్రియులు కారు. చతుర్గులు.

స. రాజాధిరాజు లేకులమువారలైనను వారితోసపంక్తిభోజన మొక గౌరవము. కాకతివారు క్షత్రియులేకాని చతుర్గుల సంభవులు కారు.

216—227

(13) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రమున రెడ్డిసంతతికి మాతాపితృ అనుపద్యమునుబట్టి వీరురెడ్డితోఁ గలహించికులమును సంపాదించుకొన్నవారని తేటపడఁగలదు. బ్రహ్మనాయకుని మున్నజాతివారినిగలసి భుజించినాఁడు.

స. కొందఱురెడ్లు మేము పక్కమవెలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁ గాకతీర్వరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవెలమలని తీర్మానము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాయకుడు మతవ్యాప్తికై వాఁతతోఁగలిసి భుజించినాఁడు. 228—233

(13) ఆ. క్షత్రియులమని చెప్పుకొనెడిరాచవారును గొల్లసవతితల్లులబిడ్డలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాయకు లధికులమని చెప్పుకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పుకొన్నారని యితరు లెవ్వరు సధికులమని చెప్పుకొనఁగూడదా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో సధికులమని చెప్పుకొన్నారు. హైహయలకన్న సధికుల మనిచెప్పుకొనలేదు. 233—235

(14) ఆ. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లనాత్రిశత్రా అనుబిరుదములు కలవారు వల్లవులు. గోసంగి వైరితలగుండుగండా అనుబిరుదము గలవారు గోసంగులు. రెడ్డినాయకచ్చాప్లా అనుబిరుదము గలవారు రెడ్డకుఁ బ్రబలవైరులు. వీరిలో ననేకులు మాతంగులు గోసంగులు నెఱుమన్నెలు సుఱుమన్నెలు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 235—240

(15) ఆ. చామానాయక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదు. వీరలనుగూర్చి శాసనాదిప్రమాణములేవు. పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మాటవప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వారిచరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరచరిత్రాదు లడుగుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాదు లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయఁడు క్షత్రియుఁ డని తాము చేసినసద్ధాంతము మూలఁబడును. 240—253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

(13) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రమున రెడ్డిసంతతికి మాతృజాతి అనుపద్యమునుబట్టి వీరురెడ్లతోఁ గలహించికులమును సంపాదించుకొన్నవారని తేటపడఁగలదు. బ్రహ్మనాయకునిమ్మజాతివారితోఁగలసి భుజించినాఁడు.

స. కొండఱురెడ్లు మేము పశ్చిమవెలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁ గాకతీశ్వరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవెలమలని తీర్మానము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాయకుఁడు మతవ్యాప్తికై వారితోఁగలిసి భుజించినాఁడు. 228-233

(13) ఆ. క్షత్రియులమని చెప్పుకొనెడిరాచవారును గొల్లసవతితల్లులబిడ్డలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాయకు లధికులమని చెప్పుకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పుకొన్నారని యితరు లెవ్వరు నధికులమని చెప్పుకొనఁగూడదా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో నధికులమని చెప్పుకొన్నారు. హైహయులకన్న నధికుల మనిచెప్పుకొనలేదు. 233-239

(14) ఆ. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లభశ్రీశత్రా అనువిరుదములు కలవారు వల్లవులు. గోసంగివైరితలగుండుగండా అనువిరుదము గలవారు గోసంగులు. రెడ్డినాయకచ్చాన్లూ అనువిరుదము గలవారు రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులు. వీరిలో ననేకులు మారంగులు గోసంగులు నెఱుఁపన్నెలు సుఱుపన్నెలు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 239-240

(15) ఆ. చామానాయక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచింపఁబడలేదు. వీరిలకుగూర్చి శాసనాదిప్రమాణములేవు. వైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మాటవప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వారిచరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరిచరిత్రాదు లదుగుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాదు లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయఁడు క్షత్రియుఁ డని తాము చేసినసీద్ధాంతము మూలఁబడును. 240-253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

